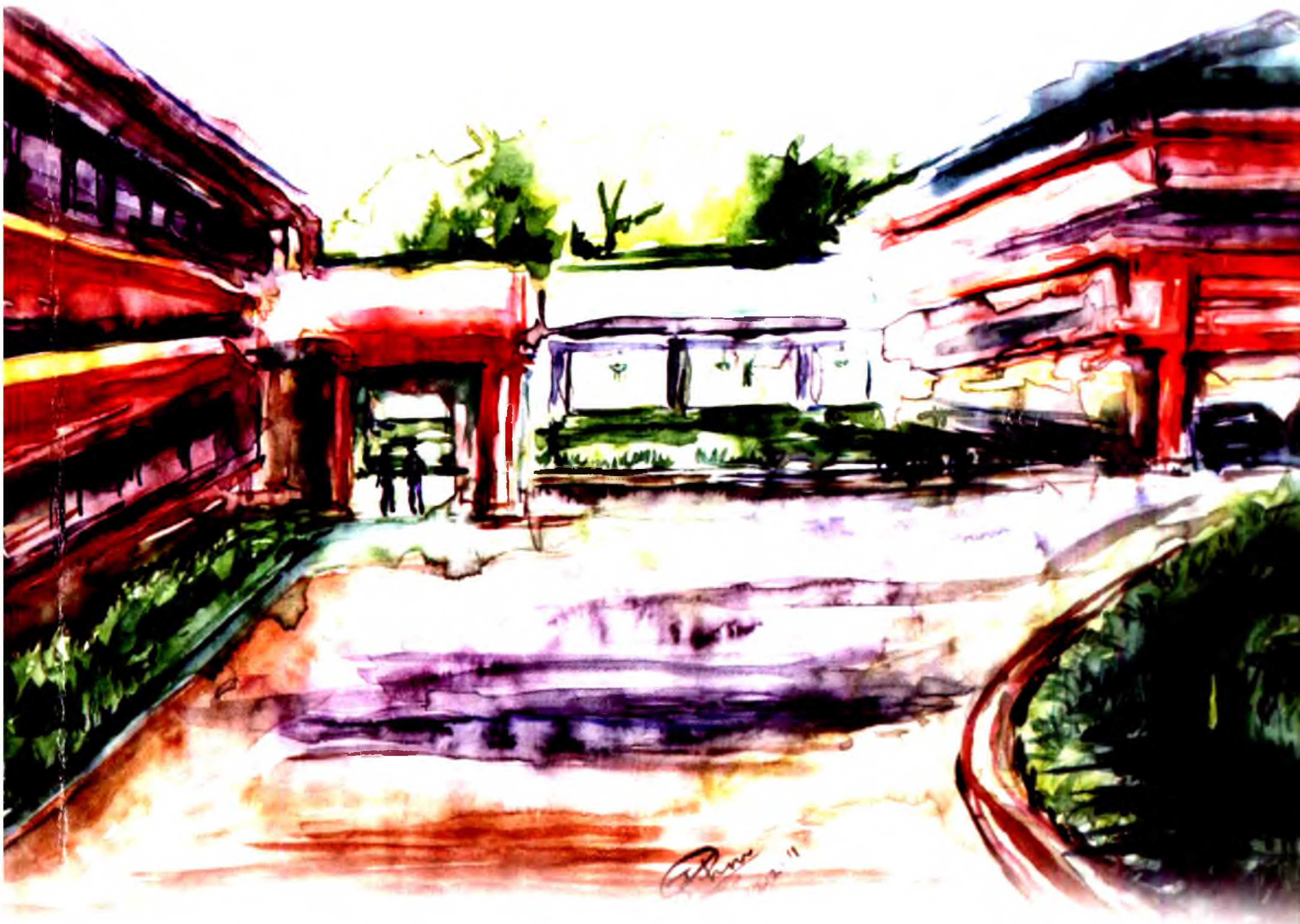

College of Horticulture

സമർപ്പണം

ഡോ. പി.കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

(1929-2010)

കോളേജ് ഓഫ് ഹോർട്ടികൾച്ചർ

മുൻ അസോസിയേറ്റ് ഡീൻ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവന സ്മരണയ്ക്ക് മുൻപിൽ

ഈ മാഗസിൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

The Crew

STAFF EDITOR : Dr. P.K. Sudhadevi

STUDENT EDITOR : Nithin K.

SUB EDITOR : Jishnu K.J.

MAGAZINE COMMITTEE :

Krishna S.S., Chandini, Anju, Manju, Vysaghan, Jishnu, Misha. M., Shahanila, Aswathy, Riya, Miya, Gritta, Archana, Adithya, Balachandran

Illustration : Amal, Jishnu, Shamna

Printing : Ebenezer Thrissur

SPECIAL THANKS

Sulakshana
Minnu S.
Sujith A.D.
Athul B.M
Nikhil V.M
Dr. P.K. Rajeevan
Mac World, Thrissur

പുലര വെളുപ്പിന്
ഇരുൾ ഇനിയും വിടപറയാത്ത
വഴിത്താരകളിലൂടെ
വയലേലകളിലേക്ക് കർഷകൻ പോകുമ്പോൾ
അവനൊപ്പം വഴി നടന്നത്
ഇത്തിരി വെട്ടവുമായി മുനിഞ്ഞുകത്തുന്ന
'റാന്തൽ' ആയിരുന്നു.

പാടത്തും പറമ്പിലും പകലന്തിയോളം
പണിയെടുത്ത് ഒന്നു നടുനിവർത്താൻ
ഉമ്മറക്കോലായിൽ വെടിവട്ടം പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ
അവരുടെ ഇല്ലായ്മകൾക്കും കുന്നായ്മകൾക്കും
സാക്ഷിയായിരുന്നതും
കൂരയുടെ കഴുക്കോലിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന
റാന്തൽ മാത്രം!

ഇടവപ്പാതിയുടെ ഇടമുറിയാത്ത മഴയിലും
കർക്കടകത്തിന്റെ കറുത്ത രാത്രികളിലും
ചീറിയടിക്കുന്ന കാറ്റിലും, കുളിരിലും
അവനായി ഒരുനുറുങ്ങു വെട്ടം
റാന്തൽ അണയാതെ കാത്തു.

റാന്തൽ ഒരു പ്രതീകമാണ്
കാർഷിക വൃത്തിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ
ഒരു ജീവിതചര്യയുടെ..........
നന്മകളാൽ സമൃദ്ധമായ നാട്ടിൻപുറങ്ങളുടെ......
ആനന്ദത്തിന്റെ.........ആർദ്രതയുടെ.........
സർവ്വോപരി പ്രത്യാശയുടെ...........

പഴമയുടെ ഗന്ധം ഓർത്തെടുക്കുവാൻ
ലാളിത്യം വഴിയുന്ന സംസ്കൃതിയിലേക്ക്
അല്പം വെട്ടം വീശുവാൻ
ഈ റാന്തലിന്റെ തിരി
അല്പമൊന്ന് ഉയർത്തട്ടെ........

Message

'റാന്തൽ' the magazine of the college of Horticulture for [illegible] 2009-10 is the reflection of the literary talent of the students, staff and teachers. It is an illustrated report on the campus life [illegible] academic year and serves as a venue for showcasing the [illegible] Horticos community.

The outcome of the untiring efforts of Mr. Nithin, K., the Student Editor with the unstinted co-operation of the Editorial Board [illegible] inspiring guidance of Dr. P.K. Sudhadevi, the Staff Editor, [illegible] hands for judgement. I hope that all concerned with the [illegible] Horticulture will appreciate it and preserve it as a [illegible]. Congratulations to Mr. Nithin, Dr. Sudhadevi and the members of the Editorial Board.

With best wishes

Message

കാഴ്ചകൾ
അവസാനിക്കുന്നില്ല...

എല്ലാവരും കാഴ്ചകൾ കാണുന്നു
എന്നാൽ കാണുന്ന രീതി വ്യത്യസ്തമാണ്
ഒറ്റയ്ക്കൊരിടത്തിരിക്കുമ്പോൾ
എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ അയവിറക്കുന്നു
എന്നാൽ. ഓരോരുത്തരുടേയും മനസ്സ് ഓരോ
അനുഭവത്തോടും പ്രതികരിക്കുന്നത് പലവിധത്തിലാണ്.
പലരുടേയും ഓർമ്മകൾ കുറേക്കാലം നിൽക്കുകയും
പിന്നീട് മാഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു
എന്നാൽ ചുരുക്കം ചിലരുടെ ഓർമ്മകൾ
അക്ഷരങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.
അവ കാലങ്ങളോളം നിൽക്കുന്നു.
അതിനെ നാം സാഹിത്യം എന്നു വിളിക്കുന്നു.

കോളേജിലെ സാഹിത്യോത്സുകരായ മനസ്സുകളുടെ ഒരു പരിച്ഛേദമായില്ലെങ്കിലും, ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ജീവിച്ചവരുടെ ചിന്തകളുടെ ഒരു സംഗമവേദിയാകാൻ കോളേജ് മാഗസിന് പലപ്പോഴും കഴിയാറുണ്ട്. ഭ്രമാത്മകമായ ഒരു ലോകത്തിന്റെ കാഴ്ചവെട്ടത്തുനിന്നും സ്വകാര്യവും തപ്തവുമായ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളറകളിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയായി ചില സൃഷ്ടികൾ മാറുന്നു. പ്രശാന്തമായൊരിടത്തിരുന്ന് എത്തിപ്പിടിക്കുന്ന അത്തരം ഓർമ്മകൾ. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയോ. ചിരിപ്പിക്കുകയോ. അലോസരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ഏതൊരു കലാസൃഷ്ടിക്കു പിന്നിലും ഏകാഗ്രതയും കഠിനാദ്ധ്വാനവും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. പഠനത്തിനിടയിലും ഇതിനൊക്കെ സമയം കണ്ടെത്താൻ സന്നദ്ധരാവുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. മാഗസിൻ സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ ശ്രീ. നിതിൻ, സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ ഡോ. സുധാദേവി, മാഗസിൻ കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾ എന്നിവർക്ക് പ്രത്യേകം അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

ഈ മാഗസിൻ ഹോൾട്ടികൾച്ചറൽ കോളേജിന്റെ ചരിത്രപുസ്തകത്തിലെ തിളങ്ങുന്ന ഒരു അദ്ധ്യായമായി മാറട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം
രാജീവൻ
അസോസിയേറ്റ് പാട്രൺ

Message

ലാഭേച്ഛയില്ലാത്ത സ്നേഹം....
കൊടുക്കുവാൻ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്നേഹംകൊണ്ട്
മനസ്സ് നിറയ്ക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കുക-
എങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് തൃപ്തിയും സമാധാനവും
കൈവരൂ
തിരികെ ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയില്ലാത്തതാണ്
യഥാർത്ഥസ്നേഹം
അത് കൊടുക്കുന്നതിൽ മാത്രം ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നു
സേവനംകൊണ്ട് സംതൃപ്തിയടയുന്നു.
തിരികെ എന്തു കിട്ടിയാലും, സ്നേഹമായാലും, വേദനയായാലും
അത് പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു.

എല്ലാ മനസ്സുകളിലും സ്വാർത്ഥേച്ഛയില്ലാത്ത
സ്നേഹം നിറയട്ടെ!
തന്റെ ദാനം കൊണ്ട്, തന്റെ പ്രവൃത്തി കൊണ്ട്
മറ്റൊരാൾക്ക് നന്മവരുന്നതു കണ്ട് ആഹ്ലാദിക്കാൻ
കഴിയുന്ന സ്നേഹം!

ഈ റാന്തലിന്റെ തിരിനീട്ടുമ്പോൾ ആ വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ
ഒരു വേനൽമഴപോലെ സ്നേഹമായ് പെയ്തിറങ്ങട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

മാഗസിൻ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയതിൽ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ച സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ
നിതിനും കൂട്ടുകാർക്കും പ്രത്യേക അഭിനന്ദനങ്ങൾ.........
അവർക്ക് വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകിയ അദ്ധ്യാപകർക്ക്
ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി.

സുധാദേവി
സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

Message

ഏതോ ഒരു നിമിത്തം പോലെ
ഒരു കുടക്കീഴിൽ എത്തിപ്പെട്ടവരാണ്
നമ്മൾ
എല്ലാവരും വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവക്കാർ.
മതക്കാർ. ചിന്തകർ, ആശയക്കാർ.
ജീവിതത്തിന്റെ സുവർണ്ണ നിമിഷങ്ങളായ
കോളേജ് ദിനങ്ങൾ ആടിയും,പാടിയും
ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും തമാശ പറഞ്ഞും
നമ്മൾ ആഘോഷിച്ചു.
ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെയും
കയ്യൊപ്പുകൾ ഈ മാഗസിനിലൂടെ
കോളേജ് ഓഫ് ഹോർട്ടികൾച്ചറിന്റെ
ചരിത്രത്തിലേക്ക് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
തിരക്കേറിയ ഭാവി ജീവിതത്തിൽ
നല്ല കുറച്ച് ഓർമ്മകൾ
അയവിറക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ
ഈ മാഗസിനെക്കുറിച്ച് ഓർക്കും.
ഇത് മറിച്ച് നോക്കും....

സ്നേഹപൂർവ്വം
നിതിൻ

13 ഊർജ്ജസംരക്ഷണം
....ബോധവൽക്കരണത്തിലൂടെ....!!

15 ഞാൻ

16 കാണാത്ത കാഴ്ചകൾ

18 ജനപ്പെരുപ്പവും
സുസ്ഥിരതയുടെ ചില പ്രശ്നങ്ങളും

21 The White Tiger

26 മാധ്യമ വൃത്താന്തം

23 M.S. Swaminathan – A Global Citizen

His motto is to 'think, plan and act locally, and support nationally and internationally.' He is an eminent policy maker, inspiring leader and a world scientist with a human face.

34

ഇന്നത്തെ തലമുറ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ? പരസ്പരം മനസിലാക്കാനും സ്നേഹിക്കാനുമുള്ള എത്ര സുന്ദരമായ ഒരു ഉടമ്പടിയാണ് വെറും 'ഈഗോ' പ്രശ്നങ്ങളുടെ പേരിൽ അവർ തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കുന്നത്! 'ഈഗോ' - നിശബ്ദനായ വില്ലൻ

27 -മൃഗം-

28 പരസ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീത്വം

30 അക്ഷരങ്ങൾ

31 Flower

32 പ്രണയം

33 നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റി

36 നഷ്ടസ്വർഗ്ഗം

39 Serial thoughts

41 Obsession

42 യാത്ര അവസാനിക്കുന്നത്......

45 മഴയെനിക്ക് തന്നത്

47 രണ്ടുകവിതകൾ.....

46 മണ്ണിൽ വിരിഞ്ഞ കവിത

സർവ്വകീടങ്ങളും തീയിൽ
ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടമരട്ടെ,
മണ്ണിന്നു വളമായിത്തീരട്ടെ
മുളപൊട്ടി തളിർക്കട്ടെ, ഒരായിരം
പുതിയൊരു വൃന്ദാവനം
കൂടിയൊരുങ്ങട്ടെ!

48 A panoramic view of INDIAN CLASSICAL DANCE

49 Dora's transformation

50 അമ്മ

51 സെൽഫ് അസസ്മെന്റ്

53 തിരക്കഥ

58 Through The Way

55 അഭിമുഖം കർഷകർ

ജലസംഭരണി എന്ന മാർഗത്തിനെപ്പറ്റി അറിയാം പക്ഷേ പരീക്ഷിക്കാൻ മുതിർന്നിട്ടില്ല. മുടക്കുമുതൽ കൂടുതലാണ് എന്നതുതന്നെ കാരണം. കുറച്ചു കർഷകർ പരീക്ഷിച്ചിരുന്നു പക്ഷെ വിജയകരമായിട്ടില്ല എങ്കിലും പാടെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല

63 ആടുജീവിതം

മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും ആഗ്രഹങ്ങളെ, മരുഭൂമിയുടെ വെയിലിൽ, പ്രാരാബ്ധങ്ങളോടും കണക്കുകളോടും കൂട്ടിക്കെട്ടി, കരിച്ചുകളയുന്നവരാണ് പ്രവാസികൾ. യാത്ര പറയുമ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ടവർ നല്കിയ ഒറ്റച്ചുംബനത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ, വർഷങ്ങളെ തോല്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ. പ്രവാസജീവിതം മരുഭൂമിയിലെ ജീവിതമല്ല. എല്ലാ പച്ചപ്പുകളുടെയും നിറംമങ്ങി, മനസ്സൊരു മരുഭൂമിയായിത്തീരലാണ്.

59 Love – friendship

60 ഒരു ഓർക്കിഡിന്റെ പ്രണയം

61 അവളുടെ ലോകം

62 നിശ്ശബ്ദപ്രണയം

65 Memoir of a springboard trainer

68 'If Only...'

72 മോക്ഷം

73 ഷെർലക്ക് ഒരാസ്വാദനം

75 മുറിവുകൾ

75 Over the H O R I Z O N

77 I promise to pay the bearer.......

78 Dreams

69

ലണ്ടൻ ബാവയുടെ മകളുടെ പ്രസവം ആദ്യ പേരക്കുട്ടിയെ കാണാൻ കുടുംബം മുഴുവൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇമ്മു ഒരു ഉമ്മയായിരിക്കുന്നു, ഒരു ആൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നല്കികൊണ്ട്

85 Gm Crops

89 അഭിമുഖം : രഞ്ജിത്ത് ശങ്കർ

93 ഹന്ത! ഭാഗ്യം ജനാനാം

95 ഒരു ഇടവേളക്കാഴ്ച

99 നാലുമണിപ്പൂക്കൾ

100 അവശേഷിപ്പ്

91 പുഴു വളർന്ന് പൂമ്പാറ്റയായപ്പോൾ

ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുമ്പോൾ ആകാശഗോപുരത്തിലെ ശില്പി ഭൂമിയിലെ ജീവൻ തുടിക്കുന്ന ഈ ശില്പത്തിൽ മിനുക്കുപണികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നടത്തിപോന്നു

109 Campus

"ഇവിടം വിട്ടുപോയാലും ഗുൽമോഹറും കണിക്കൊന്നയും പൂക്കാതിരിക്കില്ല. വൃശ്ചിക കാറ്റ് വീശാതിരിക്കില്ല. തെളിഞ്ഞ ആകാശവും അതിലെ വെള്ള മേഘങ്ങളും പോയ് മറയില്ല. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മകൾ ഞങ്ങൾ കൂടി ഭാഗമായ നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മകൾ മായാതിരിക്കട്ടെ.."

102 യൂണിവേഴ്സിറ്റി

103 Of itches and scratches...

106 THE ANGEL- BOUGAINVILLEA

111 പിറവി

123 അഗ്രികൾച്ചർ പഠനവും അനന്തസാധ്യതകളും

125 ഒരു ഇന്റർ ക്ലാസിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി

127 ഒഹ്‌യോ ഗൊസായ്മസു

130 Astrogenetics - development of a new branch in Genetic science

133 Class Photos

COLLEGE MAGAZINE
STUDENTS UNION 2009 - 2010

Staff Editor	-	Dr. P.K. SUDHADEVI
Student Editor	-	NITHIN K.
Editorial Members	-	Krishna S.S., Chandini, Anju, Manju, Vysaghan, Jishnu, Misha. M., Shahanila, Aswathy, Riya, Miya, Gritta, Archana, Adithya, Balachandran
Printing	-	EBENEZER PRINTERS, PULLAZHY P.O., OLARIKKARA, THRISSUR
Periodicity of Publication	-	Annual
Printer's Name	-	Dr. P.K. SUDHADEVI, PROFFESSOR & STAFF EDITOR, DEPT. OF POMOLOGY & FLORI CULTURE
Publisher's Name	-	NITHIN K. Student Editor - 2009-10
Nationality	-	INDIAN
Address	-	Student Editor to the Students Union 09-10, College of Horticulture, KAU, Vellanikkara, Thrissur

Published under the authority of the Magazine Committee 09-10

DECLARATION

I, Nithin K. hereby declare that the particulars given above are true, to the best of my knowledge and belief.

Sd/-
Nithin K.

ഊർജ്ജസംരക്ഷണം
....ബോധവൽക്കരണത്തിലൂടെ....!!

അനു ജോർജ്ജ്
PG 2nd year

അനന്തമായ ജീവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ജീവൽ പ്രക്രിയകളുടെ തന്നെ ഉറവിടമാണ് സൗരോർജ്ജം. ഈ സൗരോർജ്ജത്തെ താപോർജ്ജമായും വൈദ്യുതോർജ്ജമായും വളരെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാം.

ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനം ഊർജ്ജമാണ്. അവിടെ ലഭ്യമായ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകളാണ്. പ്രകൃതിയിൽ മനുഷ്യപുരോഗതിക്കാവശ്യമായ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ ആവശ്യത്തിലേറെ ഒരുകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷമായി ലോകത്താകമാനം ഗാർഹികം, വ്യവസായികം, ഗതാഗതം എന്നി മേഖലകളിൽ ഊർജ്ജഉപഭോഗം വളരെയേറെ വർദ്ധിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഊർജ്ജോൽപാദനത്തിനായി പെട്രോളിയം, കൽക്കരി മുതലായ സ്രോതസ്സുകളെ നാം യാതൊരു വിവേകവുമില്ലാതെ ചൂഷണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. തൻമൂലം പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾക്കായി പോലും പുതിയ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ കണ്ടെത്തേണ്ട അവസ്ഥയിലേക്കാണ് നാമിന്ന് എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. [illegible] പെട്രോളിയം ഉൽപന്നങ്ങൾ, കൽക്കരി ഇവയുടെ അമിതോപയോഗത്തിന്റെ കൂടി പരിണിത ഫലമാണ് നാമിന്നനുഭവിക്കുന്ന ആഗോളതാപനവും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനവും.....!!

പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങൾ കുറഞ്ഞ ഊർജ്ജ ഉൽപാദനരീതികളെ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കുകയും ഊർജ്ജസംരക്ഷണരീതികൾ സ്വീകരിക്കലുമാണ് നാം അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടത്. ഊർജ്ജം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് ഊർജ്ജം സംരക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന അടിസ്ഥാന തത്വമാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പാരമ്പര്യേതര ഊർജ്ജ സ്രോതസ്സുകളായ സൗരോർജ്ജം, കാറ്റ്, തിരമാല, ഭൂതാപോർജ്ജം ഇവയെല്ലാം ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിന്റെയും അവ സാധാരണ ജനങ്ങളിലെത്തിക്കേണ്ടതിന്റെയും പ്രാധാന്യം ഈയവസരത്തിലാണ് കടന്നു വരുന്നത്. Green Energy എന്ന ആശയം തന്നെ ഇന്ന് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണല്ലോ.

അനന്തമായ ജീവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ജീവൽപ്രക്രിയകളുടെ തന്നെ ഉറവിടമാണ് സൗരോർജ്ജം. ഈ സൗരോർജ്ജത്തെ താപോർജ്ജമായും വൈദ്യുതോർജ്ജമായും വളരെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാം. [illegible] ബഹിരാകാശ പേടകങ്ങളിലും മറ്റും സൗരോർജ്ജം ഉപയോഗിച്ചാണല്ലോ വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. ഇന്ന് ലോകത്തിലെ തന്നെ മൊത്തം വൈദ്യുതാവശ്യങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാനപങ്കും നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ജലവൈദ്യുതനിലയങ്ങളാണ്. ഏറ്റവും ചെലവുകുറഞ്ഞ വൈദ്യുതോൽപാദനരീതി എന്നതു കൂടാതെ പരിപാലനച്ചെലവ് കുറവ്, അന്തരീക്ഷമലിനീകരണമുണ്ടാകുന്നില്ല എന്നിവയെല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങളുമാണ്. ഇന്ന് ഏറെ പ്രചാരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംരംഭമാണ് വീടുകളിലെ ബയോഗ്യാസ് പ്ലാന്റ് നിർമ്മാണം. പാചകാവശ്യത്തിനും മറ്റ് ഊർജ്ജാവശ്യങ്ങൾക്കുമായി ഉപയോഗിക്കാം എന്നതിലുപരി നമ്മുടെ വീട്ടിലും, ചുറ്റുപാടിലുമായി പുറന്തള്ളപ്പെടുന്ന മാലിന്യങ്ങളെല്ലാം വളരെ ഫലപ്രദമായി

ഉപയോഗിക്കാം എന്നതും ബയോഗ്യാസ് പ്ലാന്റുകളുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. ഇത്തരത്തിൽ തന്നെ, ജലം, വായു, മലിനീകരണത്തിനു കാരണമാകുന്ന 'മുനിസിപ്പൽ സോളിഡ് വേസ്റ്റുകളും, ലിക്വിഡ് വേസ്റ്റുകളും, അതുപോലെ കാർഷിക വ്യാവസായിക മേഖലകളിലെ മാലിന്യങ്ങളുമെല്ലാം 'Biomethnation,Combustion, Pyrolisis' തുടങ്ങിയ രാസപ്രക്രിയകളിലൂടെ ഊർജ്ജോൽപാദനത്തിനുപയോഗിക്കാം എന്നതും ചിന്തനീയം തന്നെ. Hydrogen energy എന്ന ആശയവും ഈയിടെ ഏറെ പ്രചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഏറ്റവുമധികം ഊർജ്ജം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു വാതകമാണ് Hydrogen . അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഊർജ്ജ ഉത്പാദനത്തിൽ, പ്രധാനമായും മോട്ടാർ സൈക്കിളുകളിലും മറ്റും Hydrogen ഒരു ഊർജ്ജസ്രോതസ്സായി ഉപയോഗിക്കാം. Wind energy, Tidal energy, Geothermal energy ഇവയെല്ലാം ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു തന്നെയാണ്. അപകടകരമെങ്കിലും അണുശക്തി പോലും ഇന്ധനമെന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഇന്നു സജീവമാണല്ലോ....!! കൽക്കരി, പെട്രോൾ മുതലായ ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങൾ കത്തിക്കുന്നതു മൂലമുണ്ടാകുന്ന അന്തരീക്ഷമലിനീകരണം കുറച്ചുകൊണ്ടുവരാം എന്നതു തന്നെയാണ് ഇത്തരം ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യവും.

ഊർജ്ജസംരക്ഷണം, അതിന്റെ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കണമെങ്കിൽ നാം ഓരോ വ്യക്തിയും ഒരേ മനസ്സോടെ ആ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നയങ്ങളും പോളിസികളുമെല്ലാം ഈയവസരത്തിലാണ് കടന്നു വരുന്നത്. വൈദ്യുതി പാഴാക്കാതെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുക എന്നതാണ് Energy Policy യുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന വസ്തുത. 2001-ൽ നിലവിൽ വന്ന Energy Conservation Act-ഉം ഊർജ്ജസംരക്ഷണത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

ഊർജ്ജം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും അതിന്റെ വില അതായത് Energy cost-കുറയുന്നു. പുതിയ Power Plant- കൾ നിർമ്മിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതുവഴി വരുന്ന പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ ലഘൂകരിക്കാം. "ഊർജ്ജം ഇറക്കുമതി ചെയ്യുക" എന്ന പ്രവണത ഒരു പരിധിവരെ കുറച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ ഊർജ്ജ സംരക്ഷണം കൊണ്ടു സാധിക്കും.

PCRA അഥവാ Petroleum Conservation Research Association ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 1976-ൽ ആരംഭിച്ച ഒരു സംരംഭമാണ്. Energy Efficiency വർദ്ധിപ്പിക്കുക, ഊർജ്ജസംരക്ഷണം എന്ന ആശയം സാധാരണക്കാരനിലെത്തിക്കുക, ഇവയൊക്കെയാണ് PCRA-യുടെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങൾ. ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ തുടങ്ങിയ ജനപ്രിയ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങളുടെ അമിതോപയോഗം നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികളും PCRA യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തി വരുന്നുണ്ട്.

കാര്യക്ഷമമായ ഊർജ്ജോപയോഗം അഥവാ Energy efficiency കൈവരിക്കാൻ നിരവധി മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമുക്കു സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയും. വീടിനകത്തെ താപനില നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്ന 'Insulating home programme'. പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇന്നു വിജയകരമായി നടപ്പിലാക്കുന്നുണ്ട്. 'Green buildings' പരിപാടികളും ഇതിനോടു ചേർത്തു വായിക്കാവുന്നവയാണ്. സാധാരണ വൈദ്യുതിവിളക്കുകൾക്ക് പകരം ട്യൂബ് ലൈറ്റുകൾക്ക് ഇലക്ട്രോണിക് ചോക്കും, ഫാനിന് ഇലക്ട്രോണിക് റെഗുലേറ്ററും ഉപയോഗിക്കുക. വൈദ്യുതോപകരണങ്ങൾ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാലുടനെ ഓഫ് ചെയ്യുക എന്നതിൽ തുടങ്ങി വീടിനടുത്തും ചുറ്റുപാടും തണൽമരങ്ങൾ നട്ടുവളർത്തി സംരക്ഷിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് ഊർജ്ജസംരക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നു നാം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വൈദ്യുതിയുടെ ഉപയോഗം കുറച്ചുകൊണ്ട്, ആഗോളതാപനത്തിനായി world wild life fund ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ലോകമെങ്ങും നടത്തി വരുന്ന 'ഭൂമിക്കായ് ഒരു മണിക്കൂർ' പരിപാടി ഏറെ ജനശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ച ഒന്നാണല്ലോ...!! exhibition കൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ solar water heater, wind pump തുടങ്ങി ഇന്ന് ലഭ്യമായ വൈദ്യുതോർജ്ജം ഒട്ടും ആവശ്യമില്ലാതെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാവുന്ന ഉപകരണങ്ങളും, അവയുടെ ഗുണങ്ങളുമെല്ലാം സാധാരണക്കാരനിലെത്തിക്കാൻ സാധിക്കും.

ലഭ്യമായ ഊർജ്ജം പാഴ്ച്ചെലവുകൾ കുറച്ച് കാര്യക്ഷമവും വിവേകപൂർണ്ണവുമായി ഉപയോഗിക്കാനാണ് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ശാസ്ത്രലോകത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ വക വെക്കാതെയുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രയാണം ദുരിതത്തിലേക്ക് തന്നെയാണെന്ന് നാം മനസിലാക്കണം. കാലാവസ്ഥ തകിടം മറിയുക എന്നാൽ കോടിക്കണക്കിന് ജീവജാലങ്ങളുടെയും മനുഷ്യന്റെയും തന്നെ നിലനിൽപ്പ് തന്നെയാണ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ലഭ്യമായ എല്ലാ സ്രോതസ്സുകളേയും ആവശ്യാനുസരണം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, ഉപയോഗത്തിൽ വരുന്ന നഷ്ടം പരമാവധി കുറച്ചു ഒരു പുതിയ ഊർജ്ജസംരക്ഷണ സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കാനായി നാം ഓരോരുത്തർക്കും കൈകോർത്തു മുന്നേറാം.

■

ഗംഗാധരൻ പി.
സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

ഞാൻ

ഞാൻ
സവർണ്ണനുമല്ല,
അവർണ്ണനുമല്ല:
കാരണം.....
അവർക്കുമുൻപേ
ഞാൻ ജനിച്ചിരുന്നു!
അന്ന്
'മത'മില്ല
'മതം' ഉണ്ടായിരുന്നു,
വലുപ്പ ചെറുപ്പ വ്യത്യാസം
ഏതുപോലെന്നാൽ,
കൈപ്പത്തിയിലെ വിരലുകൾ പോലെ
നാലെണ്ണം ഒരുമിച്ചുനിന്നു:
അവയെ പിന്നീട്
ക്ഷത്രിയർ, ബ്രാഹ്മണർ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ
എന്നിങ്ങനെ വിളിച്ചുപോന്നു.
എങ്കിലും അവർ ഒന്നായിരുന്നു!
അവർക്കു ശക്തിപകരാൻ
പെരുവിരലായി
ദൈവവും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു.
'ഫുൾകൈ ഷർട്ട്'[1] വളർന്നു
കൈപ്പത്തി പാതിയും മറച്ചപ്പോൾ
പുറമെനിന്നു വന്നവർ പറഞ്ഞു:
"നിങ്ങൾ അഞ്ചു വ്യത്യസ്ത വിരലുകളാണ്!"
ഉള്ളം കാണുവാൻ
അവർക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു;
പുറമെ കേട്ടത് വിശ്വസിച്ചു,
അകമെ കേട്ടതു വിശ്വസിച്ചതുമില്ല.
കാലം കടന്നുപോയപ്പോൾ
പെരുവിരൽ
കൂടുതൽ കൂടുതൽ അകന്നുപോയി.
ഉയർന്നുയർന്നു
ആകാശത്തിലേക്കുയർന്നുപോയി.
പെരുവിരലിനെ
ഹിന്ദുക്കൾ കൈലാസത്തിലും.
ക്രിസ്ത്യർ അത്യുന്നതങ്ങളിലും.
മുസ്ലീമുകൾ മെക്കയിലും
ദർശിച്ചു!
പെരുവിരൽ അകന്നപ്പോൾ
പരസ്പരം വിഘടിച്ചു നിൽക്കാൻ
എളുപ്പമായി!
കലിയിളകി[2], ഹാലിളകി.
പരസ്പരം കൊന്നും കൊലവിളിച്ചും
അവർ വളർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.
അകന്നുപോയ പെരുവിരലിനെ കണ്ട്
എന്റെ മനസ്സ് വേദനിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു
നീ ഇറങ്ങിവരിക!
നിനക്കായ് ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.
എന്നിലേക്കു പ്രവേശിച്ച്
എന്റെ കൈപ്പത്തിയെ ശക്തമാക്കിയാലും!

****

1. പരിഷ്കാരവും അനുകരണവും
2. ഇതു കലിയുഗമാണല്ലോ.

കാണാത്ത കാഴ്ചകൾ

ബാലചന്ദ്രൻ എസ്
അരിസ്റ്റസ് - 10

വീട്ടിൽ പതിവുപോലെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ടിവി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിലാണ് അച്ഛനും അമ്മയും ചേച്ചിയും കൂടി ഒരു ഷോപ്പിങ്ങിന് പ്ലാൻ ഇടുന്നത്. പ്രധാനമായും തുണിത്തരങ്ങൾ വാങ്ങാനാണ് തീരുമാനം. പണ്ടു മുതലേ തുണിക്കടയിൽ പോകുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. പോരാത്തതിന് സ്ത്രീകളുടെയൊപ്പം തുണിക്കടയിൽ പോയാൽ ഒരു ദിവസം തന്നെ പോകും. പക്ഷേ ഞാൻ കൂടി വരണമെന്ന് എല്ലാവർക്കും നിർബന്ധം. ഞാൻ വരുന്നില്ലെന്ന് ആവുന്നത്ര പറഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷേ നടന്നില്ല. അവസാനം ഞാൻ പറഞ്ഞു "ഞാൻ വരാം. പക്ഷെ തുണിക്കടയിലേക്കില്ല, അതിനടുത്തുള്ള പാർക്കിൽ ഞാൻ കാത്തിരിക്കാം." എനിക്ക് തുണിക്കടയിൽ വരുന്നത് ഇഷ്ടമല്ലെന്ന് നേരത്തെ അറിയാവുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും ചേച്ചിയും അത് സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ എന്നെ പാർക്കിൽ വിട്ടിട്ട് അവർ ടെക്സ്റ്റയിൽസിലേക്ക് പോയി.

നഗരം ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളിലേക്ക് ചേക്കേറാൻ സമയമാകുന്നതേയുള്ളൂ. ഇന്നെന്തോ സായന്തനത്തിന്റെ ശാന്തത മനസ്സിലും പടർന്നപോലെ. അച്ഛനും അമ്മയും ചേച്ചിയും ഇപ്പോൾ ടെക്സ്റ്റയിൽ ഷോപ്പിൽ വർണ്ണപ്രതിമകൾക്കു

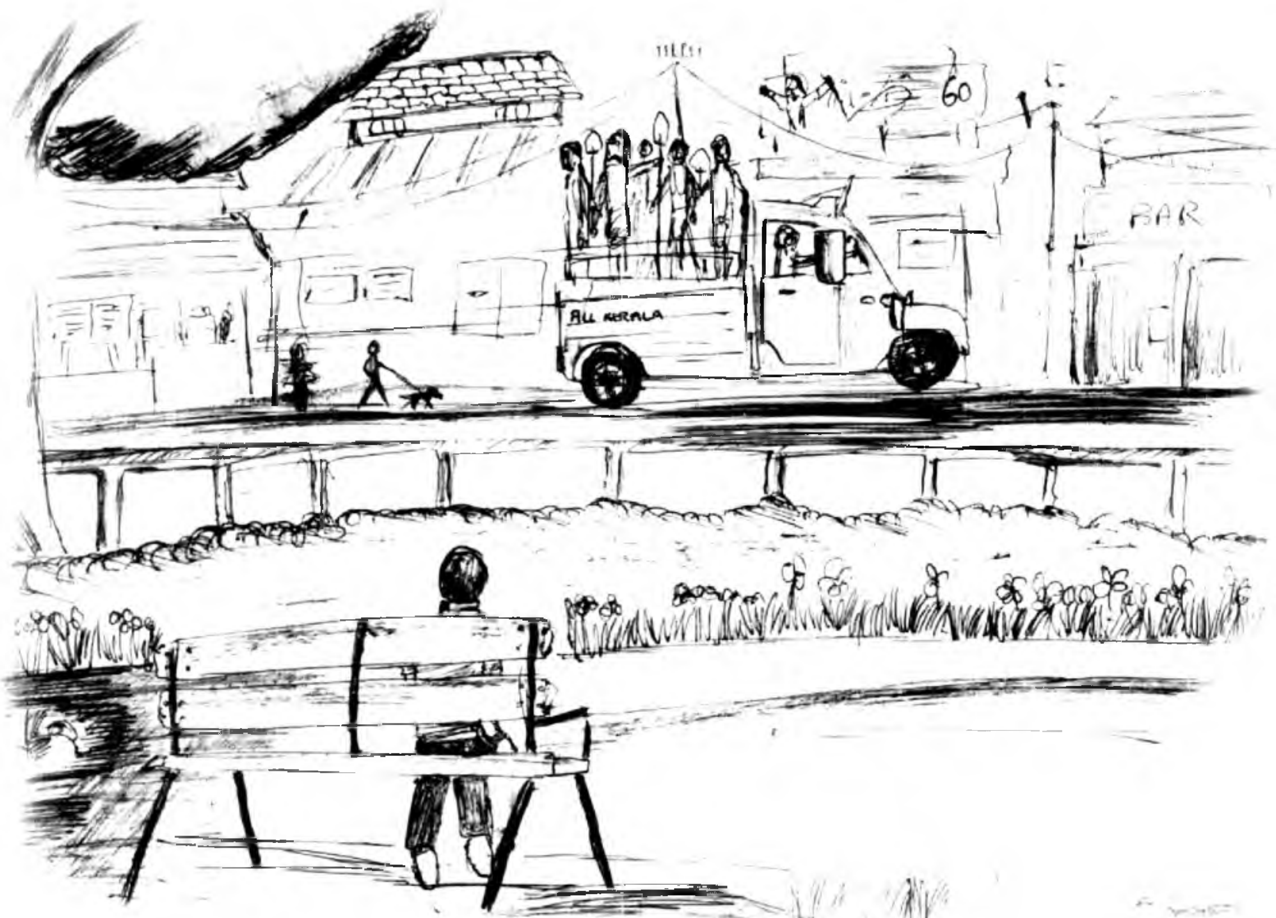

നടുവിലായിരിക്കും. ജീവനില്ലാത്ത പ്രതിമകൾക്കുചുറ്റും പഠിപ്പിച്ചുവിട്ട ആതിഥ്യമര്യാദകളുമായി ജീവനുള്ള കുറെ പ്രതിമകൾ. എന്തോ അതെല്ലാം എന്നെ വെറുതെ സങ്കട പ്പെടുത്തും. ഈ പാർക്കിന്റെ നിശബ്ദതയിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണെന്ന് ഭാവിച്ചു. ഏഴര മണിക്ക് ചേച്ചിയുടെ മിസ്ഡ്കോൾ വരുന്നതുവരെ മാത്രമെ എന്റെ ഏകാന്തത മനസ്സിലുള്ളു.

സ്പെക്സ് എന്റെ പോക്കറ്റിൽ ഭദ്രമായിരുന്നു. കണ്ണുകൾ വെറുതെ കാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ടി പരതി. നഗര വീഥിയിലെ വെയ്റ്റിംഗ് ഷെഡ്ഡിൽ ഒരു കലപില ബഹ ളം. എണ്ണമെഴുക്കറിയാത്ത നീളൻ പിരുപിരുപ്പൻ മുടിക ളുള്ള ഒരു തമിഴൻ അവിടെയിരിക്കുന്ന ഒരു യാചക സ്ത്രീയുമായി പിടിവലി നടത്തുന്നു. പലവഴി വലിച്ച ദേഹത്തു ചുറ്റിയ മുഷിഞ്ഞ സാരിക്കുകീഴെ ഒരഞ്ചുവയ സ്സുകാരി അന്ധാളിച്ചു നിൽക്കുന്നു. അവൾക്കു മുന്നിൽ വിരിച്ചിട്ട ഏതോ ദിനപ്പത്രത്തിനു മുകളിൽ ചിതറിക്കിട ക്കുന്ന നാണയത്തുട്ടുകളെക്കുറിച്ചാണ് തർക്കം. അയാൾ നന്നായി മദ്യപിച്ചിട്ടുണ്ട്-തീർച്ച. മാന്യതയുടെ ആവരണ ങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത ആ യാചക സ്ത്രീയുടെ ശാപങ്ങ ളെല്ലാം നഗരവീഥിയിൽ ചീറിപ്പായുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ ഹോണടികൾക്കിടയിൽ കുരുങ്ങി. കൈയിൽ വാരിക്കിട്ടിയ കാശ് മടിക്കുത്തിൽ തിരുകി അയാൾ വേച്ചുവേച്ച് നടന്നു പോയത് വീണ്ടും ലഹരി തേടിയായിരിക്കാം.

ആ സ്ത്രീയുടെ കൈക്കുഞ്ഞിലായിരുന്നു പിന്നെ എന്റെ ശ്രദ്ധ. അറപ്പുതോന്നുന്ന ഭാണ്ഡത്തിൽനിന്നും ഒരു തലയിണ വലിച്ചെടുത്ത് അവർ കൈകൊണ്ടാഞ്ഞുതട്ടി. മരുഭൂമിയിലെ മണൽക്കാറ്റെന്നപോലെ അതിൽനിന്നും പൊടിപാറി. ശോഷിച്ചു വരണ്ട കുഞ്ഞിന് ആ തലയിണ ഒരു മെത്തയുടെ ഫലം ചെയ്തിരിക്കാം. അത് ശബ്ദമു ണ്ടാക്കാതെ കിടന്നു. അതേ ഭാണ്ഡക്കെട്ടിൽ നിന്നും വലി ച്ചെടുത്ത ഒരു ചുവന്ന കീറത്തുണി തലവഴി ഒരു പ്രത്യേ കരീതിയിൽ പുതച്ച് ആ അഞ്ചുവയസ്സുകാരിയും. ആ നാടോടി യാചക സ്ത്രീ എന്തോ ചവയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരു ന്നു. മുന്നിൽ വിരിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രം മടക്കി വയ്ക്കാൻ ഇനിയും സമയമായിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു.

എങ്കിലും അവരനുഭവിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കു റിച്ചായിരുന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചത്. അരക്ഷിതത്വത്തിലും അവർ സമൂഹത്തിന്റെ സാമാന്യ രീതികളിൽനിന്നും നിയമങ്ങളിൽനിന്നും മോചിതരാണ്. കീറിയ സാരിപ്പുത പ്പിനുള്ളിൽ തെരുവുവീഥികളിൽ നമ്മളാരും അറിയാത്ത സുരക്ഷയും സ്വാതന്ത്ര്യവും അവർക്കുണ്ടെന്നതു തീർച്ച. കാരണം അവരുടെ ജീവിതം അർത്ഥശൂന്യതയിലെ ആഴ ങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിശബ്ദം സംസാരിക്കുന്നു.

റോഡിൽ ആഢംബരങ്ങളുടെ ആഢ്യത്വം തുളു മ്പുന്ന ഇരമ്പലുകൾക്കിടയിൽ ഒരു പെട്ടിഓട്ടോയുടെ പഴ ഞ്ചൻ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ ശ്രദ്ധ അങ്ങോട്ടു മാറി. അതിനു പിന്നിൽ ആരോ എട്ടോ പത്തുപേർ നിന്നും ഇരുന്നും നഗരക്കാഴ്ചകളെ പുറകോട്ട് തള്ളുന്നു. ഇന്നത്തെ കായികാധ്വാനത്തിന്റെ കയ്പൊന്നും അവരുടെ മുഖങ്ങളിലില്ല. ഒരു ഐ.ടി. കൺസൾട്ടന്റിന്റെ മനസ്സു ഖവും ഒരു കൂലിപ്പണിക്കാരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തമ്മി ലൊരു താരതമ്യപഠനം നടത്താനുള്ള മൂഡിലല്ല ഞാൻ. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ സംതൃപ്തി രണ്ടുതലത്തിലു ണ്ട്. മാനസിക സംതൃപ്തിയും സാമ്പത്തിക സംതൃപ്തി യും. ഇതു രണ്ടും ഒരു തുലാസ്സിന്റെ രണ്ടു തട്ടുകളിലി രുന്ന് എന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നതുപോലെ. ഞാനാകെ കൺഫ്യൂഷനിലാണ്. എനിക്കും അവരോടൊപ്പം ആ പെട്ടിഓട്ടോറിക്ഷയിൽ നിന്ന് യാത്രചെയ്യണമെന്ന് തോന്നി. ഒരല്പനേരം സമൂഹം ജന്മംകൊണ്ട് കല്പിച്ച് നല്കിയ ചങ്ങലകൾ പൊട്ടിച്ച് സാമാന്യജനതയ്ക്കൊപ്പമൊരു യാത്ര. അതും ഒരവധിതനെപ്പോലെ. ആ രംഗസങ്കല്പം എന്റെ മുഖത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരി പടർത്തി. ഓരോരോ മണ്ട ത്തരങ്ങൾ!

കാഴ്ചകളുടെ നിറം ചുവപ്പായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ നല്ല കറുപ്പായിട്ടുണ്ട്. സമയം ഏഴര കഴിഞ്ഞു. ചന്ദ്രനെ നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്ന വിളക്കുകാലുകളുടെ നിഴലുകൾക്കു മീതെ വാഹനങ്ങൾ നിർത്താതെ നീങ്ങുന്നുണ്ട്. എല്ലാ വർക്കും ജീവിതത്തിൽ പലവിധമുള്ള നെട്ടോട്ടങ്ങൾ!

സെൽഫോണിൽ ചേച്ചിയുടെ മിസ്ഡ്കോൾ. മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് ഞാൻ കണ്ണെറിഞ്ഞു. കാറവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അമ്മ കൈവീശുന്നുണ്ട് ചിന്തകളെല്ലാം ജനിച്ചിടത്തുതന്നെ കുഴിച്ചുമൂടി ഞാൻ വേഗം കാറിനടുത്തേക്ക് നടന്നു. വെയിറ്റിംഗ് ഷെഡ്ഡിനട ത്തെത്തിയപ്പോൾ ആ നാടോടികുടുംബത്തെ അറിയാതെ നോക്കിപ്പോയി. മക്കൾ രണ്ടും തെരുവിന്റെ അതിരുകളിൽ മയക്കത്തിലാണ്. ആ സ്ത്രീ ഉറങ്ങാനുള്ള ശ്രമത്തിലാ ണ്. മറ്റെയാൾ ഇപ്പോഴും ലഹരിയുടെ ലോകത്തായിരി ക്കാം. ദിനപ്പത്രത്തിലെ 'എറണാകുളത്ത് കനത്ത പോളിങ്" എന്ന തലക്കെട്ടിനുമേലെ എനിക്കു മുന്നിൽ പോയ ആൾ ഒറ്റനാണയമെറിഞ്ഞു. അവരുടെ സ്വപ്ന ങ്ങൾക്ക് ആ ഒറ്റരൂപയെക്കാൾ വിലയുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. പക്ഷെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലെവിടെയും അവരില്ല.

ഞാൻ കാറിൽ കയറി. അവിടവിടെ വാങ്ങിയ സാധ നങ്ങളുടെ ഗന്ധം പരത്തുന്ന അഞ്ചാറു കവറുകൾ. അച്ഛൻ എന്തോ പറഞ്ഞ് ചിരിക്കുന്നുണ്ട് പതുക്കെ ഞാനും അവരിലൊരാളായി. പോക്കറ്റിൽ നിന്നും പവർഗ്ലാസ് എടുത്തു കണ്ണിൽ വച്ചു. എന്റെ മനസ്സിന് കാണാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത കുറെ കറുത്ത കാഴ്ചകൾക്കിട യിൽ അതൊരു മൂടൽമറ പോലെ കാഴ്ചകളെപ്പോഴും പുറകോട്ടുതന്നെ. അല്ല, അതെന്നും അങ്ങനെയായിരു ന്നല്ലോ!

ജനപ്പെരുപ്പവും സുസ്ഥിരതയുടെ ചില പ്രശ്നങ്ങളും

ഡോ. സി. ജോർജ് തോമസ്
അഗ്രോണമി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

കടുത്ത പ്രതിസന്ധികളിലൂടെയാണ് ലോകം ഇന്നു കടന്നു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജനപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ച് ഭക്ഷണത്തിന്റെ ലഭ്യതയും വിതരണവും ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളം ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണെങ്കിലും പല കാര്യങ്ങളിലുമുള്ള നമ്മുടെ പ്രതികരണം ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുടേതു പോലെയല്ല. കൃഷിയിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ഭക്ഷ്യധാന്യകൃഷിയിൽ, നാം വളരെ പിന്നോക്കം പോയിരിക്കുന്നു. തുണ്ടുവൽക്കരണവും സ്വതന്ത്രവ്യാപാര കരാറുകളും കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള ലാഭം ചോർത്തിക്കളഞ്ഞ് തീർത്തും അനാദായകരമായി മാറുന്ന അവസ്ഥയിൽ കർഷകർ കൂട്ടത്തോടെ കൃഷി ഉപേക്ഷിച്ച് സേവന മേഖലയിലേക്ക് ചേക്കേറുകയാണ്. ഭൂഉപയോഗത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദ്രുതഗതിയിലുള്ള മാറ്റം കേരളത്തെ പരിസ്ഥിതിയുടെ ശവപ്പറമ്പായി മാറ്റുമോ എന്നും പലരും ഭയപ്പെടുന്നു.

ഈ ഭൂഗോളത്തിന്റെ 70.8 ശതമാനവും വെള്ളത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാം. അതായത്, 29.2 ശതമാനം മാത്രമാണ് കര. ഈ കരപ്രദേശങ്ങളുടെ മൊത്തം വിസ്തൃതി 1300 കോടി ഹെക്ടർ എന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ 32 ശതമാനം വനമാണ്. പുൽമേടുകൾ 27 ശതമാനമാണ്. നഗര പ്രദേശങ്ങൾ 9 ശതമാനം വരും. മരുഭൂമി, മഞ്ഞുമൂടിയ പ്രദേശങ്ങൾ, തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ തുടങ്ങി കൃഷി, വനം എന്നിവക്കൊന്നും പറ്റാത്തവ 21 ശതമാനത്തോളമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞാൽ കൃഷിചെയ്യാൻ ലഭ്യമായ ഭൂമി വെറും 11 ശതമാനം മാത്രമാണ്. അതായത് ഈ ലോകത്ത് കൃഷിക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ളു ആകെ ഭൂമി 143 കോടി ഹെക്ടർ മാത്രമാണ്! വരും കാലങ്ങളിൽ കൃഷിക്ക് ലഭ്യമായ ഭൂമിയുടെ ഈ കുറഞ്ഞ അളവുതന്നെ വീണ്ടും കുറയാനാണ് സാദ്ധ്യത.

ആളോഹരി കൃഷിഭൂമി കുറയുന്നു

ഓരോ മനുഷ്യനും സുസ്ഥിരമായ നിലയിൽ ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നതിന് ആളോഹരി 0.5 ഹെക്ടർ കൃഷി വേണമെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള കണക്ക്. സ്ഥലവിസ്തൃതി ഇതിലും കുറഞ്ഞാൽ സുസ്ഥിരതയെ ഹനിക്കുന്ന കടുംകൃഷി പ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടേ ആഹാരമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയൂ. കടുംകൃഷി രീതികൾ കൂടി പരിഗണിച്ചാൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കാൻ 0.05 മുതൽ 0.5 ഹെക്ടർ വരെ ഭൂമി ആവശ്യമായിവരും. കൃഷിയുടെ വികാസപരിണാമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ നമുക്കിത് മനസ്സിലാകും. മനുഷ്യൻ കൃഷി തുടങ്ങുന്നത് 10,000 വർഷം മുമ്പാണല്ലോ? ആദ്യകാല പ്രാകൃത കൃഷിരീതികൾ മാററങ്ങൾക്കു വിധേയമായി താഴെപ്പറയുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോരുന്നതായി കാണാം.

1. ആഹാരം കാട്ടിൽ നിന്ന് ശേഖരിക്കലും വേട്ടയാടലും
2. പ്രകൃതി കൃഷി (ആദ്യകാലകൃഷി. - ഉഴവ്, വളം, കീടനാശിനി ഇവയൊന്നുമില്ല)
3. പുനംകൃഷി അഥവാ മാറ്റകൃഷി (മണ്ണിലെ ഫലപുഷ്ടി കുറയുന്നതോടെ അതുപേക്ഷിച്ച് പുത്തൻ ഭൂമിയിൽ കൃഷിയിറക്കുന്നു)
4. ജൈവകൃഷി (ജൈവവളങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുന്നു)
5. ആധുനിക കൃഷി (ട്രാക്ടറും, രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും പ്രചാരത്തിലായി.)
6. ഹരിത വിപ്ലവം മോഡൽ കൃഷി (പുതുവിത്തുകൾ ഉൾപ്പെട്ട സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ)

7. സുസ്ഥിര കൃഷി

8. ബദൽ കൃഷി

ഇവ ഓരോന്നിനെയും ഒരു കാർഷികഘട്ടം എന്നു സങ്കൽപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. കൃഷിരീതികളുടെ ഓരോ പരിണാമദിശയിലും ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കാൻ ആവശ്യമായ ഭൂമിയുടെ അളവ് കുറഞ്ഞ് കുറഞ്ഞ് വന്നതായി കാണാം. കൃഷി രീതികൾക്ക് ഇനിയും പരിണാമം സംഭവിച്ചേ മതിയാകൂ. അത് സുസ്ഥിരതയുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ മറികടക്കുന്ന ഒന്നു തന്നെയായിരിക്കണം. നിലവിലുള്ള കൃഷിരീതികൾവെച്ച് പെരുകിവരുന്ന ജനത്തിനെല്ലാം ഭക്ഷണമെത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുപോലെതന്നെ, പഴയ കൃഷിരീതികളിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാനുമാവില്ല!

ആളോഹരി ഭൂമിയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ നോക്കാം. മനുഷ്യൻ കൃഷി തുടങ്ങുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ ലോകത്താകെ അരക്കോടി ജനങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പതിനായിരം വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 1901 ൽ ഈ സംഖ്യ 140 കോടിയായിത്തീർന്നു. ഇത് 1960ൽ 300 കോടിയായി കുതിച്ചുയർന്നു. എങ്കിലും, അന്നും ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ഭക്ഷണം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് 0.5 ഹെക്ടർ ഭൂമി വീതം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, 1999ന്റെ അവസാനത്തോടെ, കേവലം 39 വർഷം കൊണ്ട്, ലോകജനസംഖ്യ ഇരട്ടിയായി 600 കോടി കവിഞ്ഞു (ലോക ജനസംഖ്യ 500 കോടിയിലെത്തിയതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് 1987 ജൂലൈ 11 ആണ്. ജൂലൈ 11 ലോകജനസംഖ്യാദിനമായി കൊണ്ടാടുന്നു). നിലവിൽ (2010 നവംബറിൽ) ലോകജനസംഖ്യ 688 കോടിയാണ്. ലഭ്യമായ ആളോഹരി കൃഷിഭൂമിയുടെ അളവ് 0.5 ഹെക്ടറിൽ നിന്നും 0.21 ഹെക്ടർ ആയി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലോകജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവിന്റെ തോത് 1.2% ആണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം അടുത്ത 58 വർഷം കൊണ്ട് ലോകജനത വീണ്ടും ഇരട്ടിയാവുമെന്നാണ്. അതായത്, 2057 ആവുമ്പോഴേക്കും ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം 1200 കോടി കവിയും, ആളോഹരി കൃഷിഭൂമി 0.12 ഹെക്ടറിനും താഴേക്ക് പോകുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ദമ്പതികളും രണ്ടുകുട്ടികൾ മതി എന്ന് ഇന്നു മുതൽ തീരുമാനിച്ചാൽ തന്നെ ലോകജനത 1300 കോടിയിലെത്തിയേ സ്ഥിരമാവൂ. ഇതിന് 70 വർഷം സമയമെടുക്കുകയും ചെയ്യും.

ജനപ്പെരുപ്പമുണ്ടാകുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം ധാരാളം കൃഷിഭൂമി കാർഷികേതര ആവശ്യങ്ങൾക്കായി മാറ്റപ്പെടുമെന്നതാണ്. ഓരോ പൗരനും പാർപ്പിടം, ഗതാഗതം, വ്യവസായം, വാണിജ്യം, വിനോദം, വിദ്യാഭ്യാസം, ദേവാലയങ്ങൾ, മററ് ആത്മീയകാര്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സ്ഥലം ആവശ്യമാണ്. ഓരോ വ്യക്തിക്കും 0.025 ഹെക്ടർ സ്ഥലം വീതം ഈ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി വരുമെന്നാണ് കണക്ക്. മറ്റുതരത്തിൽ കൃഷിയോഗ്യമല്ലാതാവുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിച്ചാൽ ഓരോ വർഷവും 10 ദശലക്ഷം കൃഷിഭൂമി കൃഷിയോഗ്യമല്ലാതാവുന്നുണ്ട്!

ഇനി ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതി നോക്കാം. 1901ൽ 23.8 കോടി മാത്രമായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യ. 1961ൽ ഇത് 43.9 കോടിയായി.. 2001 ൽ, കേവലം 40 വർഷം കൊണ്ട്, ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം 102.7 കോടിയായി: ഏകദേശം രണ്ടര ഇരട്ടി വർദ്ധന! ഇപ്പോൾ (2010 നവംബറിൽ) 119 കോടിയിലെത്തി നിൽക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ജനപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ തോത് 1.7% ആണ്. അതായത്, 41 വർഷം കൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യ ഇരട്ടിയാവും; 2042 ൽ ഇന്ത്യയിൽ 205 കോടിയിലധികം ജനങ്ങളുണ്ടാവും! ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ 142 ദശലക്ഷം ഹെക്ടറിലാണ് കൃഷി. ഇത് അടുത്ത 30-40 വർഷം കൊണ്ട് 100 ദശലക്ഷം ഹെക്ടറായി കുറയുമെന്നാണ് പ്രവചനം. ആളോഹരി കൃഷി ഭൂമി ഇപ്പോൾ 0.12 ഹെക്ടർ മാത്രമാണുള്ളത്. ഇത് 2042 ഓടെ 0.049 ഹെക്ടർ ആയി കുറയുമെന്നത് തീർച്ചയായും നമ്മെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കും.

കേരളത്തിന്റെ കാര്യം കൂടി പരിഗണിക്കാതെ ഈ അവലോകനം പൂർണ്ണമാവില്ല. 1901 ൽ കേരളത്തിൽ ആകെ 64 ലക്ഷം ജനങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കേരളത്തിന്റെ ആകെ സ്ഥലവിസ്തൃതി 38.86 ലക്ഷം ഹെക്ടർ ആണല്ലോ? 2007-08 ലെ കണക്കുപ്രകാരം ഇതിൽ 20.89 ലക്ഷം ഹെക്ടറിൽ കൃഷിയുണ്ട്. ആകെ ജനസംഖ്യ 2001ൽ 3.18 കോടിയായിരുന്നു (ഇപ്പോൾ ഏകദേശം 3.3 കോടി). ഇതിൻപ്രകാരം ആളോഹരി കൃഷിഭൂമി 0.066 ഹെക്ടർ മാത്രമാണ്! നിലവിൽ ആകെ കൃഷിഭൂമിയുടെ 12 ശതമാനം മാത്രമാണ് ഭക്ഷ്യവിളകൾ. അതായത്, ആളോഹരി ഭക്ഷ്യകൃഷിഭൂമി കേവലം 0.008 ഹെക്ടർ മാത്രമാണ് (വെറും രണ്ട് സെന്റ്!)

ഭക്ഷ്യരംഗവും ആവാസശേഷിയും

കേരളത്തിലെ ഭക്ഷ്യകൃഷിരംഗം അതീവ ഗുരുതരാവസ്ഥയിലാണ്. ഓരോ വ്യക്തിക്കും പ്രതിദിനം 460ഗ്രാം ഭക്ഷ്യധാന്യം വേണമെന്നാണ് കണക്ക്. ഈ തോതനുസരിച്ച് നമുക്ക് ആകെ 50 ലക്ഷം ടൺ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വേണം. നമ്മുടെ നെല്ലുൽപ്പാദനമാവട്ടെ 2008-09ലെ കണക്കു പ്രകാരം 2.34 ലക്ഷം ഹെക്ടറിൽ നിന്നും 5.84 ലക്ഷം ടൺ ആണ്. ബാക്കി മുഴുവൻ പുറത്തു നിന്നു വരണം.

ഈ ഭൂഗോളത്തിന്റെ 70.8 ശതമാനവും വെള്ളത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാം. അതായത്, 29.2 ശതമാനം മാത്രമാണ് കരപ്രദേശങ്ങളുടെ മൊത്തം വിസ്തൃതി 1300 കോടി ഹെക്ടർ എന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ 32 ശതമാനം വനമാണ്. പുൽമേടുകൾ 27 ശതമാനമാണ്. നഗരപ്രദേശങ്ങൾ 9 ശതമാനം വരും. മരുഭൂമി, മഞ്ഞുമൂടിയ പ്രദേശങ്ങൾ, തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ തുടങ്ങി കൃഷി, വനം എന്നിവക്കൊന്നും പറ്റാത്തവ 21 ശതമാനത്തോളമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞാൽ കൃഷിചെയ്യാൻ ലഭ്യമായ ഭൂമി വെറും 11 ശതമാനം മാത്രമാണ്. അതായത്, ഈ ലോകത്ത് കൃഷിക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ളു ആകെ ഭൂമി 143 കോടി ഹെക്ടർ മാത്രമാണ്!

അടുത്ത 50 വർഷം കൊണ്ട് പുറത്തു നിന്ന് വരാനുള്ള സാദ്ധ്യത കുറഞ്ഞു വരുമെന്നാണ് മറ്റിടങ്ങളിലെ ജനപ്പെരുപ്പനിരക്കിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകതവെച്ച് ജനപ്പെരുപ്പനിരക്ക് കുറഞ്ഞുവരാനുള്ള സാദ്ധ്യത കാണുന്നു എന്നതാണ് ഒരേയൊരു രജതരേഖ. അടുത്ത 30-40 വർഷം കൊണ്ട് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം 3.7 കോടിയിലെത്തി തുടർന്ന് കുറയാനാണ് സാദ്ധ്യതയത്രെ!. കേരളത്തിലെ ജനസംഖ്യ 2051 ഓടെ 3.78 കോടിയിലെത്തി സ്ഥിരപ്പെടുമെന്ന് ഒരു പഠനം പറയുന്നു. പക്ഷേ, കുട്ടികളുടെ എണ്ണം കുറയുന്നതിലുള്ള ചില മതവിഭാഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പ് യാഥാർത്ഥ്യമായാൽ ഇതേപോലെ സംഭവിക്കണമെന്നില്ല! കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ വെച്ചുനോക്കിയാൽ 3.78 കോടി പോലും തീർച്ചയായും വളരെ ഉയർന്ന സംഖ്യയാണ്!

ഭൂമിയുടെ ആവാസ ശേഷി (carrying capacity) എന്ന ആശയം കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ പ്രദേശത്തെയും പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളെയും ഭക്ഷ്യലഭ്യതയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ആ പ്രദേശത്തിന് പരിസ്ഥിതി നാശമുണ്ടാക്കാത്ത വിധത്തിൽ താങ്ങാനാവുന്ന ജനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെയാണ് ആവാസ ശേഷി എന്നു പറയുന്നത്. ഒരുദാഹരണത്തിന്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ കാര്യമെടുക്കുക. അവരുടെ ജനസംഖ്യ 30 കോടിയാണ്. ഇത് ലോകജനസംഖ്യയുടെ 4.5 ശതമാനമേ വരുന്നുള്ളു. പക്ഷേ, അവരുടെ കൈവശം ലോകത്തിന്റെ ഏകദേശം 7 ശതമാനം കരഭൂമിയുണ്ട്. അവർക്ക് ആളോഹരി 0.5 ഹെക്ടർ കൃഷിഭൂമി ഇപ്പോഴുമുണ്ട് എന്നതിനാൽ ആവാസശേഷി മറികടന്നിട്ടില്ല. ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം ഇനിയും കൂടിയാലെ അവർക്ക് പേടിക്കാനുള്ളു. ഇന്ത്യയുടെ സ്ഥിതി ഇതല്ല. ഇന്ത്യക്ക് ലോകത്തിന്റെ 2.45 ശതമാനം ഭൂമി മാത്രമാണുള്ളത്. ഇതുവെച്ച് ലോകത്തിലെ 17 ശതമാനം ജനങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കണം. കൂടാതെ 15 ശതമാനം കന്നുകാലികളുടെയും! ആളോഹരി കൃഷിഭൂമി 0.12 ഹെക്ടർ മാത്രമാണെന്ന് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഹരിതവിപ്ലവം, ധവളവിപ്ലവം തുടങ്ങിയ പ്രതിഭാസങ്ങൾ വഴി കൃത്രിമമായി ആവാസശേഷി ഉയർത്തിയാണ് ഇത്രയും പേർ ഇവിടെ കഴിയുന്നത്. ഇതിങ്ങനെഎത്രനാൾ എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം!

സുസ്ഥിര വികസനം, നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷ

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ലോകമാകെ വിളവർദ്ധനവ് ഉണ്ടായത് കൂടുതൽ സ്ഥലത്ത് കൃഷി ചെയ്തതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും കൃഷി സ്ഥലത്തിന്റെ പരിധി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പമല്ലെന്ന് മനസ്സിലായി. ഉൽപാദന ക്ഷമതയിലേക്ക് ഊന്നൽ മാറി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ വിളവർദ്ധനവിന്റെ 80 ശതമാനവും ഉൽപാദന ക്ഷമത കൂടിയതുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഭക്ഷ്യോൽപാദനം നിലനിർത്തിയാൽ മാത്രം പോര, ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് ഭക്ഷ്യധാന്യ വളർച്ച കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും വേണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ, പലരും ആവേശത്തോടെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന ജൈവകൃഷിപോലുള്ള ബദൽ രീതികളൊന്നും ഉൽപാദനക്ഷമതക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്നില്ല. ഹരിതവിപ്ലവത്തിനു മുമ്പ്, 1950-60 കളിലെ അവസ്ഥ ഏവർക്കുമറിവുള്ളതാണല്ലോ? പലരും പറയുന്നതുപോലെ ഈ അവസ്ഥ വിതരണത്തിലെ അസമത്വം കൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടായതല്ല. ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവിന് ആനുപാതികമായി ഭക്ഷ്യോൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിച്ച് ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ ഉറപ്പു വരുത്തുക എന്ന ശ്രമകരമായ ദൗത്യമാണ് ഇന്ത്യൻ കാർഷിക രംഗത്തിനു മുമ്പിലുള്ളത്. പക്ഷേ, പരിസ്ഥിതിയെ അവഗണിക്കാനും പറ്റില്ല. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ ജനബാഹുല്യമുള്ള മൂന്നാംലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രധാന വെല്ലുവിളിയും ഇതുതന്നെ.

പ്രതിസന്ധി മറികടക്കുന്നതിന് ആധുനിക ശാസ്ത്രം ഭസുസ്ഥിര വികസനം എന്ന ആശയമാണ് മുമ്പോട്ടു വെക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പൊതുഭാവി (Our Common Future) എന്ന ബ്രണ്ട്ലാന്റ് റിപ്പോർട്ട് ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. 1987 ലാണ് നോർവേ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ഗ്രോ ഹാർലെം ബ്രണ്ട്ലാന്റ് (Gro Harlem Bruntland) എന്ന മഹതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ലോക പരിസ്ഥിതി വികസന കമ്മീഷൻ ഈ റിപ്പോർട്ട് മുമ്പോട്ടു വെക്കുന്നത്. 1992 ലെ ഭൗമ ഉച്ചകോടിയിൽ ഭസുസ്ഥിര വികസനം എന്ന ആശയം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഭാവിതലമുറയുടെ വിഭവാടിത്തറ തകർക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള വികസനമാണ് സുസ്ഥിര വികസനം. കാർഷിക രംഗത്താണെങ്കിൽ സംയോജിത പോഷണ വ്യവസ്ഥ, സംയോജിത കീടനിയന്ത്രണം, സംയോജിത കളനിയന്ത്രണം, ഭൂമി പരിപാലനം (land husbandry), നീർ നിലങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം, വനസംരക്ഷണം, നീർമറി വികസനം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ ചേർന്ന ഒരു ആധുനിക സുസ്ഥിരകൃഷി വ്യവസ്ഥയാണ് നാം ലക്ഷ്യമിടേണ്ടത്. നല്ല കാർഷിക മുറകൾ ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ഉൽപാദനക്ഷമത ഇനിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇനങ്ങളും കൃഷിരീതികളും ഇതോടൊപ്പം സംയോജിപ്പിച്ചേ മതിയാവൂ. ബയോടെക്നോളജിയുടെയും നാനോടെക്നോളജിയുടെയുമൊക്കെ സാദ്ധ്യതകൾ കാർഷിക രംഗത്ത് തീർച്ചയായും പ്രയോജനപ്പെടും. ഇത്തരം ഗവേഷണങ്ങളാണ് ഇനി വേണ്ടതും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതും. ഇതിനുപകരം ഉത്തരാധുനിക ദർശനങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായ അശാസ്ത്രീയ കൃഷിരീതികൾ പല കോണുകളിൽനിന്നും ഉയർന്നുവരുന്നു. ഇവക്ക് പ്രോത്സാഹനവും കിട്ടുന്നു. ഇത്തരം പ്രവണതകളെ മുളയിലെ നുള്ളി സുസ്ഥിരതയുടെ വിവിധമാനങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ടുള്ള തീവ്ര പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് നാം മുമ്പോട്ടു വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ■

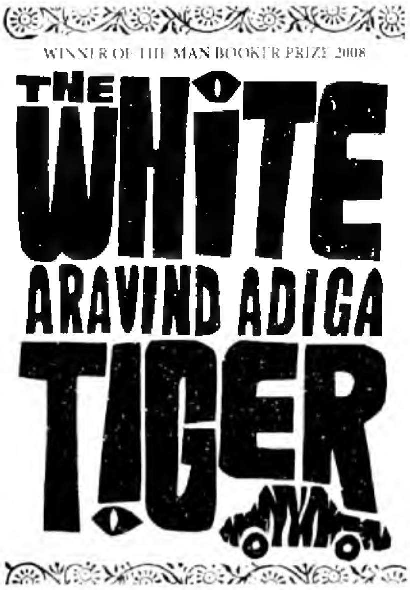

Mridula N
PG 2nd year

This literary review bagged Ist prize in the book review competition conducted by the library of college of horticulture in connection with reading week celebrations during 19th - 25th June 2010

The White tiger the first novel of Aravind Adiga is a witty fable of India's changing society, embodied in fiction by a satirical murderer, Balaram Hawaii, the white tiger of "The white tiger"

Throughout the duration of the novel ,seven long nights Balaram Hawai sits in a 150sq.ft office in Bangalore ,under a chandelier, writing a letter to Wen Jibao ,primier of China ,on the subject of Indian entrepreneur .He writes his own life story to educate the primier of China so that he wouldn't be fooled or mesmerized by any of the false pictures of India ,when comes for his official state visit. He starts the first night depicting the reality of rural life in India. In his small village everybody is beholden to four land lords for anything and everything. Through blind luck he happens to be his land lords driver. Thus begins his long climb out of the darkness of poverty. Belram reveals that his parents were very poor people in all means,who didn't ever bother to name him. A school teacher later named him ,a local official decided on his date of birth in order to facilitate stealing of his vote.

Balram is not just a driver, but he is expected to cook ,clean and to do whatever else his new master needs him to do. He follows his master wherever he goes, as a faithful and perfect servant. He lives in the world of his master and mistress seeing nothing but witnessing all the things. Without skipping even the minute details he reveals the primier everything he did including how he became a murderer, killing his own master. But he does not seek mercy for any crime he has committed.

Balram calls the servants plight in India as the Rooster coop syndrome ,busy fighting among each other for the chance to breathe that they will never be able to escape their cages. By putting his face on the wanted poster all over the country, he considers himself as an entrepreneur. He begins in the rural darkness in a world of landlords and peasants and later escapes to the 'lights' of cities, servants and masters,but darkness increases.

The novel is of an early feudal society distinguished as a democracy. If even one tenth of what Balram describes in actual ,then India's economic miracles is as much a lie as China's. The country might have gained its independence from the British, but majority Indians are still trapped in slavery. For all his protestations about the systems ,he is still as much as part of it as anybody else and it takes an enormous amount of strength and luck for him to leave up his name of white tiger. He doesn't act as reformer advocating change. In India the extreme inequality is stabilized by its strong family structures .Bribery grease the wheels of largest democratic country, slave labour still exists. Advancement can be achieved only by

patronage and corruption. If you make friends with the local political thugs, you might prosper, he reveals.

The quality as well as moral seriousness of the book keep the readers guessing to the final page and beyond. Balram has the voice of what may or may not be in new India. Quick-witted ,halfbaked, self mocking and awesomely quick to seize advantage, there is a fine balance between the sociology of the hapless place he has chosen as home and the twisted humanism of the outcast. The ruthlessness of power and survival assumes a million more sloganal ambuigities with wit and insight and reveals what happens when the inhabitants collude and collide with each other. The novel shares the anger and injustices of the new globalised India. The paradox is that for many readers, India is and will remain an exotic place.

As social commentary, it is disappointing although Adiga's training and experience as a journalist reflex in his really detailed story telling that will captivate his audience. Balram s cynical character captures modern india with only high spirited reality. The book is a furious counter attack to smug "India is shining" slogan. It proceeds with undeviating determination that no one would expect in a first novel and caricatures are sharply and confidently drawn. His sarcastic voice and acute observations of the social order are both winning and onsetting.

In short, it is a penetrating piece of social commentary attained to the inequalities that persists despite India's new prosperity. It correctly identifies and deflates India's collective Euphoria.

For prompt and reliable services in

LIFE INSURANCE POLICIES

LIC

Life Insurance Corporation of India

Please Contact:

T.S. HARISANKAR

Chairman's Club Member Agent

Life Insurance Corporation of india

"Arjun" Sree Lakshmi Nagar, Mannuthy P.O. Thrissur - 680 651

Phone: (R) 0487 - 2375050 Mob: 94471 37505

Also Contact for: **UNIT TRUST OF INDIA, GENERAL INSURANCE, IDBI**

M.S. Swaminathan – A Global Citizen

Dr. Mercy George
Agronomy Department

The euphoria of attending an International Conference on Eliminating Hunger and Poverty: Priorities in Global Agricultural Research and Development Agenda in an Era of Climate change and Rising Food Prices during August 7-9, 2010, organized by M.S. Swaminathan Research foundation, Chennai in commemoration with 85th birthday of Professor M.S.Swaminathan is still lingering in my mind. The conference was held in a meticulous manner at the Chennai Trade Centre and well attended by dignitaries from all walks of life and from various parts of the world. To name some them: Kalaignar M. Karunanidhi, Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu; Shri.K.Rosaiah, Hon'ble Chief Minister of Andhra Pradesh; Shri. G.K.Vasan, Minister of Shipping Govt. of India; Smt.Mabel Rebello, Member of Parliament; Gopal Krishna Gandhi, Former Governor of West Bengal and Grandson of Mahatma Gandhi; Balram Jakhar, Former Governor of Madhya Pradesh; Dr. Ismail Serageldin, recipient of Dr.M.S.Swaminathan award for Environment Protection-2010 and the former chairman of CGIAR; Dr. William D. Dar, Director General ICRISAT, Hyderabad; Rodney Cooke, Director, IFAD, Rome; Petro Medrano, Regional Director, World Food Programme, Panama; Dr.Dennis P.Garrity, Director General, World Agro Forestry Centre, Kenya; Bui Ba Bong, Minister for Agriculture, Vietnam; N.R.Narayana Murthy, Chairman INFOSYS; Rohan Rajapakse, Executive Director, Sri Lanka Council of Agricultural Research Policy; Dr. R.S.Porada, Patma Bhushan and former Director General ICAR; Cary Fowler, Executive Director, Global Crop Diversity Trust, Rome; C.R.Rajendran, Principal Director ADB; N.Ram, Editor in chief, The Hindu; P.Sainath, Rural affairs editor, The Hindu and Ramon Magsaysay award 2007 winner; Dr.Ibrahim Didi, Minister of Fisheries and Agriculture, Maldives; Dr.D.S.Brar, Head PBGB, IRRI, Philippines; Nitya Rao, University of East Anglia; Savitha Singh, IGNOU; Kamal Hassan Film Actor Producer and Director; Smt. Mina Swaminathan, Member of CABE and former consultant to UNESCO and UNICEF; Dr.Soumya Swaminathan, Co-ordinator, Research and Neglected Priorities, WHO Geneva and Dr. Madhura Swaminathan, Professor Indian Statistical Institute. There were also representatives from almost all the Agricultural Universities, ICAR Institutes, National Institutes and the Farmers Forums in India.

Dr M.S.Swaminathan has been acclaimed by Time magazine as one of the 20 most influential Asians of the 20th century and one of the only three from India, the other two being Mahatma Gandhi and Rabidranath Tagore. Dr.N.E.Borlaug whilst receiving the Nobel Peace Prize in 1970 had said "To you Dr.Swaminathan, a great deal of the credit must go for first recognizing the potential value of the Mexican dwarfs. Had this not occurred, it was quite possible that there would not have been the Green Revolution in Asia".

Dr M.S.Swaminathan is known as the '**Father of Green Revolution in India**' and his new paradigm is for '**Ever Green Revolution, Food for all and Forever**'. He has always been actively involved in ex-situ and in-situ preservation and conservation of seeds of a variety of plants by professionals and rural and tribal communities inorder to safe guard the food security of current and future generations. His motto

is to 'think, plan and act locally, and support nationally and internationally.' He is an eminent policy maker, inspiring leader and a world scientist with a human face.

Dr M.S.Swaminathan has used the money obtained from various awards to set up the **M.S.Swaminathan Research Foundation in Chennai** in 1988 and he is the chairman of the foundation at present. His concept on '**Bio villages**' and '**Village Knowledge Centres**' have promoted blending of new agro- eco technologies including bio technology with traditional wisdom and ecological prudence. Professor Swaminathan has left imprints wherever he worked starting as scholar at Cambridge and Wisconsin.

There are a few milestones that he has laid about in biological diversity:

- Collection, conservation and classification of potato and other tuber bearing *Solanum* species during early 1950's at Cambridge and Wisconsin
- Built up of wheat and rice germplasm collections during 50's and 60's- a veritable mine of valuable genes
- Instrumental in establishment of International Board for Plant Genetic Resources (IBPGR), now Biodiversity International.
- Organization of the International Rice Germplasm Centre (IRGC) at IRRI, Philippines
- Pioneering efforts in organizing Convention on Biological Diversity (CBD)
- Established National Bureaus of Plant (NBPGR), Animal (NBAGR) and Fish (NBFGR) genetic resources
- Developed the concept of Farmers Rights and the text of the International undertaking on Plant Genetic Resources (IUPGR)
- President of the World Wide Fund (WWF) for Nature (India)
- Organized Indira Gandhi Conservation Monitoring Centre to monitor and chronicle India's biodiversity wealth.
- Chairman of the Genetic Resources Policy Committee of the CGIAR
- Author of the Globally Important Agricultural Heritage Sites of the 21st century
- On his initiative and guidance, Tamil Nadu Govt. has identified the sites for five **Genetic Heritage Gardens**, representing the five ecosystems of the state as defined in the Sangam literature
- The **Kuttanad Package** in Kerala which is a landmark of agricultural development in the state and a testimony of his craftsmanship as a policy maker and as a visionary.

Prof. Swaminathan is an institution builder: His contribution to the growth of Indian Agricultural Research Institute **(IARI)**, New Delhi as its Director (1966-72), reorganization and great expansion of the Indian Council of Agricultural Research **(ICAR)** as its Director General (1972-79) and development of thrust areas of research at International Rice Research Institute **(IRRI)**, Philippines, as its Director General (1982-88) are landmarks. On entering IRRI, one faces Swaminathan Hall reminding his dedication to that institution.

He has been described by the United Nations Environment Programme as the '**Father of Economic Ecology**' and by Javier Perez de Cuellar, Secretary General of the United Nations as 'a living legend who will go into the annals of history as a world scientist of rare distinction'. He was chairman of the UN Science Advisory Committee set up in 1980 to take follow up action on the Vienna Plan of Action. He has also served as Independent chairman of the FAO Council and president of the International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources. He also served as President of the Pugwash Conference on Science and World Affairs (2002-07) and president of the National Academy of Agricultural Sciences (2005-07).

The International Association of Women and Development conferred on him the first International award for significant contributions to promoting the knowledge, skill and technological empowerment of women in agriculture and for his pioneering role in main streaming gender considerations in agriculture and rural development.

Prof. Swaminathan was awarded the **Ramon Magsaysay Award** for community leadership in 1971, the **Albert Einstein World Science Award** in 1986, the first **World Food Prize** in 1987(this prize conceived by Dr. Norman E Borlaug as the equivalent of the Nobel prize in food and agriculture, is the foremost international award to recognize, encourage and reward outstanding individual achievement in improving the

world's food supply), the Volvo and Tyler Prize for Environment, the Indira Gandhi Prize for Peace, Disarmament and Development in 2000 and the Franklin D Roosevelt Four Freedoms Award and the Mahatma Gandhi Prize of UNESCO in 2000.

Dr. M.S.Swaminathan is a fellow of many of the leading scientific academies of India and abroad, including the Royal Society of London and the US National Academy of Sciences. He has received 60 honorary doctorate degrees from universities around the world. He was formerly the Chairman of the National Commission on Farmers, Govt. of India. He currently holds the UNESCO Chair in Ecotechnology at MSSRF, Chennai.

He has also served as Secretary to the Govt. of India, Department of Agricultural Research and Education (1972-79), Principal Secretary, Ministry of Agriculture (1979-80), Acting Deputy Chairman and later member of Union Planning Commission (1980-82). He is currently a **Member of the Parliament of India** (Rajya Sabha), to which position he was nominated in 2007 by the Govt. of India in recognition of his contributions in the field of agricultural research and development. He was awarded by the President of India, the **Padma Shri** (1966), **Padma Bhushan** (1972) and the **Padma Vibhushan** (1989)

The people of India will always be indebted to him not only for his innovative approaches, his research and the many books and articles he has written but also for the leadership role he has taken in all areas for the preservation of our planet. I wish he continues as a gentle giant who never ceases to inspire and remain as a role model for Indian Scientists and as a Messiah for the farmers of India.

NEW MILLENNIUM KURIES (P) LTD

SINCE 2000

REGD OFFICE BEHIND RAGAM THEATRE, MANNADIAR LANE, THRISSUR,
PH. 0487 2441394, 2445844 www.nmkuries.com, e-mail: info@nmkuries.com

S.B.I, S.B.T, S.I.B, P.N.B, HDFC, IDBI, Fed.B., DLB, AXIS, ICICI, CSB

WE HAVE NO MONEY LENDING & FINANCING

20 ലക്ഷം

A	7500	182	12,00,000	3750
B	5000	182	8,00,000	2500
AB	12500	182	20,00,000	6250

സാഫല്യം ഗോൾഡ് 3

2.5 കോടി

101 കാറുകൾ

1001

ഇഷ്ട നമ്പറുകൾ ബുക്കിംഗ് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു

9.12.2010 ൽ ആരംഭിച്ച

	AB CLASS	A CLASS	B CLASS
2-6	6680	4010	2670
7-10	6675	4005	2655
11-15	6670	4005	2655

AB Class - Rs.6920/- A Class - 4150/- B Class - 2770/-

Chairman : Adv. ROBSON PAUL Mob : 9895278277, 9745108811

Dy. Chairman : Mr. P.M. RAPHEAL Mob : 9846077225, 9387007148

Managing Director : Mr. N.C. CHUMMAR Mob : 9447145844, 9995485755

DIRECTORS

Charly. T.J.	9447223526
Micheal K.K.	9447381287
Jose Panthalookaran	9847041046
Jose Thayyalakkal	9387914862
Preethy Varghese	9846061834
Varghese V.V.	9446619969
Sreekumar K.N.	9349196651
Jophy C.V.	9447170139

SHARE HOLDERS

M.C. Ouseph	9895165980	M.I. George	9447046552
T.V. Tony	9447668511	M/s. Jose Pottokaran & Co (P) Ltd	2423225
P.J.Sunil	9846242428	Shandy Jose	9447035644
P.A Francis	9995580309	Nixon K A	9895484077
K.C. Thomas	9446723351	Adv. Jerom Manjila	9495938181
Joseph Pius	9446391191	Sheela Sebastian	9961352539
Shoby Paul Thottan	9846032101	Molly John	9447225881
Rosily Francis	9446584645	Jose George K	9745501515
Jospheena Shaji	9447235298	Anoop Jolly, Kochi	9895407026

Conditions apply

മാധ്യമ
വൃത്താന്തം

ജിതിൻ വി.വി.
അരിസ്റ്റസ് 10

ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ഒരു ദിനം ആരംഭിക്കുന്നത് വാർത്തകളിലൂടെയും വർത്തമാനങ്ങളിലൂടെയും ആണ്. പരസ്പരം സംവദിക്കാത്ത ഒരു ദിനംപോലും നമുക്ക് ആലോചിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനെല്ലാം നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത് ഭാഷ എന്ന മാധ്യമം ആണ്.

ഇവിടെയാണ് 'മാധ്യമം' എന്ന സങ്കേതത്തിന്റെ പ്രസക്തി വ്യക്തമാകുന്നത്. രണ്ടു വ്യക്തികളെ അഥവാ ആശയങ്ങളെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണിയാണ് മാധ്യമം. അത് ഭാഷണമോ ആംഗ്യമോ ഇനി ചിന്തകളോ ആകാം.

ഈ പറഞ്ഞത് മാധ്യമത്തിന്റെ താഴേത്തട്ടിനെക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ്. കുഞ്ഞിനോട് അമ്മ മുതൽ ആഗോള കാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ വരെ മാധ്യമം എന്ന ഒറ്റക്കുടക്കീഴിൽ അണിനിരക്കുന്നു.

കേവലം ആംഗ്യഭാഷയിൽനിന്നും ഭാഷണത്തിലേക്കും. ലിഖിതത്തിലേക്കും കത്തു-കുത്തുകളിലേക്കും ആധുനികോത്തര സങ്കേതങ്ങളിലേക്കും നമ്മുടെ മാധ്യമസംസ്കാരം വളർച്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

പത്രമാധ്യമങ്ങൾ ആയിരുന്നു നമ്മുടെ വാർത്താമാധ്യമ മുത്തച്ഛന്മാർ. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലമായിരുന്നു ഇവയുടെ വളർച്ചാ കാലഘട്ടം. ബ്രിട്ടനെക്കുറിച്ചും ബ്രിട്ടീഷുകാരെക്കുറിച്ചും സാധാരണക്കാരനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഇവയ്ക്ക് സാധിച്ചു; അതിലൂടെ സാധാരണ ഇന്ത്യക്കാരനെ പ്രബുദ്ധനാക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യം പിടിച്ചുവാങ്ങാനും.

കേരളീയ മാധ്യമ ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ മാധ്യമപ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ് മാതൃഭൂമി, സ്വദേശാഭിമാനി, മലയാളമനോരമ തുടങ്ങിയവ. എന്നാൽ പിന്നീട് മാധ്യമകുത്തകകളും, മാധ്യമകച്ചവടവും വളർന്നപ്പോൾ ഇവയിൽ പലതും മാധ്യമധർമ്മം വിസ്മരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നത് ലജ്ജാകരമായ സത്യമാണു താനും.

പിന്നീടാണ് ശ്രവ്യമാധ്യമസംസ്കാരം നമ്മുടെയിടയിലേക്ക് എത്തുന്നത്. 'ആകാശവാണി' എന്ന പൊതു നിലയം കേരളീയ ശ്രോതാക്കളിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം ചെറുതൊന്നുമല്ല. ഒരു കൊച്ചുപെട്ടിക്കുമുന്നിൽ ക്രിക്കറ്റ് കമന്ററിക്കും പ്രഭാഷണങ്ങൾക്കുമായി സംഘം ചേർന്നിരുന്ന ഒരു തലമുറ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വിജ്ഞാനം വിനോദത്തിനായി വഴിമാറിയപ്പോൾ ചവറുപോലെ റേഡിയോ നിലയങ്ങൾ സമയം കൊല്ലുന്ന കണ്ണീർ പരസ്യങ്ങളും റിയാലിറ്റിഷോകളുമായി ചാനൽവിസ്ഫോടനം തന്നെയുണ്ടാക്കി.

കമ്പ്യൂട്ടർ, സെൽഫോൺ തുടങ്ങിയവയാണ് മാധ്യമലോകത്തെ പുത്തൻ അതികായർ. ചലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആശയവിനിമയം സാധ്യമാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം വിജ്ഞാന-വിനോദങ്ങളുടെ വിശാലലോകം തുറക്കുവാനും 'മർട്ടിൻ കൂപ്പർ' ജീവൻകൊടുത്ത 'സെൽഫോണുകൾ'ക്ക് സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ 'മൊബൈൽ സംസ്കാരം' നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ നയിക്കുന്നത് എങ്ങോട്ടാണെന്നും നാം ആലോചിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ചാനൽ വിപ്രോ 1.4 തുടങ്ങിയ സോഫ്റ്റ് വെയറുകൾ നൽകുന്നത് ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഓരോ സ്വന്തം ചാനൽ എന്ന സാധ്യതയാണ്. ഈ സാധ്യതകൾ നമ്മുടെ മാധ്യമസംസ്കാരത്തെ എവിടെവരെ എത്തിക്കും എന്ന് കണ്ടറിയുകതന്നെ വേണം.

മാധ്യമധർമ്മം മറന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന കുത്തക മാധ്യമസംസ്കാരങ്ങളാണ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ പ്രധാന ദുരവസ്ഥ. 'paid news' എന്ന വാക്കും ഇതോടൊപ്പം ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. പണം കൊടുത്ത് വാർത്തകളെ വളച്ചൊടിക്കുന്ന 'മഞ്ഞപ്പത്ര' സംസ്കാരം. ഈയൊരു അവസ്ഥാവിശേഷം മാറിയാൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ സമൂഹം പ്രബുദ്ധമാകയുള്ളൂ.

ഓരോ നിമിഷവും പുതിയ വാർത്തകളെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പൊതുസമൂഹത്തിന് ഈ മാധ്യമകുത്തകകളെ വളർത്തുന്നതിൽ പങ്കുണ്ട്. ആയതിനാൽ നല്ല വാർത്തയ്ക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുക. മാധ്യമപ്രവർത്തകർ യഥാർത്ഥ മാധ്യമധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുക. നമുക്ക് വേണ്ടത് ഒരു നല്ല സമൂഹമാണ്, ഒരു നല്ല ലോകമാണ്. അത് സാധ്യമാക്കാൻ ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുടെയും സഹകരണവും ഒന്നിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ഒരു നല്ല മാധ്യമസംസ്കാരത്തിലൂടെ, ഒരു പ്രബുദ്ധ സാമൂഹ്യ ഘടന കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ഈ തലമുറയ്ക്കു സാധിക്കട്ടെ. ഇത് നാട്ടിലെങ്ങും പാട്ടാകട്ടെ! ■

മൃഗം

നയന. കെ.
ആവലോൺ 08

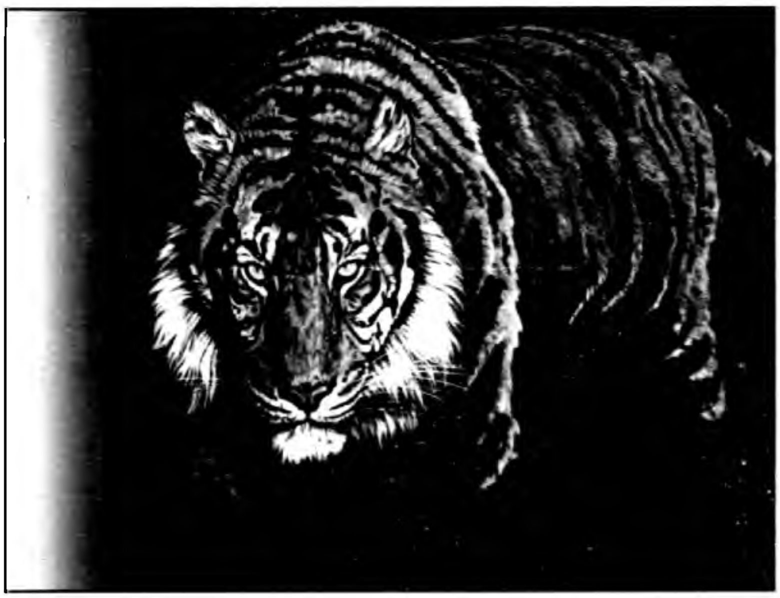

എന്നെയൊരു മൃഗത്തെപ്പോലെ തോന്നിച്ചു
ഞാൻ ചിരിച്ചില്ല.......
കണ്ണുകളിൽ വന്യതകൊണ്ടു നടന്നു.
നഖങ്ങളിൽ ക്രൗര്യം നിട്ടിവെച്ചു
ഊറ്റംകൊണ്ട് കീഴടക്കി. കാട്ടാനയെപ്പോലെ മദിച്ചു
ശക്തിയോടെ നടന്നു, നായെപ്പോലെ ചിരി
വേട്ടക്കാരൻ തൊടുത്ത അമ്പ്
എന്റെ ഹൃദയത്തിൽതന്നെ കൊണ്ടു.
രക്തം വാർന്നുപോയ ആ ഹൃദയത്തിനകത്ത്
നിങ്ങൾ കണ്ടത്.......
എന്റെ മനുഷ്യമനസ്സായിരുന്നു!
ഞാനെന്ന മൃഗത്തിനുള്ളിൽ കനത്തുപോയ വേദന!

വൈശാഖൻ
ആവലോൺ

മിത്ത്

നടരാജമൂർത്തി

പൂർവ്വശാസ്ത്രങ്ങളായ വേദാന്ത തത്വങ്ങളാണിപ്രകാരം വിഭാവന ചെയ്ത ചിത്രത്തിൽ നാലു കൈകളോടും ജടയോടും കാണുന്ന നടരാജന്റെ ചുറ്റും വൃത്താകൃതിയിൽ കാണുന്നത് ഓം എന്ന പ്രണവത്തെ സങ്കൽപിക്കുന്നതാണ്. ജടയിൽ ഗംഗയേയും ചന്ദ്രനേയും കാണാം. ഗംഗ ഐശ്വര്യത്തേയും ചന്ദ്രക്കല നന്മയേയും കുറിക്കുന്നു.

ശിവന്റെ മൂന്ന് കണ്ണിൽ ഒന്ന് സൂര്യനേയും മറ്റൊന്ന് ചന്ദ്രനേയും മൂന്നാംകണ്ണ് അഗ്നിയേയും സങ്കൽപിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗത്താണ് ഹിന്ദുക്കൾ തിലകം ചാർത്തുന്നത്. വലതുകാതിൽ മകരകുണ്ഡലവും ഇടതുകാതിൽ സ്ത്രീ ആഭരണവും കാണാം. ഇതുകൊണ്ടാണ് ശിവനെ നാം അർദ്ധനാരീശ്വരൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ചുറ്റും കാണുന്ന പാമ്പ് കുണ്ഡലിനി അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയേയും കുറിക്കുന്നു. ശിവന്റെ നാലു കൈകളിൽ ഡമരുകം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വലതുകൈ സൃഷ്ടിയേയും മറ്റേ വലതു കൈ സ്ഥിതിയേയും കുറിക്കുന്നു. ഇടതുകൈകളിൽ ഒന്ന് അഗ്നിയെ താങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാലുകളിൽ ഒന്ന് സ്ഥിരപാദവും അതിനടിയിൽ മുയലകൻ എന്ന രാക്ഷസനെ ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണാം. ഇത് ദുഃഖത്തേയും രോഗത്തെയും ഒടുവിൽ മരണത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ആനയുടെ തോലികൊണ്ട് മൂടിയിരിക്കുന്നത് ഉഗ്രതയെ കുറിക്കുന്നു. ശിവന്റെ കുഞ്ചിതപാദം മോക്ഷത്തെക്കുറിക്കുന്നു. പൊതുവെ ശിവനെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരമൂർത്തിയായി നാം ഗണിക്കുന്നു.

പരസ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീത്വം

സുലക്ഷണ റാവു
ആവലോൺ 08

***ദൈ**വത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്!* ഒരു ദേശത്തിന്റെ മുദ്രയെന്നവണ്ണം സ്വീകരിച്ച ഈ പരസ്യവാചകത്തിൽനിന്ന് കേരളീയന്റെ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കിറങ്ങിയാൽ അവിടമാകെ വർണ്ണാഭവും നയനാനന്ദകരവും ശ്രവണസുഭഗവുമായ പരസ്യങ്ങളുടെ മായികപ്രപഞ്ചമാണെന്നു കാണാം. പണ്ടേ കേരളം വിദേശികൾക്കു പ്രിയങ്കരിയായിരുന്നു. പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളും ഉത്പന്നങ്ങളും സമൃദ്ധമായിരുന്ന, കയറ്റുമതി ചെയ്യുവാൻ പാകമായിരുന്ന, ശരിക്കും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്. എന്നാൽ ഇന്ന് ഇറക്കുമതി ചെയ്യാനും വിൽക്കപ്പെടാനും പറ്റിയ ആധുനികമായൊരു കമ്പോളത്തിന്റെ അനന്തസാധ്യതകൾ നിറഞ്ഞ സ്ഥലമായിരിക്കുന്നു കേരളം. കൊടുക്കുന്ന കാലമല്ല, വാങ്ങുന്ന കാലമാണ് കേരളത്തിനിന്ന്. അഭയാർത്ഥികൾക്കു മൂന്നടി മണ്ണു നല്കിയ മഹാബലിയെയല്ല ഓമനത്തത്തോടെ വന്ന് ശിരസ്സിൽ ചവിട്ടുന്ന പുതിയ ആരാധനാമൂർത്തികളെയാണ് ഇന്ന് കേരളീയർക്കു പഥ്യം. വാമനരൂപം പൂണ്ടുവന്ന പ്രലോഭനീയമായ ഉത്പ്പന്നങ്ങളുടെ വിളംബരങ്ങളാണ് മലയാളിയുടെ മോഹങ്ങളുടെ നിറം പിടിപ്പിക്കുന്ന പരസ്യങ്ങൾ.

പരസ്യങ്ങളില്ലാത്ത ഉത്പ്പന്നങ്ങളില്ല. പുതിയൊരു ഉത്പന്നത്തെ അതിന്റെ മികവിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തിയേ കമ്പോളത്തിലെത്തിച്ചു വിൽക്കാവു എന്നത് ഒരു വിപണനരീതിയാണ്. തികച്ചും സ്വാഭാവികം. എന്നാൽ ഏറ്റവും വശീകരിക്കപ്പെടുന്ന പരസ്യത്തിനായി കണ്ണുംനട്ട് കാതോർത്ത് ഇരിക്കുകയാണ് ഇന്നു മലയാളി. കഥകളിവേഷം മാത്രമല്ല, മോഹിനിയാട്ടവും, തിരുവാതിരയും കസവുമുണ്ടുടുത്ത്, മുല്ലപ്പൂചൂടി, കൈകൂപ്പിനില്ക്കുന്ന മലയാളിമങ്കയും നിലവിളക്കും എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു തുളസിക്കതിർപോലും വിനോദസഞ്ചാര വിപണനമേഖലയിലെ പരസ്യലേബലുകളാണ്. ഇവിടെ ഒരേസമയം ഉത്പന്നങ്ങളും ഉപഭോക്താവും ആയി സ്ത്രീ മാറുകയാണ്. ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ വെറും ഒരു ഉത്പന്നം ആയി മാറുമ്പോൾ മനം മയക്കുന്ന കമ്പോളവസ്തുക്കളുടെ ഏറ്റവും നല്ല ഉപഭോക്താവായും സ്ത്രീ മാറുന്നു.

ഇന്ന് ഏറെക്കാണുന്ന ജ്വല്ലറിപ്പരസ്യങ്ങൾ സ്വർണ്ണവിലവർദ്ധിച്ചത് കേരളീയർക്ക് ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ലെന്ന് വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. അടിക്കടിപൊന്നിൽ മുങ്ങിയ വധുരൂപം ഏതു മലയാളിപ്പെൺകൊടിയുടേയും മോഹമാക്കിമാറ്റാൻ പരസ്യകമ്പനികൾ മത്സരിക്കുകയാണ്. ജീവിതം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ പാടുപെടുന്നവരും 916 സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കിടപ്പാടം പോലും പണയപ്പെടുത്തിയും വിറ്റും ഒടുവിൽ ആത്മഹത്യയിൽ അഭയം തേടുന്ന സ്ഥിതിയിലേക്കാണ് ഈ യാത്രയെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. പെൺകുട്ടിയുടെ വ്യക്തി

ത്വമോ വിദ്യാഭ്യാസമോ അല്ല ഏതോ ചില ജ്വല്ലറികളുടെ ആഭരണമാണ് പുരുഷനെ ആകർഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ പെണ്ണിന് വേണ്ടത് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ മാത്രമാണോ? അച്ഛനും മകളും തമ്മിലുള്ള സുദൃഢബന്ധം പോലെയത്രേ ജ്വല്ലറികളിൽ മലയാളി അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം. ഇതും ചില പരസ്യകമ്പനികളുടെ വിദഗ്ദ്ധതന്ത്രങ്ങളിലൊന്നുമാത്രം. പൊന്നുംകുടത്തിനു പൊട്ടുവേണ്ടെന്ന് കരുതിയിരുന്ന മലയാളി, പെണ്ണായാൽ പൊന്നുവേണം, പൊന്നുംകുടമായിടേണം, പത്തരമാറ്റവൾക്കേകാൻ ഏതെങ്കിലും ജ്വല്ലറിയുടെ സഹായം വേണം എന്ന കരുതലിലേക്ക് മാറി പോയിരിക്കുന്നു. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ഭാവിതലമുറയെ കരുത്തരാക്കി മാറ്റാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഈ ആധുനിക കേരളത്തിലും അഞ്ചു വയസ്സു പോലും തികയാത്ത പെൺകുട്ടിയെക്കൊണ്ട് "എന്നാ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം" എന്നു ചോദിപ്പിക്കാൻ ഒരു മടിയുമില്ല. ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യം വിവാഹത്തിൽ മാത്രമാണെന്ന പഴയ സങ്കൽപത്തിൽ നിന്നും മലയാളി എവിടേക്കാണ് വളർന്നത് ?

സ്വർണ്ണം മാത്രമല്ല മലയാളി പെണ്ണിനെ വിവാഹകമ്പോളത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഉൽപന്നമാക്കി മാറ്റുന്നത്. പ്ലാസ്റ്റിക് വാഴയിലയിൽ സദ്യ വിളമ്പുന്നതും പട്ടിന്റെ പവിത്രതയോടെ പട്ടുസാരി അണിയുന്നതും ഒക്കെയാണ് അവളുടെ മഹത്വങ്ങൾ. അഴകിന്റെ രാജകുമാരിയാകാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഇന്ന് പരസ്യങ്ങൾ പെൺകുട്ടികൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. പഴയ സങ്കൽപങ്ങളിൽ നിന്നും മാറ്റങ്ങളുടെ വിസ്ഫോടനങ്ങളിലേക്ക് എടുത്തെറിയപ്പെട്ട ആധുനിക വനിത അറിയുന്നില്ല എവിടേക്കാണ് ചെന്നെത്തുന്നതെന്ന്. പെൺമക്കളെ പഠിക്കാനും തൊഴിൽ നേടാനും മനുഷ്യരായി വളരാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചില രക്ഷിതാക്കളെങ്കിലും ചില തീരുമാനങ്ങൾ ജീവിതത്തെ മാറ്റിമറിക്കും എന്ന മനോഹരവും അർത്ഥപൂർണവുമായ വാചകം കേവലം ഷൂപോളിഷിന്റെ കാര്യത്തിലല്ല ഓർത്തുവയ്ക്കേണ്ടതെന്ന തിരിച്ചറിവ് മലയാളിക്കു നല്കുന്നുണ്ട്.

ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ വാർത്തെടുത്ത ഏതു വീട്ടുപകരണവും വീട്ടമ്മയുടെ ജോലിഭാരം ലഘൂകരിക്കും എന്നതിൽ സംശയം ഇല്ല. പക്ഷേ സ്നേഹത്തിന്റെ പര്യായമായി പ്രഷർകുക്കറും, ദാമ്പത്യത്തിന്റെ ഊഷ്മളതക്കായി ഫ്രിഡ്ജും, എ.സിയും ഒക്കെ മാറുമ്പോൾ വീട് യന്ത്രങ്ങളുടെ കൂടായി മാത്രം മാറുകയും ബന്ധങ്ങളുടെ ഊഷ്മളതയിൽ നിറയുന്ന പഴയ വീട് എന്ന സങ്കല്പം പൊളിച്ചെഴുതപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരസ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാലറിയാം കുടുംബത്തിന്റെ ഭദ്രത ഇന്നും വീട്ടമ്മയുടെ മാത്രം കൈകളിലാണെന്ന്. രുചികരമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന പൊടികളിലും എണ്ണയുടെ വിവിധ ബ്രാന്റുകളിലും വസ്ത്രങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന സോപ്പുപൊടികളിലും വീടുവൃത്തിയാക്കുന്ന ലോഷനുകളിലുമാണ് ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ സ്വസ്ഥതയും സന്തോഷവും ലയിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് മലയാളികളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ എത്ര നിഷ്പ്രയാസം പരസ്യങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നു. വേർപിരിയാൻ തീരുമാനിച്ച യുവദമ്പതികളെ കൂട്ടിയിണക്കാൻ ടുമാറ്റോ സോസിനു കഴിയുമെന്ന് നമ്മുടെ കുടുംബകോടതികൾ ഇനിയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

നവോത്ഥാനകാലത്ത് കേരളത്തെ പുരോഗതിയിലേക്കു നയിച്ചത് അന്നത്തെ യുവതലമുറയായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രം പറഞ്ഞു തരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ തലമുറ യാതൊരു ഉത്തരവാദിത്വബോധവും ഇല്ലാതെ പരസ്യങ്ങളുടെ മായാലോകത്തിൽ മതിമറന്നു നടക്കുന്നു. ചീറിപ്പായുന്ന ബൈക്കുകളും കറുത്ത കണ്ണടയും മൊബൈൽഫോണും ഹരംകൊള്ളിക്കുന്ന സുഗന്ധവസ്തുക്കളുമാണ് ഇന്നത്തെ പുരുഷന്റെ അടയാളങ്ങൾ. സൗന്ദര്യവർദ്ധകസാമഗ്രികളിലൂടെ സൗന്ദര്യം ജ്വലിപ്പിച്ച് അൽപവസ്ത്രധാരണികളായി 'മലയാളം കുറച്ചു കുറച്ചു' സംസാരിക്കുന്ന പെൺരൂപങ്ങളുടെ ആദർശ പുരുഷന്മാർ അത്തരക്കാരാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ പുരുഷന്റെ അവശ്യവസ്തുക്കളുടെ പരസ്യങ്ങളിൽപോലും പെണ്ണുടലിന് അമിതപ്രാധാന്യം നല്കി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സോപ്പിനും സുഗന്ധം പരത്തുന്ന പുരുഷനും പിന്നാലെ മദം കൊണ്ടു പായുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ വേഷവും, ഭാവവും, ശബ്ദവും ഓർമിപ്പിക്കുന്നത് ചില മസാല സിനിമകളെയാണ്. അശ്ലീല സിനിമയ്ക്കുനേരെ സദാചാരത്തിന്റെ വാളോങ്ങുന്ന കേരളീയ സമൂഹം ഇത്തരം പരസ്യങ്ങളുടെ [illegible] ത്ത് സ്വയം മറന്ന് [illegible]. ലോക കമ്പോള[illegible] [illegible] ഉൽപന്നങ്ങളുടെ [illegible] കമായും [illegible] വാർത്താ [illegible] പ്രിയമുള്ളതാകുന്ന [illegible] ളിൽ കണ്ണുംനട്ടിരിക്കുന്ന [illegible] നമ്മുടെ [illegible] എന്ന [illegible] മലയാളി തിരിച്ചറിയാതെ [illegible] ലോകകമ്പോളത്തിലെ [illegible] അണിഞ്ഞ [illegible] വനിത മാറുമ്പോൾ [illegible] മലയാളിമാർക്ക് [illegible] ങ്ങളുടെ ഏറ്റവും [illegible] വനിതകളെ [illegible] ഇന്നത്തെ സമൂഹ[illegible] വിലകല്പിക്കുന്നു[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

■

നിത്യ ചന്ദ്രൻ
[illegible]

അക്ഷരങ്ങൾ

എന്റെ [illegible]കളിൽ
കണ്ണുകൾക്ക് മുമ്പിൽ
നിറയെ [illegible]കളായിരുന്നു
[illegible]
[illegible]
എന്നെ [illegible]
ഞാനെന്ന [illegible]
[illegible]
[illegible]
എന്റെ [illegible]
കിടന്നു പിടഞ്ഞു
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ചില അക്ഷരശകലങ്ങൾ
ഇന്നലത്തെ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
അതോ, അവിടെ കിടന്ന്
പിടഞ്ഞ് [illegible]

[illegible]
[illegible] അക്ഷരം
[illegible]
ഉറുമ്പുകളും ചിതൽക്കൂട്ടങ്ങളും
[illegible]
അക്ഷരങ്ങൾ [illegible]

വിളക്കിലെരിയുന്ന [illegible]
എന്തോ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു
ഒരു നിമിഷം
ഞാൻ കാതോർത്തു നിന്നു
അക്ഷരങ്ങൾക്കായ്.
കാറ്റിൽ... ഒഴുകിവന്ന
ഒരു നൂറ് അക്ഷരങ്ങൾ
എനിക്കു ചുറ്റും നിന്നു
പക്ഷേ, എന്തോ...
ആ അക്ഷരങ്ങളിൽ
കണ്ണീരു പടർന്നിരുന്നു
എന്തോ ഒരു [illegible]
പാടുണ്ടായിരുന്നു.

മകൻ അമ്മയെ വിളിക്കുന്നു
അമ്മ!
ആ അക്ഷരത്തിന്
പറഞ്ഞാലും തീരാത്തൊരു അർഥം
ആരുടേയോ കൈപ്പിഴയാൽ
ആ അക്ഷരങ്ങളുടെ വക്ക് പൊട്ടിയിരുന്നു.
എന്നിട്ടും
അതിൽ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന [illegible]
ഭൂമിയെ [illegible]

ഓടിയും കിതച്ചും
ഉരുണ്ടും നിരങ്ങിയും
അക്ഷരങ്ങൾ
എന്നെത്തേടിവന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ANKITA SINGH
PG IInd Year

O flower! Attired in pure natural innocence,
Thou are ignorant of thy enchanting aroma,
Unaware of thy charm,
Dances freely with flirtaceous breeze,
Hardly cares about world's joy and sorrow,
Thou are neither selfish nor altruistic
Full of self yet so selfless!

I am fascinated by your tranquil disposition,
At dawn thou bath in sun's rays,
Flirt with colourful butterfly,
fall a deep sleep in afternoon warmth.
Enjoy melodious sound of chirping bird's

Thy lover , up there- the sky,
Gazes you with intense admiration,
He kisses you tenderly through his winds,
Thou spread thy fragrance in his arms,
He grows enamored of thy presence,
What a beautiful bond!

Thy fall comes –autumn arrives,
Still thou remain full of life as ever before ,
Not worried, not shaken a bit
Simply falls, without uttering a
Single word to your lover to save you,
From getting withered.
Thou unconditional acceptance is captivating
,
O soft hearted beauty thy passive life is
Exquisite treasure of green emotions.

ഫർസാന ഷാമിൻ പി.
കാലിസ്റ്റോ 09

മഴ ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്ന പ്രഭാതത്തിലാണ് അവൾ പ്രണയത്തെ തേടിയിറങ്ങിയത്..., കാല്പാദങ്ങൾ നനഞ്ഞ മണ്ണിലൂന്നി ഭൂമിയെ പ്രണയിച്ചു കൊണ്ടവൾ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. ഇടയ്ക്ക് എപ്പോഴോ മണ്ണിൽ കാലുകൾ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ഭൂമിയോട് അവൾ ചോദിച്ചു..., "പ്രണയം സഹനമാണോ...?" ആർത്തിരമ്പുന്ന മഴ ഭൂമിയെ പതിയെ അവളിൽ നിന്നും മറച്ചു...

"ഇത് സഹനത്തിന്റെ കണ്ണീരാണോ...? എനിക്ക് കണ്ണുനീർ കാണുന്നത് ഇഷ്ടമല്ല..." അവൾ മഴയോട് പറഞ്ഞു... മഴയുടെ ഓരോ തുള്ളിയും ശരീരത്തെ വേദനിപ്പിച്ചപ്പോൾ അത്യധികം കൗതുകത്തോടെ അവൾ മഴയോട് വീണ്ടും ചോദിച്ചു..." പ്രണയം വേദനയാണോ...?" ഉത്തരം പറയാതെ മഴ പെയ്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു....

അഭ്രപാളികൾക്കിടയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരാതെ നിൽക്കുന്ന സൂര്യനെ അവൾ കണ്ടു. സൂര്യദേവന്റെ സമാന്തരകിരണങ്ങൾക്കു വഴിമുടക്കി മഴ അപ്പോഴും പെയ്യുകയായിരുന്നു.

മഴ കേൾക്കാതെ അവൾ പതുക്കെ സൂര്യദേവനോട് ചോദിച്ചു... "പ്രണയം ആധിപത്യമാണോ..."? ഉത്തരം പറയാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതു മഴയുടെ താളത്തിൽ അലിഞ്ഞമർന്നു... അതുവഴിവന്ന കാറ്റിനെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കാൻ അവൾക്കായില്ല. ഒരു നിമിഷത്തിന്റെ ദൈർഘ്യത്തിൽ കാറ്റ് ആഞ്ഞുവീശി..., മഴയെ ഒരു വശത്തേയ്ക്ക് തള്ളിമാറ്റിക്കൊണ്ട് കാറ്റ് അവളുടെ മുന്നിൽ വന്നു... ഒപ്പത്തിനൊപ്പം മഴയും... "പ്രണയം ശക്തിയാണോ...? അതോ മത്സരമാണോ...?" കാറ്റിനോടവൾ ചോദിച്ചു...; അവൾ നിൽക്കുന്ന ഭൂമിയിലും, അവൾ നോക്കിയ സൂര്യനിലും അവൾ കണ്ട മഴയിലും, അവളുടെ കാറ്റിലും പ്രണയം കണ്ടെത്താനാവാതെ അവൾ മുന്നോട്ട് നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.... മനോഹരമായ ഒരു താഴ്വരയെ മുകളിൽ നിന്നും അവൾ നോക്കിക്കണ്ടു... ചെങ്കുത്തായ ആ താഴ്വാരത്തേക്കു നോക്കി പ്രണയം ഭയമാണെന്ന് പറയാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനാൽ അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

സുനൈല വി

[illegible] 09

നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റി

നിങ്ങൾ എന്റെ അവസാന ആയുധവും
പിടിച്ചുവാങ്ങി
കൈകളെ വിലങ്ങുവെച്ചു
കാലുകൾ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചു
വായും കണ്ണും മൂടിക്കെട്ടി
എന്റെ ജനതയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക്
നിങ്ങൾ ചിതയൊരുക്കി.
ഒരു ബ്രോയിലർ കോഴിപോലെ
ഞാൻ ചിറകൊതുക്കിക്കഴിയുമെന്ന്.
ചുണ്ടുപൂട്ടിവെക്കുമെന്ന്.
വളർത്തുനായയെ പോലെ
വാലാട്ടി വിധേയനാവുമെന്ന്.
പായൽ പോലെ
നിങ്ങൾക്കൊപ്പം ഒഴുകുമെന്ന്.

കരിയിലപോലെ
നിങ്ങൾക്കൊപ്പം പാറുമെന്ന്
നിങ്ങൾ കരുതി
പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റി
എന്റെ കണ്ണുനീർ കണങ്ങൾ
സമുദ്രങ്ങളായി ആർത്തിരമ്പും
എന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ
കൊടുങ്കാറ്റായി വീശിയടിക്കും
എന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പുകൾ
ബോംബുകളായി പൊട്ടിത്തെറിക്കും
എന്റെ തേങ്ങലിലെ
വഴിതെറ്റിയ
വിറയാർന്ന ശബ്ദങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ തകർക്കും

ബിനു സെബാസ്റ്റ്യൻ
ആനലോണ '08

ജോലിക്കിടെയുള്ള യാത്ര, ആലുവയിൽനിന്നും എറണാകുളം ടൗണിലേക്കുള്ള ബസ് യാത്ര. സീറ്റുകിട്ടാഞ്ഞതിനാൽ കൈയ്യിലുള്ള ബാഗ് താഴെവച്ച് കമ്പിയിൽചാരി നിൽപ്പായി. തൊട്ടപ്പുറത്തുള്ള സീറ്റിലിരിക്കുന്ന രണ്ടുപേരെ ശ്രദ്ധിക്കാനിടയായതപ്പോഴാണ്. വൃത്തിയായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്ത ഒരു യുവതി. അവർ ഇടയ്ക്കിടെ കണ്ണുതുടയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കരയുന്ന ആ സ്ത്രീയോട് ചേർന്നിരുന്ന് ആവേശത്തോടെ എന്തോ പറയുന്ന മധ്യവയസ്കയായ ഒരു സ്ത്രീയാണ് കൂടെയുള്ളത്. എന്തോ പ്രശ്നമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടാൻ അധികം താത്പര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ മുഖംതിരിച്ചു നിന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും എനിക്കവരുടെ തൊട്ടുപുറകിലത്തെ സീറ്റു കിട്ടി. അവരെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സ്വാഭാവികമായും എന്റെ കണ്ണും കാതും അവിടെത്തന്നെയായിരുന്നു. ആ മധ്യവയസ്കയായ സ്ത്രീ പറയുന്നത് എനിക്കു വ്യക്തമായി കേൾക്കാം - "അങ്ങനെ എപ്പോഴും എല്ലാം സഹിച്ചുനിൽക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ ഇട്ടിട്ടു പോവാൻ പറ. സമാധാനമായിട്ടു ജീവിക്കാനല്ലേ നമ്മളൊക്കെ കൊതിക്കുന്നത്. അച്ഛനെയും അമ്മയെയുമൊക്കെ നമുക്കു സമാധാനിപ്പിക്കാമെന്നേ ..."

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോഴേക്കും എനിക്കു കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് ഏതാണ്ട് മനസ്സിലായി. ഇതൊക്കെ പറയാൻ ഈ സ്ത്രീയാര് എന്നാണെനിക്കറിയേണ്ടിയിരുന്നത്. എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ആ യുവതിയുടെ പ്രതികരണമെന്തെന്നറിയാൻ ആകാംക്ഷ തോന്നി. അവർ വീണ്ടും കരയുന്നു; പിന്നീട് അല്പനേരം നിശ്ചലയായി വിദൂരത്തു നോക്കിയിരുന്നുകൊണ്ട് എന്തോ തീരുമാനിച്ചിട്ടെന്നപോലെ തലയാട്ടുന്നതുകണ്ടു. എന്റെ ഉള്ളിൽ എവിടെയോ ഒരു പിടച്ചിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു.

ഇന്നത്തെ തലമുറ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ? പരസ്പരം മനസിലാക്കാനും സ്നേഹിക്കാനുമുള്ള എത്ര സുന്ദരമായ ഒരു ഉടമ്പടിയാണ് വെറും 'ഈഗോ' പ്രശ്നങ്ങളുടെ പേരിൽ അവർ തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കുന്നത്! 'ഈഗോ' - നിശബ്ദനായ വില്ലൻ. പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു പകരം അവയെ വലുതാക്കിത്തീർക്കാൻ മുതിർന്നവർതന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങുമ്പോഴോ, അറ്റുപോകുന്നത് ബന്ധങ്ങളാണ്; ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ബന്ധമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന വിവാഹബന്ധം പോലും അവിടെ വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്നു.

അല്ല, ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയാൻ ഞാനാര്? എനിക്കെന്തവകാശം? എങ്ങോ മറഞ്ഞുപോയ എന്റെ സുധിയേട്ടൻ.... തമ്മിൽ പറഞ്ഞു തീർക്കാവുന്ന പ്രശ്നമല്ലേ അന്നുമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ? പക്ഷേ ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത കുറേപേരുടെ

കൈകടത്തൽ ഇല്ലാതാക്കിയത് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതമാണ്. തെറ്റു മനസിലാക്കി എല്ലാംമറന്ന് പഴയതു പോലെ ജീവിക്കാൻ കൊതിച്ചെത്തിയപ്പോഴേക്കും വൈകിപ്പോയിരുന്നു. ഇന്നത് ഓർമിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശേഷിയെങ്കിലും എനിക്കു കൈവന്നിരിക്കുന്നുവെന്നതിൽ അദ്ഭുതം തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെ എന്നെന്നേക്കുമായി വിട്ടുപോയെന്ന യാഥാർഥ്യം. എത്ര കയ്പേറിയതാണെങ്കിലും അംഗീകരിക്കണമെന്നത് മറ്റൊരു യാഥാർഥ്യം. ഇന്ന് ബസ്സിൽ കണ്ട ഈ സംഭവം വീണ്ടും മനസ്സിനെ വല്ലാതെ കലുഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയോരോന്ന് ചിന്തിച്ചിരിക്കെ, ആ സ്ത്രീ ഇറങ്ങാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പു തുടങ്ങി. മറ്റേ യുവതി യാത്ര തുടരാനാണു ഭാവമെന്നു തോന്നുന്നു. "എല്ലാം നമുക്കു ശരിയാക്കാം. ശാരി ഒരു ദിവസം എന്റെ ഓഫീസിലേക്കു വരൂ" എന്നും പറഞ്ഞ് ബാഗിൽനിന്നും ഒരു കടലാസെടുത്തു കൊടുത്തുകൊണ്ട്, "ഇതാ എന്റെ കാർഡ്. വരുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്നു വിളിച്ചിട്ടു വന്നോളൂ" എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അടുത്ത സ്റ്റോപ്പിൽ ഇറങ്ങി. എനിക്കവരോട് എന്തെന്നില്ലാത്ത വെറുപ്പും ദേഷ്യവുമൊക്കെ തോന്നി. ഹൈക്കോർട്ട് സ്റ്റോപ്പിലാണ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്; നേരെ ഗേറ്റുകടന്നു പോകുന്നതും കണ്ടു. അതാരാണെന്നറിയാൻ ആകാംക്ഷതോന്നി. അവർ ആ യുവതിക്കു കൊടുത്ത കാർഡിലേക്കു എത്തിവലിഞ്ഞു നോക്കി:

"അഡ്വ. ലീലാ നമ്പ്യാർ എൽ എൽബി ഫോൺ നമ്പർ................"

A sort of Advertisement! ഉപഭോഗസംസ്കാരം ഇത്രയേറെ വളർന്നുവെന്നറിഞ്ഞില്ല.

ഇന്നത്തെ തലമുറ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ? പരസ്പരം മനസിലാക്കാനും സ്നേഹിക്കാനുമുള്ള എത്ര സുന്ദരമായ ഒരു ഉടമ്പടിയാണ് വെറും 'ഈഗോ' പ്രശ്നങ്ങളുടെ പേരിൽ അവർ തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കുന്നത്! 'ഈഗോ' - നിശബ്ദനായ വില്ലൻ. പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു പകരം അവയെ വലുതാക്കിത്തീർക്കാൻ മുതിർന്നവർതന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങുമ്പോഴോ, അറ്റുപോകുന്നത് ബന്ധങ്ങളാണ്; ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ബന്ധമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന വിവാഹബന്ധം പോലും അവിടെ വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്നു.

MVK EGG MERCHANT

MANNUTHY

MOBILE : 9895227140

EGG ONION POTATO

M.V. THOMAS
CHICKEN CENTRE

MARKET ROAD, MANNUTHY

MOBILE : 9847073164, 9388556037

റിയ ആന്റണി
അരിസ്റ്റസ് -10

നഷ്ടസ്വർഗ്ഗം

മണൽത്തരിയിൽ പതിഞ്ഞ പാദങ്ങൾ,
കടൽത്തിരയങ്ങു മായ്ക്കും പോൽ:
മടിത്തട്ടിലോമനിച്ച ഓർമ്മകൾ പോലും,
കളിത്തട്ടിൽ നഷ്ടമായതിൻ വേദന മാത്രം.
അമ്മതൻ മുലപ്പാൽ നുണവതിൻ മാധുര്യം,
നന്മയായെന്നിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്നു.
അമ്മതൻ താരാട്ടുപാട്ടിനീരടികൾ,
നെഞ്ചിലെ താളമായ് മാറിയതോർക്കുന്നു.
കിളിക്കൊഞ്ചൽ മനസ്സിലോമനിക്കുമെൻ-
കളിക്കൂട്ടിനായെന്നെ കരയിച്ച വാക്കുകൾ
കറയായെന്നിൽ പതിച്ചതെത്രേ!
ഇലകൾ പൊഴിക്കുമാശിശിരത്തിൽ;
ഇഴുകിച്ചേരുവാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു;
ഇന്നലെയായ് കാണുമാ സുദിനങ്ങൾ,
ഇനിയെന്നോ എൻ ചാരെയണയാത്തത്?
തിരികെവരാത്തൊരെൻ ബാല്യത്തിൻ ഓർമ്മകൾ,
ഇന്നുമെന്നുള്ളിൽ നിഴലിക്കുംമാത്രയിൽ;
തരിസ്നേഹം തരുവാൻ ആയിരം സോദരരെ,
ഈശ്വരാ എനിക്കു നീയേകീടണേ.....
ചിറകറ്റ പൂമ്പാറ്റതൻ തേങ്ങലെന്നപോൽ,
എൻമനം നീറിപ്പുകയുന്നു.
ചിതയിലെരിയുമൊരാത്മാവിൻ രോദനം:
എൻ കാതുകൾ തുളച്ചിടുന്നു.
മധുവുണ്ണാൻ പായുന്ന കരിവണ്ടിനെപ്പോൽ,
ധനത്തിനു പിറകെ പാഞ്ഞപ്പോൾ:
മനസ്സിന്റെ നന്മയെവിടെയോ ചോർന്നുപോയ്,
ധനുതറച്ചപോലതന്നെ വേദനയിലാഴ്ത്തി.
സ്നേഹവും നന്മയും നഷ്ടമായ എന്നിൽ
ജീവന്റെ കണികം നീ ശേഷിപ്പിച്ചതെന്തേ?
സർവേശാ നിൻ മുൻപിൽ നിൽക്കുവാനൊരു-
ജന്മംകൂടി എനിക്കു നീ തന്നീടണേ.........

ഇരുളുന്നു;
സർവ്വമിരുളുന്നു;
ഒരു വിനാഴിക
കഴിയുമ്പോൾ നേരം
പുലരുമെങ്കിലും
പിരിയുമ്പോൾ – ഉള്ളി
ലൊരു ചോദ്യം
പൊട്ടിക്കരയുന്നു.
കഴിഞ്ഞ
പാതിരാകഥയിൽ
സാക്ഷിയായ്
മരണവും കെട്ടുപുക
യുമീ കളിവിളക്കിനി
കൊളുത്തുവാനാമോ
എഴുതിരിയിട്ട
പകലൊന്നും?

ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്

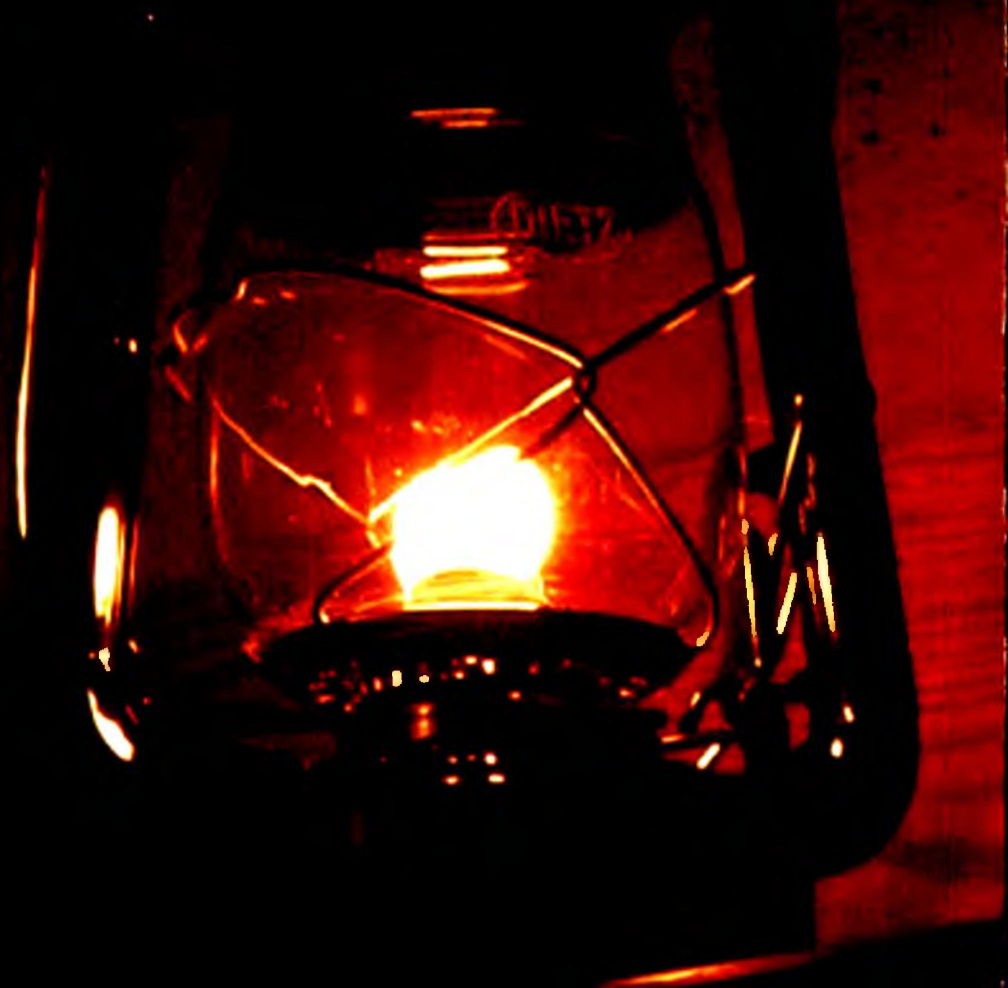

ഒരു സെൻ കഥ

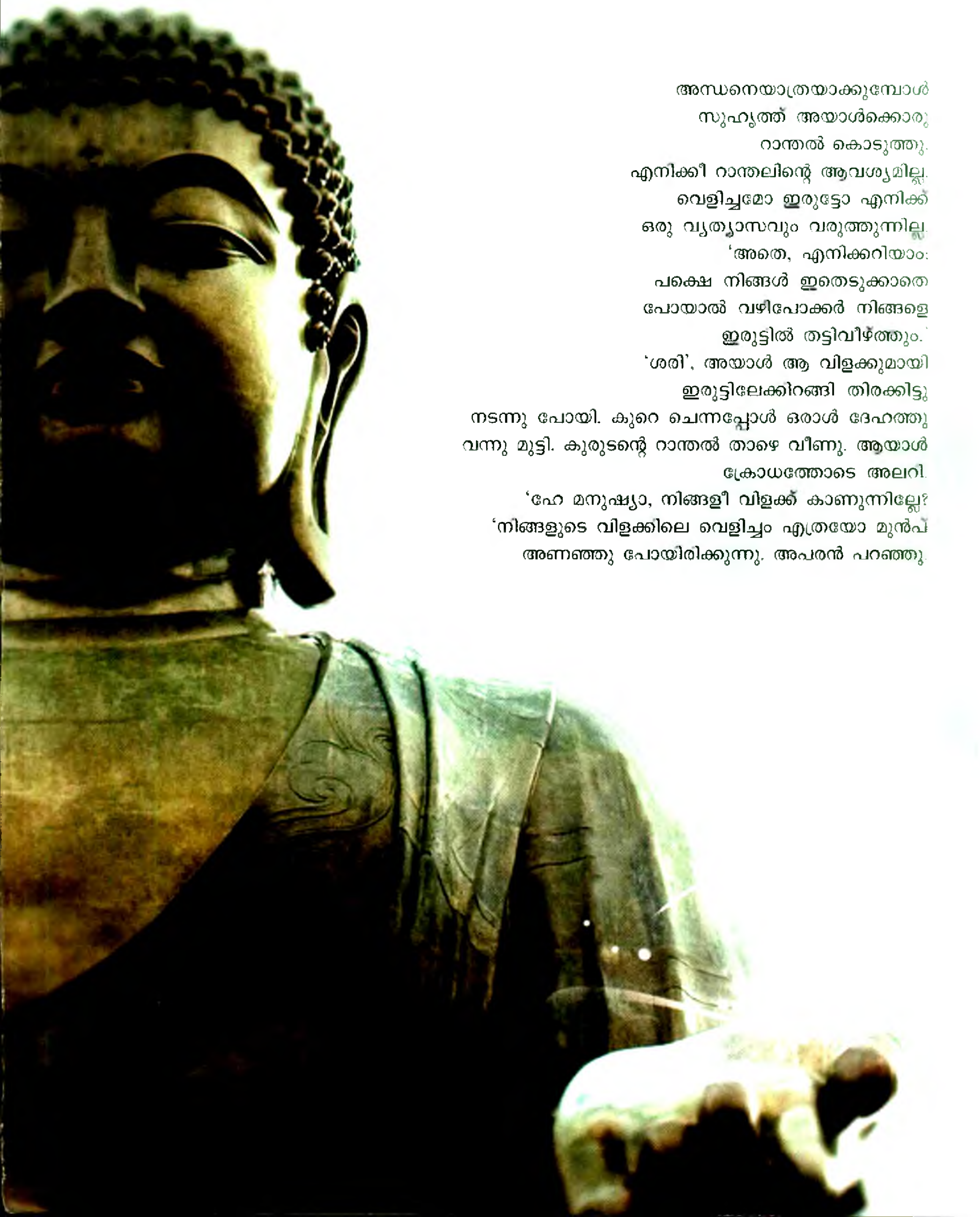

അന്ധനെയാത്രയാക്കുമ്പോൾ
സുഹൃത്ത് അയാൾക്കൊരു
റാന്തൽ കൊടുത്തു.
എനിക്കീ റാന്തലിന്റെ ആവശ്യമില്ല.
വെളിച്ചമോ ഇരുട്ടോ എനിക്ക്
ഒരു വ്യത്യാസവും വരുത്തുന്നില്ല.
'അതെ, എനിക്കറിയാം:
പക്ഷെ നിങ്ങൾ ഇതെടുക്കാതെ
പോയാൽ വഴിപോക്കർ നിങ്ങളെ
ഇരുട്ടിൽ തട്ടിവീഴ്ത്തും.'
'ശരി', അയാൾ ആ വിളക്കുമായി
ഇരുട്ടിലേക്കിറങ്ങി തിരക്കിട്ടു
നടന്നു പോയി. കുറെ ചെന്നപ്പോൾ ഒരാൾ ദേഹത്തു
വന്നു മുട്ടി. കുരുടന്റെ റാന്തൽ താഴെ വീണു. ആയാൾ
ക്രോധത്തോടെ അലറി.
'ഹേ മനുഷ്യാ, നിങ്ങളീ വിളക്ക് കാണുന്നില്ലേ?
'നിങ്ങളുടെ വിളക്കിലെ വെളിച്ചം എത്രയോ മുൻപ്
അണഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അപരൻ പറഞ്ഞു.

Serial thoughts

MEERA V. MENON
Agronomy Department

One Sunday I had exchanged some exciting gossip with my friend Sudha and was on my way out of the house when the front door suddenly flew open and I was nearly knocked down by a group of scruffy kids in the 5 to 10 age group. Sudha rushed to my side and rescued my handbag which had gone flying in the collision. "So sorry", she gasped, "it's these terrible children. It's almost time for Denver". "Denver?" I asked stupidly, my mind registering that the rowdy gang were now calmly and peacefully sitting cross legged in front of the television. "Yes, the cartoon serial, you know – Denver the Dinosaur. The TV is theirs from 5.30 to 6".

As I escaped, I pondered on the all encompassing grip these serials (or 'soaps' as they are called) have on our lives. Even little children were not free from their grasp! All semblance of culture, manners and etiquette are forgotten when these programmes are aired and when you consider the incredible contents of the majority, you wonder what the world is coming to.

I remember an unannounced visit to an elderly distinguished couple, friends of my parents, some time back. They showed us to our seats with charming manners and settled down themselves. We prepared ourselves for an evening of cultured conversation and enlightened thought. But as the evening progressed, a feeling of unease developed and grew. The old people seemed restless and they spoke less and less. Finally, suspecting some illness, we cut short our visit and said our goodbyes. We had barely crossed the threshold of the front door when we heard the television being switched on and an anxious voice saying "Is it over? Surely we'll be able to see the last segment". So that was it! We had interrupted their watching some beloved programme.

Other people are not so nice. I remember conveying some urgent news to a lady whose eyes (and ears, naturally) were fixed on the TV screen, which was displaying some inane family drama, throughout the monologue. I have also heard of homes where the telephone is put off the hook and the door bell not answered during prime time on TV.

We all know the enormous effect cinema has on impressionable youth. Television, I understand, is not far behind. Once in a textile showroom, I saw an unusually large crowd of excited women at a particular section. "What is it," I asked the salesgirl, "some discount sale?' "No madam", she replied, "it's the new collection of 'Panineer' clothes, you know, in the style Rekha and Rakhee follow". I threw my mind back to the recently concluded mega serial and the plump heroine who had played double roles in it. Shuddering, I recollected the skin tight outlandish dresses the poor girl had been forced (literally) into. Imagination boggled at the thought of our young women parading the roads in such costumes.

The influence on language and speech delivery is also not small. One lady told me sadly how her four year old grandson had threatened to kick her to bits and throw her into the trash can. The TV and its widely watched serials was definitely the culprit. Similarly, a nephew of mine was reading a story to his six year old cousin. It was a tale about two robbers and a judge. "And

do you know what a judge is?" the elder one asked. "Of course", was the ready reply, 'that's Sharath in 'Idea Star Singer'!"

Equally responsible are the so called 'reality shows' which decide how the contestants are to move, smile, grimace and even breathe! The agony the children go through in these shows! However, I know several housewives who record these shows and religiously study the judges' comments. These are then inflicted on their tender offspring in preparation for the shows they will be participating in, in the near future. Then there are two little girls, who in faithful mimicry of the hostess of a show, talk with absurd accents (and over expressive gestures), in the fond misconception that they are speaking 'good' (read 'stylish') Malayalam! Talk about murdering a language!

In addition to these external influences, serials also have dangerous consequences on the mental balance of the viewers. There is one neighbour who connects every commonplace event in her life with characters in the shows she watches every day. When a burglary occurred in the house next door she was adamant that the thief was the man who sold fish in their locality because "he looked exactly like that robber in the serial 'Kausthubham'". And when her son fell off the bicycle he was learning to ride and broke his leg, she kept telling him to get on it and ride again because that's what 'real' boys did on TV! But things came to a head when she went round telling everyone that the tuition teacher teaching the little boy next door would soon run off with the head of the household, just like it happened in "Randaam Bharya". She almost had to run off herself to avoid blows from the angry neighbour and it took all our tact to cool him down. It left everyone wishing that she would choose to make the deaf mute heroine of "Mindapraani' her role model!

There are households where activities revolve around the daily serials. Meals are adjusted to coincide with the news. The scrupulously clean folk time their baths with the length of the 'breaks' in between programmes (while the not-so-clean do without). Servants select households depending on the serials which reign and many a home has had to go servantless because their tastes do not coincide.

Of course it's not smooth riding all the way. There are hiccups, especially when serial lovers and serial haters occupy the same house. Last week when went out to dinner in a popular restaurant, we were surprised to see some family friends, but with the lady of the house missing. 'Where's Mrs. J?" we asked. "She's watching the last episodes of two serials and she didn't have the time to cook" said Mr. J shamefacedly. "What is she going to eat? Have you ordered a takeaway?" we asked. "No" he replied callously, "the heroine in one serial will definitely die today and she'll be too upset to eat".

Contrary to popular belief, men are as addicted to serials as women. However the majority of them watch the programmes covertly, with an air of scorn and disdain. "I watch them just to see to what extent they will go in idiocy" says one gentleman. Another always 'happens' to be sitting in the vicinity with an outstretched newspaper during prime time. However there are some openly engrossed male viewers who brandish their fists at the cruel villain or shout in glee when the loud mouthed mother-in-law gets her due from the intelligent daughter-in-law.

The world of exaggerated values and beautiful people depicted in TV serials is perhaps just a recreation for most people. However, when it begins to infringe on normal life and thinking, and interfere with daily activities, then it's time to sit up and take notice. At least children and youth should utilize part of their viewing time on educational thought provoking programmes telecast on almost all TV channels. And when the larger than life characters begin to actually live in our minds, then it is time for the older generations to switch the channel or switch off the set itself. It's a beautiful world and we live in exciting times, more than enough reason not to be caught in the deadly trap of the idiot box.

I put down my pen now. My favourite serial begins in a few minutes and I wouldn't want to miss it.

■

Obsession

Manju Roshni
Avalon 08

Some times there occur some crazy games
Which my mind likes to play at me
I managed to win most of it;
But once I fall for it
It was utterly a new experience for me.
First I thought it was just an obsession
But gradually I found out
It was engulfing me...repressing me...
My principles and values that I believed
Was just simply overthrown
By that silly obsession!
My ingenious mind was successful,
By the mesmerizing work it has done on me.
I wandered through the fantasies
Which made me happy each moment
But then that late realisation struck me
I was horrified at myself
Those ramifications that can occur by this
Just glimpsed through me.
There onwards it was my desperate attempt
To stride over that
Finally my repeated struggles find a shore
I was a free bird once again...
But then my mind wriggled in pain
Pleaded me to have some mercy
Assuring me it won't hurt again
And I couldn't resist that harmless request
So once again I set out for it
My mind having a mysterious smile behind me...

യാത്ര അവസാനിക്കുന്നത്...

നയന. കെ.
ആവലോൺ 08

കോടതിയുടെ പടികളിറങ്ങുമ്പോൾ അയാൾക്ക് കാലുകളുറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓടിവന്ന് ആരോ ഒരാൾ കൈപിടിച്ചതോർമ്മയുണ്ട്. അയാൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ആരോരുമില്ലാത്ത തന്നെത്തേടി ആരാണ് വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന ഭാവത്തിൽ. "ആ, വിവേക്, മോന് അച്ഛനോടു പരിഭവമുണ്ടോ"? അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഉണങ്ങിയ ആലിലയിലെന്നപോലെ നേർത്ത ഞരമ്പുകൾ ചുവന്നു. അതുകണ്ട് സഹിക്കാൻ പറ്റാഞ്ഞ് ആ പതിനാലുകാരൻ അയാളോട് ചേർന്നുനിന്നു. അയാൾ മകനേയും കൂട്ടി കാറിൽ കയറി. ഡ്രൈവർ വേലായുധൻ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. അയാൾ ഒന്നും പറഞ്ഞതുമില്ല.

അയാൾ പിൻസീറ്റിൽ കയറിയിരുന്നു. "മോൻ മുന്നിൽകയറിക്കോളൂ" അയാൾ നിർബന്ധം പിടിച്ചു. വിവേക് ഒന്നും പറയാതെ പിൻസീറ്റിൻ വന്നിരുന്നു. 'ഞാനച്ഛന്റെ കൂടെയാ..' ദേവൻസാറെ, നമ്മളെങ്ങോട്ടാ പോകുന്നത് ക്വാർട്ടേഴ്സിലേയ്ക്ക് വിടട്ടെ.? ഊം... ദേവൻ മൂളി. വേലായുധന് അയാളെ വർഷങ്ങളായുള്ള പരിചയമാണ്. കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുന്നതിനിടെ അയാളൊന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ദേവൻ കണ്ണുമടച്ച് ചാരിക്കിടക്കുകയാണ്. വിവേക് അയാളുടെ മുഖത്തേയ്ക്ക് ഉറ്റുനോക്കിയിരിയ്ക്കുന്നു.

അയാൾ മെല്ലെ ഉറക്കത്തിലേയ്ക്ക് വീഴുകയായിരുന്നു. ദേവേട്ടാ, ഞാനകത്തേയ്ക്ക് വരട്ടെ? അവൾ ഒരു കുസൃതിച്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു. ഭവാനി- അമ്മാവന്റെ മകളായിരുന്നു. അമ്മയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ തന്റെ അമ്മയ്ക്കും അവളെ വല്യ കാര്യമായിരുന്നു. തനിയ്ക്ക് അവൾ കൂടെ പിറക്കാതെപോയ പെങ്ങളും. കുറച്ച് പടിഞ്ഞാറ്റാണ് വീട്. ഒരു പാടം കഴിഞ്ഞാൽ ചെമ്മണ്ണിട്ട റോഡായി. അതിന്റെ ഇടതുവശത്താണ് വീട്. മിക്ക ദിവസവും വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അവൾ വീട്ടിൽ വരാറുണ്ട്. ശനിയാഴ്ചകളിലും ഞായറാഴ്ചകളിലും മറ്റും പ്രത്യേകിച്ചും. അമ്മയെ വല്യ ജീവനായിരുന്നു. ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിയ്ക്കാൻ തരമില്ലല്ലോ, തന്റെ അമ്മ അവളെ പ്രാണനെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരിക്കുന്നത്. ഉത്സവത്തിനും മറ്റും ഭവാനിയെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നത് താനായിരുന്നു. തന്റെ വിപ്ലവകാലത്തെ - "നിറയുന്ന ചിരിയാൽ" തന്റേതാക്കി മാറ്റാൻ അവൾ ഒരു നിഴൽപോലെ ഒപ്പം നടന്നു. ഒടുവിൽ വയസ്സറിയിച്ചപ്പോൾ തന്റെ അമ്മ അമ്മാവനോട് ആ ആഗ്രഹം തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുപക്ഷെ അത് അമ്മയേക്കാൾ പറയാനാഗ്രഹിച്ചത് അമ്മാവനായിരിക്കണം. ശങ്കരമ്മാവൻ തന്റെ അമ്മയെ അങ്ങനെയാണ് കൊണ്ടുനടന്നിരുന്നത്. പ്രാണനെപ്പോലെ. കോളേജിൽ ഡിഗ്രിയ്ക്കു പഠിക്കുന്ന ആ കാലത്ത് കത്തി നിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നെടുംതൂണായിരുന്നു ദേവൻ. തികഞ്ഞ അർപ്പണബോധമുള്ള ഒരു സഖാവ്. അക്കാലത്ത് ഭവാനി ടൈപ്പ് റൈറ്റിങ് പഠിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. വഴിയ്ക്കുവെച്ച് ഒരിക്കൽ ഒരുത്തൻ എന്തോ ഒരു അസഭ്യം പറഞ്ഞതിന്റെ പിറ്റേന്ന്

അവൾ വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു. ഇനി പഠിക്കാൻ പോകുന്നില്ലത്രേ. കാരണം തിരക്കിയപ്പോഴാണ് ദീർഘകാലമായുള്ള ശല്യപ്പെടുത്തലിന്റെ കഥ അവൾ പറഞ്ഞത്. അതിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അവന്റെ 'അസുഖം' കൈകാര്യം ചെയ്തത് താനായിരുന്നു. പിന്നീട് അങ്ങനൊരു പരാതി അവളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അമ്മാവനും അമ്മയും കൂടി കല്യാണത്തിന്റെ ചർച്ചകൾ മുറയ്ക്ക് ചെയ്തുവന്നു.

പക്ഷേ ദേവന് അങ്ങനൊരു ഇഷ്ടം അവളോടില്ലായിരുന്നെന്ന് മാത്രമല്ല, സഖാവിനെ പ്രണയിച്ച മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്ക് അച്ഛനില്ല. കമ്പനിത്തൊഴിലാളിയായ അദ്ദേഹം സമരപന്തലിൽ

കിടന്നാണ് മരിച്ചത്.

ആരുമില്ലാത്ത അവളെ വീണ്ടും ഒറ്റപ്പെടുത്താനേ ആ കല്യാണാലോചന ഉപകരിച്ചുള്ളു. ഇടവപ്പാതിയിലെ ഒരു രാത്രി താൻ അട്ടം നോക്കി കിടക്കുമ്പോൾ ആരൊക്കെയോ ഓടിവരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. 'അമ്മാവനൊരു നെഞ്ചുവേദന' പെട്ടെന്ന് തന്നെ ആസ്പത്രിയിലെത്തിക്കണം' പടിഞ്ഞാറ്റിലെ രാമേട്ടനാണ് പറഞ്ഞത്. ടോർച്ചുമെടുത്ത് ഓടി. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും പക്ഷേ...

മുറിയിൽ ഒരു മൂലയ്ക്ക് അടക്കിപ്പിടിച്ച് കരയുന്ന ഭവാനിയെ അയാൾ കണ്ടു. "ദേവേട്ടാ.." തന്നെ കണ്ടതും സങ്കടത്തിന്റെ അണപൊട്ടിയതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. അവളെ തന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു. പിന്നീട് വിവാഹവും നടന്നു.

'സഖാവിനെ പ്രണയിച്ച പെൺകുട്ടി' പക്ഷേ വിവാഹം കഴിയ്ക്കുകയുണ്ടായില്ല. പാടവരമ്പത്ത് ചിലപ്പോളവർ കാണാറുണ്ട്. ഇടയ്ക്ക് ദേവൻ അവരുടെ വീട്ടിൽ പോകാറുണ്ട്. ഭവാനിയ്ക്ക് പക്ഷേ അതുൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നിൽക്കുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും കിടക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം ഭവാനി പിറകെ നിന്നു. സംശയത്തിന്റെ വേരുകൾ അവളിലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങിയത് വളരെ വേഗത്തിലായിരുന്നു. അയാൾ ഒന്നിനേയും എതിർത്തില്ല. ചോദ്യം ചെയ്തുമില്ല. മകനെയോർത്ത് ക്ഷമിച്ചു, സഹിച്ചു. ഭവാനി പക്ഷെ ഡിവോഴ്സിന്റെ കാര്യം നാഴികയ്ക്ക് [illegible] മെന്നോണം പറയും. മനസ്സിനെ വരിഞ്ഞു [illegible] സ്വാർത്ഥതയുടെ നിഴലിൽ പതിനഞ്ചുവർഷം. ഇനിയൊരു ഞരമ്പിനുപോലും അവളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് തോന്നിയപ്പോഴാണ് താനാ വെള്ള [illegible] ഒപ്പുവച്ചത്. തന്റേതു മാത്രമാകണമെന്ന് [illegible] പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടിട്ടും കാണാതെ [illegible] സ്ഥാനത്ത് സ്നേഹിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഭവാനി

.......തന്നെ മനസ്സിലാക്കാതെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു പോയ ഭവാനി...

അവളിവിടെ തീരുകയാണ്...

കുറേനേരം നീണ്ട ഇരുട്ടായിരുന്നു. ചുറ്റും [illegible] തണുപ്പ് കുനിക്കൂടുന്നപോലെ. ശ്വാസമെടുക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കാർട്ടേഴ്സിന്റെ മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ കാർ ബ്രേക്കിട്ട് നിർത്തി വേലായുധൻ ഡോർ തുറന്നു. സാറെ ദേവൻ സാറെ, ... അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിച്ചു. അനക്കമുണ്ടായില്ല... അച്ഛാ അച്ഛാ... വിവേകിന്റെ ശബ്ദം നേർത്തുനേർത്ത് നൂലുപോലെയായി... ഇല്ല അയാൾക്ക് അനക്കമില്ല... ആ യാത്ര അവിടം കൊണ്ടവസാനിയ്ക്കുകയായിരുന്നു...

AAS Fish Merchant

MANNUTHY GENERAL MARKET

MOB : 9847981884, 9349084385

PADDY WEEDICIDE

TATA TARAK (Broad Spectrum Systemic Herbicide)

അഗ്രി ഏജൻസീസ്
പി.ഒ. റോഡ്, തൃശൂർ - 1
ഫോൺ : 2422184, 2420697

അഗ്രി ട്രേഡേഴ്സ്
ലാമെക്സ് ആർക്കേഡ്
പി.ഒ. റോഡ്, തൃശൂർ - 1
ഫോൺ : 2443338, 2420697

TATA RIVA | **TATA ASATAF** | **TATA CONTAF** | **TATA KORAND**

MaxiGain Savings Account

Happiness is getting a little more
than what you expect.

- Auto Sweep-in & Sweep-out. **Lowest interest FD liquidated first**
- Free International Visa Debit Card
- Demand Draft for more than 900 locations

To know more: Call our Customer Care No. **1800 425 1747**
Write to us on **customercare@dhanbank.co.in** Visit your nearest branch

DhanlaxmiBank

www.dhanbank.com

പി. ഗംഗാധരൻ
സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

മണ്ണിൽ വിരിഞ്ഞ കവിത

അങ്ങു ദൂരെയാ വിണ്ണിൻ വിഹായസ്സിൽ
നക്ഷത്രജാലങ്ങൾക്കിടയിൽ,
നവജാത നക്ഷത്രമൊന്നിനെ കണ്ടു ഞാൻ
നവനീതമുണ്ണുന്ന കണ്ണനെപ്പോൽ!

മണ്ണിൽ വിതയ്ക്കുന്നതെന്തും കളയായ്
വിളയുവാനെന്തിതു കാരണം,
മന്വേഷിച്ചീടുവാനൊരേകാംഗ കമ്മീഷൻ
എത്തിടും വൈകാതെ വിൺസഭയിൽനിന്നും!

നല്ലചെടികളും നല്ലപൂക്കളും കായ്കളും
നന്മ നിറഞ്ഞ മനുഷ്യരുമെങ്ങുപോയ്?
കാലമിതെന്തു കലികാലമെന്നു പഴിച്ചുകൊ
ണ്ടൊരു മുകുളവും വളർന്നു വന്നീടവേ....

എവിടെനിന്നോ പറന്നെത്തുന്ന കീടങ്ങൾ
ജീവന്റെ ജീവനീരൂറ്റിക്കുടിച്ചുന്മാദ
നൃത്തം ചവിട്ടുന്നു, താണ്ഡവമാടുന്നു
മുഞ്ഞയായ്, മീലിയായ്, ഹോപ്പറായ് ചോപ്പറായ്!

ഇല്ല, ഇനിയും തുടരുവാനനുവദിക്കില്ല നാം
എവിടെ നിന്നോ ഇടിനാദം കണക്കവേ
ശബ്ദവീചികൾ, ദൃശ്യമായ് രശ്മികൾ
വന്നെത്തിടുന്നു, പതിക്കുന്നു ചുറ്റിലും!

സർവ്വകീടങ്ങളും തീയിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടമരട്ടെ;
മണ്ണിനു വളമായിത്തീരട്ടെ
മുളപൊട്ടി തളിർക്കട്ടെ, ഒരായിരം നാമ്പുകൾ
പുതിയൊരു വൃന്ദാവനം കൂടിയൊരുങ്ങട്ടെ!

അതിലെവിടെയോ നിന്നു കാർവർണ്ണനാം കണ്ണനും
മുളങ്കമ്പിലീണത്തിൽ പാട്ടുപാടീടട്ടെ
അതുകേട്ടു വീണ്ടും തളിർക്കട്ടെ, വളരട്ടെ,
നല്ല ചെടികളുണ്ടാവട്ടെ മണ്ണിതിൽ!

നല്ല പൂക്കളും കായ്കളും നൽകട്ടെ!
നല്ല മണ്ണുണ്ടാവട്ടെ, നന്മനിറഞ്ഞ മനുഷ്യരുണ്ടാവട്ടെ;
നല്ലയാനാളുകൾ കാൺമാൻ കഴിയട്ടെ
നന്മയായ് വർഷം ചൊരിയട്ടെ മേൽക്കുമേൽ!

വെളിച്ചം

നീയെനിക്ക് വെളിച്ചമാണ്............
കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രണയത്തിന്റെ
അവസാന പ്രതീക്ഷ......
നിന്റെ സ്പർശത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയം
പെരുമ്പറകൊട്ടുന്നു..........
നിന്റെ ശ്വാസം......എന്റെ വന്യമായ
തിരമാലകളെ ശാന്തമാക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു.......

ഋതുക്കൾ ആവർത്തിച്ചു
കാൽക്കീഴിൽ നിന്ന് വേരുകൾ അടർന്നു.....
ഞാനറിഞ്ഞില്ല................ഒന്നും...........
നീയെന്നിൽ അപ്പോഴും
വസന്തമായി പെയ്യുകയായിരുന്നു.........

പക്ഷേ.............., എന്റെ വിഭ്രാന്തികൾ
നിനക്ക് എഴുത്തായിരുന്നു.............
വാക്കുകൾ കഥകളായി...........
നീയെനിക്ക് വെളിച്ചം നിഷേധിച്ചു......
ഇന്നെന്റെ ചിറകുകൾ ഞാൻ തരികയാണ്............
അതിൽ മുറിവുണങ്ങാത്ത ചോരപ്പാടുകളിൽ
പടർന്നിറങ്ങിയ നരച്ചവെളുപ്പ് നിനക്ക് കാണാം...........
ഇനിയും നീ പറന്നു കൊൾക........
എന്റെ വിയർപ്പൊട്ടിയ നിന്റെ വിരലുകൾ
കുറിച്ച അക്ഷരങ്ങൾ,
കടലെടുത്തതും കണ്ണീരണിഞ്ഞതും ഞാനറിഞ്ഞു
ഓർമ്മകളെ മുഴുവൻ മറവി വിഴുങ്ങുന്നതുവരെയെങ്കിലും
കുറച്ചു വാക്കുകൾക്കായി കാത്തിരിക്കുക
എന്റെ വയലേലകൾ നീ വിതച്ച വിത്തുകൾ
പുതിയ വെളിച്ചം കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്........
വർണങ്ങളിലൂടെ അരിച്ചിറങ്ങുന്ന
കറുപ്പിനെ പുണരാൻ
രാത്രിയെ സ്വപ്നം കണ്ടുകിടക്കാൻ
ഒരു വഴിയമ്പലം പണിയുക...........
എനിക്കൊരു പ്രണയകുടീരം.

റുബീന പി
ആവലോൺ '08

ഇരുട്ട്

ഇപ്പോളത് സ്വപ്നമല്ല.
യാഥാർത്ഥ്യമാണ്........
ഇന്നു ഞാൻ രാത്രിയാണ്...........
ചുഴികളോളം അഗാധമായ ഇരുട്ട്
വെളിച്ചത്തിന് ഇരുട്ടിനോട്
ഒന്നും പറയാനില്ലാതായിരിക്കുന്നു.
വിണ്ടുകീറിയ ചുമരുകളിൻ
വിഷാദത്തിന്റെ കണ്ണുനീർച്ചാലുപോലെ
ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന മഴയുടെ തണുപ്പ്.... പിന്നെ.
കരിംകർക്കടകത്തിലെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന
ആർത്തനാദങ്ങളായി.......
ഹൃദയത്തിൽ വ്യഥ നിറയ്ക്കുമ്പോഴും.
ഞാൻ ആലസ്യത്തിലാണ്.
ചിലപ്പോഴത് ഡിസംബറിലെ
വിറങ്ങലിച്ചു പോകുന്ന മരണമാണ്.......
അതെ................
നീയാവശ്യപ്പെടുന്ന എന്റെ പരിപൂർണ്ണത .
വഴിയമ്പലമെത്തിയില്ലെങ്കിലും
എതെങ്കിലും വഴിവിളക്കിനുകീഴെ.
ഞാനാകുന്ന രാത്രി മരിച്ചുകിടക്കും. .
നിശ്ശബ്ദമായി.........
എന്റെ മരണവും നീ കുറിച്ചു കൊൾക

■

a panoramic view of
INDIAN CLASSICAL DANCE

VYSAGHAN. V.S
Avalon 08

India has a rich tradition of classical and non classical dances. The roots of classical dance are being spread deeply in the early centuries. The "NATYA SASTHRA" which is the oldest surviving text on the stage crafting the world, spends a considerable time distinguishing it. In olden days of theater dance ,would mime the story while the singers would sing the dialogue . The nature of olden days of the theater was such that the dancers occupied a central position .They have got much importance in front of the audience .For many centuries the dancers were attached to the temples. This maintained a strong religious flavour to the dance.

Most of the dance was based on the stories from the Hindu mythology and the dancers enacted the roles of the characters concerned in the stories .At that time their main aim and duty was to entertain the God .It is believed that while doing so, the God becomes happy and will shower prosperity to the people. Even today many of the traditional themes are mythological in nature

Over the centuries different areas have given their own colour to the ancient classical tradition. Today the acknowledged classical styles are Bharathanatyam originated from Tamilnadu, Kuchupudi originated from Andrapradesh, Kathak from north India, Kathakali from Kerala.Since each of these dances has their own back ground and origin there are specific styles for each of the dance which distinguishes them from the others

A GLANCE AT THE NATYASASTHRA

Natyasasthra ranges widely in scope from issue of the literary construction to the structure of the stage or mandapa to a detailed analysis of musical scale and movements to an analysis of dance that considers several categories of body movements and their impacts to the audience. It is considered as the holy book of dance. It is believed that lord Brahma had transferred his knowledge to a saint called BHARATHA and he, using the informations wrote a book which contained all the aspects of NATYA which intends to entertain the people, which is called natya sasthra.In this, each and every corner of the dance that a dancer should know is described . In this book Baratha describes 15 types of dance ranging from one to ten acts. A large section deals with the meanings conveyed by the performance. Bhavas have particular emphasis and largely to a broad theory of aesthetics RASAS. Bharatha in his natyasastra divides Abinaya in to four sections.

1)ANGIKA :the body part movements
2)VACHIKA :the speech of the dancer
3)AHARYA :the costumes and the overall appearance of the performer
4)SATHVIKA :the internal emotions

With times the classical dance evolved to include expressions and themes from the social life and experience. Certain dancers and dances in the classical forms started to expose the social life effects, its merits and demerits to the audience. They themselves changed in to mythological characters and started to express the reactions they have towards the society. This has been followed till the past several years. Mainly these emotions were expressed through the dance forms. Dance mainly has two distinct forms NRITHA and NRITHYA. NRITHA focusses on the mystry of abstract. The hand gestures and movements. Different mudras combine together to give specific meaning is included in the nritha.NRITHYA is a complex system of hand signals and body language to depict emotional expressions.

Dora's transformation

Dr. Rose Mary Francies
Plant Breeding Department

Many people I come across are very much bothered about what others think of them. Yet others, are raring to tell what others think of you (your shortfalls actually!). The latter group, the so called benefactors claim to be conveying the public's outlook on your mis-adventures (which one almost invariably seem to be involved in constantly) so that you could correct the mistakes.

Not to be spared I was recently subjected to one such onslaught by a benevolent benefactor. Quiet depressing indeed (which it is really meant to be)! But I did not let myself buckle under. However, my thoughts flew to a College re-union. These you know are journeys down the memory lane, especially so if it's your Batch-get-together. I happened to meet our 'Little Dora' recently on one such occasion.

And I tell you man, I was rather dumbstruck, awe-struck actually. I had to literally pinch myself. Is this really our Dora? Could this girl oozing, bursting with confidence really be Dora? Was I mistaken? Why this confusion? Well! All who knew Little Dora of yesteryears would say that they were flabberstigated by her transformation. Actually, 'Little Dora' was the short for the nick-name - 'Doormat' that the boys had christened the plain, timid Nancy of our class. She always reminded me of the old story of the Donkey and his Master. The story I remember goes like this…

A Man and his son were once going with their Donkey to market. As they were walking along by its side, a countryman passed them and said: "You fools, what is a Donkey for but to ride upon?" So the Man put the Boy on the Donkey and they went on their way. But soon they passed a group of men, one of whom said: "See that lazy youngster; he lets his father walk while he rides."And thus the Man ordered his Boy to get off, and got on himself. But they hadn't gone far when they passed two women, one of whom said to the other: "Shame on that lazy lout to let his poor little son trudge along." Well, the Man didn't know what to do, but at last he took his Boy up before him on the Donkey. By this time they had come to the town, and the passers-by began to jeer and point at them. The Man stopped and asked what they were scoffing at. The men said: "Aren't you ashamed of yourself for overloading that poor donkey with yourself and your hulking son?" The Man and Boy got off and tried to think what to do. They thought and they thought till at last they cut down a pole, tied the donkey's feet to it, and raised the pole and the donkey to their shoulders. They went along amid the laughter of all who met them till they came to Market Bridge, when the Donkey, getting one of his feet loose, kicked out and caused the Boy to drop his end of the pole. In the struggle the Donkey fell over the bridge, and his fore feet being tied together he was drowned.

Yes, just like the man in the story, Nancy too was obsessed with pleasing others. She was always engrossed in this, that she literally let everybody walk all over her. In the process, Nancy I would say practically ceased to live a life of her own. All attempts by us to drive sense into her failed. And so the sobriquet 'Little Dora' short for 'Doormat' stuck to Nancy till the end.

Hope you now understand why I was so taken aback by the sight of a confident Dora! Actually, no one questioned her about what brought about her transformation (though I am still curious and would love to know). But what I overheard her say still rings in my ears ….

"Some people will say things no matter what you do. When you try to please everybody you won't please anybody. Don't live your life based on the opinions of others. Do not see yourself through the eyes of others; because you will achieve nothing in the end. Please all, and you will please none.

Well then! Don't you think I am right to find solace and draw strength from our Dora's transformation?

അമ്മ

ഷംജന
[illegible] 08

ദൂരെയൊരു ആശുപത്രിക്കുള്ളിൽ
പേറ്റുനോവ് കാത്തുകിടന്ന് അമ്മ
സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തു
പിറക്കാൻ പോകുന്ന മണിക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ
മനസ്സിൽ കനവുകളിൽ മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും
ഒരു മുഖം അമ്മയ്ക്കുമുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞു
അമ്മ ആത്മഗതം പറഞ്ഞു
വരുന്നത് മകനോ മകളോ? അറിയില്ല.
മകനെങ്കിൽ
അവനെനിക്ക്, തുണയാകേണ്ടവൻ.
ഇടറിവീണിടിൽ കൈതന്നു താങ്ങേണ്ടവൻ
ഒടുവിലി ഭൂമിതൻ മാറോടു ചേരുമ്പോൾ
വായ്ക്കരിയിട്ട് കണ്ണീർ പൊഴിക്കേണ്ടവൻ
മകളെങ്കിൽ.
അവളെൻ വീടിനു വിളക്കായ് ജ്വലിക്കേണ്ടവൾ
കണ്ണെഴുതി പൊട്ടുകുത്തി പാവാട തേടി

പറക്കേണ്ടവൾ
ചാരത്തായ് കിടക്കുമെൻ ഓമന
വാരിപ്പുണർന്നു നിലവിളിക്കേണ്ടവൾ
പുകയുന്ന അഗ്നിയാണ് പെൺമക്കളെപ്പോലെ.
അവളൊരു പെണ്ണല്ലേ. പെണ്ണിന് കണ്ണീർ ഉടപ്പിറപ്പല്ലേ!
പ്രാണവേദനയും മാതൃത്വവും ജീവിത വിജയമായി
മുറുക്കുന്നതായി അമ്മയ്ക്കു തോന്നി.
പേറ്റുനോവ് ഒരു ചെറുചിരിയായ് കടിച്ചമർത്തി.
അമ്മ പറഞ്ഞു, ഇവനെന്റെ മോൻ. എന്റെ മാത്രം.
നിറഞ്ഞ മാറിൽനിന്നും വാത്സല്യം
ചുണ്ടിലേക്കിറ്റു വീണു.
ഇങ്കുകൊടുത്ത് ഉമ്മകൊടുത്ത്
മണിത്തൊട്ടിലിൽ താരാട്ടുപാടിയുറക്കി
അമ്മ കാവലിരുന്നു മകനായ്
അമ്മ മകനൊരു കളിപ്പാട്ടമായ്.
ആനയായ്, പുലിയായ്
എലിയായ് അടിക്കാൻ
കണ്ണില്ലാത്ത മകന് അമ്മ കാഴ്ചയായി.
ഒടുവിൽ കണ്ണേകി അമ്മ പറഞ്ഞു.
എന്റെ മകൻ എനിക്കു വെളിച്ചമേകും.
കാലം അവനിലെ കുതിരപ്പുറത്തേറി
മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞു
അമ്മ മകന് ഒരു ദുഃശകുനമായി
മകന്റെ ശാപങ്ങൾ നെഞ്ചിലേറ്റി
ഒടുവിൽ ഒരു വൃദ്ധസദനത്തിന്റെ
ഇരുട്ടറയ്ക്കുള്ളിൽ കാത്തിരുന്ന്
അമ്മ മകനായ് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

സെൽഫ് അസസ്മെന്റ്

രേശ്മിക പി.കെ.
ആവലോൺ 08

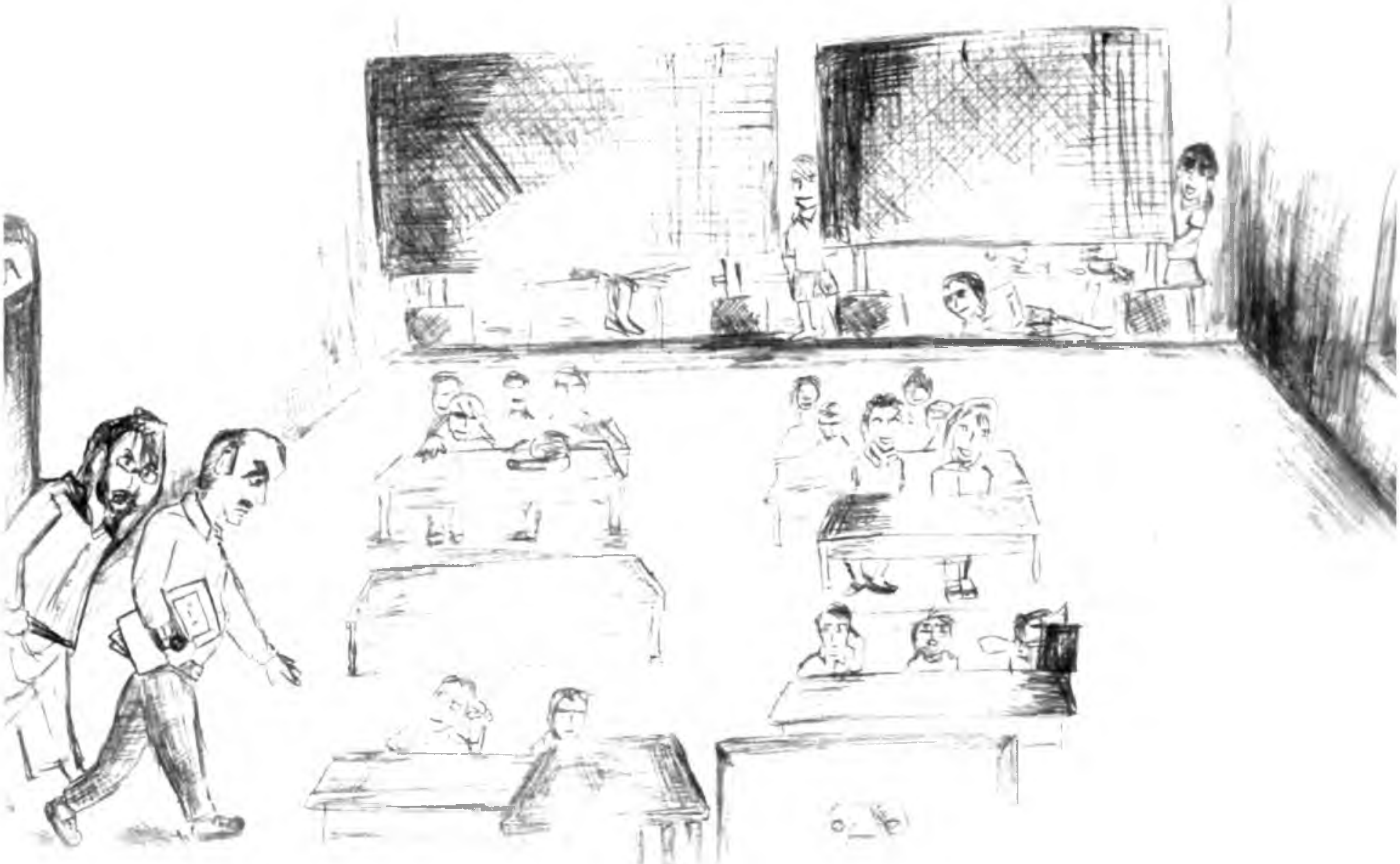

ഗ്രാമത്തിലെ സർക്കാർ വിദ്യാലയം. കുട്ടികൾ നാലുപാടും ഓടിക്കളിക്കുന്നു. മുറ്റത്തെ നെല്ലിമരത്തിൻ ചുവട്ടിലാണ് ഭൂരിഭാഗം പേരും. കല്ലെറിഞ്ഞ് താഴത്തെ വീടിന്റെ ഓടുകൾ മാറ്റിവെച്ച കാര്യം ചരിത്രം പറയട്ടെ.

എഇഒ സർപ്രൈസ് വിസിറ്റിനു വന്നതാണത്രേ. ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ചൂരലുമെടുത്ത് റോന്തുചുറ്റുന്നു. ഓഫീസറുടെ തലമുട്ട് കണ്ടമാത്രയിൽ ചൂരൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ചൂരൽ നിഷിദ്ധമല്ലേ!

എഇഒ ഓരോ ക്ലാസ്മുറികളിലും പരിശോധനയ്ക്കായി ചെന്നുതുടങ്ങി. ഭീതിനിറഞ്ഞ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ മുഖം. ആകെ 3 എ ഡിവിഷനിൽ മാത്രമാണ് ടീച്ചറുള്ളത്. ജാനകിടീച്ചർ. ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞ ക്ലാസ്റൂം. സിമന്റിട്ട തറയാകെ മഴച്ചാറ്റലേറ്റ് കിടക്കുന്നു. കുട്ടികൾ [illegible] പറഞ്ഞ് ഓഫീസറെ വരവേറ്റു. [illegible] ബോർഡിൽ യഥാക്രമം എഴുതിയിരിക്കുന്ന [illegible] യുടെ പാതിയും ചുവരിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങിയ മഴത്തുള്ളികൾ മായ്ച്ചിട്ടുണ്ട്.

തലയെണ്ണൽ എന്ന കർമം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. AEO III-B യിലേക്കു ചെന്നു. കുളിച്ച് [illegible] സന്തോഷ് III-B നായർ കെ.പി. ആയ വിവരം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു കാണുമോ എന്തോ......?

ഒരു പ്രദക്ഷിണത്തിനു ശേഷം AEO ഓഫീസ് റൂമിലെത്തി. ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കുഞ്ഞിരാമൻ [illegible] യാധിഷ്ഠിത സമീപനമാണ്. ഒരുതരം ഉൾ[illegible]

പക്കെ കിറാമുട്ടി വാക്കുകളാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം വിഷാദസമ്മിശ്ര ഭാവം കൈവിടാതെനിന്നു.

AEO : അല്ലപ്പാ. ഇങ്ങക്ക് നമ്മളെ സർക്കാര് മുട്ടേം പാറും തന്നില്ലേ?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : ഓ.....

AEO : അരി, ചെറുപയറ്........?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : ഓ..... അതും മാവേലിസ്റ്റോറീന്ന് എടുക്കണ്ടേ

AEO : പിന്നെന്തുപറ്റി ഇങ്ങടെ സഹപ്രവർത്തകർക്ക്? കുട്ടി അറിവിന്റെ നിർമാതാവാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങക്കില്ല?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : ക്ലസ്റ്റർ മീറ്റിങ്ങില്......

AEO : സാമൂഹിക ചുറ്റുപാട് ജ്ഞാന നിർമിതിവാദത്തിൽ പ്രധാനമാണെന്നറിയില്ലേ?

അതെല്ലാം ആട നിക്കട്ടെ. 1-ാം ക്ലാസില് ഇപ്പം എന്താ?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : Graphic reading ഉം Graphic writing ഉം തന്നെ.

AEO : Class Teacher?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : ഷെല്ലിടീച്ചറാ. കല്യാണം ദാ ഇപ്പഴാണ് കഴിഞ്ഞിറ്റേയുള്ളൂ. ഭർത്താവ് ഗൾഫിലാ ടീച്ചറ് പ്രഗ്നന്റ് ആണ്...... എപ്പോം ക്ഷീണം. ഇങ്ങക്ക് അറിയില്ലേ, എനക്കും ഇതേപോലൊരു മോളാ......എങ്ങനാ ഓളോട് ഇനിയും വേഗം ഉസ്കൂളില് വരാൻ പറയ്വ?

AEO : II-ാം ക്ലാസിലോ?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : വത്സൻ മാഷ്. നേരവലെഴുത്തിന്റെ തിരക്കിലാ. നേരത്തേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എക്സ്ട്രാപിരീഡ് ഒന്നും കൊടുത്ത് മാഷെ ശല്യപ്പെടുത്തരുതെന്ന്

AEO : പിന്നെ......?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : ഭാസ്കരൻ മാഷ് അറിയില്ലേ? നമ്മടെ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ്. ഓര് ഡിസംബർ അവസാനമാവുമ്പോഴേക്കും ഫ്രീ ആവുന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് വരെ പറ്റുമെങ്കിൽ ആഴ്ചയിലൊരു ദിവസം ഉസ്കൂളില് വരാന്.....

AEO : നാരായണൻ സാറ്?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : മാഷമ്മാർക്കെല്ലാം ഓരെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ അഭിമാനം. നല്ല അധ്യാപകനുള്ള അവാർഡ് വാങ്ങാൻ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോയതാണ് രണ്ടാഴ്ചക്കാലം തിരക്കിലാണെന്നാ അറിച്ചത്. മാഷ്ടെ ക്ലാസിലെ കുട്ടികളെ ഇപ്പം ജാനകിടീച്ചറുടെ ക്ലാസിലാ ഇരുത്താറ്. ഇങ്ങക്കറിയോ.....?

AEO : എന്ത്?

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ : ഞാൻ ടീച്ചർക്ക് ലീവ് അനുവദിക്കാറേയില്ല. കള്ളും കുടിച്ച് കഞ്ചാവുമടിച്ച് നടക്കുന്ന ഭർത്താവ് എപ്പോം അടിം പിടിം. ടീച്ചറ് ശല്യം സഹിക്കാതെ നേരം പൊലരുമ്പം ഒമ്പത് മണിക്ക് ഉസ്കൂളിലെത്തും. പിന്നെ ഞാനും അതേ സമയം വന്ന് നാട്ടുകാരെക്കൊണ്ട് പറേപ്പിക്കണ്ടല്ലോന്ന് വിചാരിച്ചാ 10 മണിക്ക് ഇവടെയെത്തുന്നെ.....

AEO വിസിറ്റേഴ്സ് ബുക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം എഴുതിത്തുടങ്ങി.

"28.10.10 നു മക്കം ഉപജില്ലയിൽ പെടുന്ന സന്ദർശിച്ച എൽപി സ്കൂൾ സന്ദർശിച്ചു. കുട്ടികൾ സ്വയം ജ്ഞാനം ആർജിക്കുന്നുവെന്ന ജ്ഞാനനിർമിതിവാദത്തിൽ ഏവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ Voice modulation തൃപ്തികരമല്ല. ഓർഗാനിക് റൈറ്റിംഗും വിധിഞ്ഞുമില്ല. കുട്ടികൾ സെൽഫ് അസസ്മെന്റ് നടത്തുന്നതായി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

കലാകാരൻമാരും സാഹിത്യകാരൻമാരും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരുമാണ് ഇവിടുത്തെ അധ്യാപകർ. ഗ്രാമത്തിന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയായ സ്കൂൾ. സെൽഫ് അസസ്മെന്റ് നടത്തുന്ന പ്രതിഭാശാലികളായ അധ്യാപകർ!!!!...............

സുജിത് ആലുങ്ങൽ
സീനിയർ ഗ്രേഡ് അസിസ്റ്റന്റ്

തിരക്കഥ

(ദൈർഘ്യം: 05-10 മിനിട്ടുകൾ)

സീൻ 1

ബസ് സ്റ്റാന്റ്

പകൽ/EXT

നഗരത്തിലെ ബസ് സ്റ്റാന്റ്. നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങുന്നു. വാഹനങ്ങളുടെയും ജനങ്ങളുടെയും ഇടകലർന്ന ശബ്ദം

സ്റ്റാന്റിൽ ഒരു വശത്ത് ആരെയോ പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു യുവാവ്. പേര് വിശാൽ. മുഖത്ത് മധുരമേറിയതെന്തോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ആഹ്ലാദവും ഉത്ക്കണ്ഠയും. യുവാവ് വാച്ചിൽ നോക്കി.

അവൻ തല ഉയർത്തി നോക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കണ്ണുകൾ പ്രകാശിച്ചു. അവന്റെ കാഴ്ചയുടെ മറുതലയ്ക്കൽ ഒരു യുവതി. വേഷം സാരി. തോളിൽ ഒരു ഹാൻഡ് ബാഗ്. നഗരത്തിലെ ടെക്സ്റ്റൈയിൽ ഷോപ്പിലെ ജീവനക്കാരിയാണവൾ.

അവനെക്കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ മുഖം പ്രസാദാത്മകമായി. അതു മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ നടക്കുന്നു. അവളോടെന്തോ പറയാൻ അവൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നു. സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൾ അവനുനേരെ കണ്ണുപായിച്ചു.

അവൻ അവളുടെ സമീപത്തേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ട്: *നേരം വൈകിയോ?*

അവന്റെ മനസ്സിൽ ഇതൊന്നുമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ: *അല്പം. ഇന്ന് നല്ല തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു (നടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.)*

വിശാൽ: ബസ് പോയിട്ടുണ്ടാകുമോ?

അവൾ (തലയാട്ടിക്കൊണ്ട്): ങ്ഹും ഇല്ല.

ചോദ്യങ്ങളുടെ ഇടവേളയിൽ അവൾ നടക്കുമ്പോൾ

വിശാൽ: ഇന്ദു!?

അവൾ പകുതി തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. സമീപത്തേക്ക് ചെന്നുകൊണ്ട് അവൻ: ഇന്ദു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

(ആലോചിച്ച് പതുക്കെ)
ഞാൻ അമ്മയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്

ഇന്ദു അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

-Cut to-

പെട്ടെന്ന് ബസ് സ്റ്റാന്റിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്നും [illegible] യുവാക്കൾ പ്രവേശിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഇരുണ്ട നിറ പ്രകൃതംകൊണ്ട് എന്തിനും പോന്നവരെന്ന് [illegible] സ്റ്റാന്റിന്റെ തൂണിനു കീഴെ ഇരിക്കുന്ന ഭിക്ഷക്കാരി തള്ളയോട് കൂട്ടത്തിലുള്ള ഗുണ്ടാതലവൻ ഭീഷണി [illegible] എങ്കെ പോച്ചുടി അന്ത പയ്യൻ? സൊല്ലടി.

ഭിക്ഷക്കാരി : *തെരിയാതയ്യാ...... മദ്യപാനം [illegible] ഇരുന്താങ്കെ. അപ്പോ അവനെ പാക്കവെ ഇല്ലൈ*

ഗുണ്ടകളിൽ ഒരുവൻ : പൊയ് സൊൽറയാടി [illegible] ഇങ്ക താൻ ഓടി വന്തിരിക്കിറാന്ന് എങ്കളുക്ക് [illegible] (അടിക്കാൻ കൈ ഓങ്ങിക്കൊണ്ട്) പൊയ് [illegible] കൊന്നിടുവേൻ

ഗുണ്ടാത്തലവൻ തള്ളയുടെ മുടി ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് വലിച്ചു.

കൊണ്ട്. *[illegible]...ഇന്നലെ രാത്രി...*

ബോധമറ്റ് പുളയുന്ന തള്ള ഉച്ചത്തിൽ ഗുണ്ടാതലവനോട്: വിടുകയില്ല വിടുകയില്ല....എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ശബ്ദം കേട്ട് സ്റ്റാന്റിലെ യാത്രക്കാരുടെ ശ്രദ്ധ അവിടേക്ക് തിരിയുന്നു. തള്ള ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ട്: *[illegible]*

ശങ്കിച്ചുകൊണ്ട് ഗുണ്ടാത്തലവൻ തള്ളയുടെ മുടിയിലെ പിടുത്തം അയയ്ക്കുന്നു. ഒപ്പം അവരെ തള്ളിക്കൊണ്ട്: *[illegible] കുട്ടികളോട് അവൻ ഇങ്ങ [illegible]. [illegible]....എല്ലാ ഇടത്തിലും [illegible].* [illegible] ഇന്ദുവും വിശാലും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി. പരിഭ്രാന്തരായി നിന്നിരുന്ന ജനം എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരവരുടെ കാര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിയുന്നു. ഗുണ്ടകൾ നാലുപാടും പരതുന്നു. അതിലൊരുവൻ ഇന്ദുവിന്റെയും വിശാലിന്റെയും വശത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു. ഇന്ദു അയാളെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൾ പെട്ടെന്ന് വിശാലിനെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ച് ചേർത്തുനിർത്തി. വിശാൽ വല്ലാതായി. ഇന്ദു പ്രണയഭാവത്തിൽ ചിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഇതുകണ്ട് ഗുണ്ട ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചു. അയാൾ വീണ്ടും അടുത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ ഇന്ദു ഒരു കൈകൊണ്ട് വിശാലിനെ ചുറ്റുന്നു.

അയാൾ പെട്ടെന്ന് നിൽക്കുന്നു. നോട്ടം അവരിലേക്ക്. അയാളുടെ നിൽപ്പുകണ്ട് ഗുണ്ടാതലവൻ ദേഷ്യത്തിൽ: *[illegible]*

[illegible]

തിരിഞ്ഞുപോയവർ തലവന്റെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നു.

ഒന്നാമൻ: *[illegible]*

രണ്ടാമൻ: *[illegible]*

ഗുണ്ടാതലവൻ (സാമാന്യത്തിൽ) *[illegible]*

ഇന്ദുവിനെയും വിശാലിനെയും ഒരു നിമിഷം നോക്കി സെന്തിൽ പിൻവാങ്ങി അവരോടൊപ്പം ചേരുന്നു.

ഗുണ്ടാതലവൻ അരിശത്തിൽ തള്ളയോട്: *[illegible]*

അവർ പോകുന്നു. [illegible] ഇന്ദുവിനെയും വിശാലിനെയും നോക്കി.

ഫ്രെയിമിൽ പ്രണയത്തിൽ അലിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഇന്ദുവിന്റെയും വിശാലിന്റെയും ക്ലോസ് അപ്. പതുക്കെ ഫ്രെയിം വൈഡായി ക്യാമറ അവരെ [illegible] വരുമ്പോൾ ഫ്രെയിമിൽ ഇന്ദുവിന്റെ [illegible] പിടിച്ച് അവർക്കിടയിൽ [illegible] ഇരിക്കുന്ന പയ്യൻ

ഷോട്ട് ഫ്രീസ് ചെയ്ത് പതുക്കെ ഫെയ്ഡ് ആവുന്നു

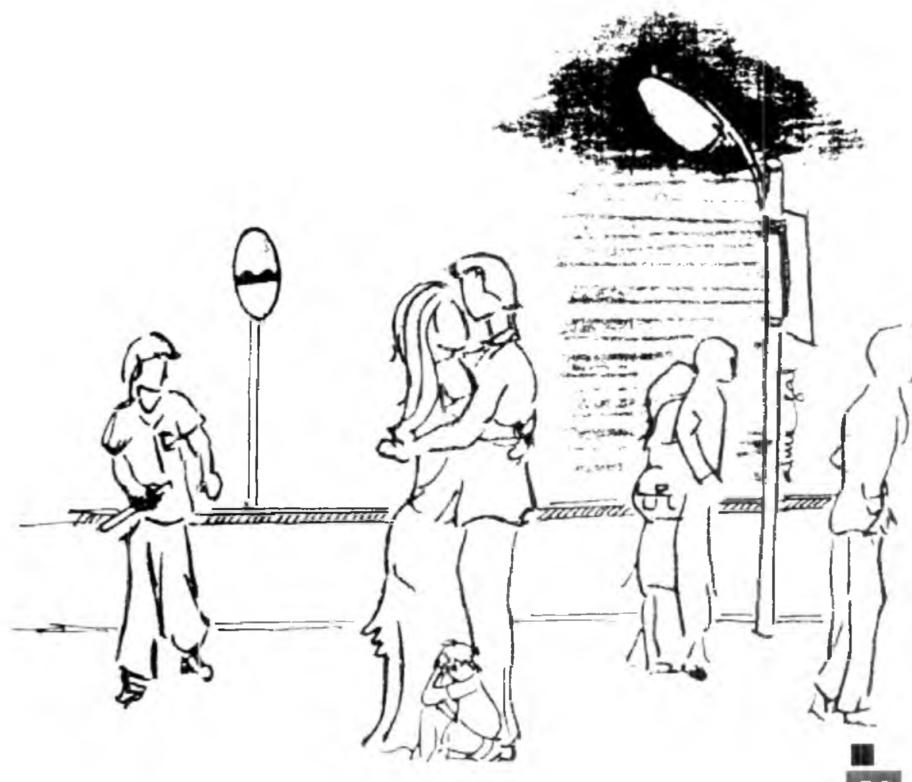

മാഗസിൻ കമ്മറ്റി

നെന്മാറയിൽ നടന്ന NSS Camp ന്റെ ഭാഗമായി മാഗസിൻ കമ്മിറ്റി സംയുക്ത പാടശേഖര കൃഷി സമിതി പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ സുദേവൻ, ശ്രീ ശെൽവരാജൻ എന്നിവരുമായി അഭിമുഖം നടത്തുകയുണ്ടായി. അതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളിലൂടെ...

ശ്രീ. സുദേവൻ
സംയുക്ത പാടശേഖര
കൃഷി സമിതി പ്രസിഡന്റ്, നെന്മാറ

ശ്രീ. ശെൽവരാജൻ
ജൈവ കർഷകൻ

അഭിമുഖം

കർഷകർ

ചോ: ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്ന പ്രധാന വിളകൾ ഏതൊക്കെ? കാലാനുസൃതം ആയിട്ടാണോ വിളകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്?

ഉ: നെല്ല്, തെങ്ങ്, റബ്ബർ. 1985 വരെ മൂന്നാം വിളയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നെ തൊഴിലാളികളുടെ ലഭ്യതക്കുറവുമൂലം അതു നിർത്തേണ്ടിവന്നു.

ചോ: ജലക്ഷാമമാണ് കേരളത്തിലെ കൃഷി അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി. ഇത്തരം അവസ്ഥകൾ താങ്കളുടെ കാർഷിക ജീവിതത്തിലും പ്രതിസന്ധികൾ സൃഷ്ടിച്ചുകാണും. ഇവയെ നേരിടാൻ മഴക്കുഴി നിർമ്മാണം, മഴവെള്ള സംഭരണി തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രധാന്യം വ്യക്തമാക്കാമോ?

ഉ: ജലസംഭരണി എന്ന മാർഗത്തിനെപ്പറ്റി അറിയാം. പക്ഷേ പരീക്ഷിക്കാൻ മുതിർന്നിട്ടില്ല. മുടക്കുമുതൽ കുടുതലാണ് എന്നതുതന്നെ കാരണം. കുറച്ചു കർഷകർ പരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ വിജയകരമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും പാടെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ചെറിയ രീതിയിൽ മഴക്കുഴികളും, ടാങ്കുകളും ഉപയോഗിച്ച് മഴവെള്ള ശേഖരണം നടത്തി വെള്ളത്തിന് ദൗർലഭ്യം വരുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

ചോ: മണ്ണിന്റെ ഫലക്കൂറ് കൃഷിയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകമാണല്ലോ? അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മണ്ണ് പരിശോധനകൾ നടത്തി അതിനനുസരിച്ചു വിളകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടി വരും. ഗ്രാമത്തിൽ ഈ ആവശ്യകത പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ മണ്ണ് പരിശോധന കേന്ദ്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ? ഈ സഹായങ്ങൾ എത്രമാത്രം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്?

ഉ: കൃഷിസ്ഥലത്തെ മണ്ണുപരിശോധന പ്രധാനമായും മൊബൈൽ സർവ്വീസ് വഴിയാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. മണ്ണിന്റെ സാമ്പിൾ പരിശോധനയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ഫോൺകോളുകൾ വഴി സംശയം ദൂരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മണ്ണിന്റെ ഗുണമേന്മയനുസരിച്ചാണ് വിളകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. നെല്ലിനും നാളികേരത്തിനും അനുയോജ്യമായ മണ്ണാണ ഈ പ്രദേശത്ത് ഉള്ളത്.

ചോ: ഗുണനിലവാരമുള്ള വിത്തുലഭിക്കുന്നതിന് കൃഷിഭവനെ ആശ്രയിക്കുകയാണോ പതിവ്. കൃഷിയിടത്തിലെ വിളകളിൽനിന്നും നല്ലയിനം വിത്തുകൾ ശേഖരിക്കുകയും തുടർന്ന് ഉപയോഗിക്കുകയുമൊക്കെ തലമുറകളായി കർഷകർ നടത്തിപോരുന്നതാണ്. താങ്കൾ ഇതിനായി എന്തൊക്കെ പദ്ധതികൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്? വിത്ത് ശേഖരണത്തിനു അനുനയിക്കുന്ന പ്രത്യേക മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?

ഉ: വിത്തുശേഖരണത്തിന് പുതിയ മാർഗങ്ങൾ ഒന്നും സ്വീകരിക്കാറില്ല. സ്വന്തം കൃഷിയിടത്തിൽനിന്നും ശേഖരിക്കുന്ന വിത്തുപയോഗിക്കുന്നതാണ് ഇവിടുത്തെ പതിവ്. കൃഷിഭവനിലെ കലർപ്പില്ലാത്ത വിത്തും സഹായകമാണ്. ആദ്യം കുറച്ച് സ്ഥലത്ത് പുതിയ ഇനം വിത്ത് കൃഷി ചെയ്യും ഫലപ്രദമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ അത് സ്വീകരിക്കാറുള്ളൂ.

ചോ: രാസവളപ്രയോഗമാണോ, ജൈവവളപ്രയോഗ

മാണോ സ്വീകരിക്കുന്നത്? താങ്കളുടെ അനുഭവത്തിൽ ഏതാണ് കൂടുതൽ ലാഭകരം?

ഉ: എല്ലാ കർഷകരെയുംപോലെ ഞങ്ങളും രാസവളപ്രയോഗമാണ് ആദ്യം നടത്തിപ്പോന്നത്. പക്ഷേ ഇത് അധികം വിജയം കണ്ടില്ല. ജീവാമൃതം തളിക്കണമെങ്കിലും കാശ് കൂടുതൽ വേണം. അതിനാൽ ജൈവവളവും, രാസവളത്തിനൊപ്പം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പീപ്പിൾ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി വഴിയാണ് ജൈവവള കൃഷിവസ്തുക്കൾ ലഭിക്കുന്നത്. ഈ ഉത്പാദനങ്ങൾക്ക് 20-30 രൂപ വരെ കൂടുതൽ ലഭിക്കും. കൃഷിക്കാവശ്യമായ ചാണകം സുലഭമായി കിട്ടും. അഥവാ പുറത്തുനിന്നും വരുത്തിയാൽ ഒരു ട്രാക്ടർ ചാണകത്തിന് 1500 രൂപ വേണം. കപ്പ, വാഴ എന്നിവയ്ക്കാണ് ചാണകം കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ചോ: വിളകളിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന കീടങ്ങളും രോഗങ്ങളും അകറ്റാൻ സ്വയം എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗങ്ങളോ, പൊടിക്കൈകളോ സ്വീകരിക്കാറുണ്ടോ? ഇവ എത്രമാത്രം ഫലപ്രദമായിട്ടുണ്ട്?

ഉ: കീടങ്ങൾക്കെതിരെ ചില ടെക്നിക്കുകൾ സ്വയം പരീക്ഷിച്ച് നോക്കാറുണ്ട്. പഴക്കെണിയും ചെയ്യാറുണ്ട്. വിഷം ചേർത്ത് നെല്ല് പുഴുങ്ങി ഉണക്കി, കിഴികെട്ടി തെങ്ങിൽ തൂക്കിയിടുന്നത് ഉപകാരപ്രദമാണ്.

ചോ: ഗ്രാമത്തിൽ നാണ്യവിളകളും ഭക്ഷ്യവിളകളും കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടോ? നാണ്യവിളകളുടെ വരവ് ഭക്ഷ്യവിള കൃഷിയെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു?

ഉ: തീർച്ചയായും ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. റബ്ബർ പോലുള്ള നാണ്യവിളകളുടെ കൃഷി വർദ്ധിക്കുന്നത് ഭക്ഷ്യവിളകളുടെ ഭൂവിസ്തൃതി കുറയ്ക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു.

ചോ: യുവാക്കളെ ഈ മേഖലയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ എന്തൊക്കെ മാർഗങ്ങളാണ് താങ്കളുടെ വീക്ഷണത്തിൽ നാം ചെയ്യേണ്ടത്?

ഉ: ഞാനെന്റെ മകളെ കൃഷിപഠനത്തിനാണ് ചേർത്തത്. തീർച്ചയായും യുവാക്കൾ കാർഷികമേഖലയോട് താൽപര്യം കാണിച്ചേ പറ്റൂ. പക്ഷേ മിക്ക കർഷകരും തങ്ങളുടെ മക്കളെ ഈ മേഖലയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ല.

ചോ: കൃഷിക്കാവശ്യമായ മൂലധനം എവിടെനിന്നാണ് കണ്ടെത്തിയത്? ലോൺ, പലിശ, പാട്ടം അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഉ: പണ്ടത്തേത് പോലെ അല്ല ഗവൺമെന്റ് ബാങ്കുകളെല്ലാം കൃഷിയെയും കർഷകരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാനും കാർഷിക ലോൺ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരേക്കറിന് 3000 രൂപ ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കോപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കിൽ പലിശ രഹിത വായ്പകളും നൽകുന്നുണ്ട്.

ചോ: ജൈവകൃഷി രീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം വ്യക്തമാക്കാമോ?

ഉ: ജൈവകൃഷി പ്രകൃതിയുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നു. ആവശ്യക്കാരേറെയുണ്ട്. ചെറിയ തോതിൽ കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാം. പക്ഷേ വിളവ് കാര്യമായി കുറയുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ ഞങ്ങൾ കർഷകർക്ക് താത്പര്യം ഇല്ല.

ചോ: പശു, കോഴി, പുഷ്പകൃഷി, മത്സ്യ ഉത്പാദനം തുടങ്ങിയവ എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്?

ഉ: പുഷ്പകൃഷി, മത്സ്യോത്പാദനം എന്നിവ ചെറിയതോതിലുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങൾ കർഷകർക്കിടയിൽ അത്ര പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നില്ല. ഗ്രാമാന്തരീക്ഷമായതുകൊണ്ട്തന്നെ എല്ലാ വീടുകളിലും പശു, കോഴി എന്നിവ വളർത്തു

ന്നുണ്ട്. ഇത് ഏറെ ആദായകരമാണ്.

ചോ: നൂതന കൃഷിരീതികളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കാറുണ്ടോ? പുതിയ കൃഷി സമ്പ്രദായങ്ങൾ എത്രത്തോളം ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ആവശ്യമാണ്?

ഉ: മാറുന്ന കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് കൃഷി രീതികളും പരിഷ്കരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. പുതിയ കൃഷിരീതികളെകുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കാറുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയമായ രീതി കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമാണ്.

ചോ: അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഉത്പന്നങ്ങളുടെ വരവ് നമ്മുടെ വിപണനത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രതിഫലിക്കുന്നു?

ഉ: അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന പച്ചക്കറികൾ നമ്മുടെ വിപണനത്തെ ബാധിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ നെല്ലിന് ഈ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാൽപോലും നെല്ലിന് താങ്ങുവില നിശ്ചയിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

ചോ: കുടുംബശ്രീപോലുള്ളവയുടെ കൂട്ടായ്മ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാർഷിക രംഗത്തെ പുരോഗമനത്തിന് എങ്ങനെ വഴി ഒരുക്കുന്നു?

ഉ: കുടുംബശ്രീ പദ്ധതികൾ വലിയ വിജയമാവാൻ കാരണം അതിന്റെ കൂട്ടായ്മയാണ്. അവർ കാർഷിക രംഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കുറവാണ്. കാർഷിക രംഗത്തും ഇത്തരം കൂട്ടായ്മകൾ ആവശ്യമാണ്.

ചോ: കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്ന പരാതി ഈ ഗ്രാമത്തിൽ എത്രമാത്രം പ്രതിസന്ധി സൃഷ്ടിക്കുന്നു?

ഉ: ഭൂമിയുടെ തുണ്ട്വത്ക്കരണം കൃഷിയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. നഗരങ്ങളിലെ പോലെ കെട്ടിടനിർമാണങ്ങൾ ഒന്നും കൃഷിക്ക് തടസ്സമാകുന്നില്ല.

ചോ: കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയുടെയും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ നേരിട്ട് എത്തുന്നുണ്ടോ? കാർഷികമാസിക, കാർഷികരംഗം പരിപാടികൾ എത്രമാത്രം സഹായകരമാകുന്നു?

ഉ: ആദ്യമൊക്കെ സർവകലാശാലയിൽനിന്നുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ നേരിട്ട് ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് തീരെയില്ല. സ്ഥലത്തെ കൃഷി ഓഫീസർ ഏറെ സഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ക്ലാസുകളും മറ്റും സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സർവകലാശാലയിൽനിന്ന് കൂടുതൽ സഹായങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കാർഷിക മാസികകളും കാർഷികരംഗ പരിപാടികളും ഉപകാരപ്രദം തന്നെ.

ചോ: ഗ്രാമത്തിലെ കർഷകർ ഒത്തുകൂടിയുള്ള ആശയവിനിമയം, ചർച്ചകൾ ആവശ്യമാണ് എന്ന് കരുതുന്നുവോ?

ഉ: ചർച്ചകൾ എല്ലാം ആവശ്യം തന്നെ. വർഷത്തിൽ ഒന്നുരണ്ടുതവണ മീറ്റിങ്ങുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ലാഭനഷ്ട കണക്കുകൾ മാത്രമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്.

ചോ: പ്രതിവർഷം ഏക്കറിന് ശരാശരി വരുമാനം എത്ര ലഭിക്കുന്നു?

ഉ: പണ്ടെല്ലാം വളരെ ലാഭകരമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത്രയ്ക്കൊന്നും ഇല്ല. കൂലിവർധനവും തൊഴിലാളികളുടെ ലഭ്യതക്കുറവും കാരണമാണ്. സ്ത്രീകൾക്ക് 110-125 രൂപയാണ് കൂലി. പുരുഷൻമാർക്ക് 300 രൂപയും.

ചോ: കാർഷിക അനുബന്ധ വ്യവസായങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ എങ്ങനെ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു?

ഉ: നെല്ല് അരി ആക്കുക, പൊടിച്ച് കൊടുക്കുക എന്നിവ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മോഡേൺ റൈസ് മില്ല് ഒന്നും ഇവിടെ ഇല്ല.

ചോ: കാർഷിക വിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങൾക്ക് കർഷക സമൂഹത്തിന് എന്തെങ്കിലും ഉപദേശം നൽകാനുണ്ടോ?

ഉ: ഇന്നത്തെകാലത്ത്, ആദായകരമല്ലെന്ന തോന്നൽ പുതിയ തലമുറ കൃഷിയിലേക്ക് വരുന്നില്ല. കൃഷിയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അവബോധവാന്മാരാക്കണം. കൃഷിയിലേക്ക് വരാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കണം. സേവനം ചെയ്യണം. നല്ലൊരു കാർഷിക സമ്പത്ത് വളർത്തിയെടുക്കണം.

■

Manju Roshni
Avalon 08

THROUGH THE WAY....

I am having an exact picture
Of my dream coming true...
And I'm thrilled
Just even by the thought of that...

But someone inside me keeps telling that
I am not gonna reach it.
No matter how hard I try for it
How much effort I make it to happen
Everything is becoming a work in vain

But I am not going to give up
I don't want to play coward
These failures can't break me
And I am gonna give my best shot.
Its not important how fast
I am searching towards my dream
And I am not concerned about
The aftermath of that
But its all about the way
Going through the way
The struggle and changes
That I am undergoing
Is going to resurrect me. I am sure...
Still I am going through the way
With my destiny looking upon me....

Monica
Aristaeus 10

Love – friendship

Love is a very special thing
A smile, a tear
A soft summer ring,
It has no beginning
It has no end
And I like it best,
When it is shared with a friend.

Love is never stuffed up,
Never puffed up,
Never gives up,
When it is going round.

Love is never colourless
Never disgraced,
Never freebie,
In the circle of life

Love is never locked up,
Never packed up,
It opens with a fragrance.
And I like it best
When it is shared with a friend.

Ankita Singh
PG 2nd year

MY GUIDE...

I have had no where to turn
I had a lot to learn
Not just about subjects but
About life.
I remember when I would sit and sob on the floor
Then you came and guided me
Too bad this is my last year at this college

Too bad walking down the hall will be my last
But now going to a whole new place
But I will always keep that simple rule
Live your life

But when I walk into that brand new place
I always remember your sweet smiling place
The face that gave me strength and courage
To keep going keep moving and don't let anything stop me
I hope this doesn't mean that we can never talk
I hope we keep in touch
So I won't end up alone
Sitting on the floor again
So thank you for being my friend and guide
I am so sad that our trust may have to end one day.

ഒരു ഓർക്കിഡിന്റെ പ്രണയം

ലിഷ്മാ എൻ.പി.
കാലിസ്റ്റോ 09

ഒരു മൊബൈൽ ടവറിനെ സാക്ഷിയാക്കി
അവന്റെയും അവളുടെയും പ്രണയം.
ഒരു ഓർക്കിഡ് പുഷ്പമായി വിരിഞ്ഞു-
ഭൂമിയിൽ റീചാർജ്ജ് കൂപ്പണുകൾ
അവർക്കുമേൽ മഴയായ് പെയ്തു
തേൻ നിറച്ച് ആയിരം എസ് എം എസ്സുകൾ
അവർക്കിടയിലൂടെ പറന്നു
ഐപോഡുകൾ അവർക്ക്
പ്രണയാതുരമായ സംഗീതമൊരുക്കി
കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ അവരുടെ കണ്ണുകളെ
പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചു
വൈകാതെ ഐപോഡിലെ സംഗീതം നിലച്ചു
കമ്പ്യൂട്ടറിൽ വൈറസ് കയറി
മൊബൈൽ ഫോണിലെ റെയ്ഞ്ച് പോയി
അതോടെ റീചാർജ്ജ് മഴയും തോർന്നു.
ഒടുവിൽ ഓർക്കിഡ് പുഷ്പത്തെ
വിപണിയിൽ നല്ല വിലയ്ക്ക് വിറ്റു...

അവളുടെ ലോകം

നയന. കെ
ആവലോൺ 08'

മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ട 'ജീവനുള്ള' ഒരു ലോകത്ത്
പകച്ചുനിന്ന ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ലോകം മിഴിവിന്റേതായിരുന്നെങ്കിൽ
എന്റേത് മിഥ്യയുടേതായിരുന്നു.

ഇന്നലെയുടെ തെറ്റ്:

ഞാൻ രണ്ടു ശരീരങ്ങളായിരുന്നു
ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്ക് മാത്രമായി പൂർണ്ണതയിലെത്താൻ
ആർത്തിപിടിച്ച രണ്ടു ശരീരങ്ങൾ
'ആവേശ'മൊഴിച്ച് അവർ പാനപാത്രം
നിറയ്ക്കാൻ നോക്കി
മയിൽപ്പീലിയുടെ സ്പർശം ഇക്കിളിപ്പെടുത്തിയ-
പ്പോഴാണ് 'ഞാൻ' എന്റെ ലോകം പടുത്തുയർത്തിയത്
അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽവെച്ച്.

ഇന്നിന്റെ ഗന്ധം;

എന്റെ ബാല്യം ഇരുട്ടിന്റേതായിരുന്നു
തൂവാലകൊണ്ട് കണ്ണുമറയ്ക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു
മയിൽപ്പീലികളൊന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല.
ചുവന്ന തെരുവോരങ്ങളിലെ വളകിലുക്കം
ഞാൻ നിരന്തരം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.
മുറികളുടെ മൂലകൾ എന്നെ അംഗീകരിച്ചു.
പൗർണ്ണമികളിൽ ഞാൻ ചുടുനിശ്വാസത്തിന്റെ-
ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന വേഗമറിഞ്ഞു.

നാളെയുടെ ചുമട്;

ഞാനൊരു ചുമട്ടുകാരിയായിരുന്നു.
എന്റെ സമ്പാദ്യം ഇന്നലെയുടെ വിഴുപ്പ്
എന്റെ 'ശരീരം' പലർക്കും തടവറകളായിരുന്നു
'വേശ്യാവൃത്തിയുടെ' 'കമ്മട്ടം' എന്റെ സമ്പാദ്യമായിരുന്നു
നനഞ്ഞ ഒരു രാത്രിയിലാണ് മയിൽപ്പീലികളെന്നെ സ്പർശിച്ചത്
നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആരംകൊണ്ട് നഖം മിനുക്കിയവരുടെ പോറലേറ്റത്
അപ്പോൾ വളപ്പൊട്ടുകളുടെ ചിതറിയ ഒച്ച ചുവരുകളിൽ ചെന്നിടിച്ച്
അത് കേൾക്കാനെന്നോണം മുറിയുടെ മൂലയംഗീകരിച്ച
മറ്റൊരുവളുണ്ടായിരുന്നു.
പൗർണ്ണമിയിലെ ചുടുനിശ്വാസത്തിന്റെ ഭ്രാന്തുപിടി
പ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം 'അവളും' ഇപ്പോഴറിയുന്നുണ്ടാവും

നിശ്ശബ്ദപ്രണയം

അശ്വതി വിജയൻ
08 ആവലോൺ

ക്ഷമിക്കുക.......

നിന്റെ പ്രണയാർദ്രമായ
കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കാത്തതിന്........
എനിക്കുവേണ്ടി
നിന്റെ ഹൃദയത്തിലൊരിടം,
അത് ഞാൻ കാണാഞ്ഞിട്ടല്ല.
നിന്റെ വിറയാർന്ന ചുണ്ടുകൾ
കൊതിക്കുന്നതെന്തെന്നറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല
വിയർപ്പണിഞ്ഞ
വിരിമാറിൽ
ചായാൻ കൊതിയില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല
മുന്നിലെ നീണ്ട പാതകളിൽ
നിന്റെ കരം ഗ്രഹിക്കാൻ
മടിയായിട്ടല്ല.......
പക്ഷേ........
ക്ഷമിക്കുക........
കഴിയുമെങ്കിൽ
നിന്റെ പ്രണയം
ഒരിക്കലും
എന്നോടു പറയാതിരിക്കുക........
....
....

കാരണം
ഞാൻ നിന്നെ.

പ്രണയിക്കുന്നു, നിശബ്ദയായി.....

കൃഷ്ണ എസ്.എസ്.
പോസിഡോൺ 07

ആടുജീവിതം

(ബെന്യാമിൻ)

ഒരു ആസ്വാദനം

(2010 ജൂൺ 19 – 25 വായനാ വാരാഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് കോളേജ് ലൈബ്രറി നടത്തിയ പുസ്തകാസ്വാദന മത്സരത്തിൽ മലയാള വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാം സമ്മാനം നേടിയത്)

ബെന്യാമിന്റെ 'ആടു ജീവിതം' മരുഭൂമിയിലൂടെയുള്ള ഒരു നീണ്ട യാത്രയാണ്... പൊടിക്കാറ്റുപോലെ ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നമ്മെ ചുട്ടുപൊള്ളിക്കും. ഇത് ഒരേ സമയം വികാരതീവ്രതയുടെയും നിർവികാരതയുടെയും ഒന്നാകലാണ്.

മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും ആഗ്രഹങ്ങളെ, മരുഭൂമിയുടെ വെയിലിൽ, പ്രാരാബ്ധങ്ങളോടും കണക്കുകളോടും കൂട്ടിക്കെട്ടി, കരിച്ചുകളയുന്നവരാണ് പ്രവാസികൾ... യാത്ര പറയുമ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ടവർ നല്കിയ ഒറ്റച്ചുംബനത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ, വർഷങ്ങളെ തോല്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ... പ്രവാസജീവിതം മരുഭൂമിയിലെ ജീവിതമല്ല.. എല്ലാ പച്ചപ്പുകളുടെയും നിറംമങ്ങി, മനസ്സൊരു മരുഭൂമിയായിത്തീരലാണ്... പക്ഷേ, 'ആടുജീവിതം' ഒരു സാധാരണ പ്രവാസജീവിതമല്ല... ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം എത്ര ക്രൂരമായാണ് ഒരു ആടിന്റെ ജീവിതമായി പരിണമിക്കുന്നതെന്ന വാങ്മയ ചിത്രമാണത്.

പീഢനങ്ങളുടെ കൊടുമുടിയിലും മനുഷ്യത്വത്തെ കൈവിട്ടു കളയാത്ത നജീബ്. അവസാനിക്കാത്ത മരുഭൂമിയിൽ, ദാഹിച്ച്, പിടഞ്ഞു മരിച്ച നിഷ്കളങ്കനായ ഹക്കീം. മൂന്നുവർഷത്തിലധികം തന്റെ ഭർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ച്, വഴിക്കണ്ണുമായി കാത്തിരുന്ന സൈനു. പിന്നെ, നജീബിന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി, ഇബ്രാഹിം ഖാദിരി നോവലിൽ ബെന്യാമിൻ വരച്ചിട്ട ഓരോ കഥാപാത്രവും നടന്നു കയറുന്നത് നമ്മുടെ മനസ്സുകളിലേയ്ക്കാണ്.

ഏകാന്തവാസത്തിനു വിധിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക് ഭ്രാന്തുപിടിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണെന്ന് നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു. തന്റെ വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും പങ്കിടാൻ മറ്റൊരു മനുഷ്യജീവിയും ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ മനസ്സിന്റെ താളം, തെറ്റാതെ വയ്യ. നജീബ് ഒറ്റയ്ക്കാണ് വെള്ളമില്ലാത്ത നാട്ടിലെ, കരുണയില്ലാത്ത അറബിയെ അർബാബ് (രക്ഷകൻ) എന്നു വിളിച്ചും ആടുകളോട്

സ്വന്തം മനസ്സു പങ്കുവച്ചും അല്ലാഹുവിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചും അയാൾ ജീവിക്കുന്നു. അഥവാ അതിനെ ഒരു ജീവിതമെന്നു പറയാമോ?

ഏതു പ്രതിസന്ധിയെയും നമുക്ക് നേരിടാനാകും. നമ്മെ നോക്കുന്ന രണ്ടു കണ്ണുകൾ. നമ്മെ കേൾക്കുന്ന രണ്ടു കാതുകൾ. നമുക്കൊപ്പം ഒഴുകുന്ന കവിളുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, എങ്കിൽ മാത്രം... മനസ്സിലെ വികാരങ്ങൾ വാക്കുകളായി മാറുമ്പോൾ, അതു വിഴുങ്ങി വിഴുങ്ങി മരിക്കാനാണ് ഒറ്റപ്പെടുന്ന മനുഷ്യന്റെ നിയോഗം. പക്ഷേ, നജീബ് ആടുകളിലൊരാളായി. അവർക്കൊപ്പം കഴിച്ചു, ഉറങ്ങി, നടന്നു. അവരോട് പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കുകളും നജീബിന്റെ വേദനയും കണ്ണീരും സ്വപ്നങ്ങളുമായിരുന്നു. മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും അവ നജീബിനെ കേട്ടു.. അവനോടൊപ്പം കണ്ണീരൊഴുക്കി.

കാരുണ്യമില്ലാത്ത അറബിയുടെ ക്രൂരമായ മർദ്ദനങ്ങൾക്കും മുട്ടനാടുകളുടെ കോർക്കുന്ന കൊമ്പുകൾക്കിടയിലും ഏതു നിമിഷവും തന്റെമേൽ പതിയ്ക്കാവുന്ന ഒട്ടകത്തിന്റെ കാലുകൾക്കടിയിലും ജീവിക്കുന്ന. ഓരോ നിമിഷവും, അയാൾ തന്റെ നാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നു. ഗർഭിണിയായ തന്റെ ഭാര്യ സൈനുവിനെ ഓർക്കുന്നു... തന്റെ ഒപ്പം വന്ന ഹക്കിം എന്ന പയ്യന്റെ ദുർവിധിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നു...

ശൗച്യം നടത്താൻ പോലും ഒരു തുള്ളി വെള്ളമില്ലാതെ ഖുബ്ബൂസും പച്ചവെള്ളവും ചേർത്ത് കഴിക്കുമ്പോൾ നാട്ടിൽ താൻ നീന്തിത്തുടിച്ച ആറ്റിന്റെ തണുപ്പോർത്തുപോകുന്നു നജീബ്...

ഗർഭിണിയായ ആട്, ഒരാണാടിന് ജന്മം കൊടുക്കുമ്പോൾ, തന്റെ സൈനു പ്രസവിച്ചു എന്നും ആ ആൺകുഞ്ഞിന് താൻ മുൻപേ നിശ്ചയിച്ച നബീൽ എന്നുതന്നെ പേരിട്ടിട്ടുണ്ടാവും എന്നും കാതങ്ങൾക്കകലെയിരുന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. ആ തിരിച്ചറിവ് മാത്രമാണ് ആ ദുരിതപർവ്വത്തിലും അയാളെ ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

തനിക്കുമുൻപ് പണിയെടുത്തിരുന്ന ഭീകരരൂപിയായ മനുഷ്യൻ, നിർവികാരതയുടെ പര്യായമായി അയാളെ ഞെട്ടിക്കുന്നു... മണൽക്കൂനയ്ക്ക് താഴെ കണ്ടെത്തുന്ന ശവശരീരം, അത് ആ ഭീകരരൂപിയുടേതാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കാനാവാതെ, അയാൾ അറബിയുടെ കാല്ക്കൽ വീണു കരയുന്നു.

രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചതിന് അറബിയുടെ ക്രൂരമായ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയനാകുമ്പോഴും അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നത് നമ്മെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇബ്രാഹിം ഖാദിർ, നജീബിനെ മരുഭൂമിയിലൂടെ നയിക്കുന്നതും, ദാഹിച്ചവശനായപ്പോൾ ജലം നല്കുന്നതും, നഗരത്തിലെത്തിച്ച് ഒടുവിൽ അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നതും ഒരു വിധത്തിൽ വിശ്വസനീയവും മറ്റൊരുവിധത്തിൽ അവിശ്വസനീയവുമാണ്. ഏതു ദുരിതത്തിലും തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്ന നജീബിനെ കൈവെടിയാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയില്ല എന്നുതന്നെ നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം.

നജീബിന്റെ മോചനത്തിലും ഹക്കീമിന്റെ മരണം ഉള്ളിലൊരു വേദനയായി നിറയുന്നു. ഹിന്ദിസിനിമയിൽ അഭിനയിക്കാൻ പറ്റുന്നത്രയും സുന്ദരനെന്ന് നജീബ് വിശ്വസിച്ച ഹക്കീം ഒരു പട്ടിണിക്കോലമായി, ഒടുവിൽ വെള്ളത്തിനായി ദാഹിച്ച് ദാഹിച്ച് പിടഞ്ഞു മരിക്കുന്ന ചിത്രം കരളലിയിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

നാലുവർഷങ്ങൾക്കൊടുവിൽ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സ്വരം കേൾക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിക്കരയുന്ന സൈനുവിന്റെ വിലാപത്തിൽ അവളനുഭവിച്ച എല്ലാ വേദനകളും പ്രതിഫലിക്കുന്നു....

ഏറ്റവും വലിയ മരുഭൂമി. ഒട്ടകത്തിന്റെ മനസ്സിലാണ്.., ഒട്ടകത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കിയ നജീബ് സൂര്യനെ നോക്കിയതുപോലെ ഞെട്ടി, തന്റെ നോട്ടം പിൻവലിക്കുന്നു. അവിടെ അയാൾ കണ്ടത് തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന ശൂന്യതയാണ് മരണത്തിന്റെ തണുപ്പുള്ള നിർവികാരതയാണ്... ഈ പുസ്തകവും ഒട്ടകത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ പോലെ നമ്മെ വേട്ടയാടുന്നു. ഒരിക്കലും നേരിടാനാവാത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇതിൽ നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു.

■

Memoir of
a springboard trainer...

JAYASREE KRISHNANKUTTY
Prof. Extension

It was a hot stuffy afternoon in February. The trainees consisted of about 20 individuals, who were rather lax after the sumptuous last- day special lunch and all set to go back to their home places.

Not the ideal setting for a beginner's first ever class.

I still clearly remember the panic I felt at the moment the coordinator left the room, after giving me a flattering introduction. Here I was, a fresh appointee to a large educational institution, going to face a group of officers who had relished a week of highly professional, expertly delivered classes! My eyes went partially blind, my muscles suddenly stiffened, and I found it rather difficult to focus my thoughts on anything in particular.

Having forgotten all the smart ways to begin a class, I just plunged into the topic right away. I don't remember if I had a smiling face. I don't remember if my voice was audible. I don't remember if I had positive body language.

At one point, I had to write on the white board. As my hand hit on the board, something clicked into position inside my head. On turning round again to face the audience, I could see their faces, read some expressions and observe some of them taking notes.

I made a puny remark in lighter vein, about a hot and flushed beginner taking a class in a hot afternoon. Afterwards the class became more enjoyable, at least to me.

From then, I fell into a flow, showing my slides and doing the associated discussion. I could even relate some points with real-life experience of famous persons. The class was meant for an hour, but exactly after forty minutes, I was done, finished with everything I had to say.

I invited questions and a couple of participants came up with some. By this time I was burning to know how the class went. Just out of an impulse, I blurted to them that this was my first ever class, and how I had meticulously prepared for it. I asked them for an honest opinion, with specific aspects which I should work more on.

There was a murmur among the participants. Some of them exchanged a few words with each other. I began to grow apprehensive. Then an unexpected thing happened.

The audience, who were all mid career field officers, all twenty of them, stood up and gave me a lasting applause.

It must have been a planned gesture from experienced officers who understood the situation. It must have been just their graciousness.

But that single gesture gave a beginner the much needed confidence to embark into a career requiring many such classes.

To this day, I can think of that occasion, only with a heart overflowing with gratitude.

I met him for the first time during a college function. We belonged to the same committee and had a number of tasks to accomplish. His excellent language was the first thing to strike me. We talked about different topics and his knowledge about things, impressed me greatly. Later, when I went to take classes for them, he was always the attentive front bencher, asking intelligent questions and making me want to read more into the course I was teaching.

Partly because such a bright student was there in the class, I designed a series of innovative, well thought of exercises for their practical classes. Each group of students vied with each other to make their exercise the best one, and all of us were enjoying the sessions. Eventually his groups turn came. The group was made up of five girls and him as the only boy. Two days earlier to their presentation, I came to know that the girls had done all the field work and other preparations but the presentation had been entrusted with him, he being the most skilled in that.

I felt as a teacher, I should make certain things clear. Granted, he was the best student in the class, accomplished in many ways than the others, with excellent communication skills and a mind far beyond his age. But always praising such a student, and always letting him steal the show, will give other sincere, hard working students an inferiority complex. A teacher should not let that happen. I waited for the presentation day.

He began the presentation with a commonplace introduction. But the technique they used to do their exercise was very good and the information they collected, mostly fool proof. There was a representation of an obscure structure in the presentation. I asked him what it was, and what its purpose was. He did not know that. But just as I was clearing my throat to embark into a sermon on the necessity to know what you are presenting about, he narrated the exact proportions of that building, the department owning it, and also the fact that they were denied of any more information about it. He went on to add that he had examined the map of the university campus (which I did not know even existed) kept at the Physical Plants Dept but to no avail.

There was a pause. His naïve group members sat in their seats, highly pleased. He looked at me as if to seek permission for going on with the presentation.

I knew I was floored. Unquestionably so.

There was nothing left for me to say. Did he anticipate my intentions? Or was he innocent? The latter was highly unlikely, knowing his credentials. I knew he hadn't visited the place, but there was no way I could accuse him for it. It was not imperative that every group member visited the location. It was not imperative that they knew the purpose of the buildings in their illustration. And he had come out with every detail that was really essential for the presentation.

That day, I experienced for the first time defeat, that can really make you proud.

....

She was a plain girl. She paid little attention to what combination of garments she chose for each day, how her hair looked or how her face appeared. But she had a fire in her.

She was a nonconformist. (Needless to say). She was already married, which was a fact unknown to most of her classmates. This marriage had turned two families against both of them. Her husband was struggling hard with a small job, to send her the dues to be paid in college and hostel.

Towards the end of her course, I asked her what her plans for future were, being almost sure she will be opting for a job. But she said she was planning to prepare for Civil Services examinations, with an aim to choose IPS if she came out successful. I asked her why.

She said she doesn't want to be one of the smug people. There are many jobs that will bring her a smug life, but she had faced so much adversity in her young life so far, she felt she wanted to be in some position which enabled her to help people who faced unexpected adversities. I thought of it as the romanticized, impractical dream of a young woman, which she herself will forget in a few years.

A few months ago she called me. She had got through her Civils the second time, and is now about to join the Induction training at Darjeeling. She now had a little son of two years, and her husband, working in the same job. She also told me that I had inspired her, helped her remain sane and that she felt I was a great teacher.

Not half as much of the great teacher that she is. She taught me not to underestimate the noble intentions of youngsters, and not to jump into preconceived ideas about people. She also made me realize what, to you, is just lending an empathetic ear, can do wonders to the injured ego of a student in distress.

I definitely am the one who benefited more out of our association.

....

In a class of about forty, this student stood out. He looked roughly like a villain from an old Hindi movie, with thick shining hair, combed low to cover part of his forehead, a drooping moustache and shifty eyes. He had a waist length leather jacket, which for some reason, he chose to wear inside class occasionally.

As part of the course, I was making the students do a small speech in front of the class and I was curious as to know how he will fare. When his turn came, he was promptly absent. Looking at his column in the attendance register, I realized he was absent for a number of classes, which was likely to make him ineligible to appear for the university examinations.

In the next class, I asked him the reason for his being absent during the speech day, in spite of repeated announcements.

I had to be absent – he said.

I told I was enquiring about the reason for the same.

All reasons cannot be told to you, can they? Nor do I need to, no? His reply.

I was taken aback. My face would have turned ashen. Some of the students looked anxiously at me. Some shifted uncomfortably in their seats. The boy remained seated, nonchalant.

No. Some of the reasons you cannot and need not tell me - I said. But Brijesh ,(name changed) there is a way to convey that. I am not here to nail you. I don't have any intention to humiliate you in public. But as a teacher, it is my duty to keep up a certain decorum in class and I am only trying to do that. You yourself will feel happier if you try to co operate with that. Please try to be less harsh on the world. It is not against you.

I felt greatly relieved after this piece of speech, if nothing else.

And I studiously included him in my eye-span during the remaining class.

Later I learned many things about him which I hadn't known before. He was a brick worker. He was the son of a single parent, and that parent died a couple of years ago. To eke out a living he started working as a brick worker during weekends and holidays from his school years. For a whole year, he had worked to earn the fee for this course.

I realized my classes were on Saturdays. Now I could at least guess at the reason for his excessive absence in my class. It had nothing to do with my effectiveness or the lack of it, as a teacher, or his interest in my subject.

Towards the end of the semester I did a re check of his attendance. He lacked sorely. I did some simple manipulations, which made a deserving student eligible to appear for the examination.

Mine was one of the three courses for which he could write university exam that semester. Later, after perhaps the elapse of two more semesters, one day, he approached me in the corridor.

Teacher, I will be passing out by the end of this semester – he said.

Glad to hear that. I replied

Teacher he hesitated. I have a clumsy way of saying things. Sometimes I can't change it he looked down and started to walk away.

Brijesh. - I called after him. I am glad to have been of some help to you. And I am glad to have been your teacher. I told him.

I never saw him again. But still when I see stone masons busy working, or stacks of bricks on worksites, I think of him, and wonder how better I could have brought shine to that unpolished brass.

....

You get wiser semester after semester by the gems of wisdom you can pool from different batches. I will share some here.

What are the communication skills? They are the skills to communicate.

Definition of communication It is the exchange of ideas between a source and a receiver

Importance of green manure Green manure is highly essential for us. What would we do without green manure?! Alas! Nowadays many people do not realize the utmost importance of green manure. We should always keep them as a prime factor in our lives ....(Goes on in the same vein for about a full, big paragraph).

Motivation It is the art of moving people from place to place. (The writer would have had a vague remembrance about the mention in class that motive means to move, in Latin.)

A reference book on communication Development for education by Gel Rage This is the Education and communication for development (title) and G. L. Ray (author)]

....

....

I am a springboard trainer. We meet students who are about to take the plunge into real life, or much more challenging fields of higher studies where breakneck competition prevail. We impart to them not the fundamentals, but ways to make themselves sounder personalities, so as to be able to meet these challenges better.

And there is nothing else I have cherished more in my professional life.

SUSHANTH
Kallisto 09

'If Only...'

It was a cold winter morning. The old man as usual woke up early. He soon got ready to go to the place where he had been visiting for the past five years regularly. The post office. He got out , wearing his torn –off sweaters to protect himself from the biting cold outside and adjusting his large soda glass spectacles .He started his walk slowly. He could hear the temple song. The birds had started chirping .The newspaper boy was busy with his work. It was about to be dawn, he realized .Everyday he enjoyed this walk discovering and learning much more. But as he reached the post office all this happiness of his would turn in to anxiety....yes, the anxiety of knowing whether he would get the thing which he had been waiting for the past five years...... yes the letter, from his dear daughter. He had brought her up with so much affection and love, and she had not bothered even to write a letter to her father after her marriage. He reached the post office as usual, a bit early before it had opened. Now he could see the two workers coming up to the post office building in their uniform to open the locked door of the post office. The old man was more anxious and why not so? This anxiety has been driving him to this place to the past five years regularly every morning. After seeing the old man one of the workers exclaimed.... The mad old man is again here.... Won't he ever understand?

" coming here every day for a letter which he is never going to receive......!!"

Soon he entered the post office building and sat in a corner with solitude.... Waiting for the post master to come. Nobody even bothered to ask him what he was waiting for or why he was there as everybody considered him mad. Soon the post master arrived. The old man got up fast with all the energy he had and asked the post master.... ."master... has my letter come?". The post master as usual shrugged "no" this was all he could get to hear from the middle aged post master, who never bothered to ask any of his details. But today, he had decided, he would ask him....he would ask him about his where abouts.... where he was from and why was he coming there everyday regular'" The old man replied with amusement and despair. Master, I have a daughter... you don't know with how much love I had brought her up ...... and, yes! her marriage was like a festival. There was so much razzmatazz and pride.... I never thought she would do this to me. She is now with her husband, somewhere... in some part of the world and she has not informed- me. Yes. She had come to me once, two weeks after marriage just to inform me that she was going to shift to some other place with her husband and would give her address later. From then she has never bothered to look back for me. The post master could see the tears rolling down the eyes of the old man....... " if only she replied"..... he thought.

മൂന്ന് ഉമ്മമാർ

റജിസ് പി.ടി.
2010

സ്ഥലം : കരേക്കാട്, മലപ്പുറം

തിയതി : ഫെബ്രുവരി 1 - 1986

ഇന്ന് ലണ്ടൻ ബാവയുടെ മകളുടെ പെണ്ണുകാണൽ ചടങ്ങാണ്. ചെറുക്കൻ D - Pharm പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്, നല്ല തമ്പാടി, കാണാനും കൊള്ളാം. ചെറുക്കന്റെ പ്രായം 20, ഇപ്പോൾ വളാഞ്ചേരിക്കടുത്തുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുഷോപ്പിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ, പെണ്ണിനു വിദ്യാഭ്യാസം അത്രയ്ക്കുപോരാ (9-ാം ക്ലാസ് failed), വയസ്സ് 15, എങ്കിലും കാണാൻ സുന്ദരി.

KRM-502 എന്ന നമ്പറുള്ള Mahindra ജീപ്പിൽ ചെറുക്കനെത്തി. ചായസൽക്കാരത്തിനു ശേഷം ലണ്ടൻബാവ ചെറുക്കനും പെണ്ണിനും സ്വസ്ഥമായി ഒന്നു സംസാരിക്കാൻ അനുവാദം നൽകുന്നു.

ചെറുക്കൻ : "എന്താ നിന്റെ പേര്?

പെണ്ണ് : ഇമ്മു

ചെറുക്കൻ : അത് വിളിപ്പേരല്ലേ? ശരിക്കുള്ള പേരെന്താ?

പെണ്ണ് : ഷാഹിദാന്നാ....ഇമ്മൂന്ന് വിളിക്കണതാ ഇൻക്കിഷ്ടം."

ഇതു പറഞ്ഞു തീർത്തപ്പോഴേക്കും നാണംവന്ന പെണ്ണ് തലതാഴ്ത്തികൊണ്ട് ചുവന്ന കാവിയിട്ടിട്ടുള്ള നിലത്തിലൂടെ ഓടിപ്പോയി. പെണ്ണിന്റെ നിഷ്കളങ്കത കലർന്ന ആ വാക്കിൽ ചെറുക്കൻ വീണു. അധികം വൈകാതെ അവർ വിവാഹിതരാകുന്നു.

സ്ഥലം : Nizar hospital, വളാഞ്ചേരി

തിയ്യതി : ഡിസംബർ 13th -1986

ലണ്ടൻ ബാവയുടെ മകളുടെ പ്രസവം ആദ്യ പേരക്കുട്ടിയെ കാണാൻ കുടുംബം മുഴുവൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇമ്മു ഒരു ഉമ്മയായിരിക്കുന്നു, ഒരു ആൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നല്കി കൊണ്ട്. ഇമ്മുവും ഭർത്താവും കാണാൻ നല്ലവെളുത്തിട്ടാണ്. പക്ഷെ കുട്ടി കാണാൻ ഇരുനിറം, ചുണ്ടുകളാണെങ്കിൽ നന്നായി കറുത്തതും. കുടുംബക്കാരിൽ നിന്നൊരാൾ: "എടീ ഇമ്മു....അപ്പൊർത്തെ റൂമിൽ നല്ലവെളുത്ത കുട്ടീണ്ട്. നമുക്കതിനെ മാറ്റംമാറിയാലോ?" വികാരഭരിതയായി ഇമ്മു: "വാണ്ട. ഇത് ഞാൻ പെറ്റ ഇന്റെ സ്വന്തം മോനാ. ഇൻക്കവനെ മാത്രം മതി."

ഇനി കുഞ്ഞിന് പേരിടണം. എല്ലാവരും കൂടിയിരുന്ന് ആലോചിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ പരിഷ്ക്കാരിയായ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മായി ഒരു പേര് സജ്ജസ്റ്റ് ചെയ്തു: "ഷെബിൻ." ഉടനടി കുഞ്ഞിന്റെ വല്യുപ്പാന്റെ അഭിപ്രായം: "ദുനിയാവിൽ വേറെ എത്രയോ മൊഞ്ചുള്ള പേരെള്ളുണ്ട്. ഇന്ന് അൻക്കിപ്പൊ കിട്ടിത് ഈ തൊള്ളേള്ളകൊള്ളാത്ത പേരാണോ?" അതോടെ പരിഷ്കാരി അമ്മായിയെ പിൻതാങ്ങാൻ ഒരാളും തയ്യാറായില്ല. അവസാനം വല്യുപ്പതന്നെ

ലണ്ടൻ ബാവയുടെ മകളുടെ പ്രസവം ആദ്യ പേരക്കുട്ടിയെ കാണാൻ കുടുംബം മുഴുവൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇമ്മു ഒരു ഉമ്മയായിരിക്കുന്നു, ഒരു ആൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നല്കികൊണ്ട്. ഇമ്മുവും ഭർത്താവും കാണാൻ നല്ലവെളുത്തിട്ടാണ്. പക്ഷെ കുട്ടി കാണാൻ ഇരുനിറം. ചുണ്ടുകളാണെങ്കിൽ നന്നായി കറുത്തതും.

കൊച്ചുമോന് പേരിട്ടു, ഒപ്പം വിളിപ്പേരും. 'റെജി' എന്ന വിളിപ്പേര് എല്ലാവരും കയ്യടിച്ചു പാസാക്കി.

റെജി വളർന്നു. സംസാരിക്കാൻ പ്രായമായപ്പോൾ അവൻ ഉമ്മയെ വിളിച്ചു തുടങ്ങി: "ഇമ്മുമ്മാ.....ഇമ്മുമ്മാ" (ഉമ്മ No:1). റെജിക്ക് ഒന്നരവയസ്സായപ്പോൾ ഇമ്മുമ്മ വീണ്ടും ഗർഭിണിയാകുന്നു. അഥവാ 1½ വയസ്സിൽ അവൻ ഇമ്മുമ്മയെ പിരിയുന്നു. കരേക്കാട്ടുള്ള ഉമ്മാന്റെ വീട്ടിലേക്ക് റെജിയെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. പക്ഷെ അവനെ കാത്ത് കാരേക്കാട് 2 ഉമ്മമാർ റെഡിയായി നിൽക്കുന്നു.

ഇമ്മുവിന്റെ ഉമ്മ. അഥവാ റെജിയുടെ വല്യുമ്മാന്റെ വിളിപ്പേര് 'മാളു' എന്നാണ്. അന്നുമുതൽ അവർ 'മാളുമ്മ'യാകുന്നു (ഉമ്മ No: 2) 'മണിമ്മ' (ഉമ്മ No:3), അവിടത്തെ ജോലിക്കാരിയാണെങ്കിലും ആ വീട്ടിലെ ഒരംഗംതന്നെയാണ്. മണിമ്മ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ രണ്ടു പേരും ജീവനില്ലാതെയാണ് ഈ ലോകത്തേക്ക് വന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മണിമ്മ സ്വന്തം മോനെപ്പോലെ റെജിയെ സ്നേഹിച്ചു. അവനും കൂടുതൽ ഇഷ്ടം മണിമ്മയോടായിരുന്നു. മണിമ്മാനെ അവൻ ഒട്ടിനടന്നു. വിശേഷം അറിയാൻ ഫോൺ വിളിക്കുന്ന ഇമ്മുമ്മയോട് മണിമ്മ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "റെജി എപ്പോളും ഇന്നോം പറ്റിപ്പിടിച്ചാണ്ട് നടക്കാണ്. ഞാൻ മുത്രൊഴിക്കാൻ പോകുമ്പോ ഓൻ ഇന്റൊപ്പം വരും. കൊണ്ടോയില്ലെങ്കി ചെക്കൻ ചീറീട്ട് ഒരു സൊയ്‌രും തരൂല."

റെജിക്ക് ഇപ്പോൾ 3 വയസ്സായി. ചെറിയ കുട്ടിയായതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള ത്വരയിലാണ് അവനിപ്പോൾ. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഇമ്മുമ്മ ഒരു ദിവസം റെജിയെ കാണാൻ വന്നു. ജീപ്പിൽ നിന്നും ഇമ്മുമ്മ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയതും, റെജി ഓടിച്ചെന്ന് ചോദിച്ചു: "ഇമ്മുമ്മാ....ഇമ്മുമ്മാ......ഇൻക്ക് ഒരു കാര്യം അറിയണം? ഇമ്മുമ്മ: "എന്താന്റെ കുട്ടിക്ക് അറ്യേണ്ടത്?

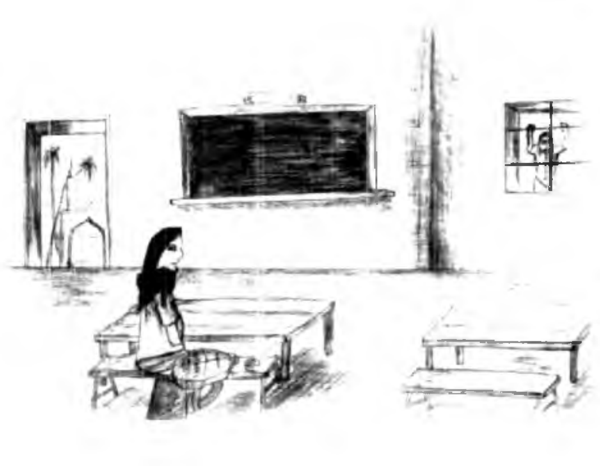

റെജി: ഇന്നെ ഇങ്ങള് എങ്ങനെ പെറ്റത്? ഞാൻ എങ്ങനേ പുറത്തേക്ക് വന്നത്? അൽപ്പനേരം ആലോചിച്ചുകഴിഞ്ഞ ശേഷം മറുപടിയെത്തി: "അന്നെ ഞാൻ വായേക്കൂട്യാ പെറ്റത്." ആ മറുപടിയിൽ അവൻ തൃപ്തനായി.

ഒരു ശനിയാഴ്ച റെജിയെ തന്റെ ഉപ്പാന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അടുത്തദിവസം രാവിലെ റെജിയെയും സമപ്രായക്കാരായ 5 ആൺകുട്ടികളേയും ജീപ്പിൽ കയറ്റി. റെജി: "എങ്ങടാ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടോണ്?" ഉപ്പ: കല്യാണത്തിനാടാ. റെജി: കല്യാണത്തിനു കോഴിബിരിയാണിയും മൈസൂരിപഴോം കിട്ടോ?" ഉപ്പ: "എന്തായാലും കിട്ടും ട്ടോ." പക്ഷെ ജീപ്പ് നിന്നത് ഒരു ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിനു മുന്നിൽ. അവിടെ ഒരു കല്യാണത്തിനുള്ള ആളുകളോ ബഹളമോ ഇല്ല. പക്ഷെ കല്യാണം നടക്കാൻ പോവുകയാണ്. ആ 6 പേരുടെയും 'സുന്നത്തു കല്യാണം.' കല്യാണം കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തിയ 6 പേരെയും ഒരു വലിയ റൂമിൽ മലർത്തി കിടത്തുന്നു. ഒരുപാട് പേർ അവരെ കാണാനെത്തി. ഒപ്പം മാളുമ്മയും. മാളുമ്മ : "എന്താടാ അൻക്കൊരു വെസമം?" റെജി : മൂത്രയിക്കുമ്പൊ ഭയങ്കര കടച്ചിലാ മാളുമ്മാ....." മാളുമ്മ : സാരല്ല്യാട്ടോ. അത് മാറി ഒണങ്ങിയാ മാറും. ഇജ്ജ്പ്പോ ആ പുയിങ്ങ്യ മുട്ടേം പഴോം തിന്നുട്.

കാര്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള ത്വര കൂടുതലായതുകൊണ്ടാവാം നാലാം വയസ്സിൽതന്നെ റെജിയെ സ്കൂളിൽ ചേർത്തത്. അവനു മൂന്നു കൂട്ടുകാർ. നൗഫൽ, ഷെരീഫ് പിന്നെ കുഞ്ഞൂട്ടി. എല്ലാവിധ തരികിടകളുമായി അവർ നടക്കുന്നു. ഉച്ചയക്കു ചോറു കഴിച്ചശേഷം നരിമടയിൽ പോകുന്നു. ബീഡിയും സിഗററ്റും മാറിമാറി വലിക്കുന്നു. റെജിയും കൂട്ടരും 6-ാം ക്ലാസിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു സുന്ദരിക്കുട്ടി ആ സ്കൂളിൽ ജോയിൻ ചെയ്തു. (പേര് ഫൈറൂസ) റെജി അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ മയങ്ങി, ഒപ്പം കൂട്ടുകാരും. ആ നാലുപേരുംകൂടി ഒരേയൊരു ഫൈറൂസയെ പ്രേമിക്കാൻ തുടങ്ങി. അഗാ

ധമായി. പക്ഷെ, പെണ്ണ് ഒരുത്തനെയും മൈൻഡ് ചെയ്യുന്നില്ല. റെജിക്കപ്പോൾ മദ്രസയിലെ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞുതന്നത് ഓർമവന്നു. എല്ലാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ശേഷവും ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ, ആ കാര്യം നടത്തിതരുമെത്ര! റെജി പ്രാർത്ഥനാ നിമഗ്നനായി: "പടച്ചോനേ.......ഇൻക്ക് ഫൈറൂസാനെ ഭയങ്കരിഷ്ടാ. ഇൻക്ക് ഒളെത്തന്നെ വാണം. ഓളെത്തന്നെ കല്യാണം കയിക്കണം. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഓൾക്ക് ഇന്നോട് ഇഷ്ടം തോന്നിക്കണേ..... ആമീൻ........" പക്ഷെ, ദൈവം വിളികേട്ടില്ല. യു.പി. പഠനം കഴിഞ്ഞ് റെജി അവന്റെ വഴിക്കും ഫൈറൂസ അവളുടെ വഴിക്കും പോയി.

അവൾ : "അതേയ്...... ഞാനൊരു കാര്യം ചോയ്ച്ചോട്ടെ?

റെജി : അതിനെന്താ! ചോയ്ച്ചൂട്.

അവൾ : ഇങ്ങക്ക് ഏറ്റോം ഇഷ്ട്ടള്ള നിറേതാ?

റെജി : നീല...... നീലാന്നു പറയുമ്പൊ......കടലിന്റെ നീല.

അവൾ : ന്റെ റബ്ബേ!... ഇൻക്കും ആ കളറന്നെ ഇഷ്ടം."

രണ്ടോ മൂന്നോ മാസം ആ ഫോൺ പ്രണയം തുടർന്നു.

ഹൈസ്ക്കൂൾ പഠനത്തിനായി റെജിയെ തിരൂരിലുള്ള ഒരു പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളിൽ ചേർത്തു. ടീച്ചർമാരുടെ ശിക്ഷ ഭയന്ന് അവൻ കുത്തിയിരുന്ന് കാണാപാഠം പഠിച്ചു പാസാവാൻ തുടങ്ങി. പത്താംക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോഴാണ് തന്റെ ഒരു ജൂനിയർ പെൺകുട്ടിയെ അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ആ ശ്രദ്ധ കൂടിക്കൂടി മനസ്സിനുള്ളിലെ വലിയൊരു ഇഷ്ടമായി മാറി. ഫൈറൂസയേക്കാൾ സുന്ദരിയാണവൾ. അവളെ കാണുമ്പോൾ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ലഞ്ച് ബ്രെയ്ക്കിൽ അവളുടെ ക്ലാസ്റൂമിന്റെ ജനാലയിലൂടെ ആ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുന്നു. (ചോറ് പോലും കഴിക്കാതെ) പക്ഷെ ഇരുനിറമുള്ള, കറുത്ത ചുണ്ടുകളുള്ള തനിക്ക് എങ്ങിനെ ആ വെളുത്ത സുന്ദരിയെ കിട്ടും എന്നൊരു ചെറിയ കോംപ്ലക്സ് അവന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഇഷ്ടം അറിയിച്ചു. "ഇൻക്കന്നെ ഇഷ്ടാണ്. അത് അൻക്കും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാവും. ഞാനിന്ന് 5.30ന് ഫോൺ വിളിക്കുമ്പൊ മറുപടി പറയണം."

5.30ന് ഫോണിൽ : "എന്താ? എന്നെ ഇഷ്ടായീലേ?

അവൾ : (പതുങ്ങിയ ശബ്ദത്തിൽ ചിരിക്കുന്നു) ആ ചിരിയിലൂടെ ഒരു പ്രണയം വിടരുന്നു. എന്നും മുടങ്ങാതെ അവർ 5.30 ന് ഫോണിലൂടെ സംസാരിക്കും. ഇങ്ങനെയൊക്കെ........

അവൾ : "അതേയ്......ഞാനൊരു കാര്യം ചോയ്ച്ചോട്ടെ?

റെജി : അതിനെന്താ! ചോയ്ച്ചൂട്.

അവൾ : ഇങ്ങക്ക് ഏറ്റോം ഇഷ്ട്ടള്ള നിറേതാ?

റെജി : നീല......നീലാന്നു പറയുമ്പൊ......കടലിന്റെ നീല.

അവൾ : ന്റെ റബ്ബേ!... ഇൻക്കും ആ കളറന്നെ ഇഷ്ടം."

രണ്ടോ മൂന്നോ മാസം ആ ഫോൺ പ്രണയം തുടർന്നു.

ഇപ്പോൾ ഫോൺ വിളിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ സംസാരദൈർഘ്യം കുറയുന്നു. റെജിക്കാണെങ്കിൽ അവളുടെ സൗന്ദര്യം കുറയുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. താൽപ്പര്യം രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞുവന്ന് ആ സ്കൂൾ പ്രണയത്തിന് ഒരന്ത്യം വന്നെത്തുന്നു. പത്താംക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു. റെജി അവളെ പിരിഞ്ഞു. ഒന്നും മിണ്ടാതെ, മനസ്സിൽ ഒരു സങ്കടവും തോന്നാതെ

മാളുമ്മക്ക് ഇടക്കിടയ്ക്ക് അസുഖങ്ങൾ വരുന്നു. ഒരു ദിവസം റെജി മാളുമ്മയുടെ തലയിലെ മുടി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരുപാട് മുടി കൊഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശരിക്കും കഷണ്ടിയായ പോലെ. എന്താണതിന്റെ കാരണം എന്നന്വേഷിച്ചപ്പോഴാണ് അവനു മനസ്സിലായത്. മാളുമ്മ ഒരു ക്യാൻസർ രോഗിയാണെന്ന്. ഗർഭപാത്രത്തിലെ ക്യാൻസർ മറ്റു ശരീരഭാഗങ്ങളെയും കീഴ്പ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. അവസാനം മരണവും കാത്തുകൊണ്ടുള്ള കിടപ്പ്. ഒന്നും കഴിക്കാൻ കഴിയാതെയുള്ള ആ കിടപ്പ് മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടു. അവസാനമായി മയ്യത്ത് കണ്ടപ്പോൾ റെജി വിങ്ങിപ്പൊട്ടി കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

റെജി ഉമ്മയുടെ കല്യാണകാസറ്റ് ഒരു വിസിആറിൽ ഇട്ടു. കല്യാണകാസറ്റിൽ ഇമ്മുമ്മയുണ്ട്, മാമിയുണ്ട്, ചിരിക്കുന്ന മുഖവുമായി മാളുമ്മയും....... ആ കാലത്തെ സിനിമാഗാനങ്ങളാണ് കല്യാണത്തിന്റെ ബാക്ഗ്രൗണ്ടിൽ. ആ ഗാനത്തിന്റെ വരികൾ ഇങ്ങനെ. "മുത്തിനാവാൻ രത്നമുറ്റും കത്തിടും മയിലാളെ... മുത്തിനാവാൽ രത്നമുറ്റും കത്തിടും മയിലാളെ.......

ഉഷാ കെ.ഇ.
അഗ്രോണമി
ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

മോക്ഷം

ശാസ്ത്രം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചതുകൊണ്ടോ മാത്രം മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണനാകുന്നില്ല. അവനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആത്മസ്വരൂപമാകുന്ന പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ മാത്രമേ ശാശ്വതമായ ഒരു സമാധാനം അവന്റെ ജീവിതത്തിന് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. എവിടെയോ വായിച്ച വരികൾ.......

ഗംഗയുടെ ഓളങ്ങളോടൊപ്പം ഒഴുകിയകലാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മനസ്സിനെ ഞാൻ പിടിച്ചുകെട്ടി. ജലതർപ്പണം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രണാമമർപ്പിയ്ക്കുമ്പോൾ ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകളോർത്തു. "പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിലൂടെ പ്രപഞ്ചശക്തിയെ അറിയാൻ ശ്രമിക്കൂ കുട്ടീ! നിന്റെ ആദ്യത്തെ ധർമ്മം എന്തായിരിക്കണമെന്ന് നീ അറിയൂ...... ജന്മം നൽകിയ മാതാവിനോടുള്ള കടം എങ്ങനെ വീട്ടും?"

മാതൃദേവോ ഭവഃ
പിതൃദേവോ ഭവഃ
ആചാര്യദേവോ ഭവഃ

ചെറുപ്പത്തിൽ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ. ഇന്ന് ഇതിനൊക്കെ എന്തു പ്രസക്തി? പിന്നെ നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയോട്......പഞ്ചഭൂതങ്ങളോട്........ അങ്ങനെ നീളുന്നു ആ പട്ടിക.

എന്റെ മുഖത്തെ ചുളിവുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടർന്നു. ധർമ്മാനുസൃതമല്ലാതെ സമ്പാദിച്ച അർത്ഥം (ധനം) അനുഭവിക്കാൻ സാധിയ്ക്കാതെ വരും. നമ്മുടെ കർമ്മത്തിനനുസരിച്ച് വന്നുചേരുന്ന ധനം കൊണ്ട് സന്തോഷിയ്ക്കൂ."

ചിന്തകൾ കടിഞ്ഞാണില്ലാതെ കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് മനുഷ്യർ അർത്ഥകാമങ്ങളുടെ പുറകെ പായുന്ന ചിത്രം മിന്നിമറിയുന്നു. ദരിദ്രന്റെ ഉദരദാരിദ്ര്യത്തേക്കാൾ ഭയാനകം ധനികന്റെ മനോദാരിദ്ര്യമാണെന്ന് ഞാനറിയുന്നു.

എന്നിലെ ചോദ്യം സടകുടഞ്ഞെണീറ്റു. അപ്പോൾ എന്താണ് മോക്ഷം?

"കുട്ടീ! മോക്ഷം ഒരു മരണാനന്തര ബഹുമതിയല്ലെന്ന് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കൂ. മോക്ഷം എന്നാൽ അറിവ്-അറിവാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം-ബാഹ്യമായ ചേഷ്ടകളൊന്നും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നേടാൻ സഹായിക്കില്ലെന്നറിയുക. ബന്ധനത്തിനും മോചനത്തിനും കാരണം നമ്മുടെ മനസ്സുതന്നെ. ഒന്നും നമ്മുടേതല്ലെന്ന ആത്മാർത്ഥസത്യം ഉൾക്കൊണ്ട് ഉടമസ്ഥതാബോധം കൈയൊഴിയണം. ആരുടെ മനസ്സാണോ ആ സത്യത്തിൽ രമിക്കുന്നത് അവർക്ക് മോക്ഷം കിട്ടും. മനസ്സും ശരീരവും ഒരുപോലെ കുളിരണിഞ്ഞ് മുങ്ങിനിവർന്നപ്പോൾ എന്തെന്നറിയാത്ത അനുഭൂതിയിൽ ലയിച്ചുചേരുകയായിരുന്നു. മോക്ഷം കൈയെത്തും ദൂരത്തുതന്നെ എന്നു ഞാനറിഞ്ഞു.......

■

ഷെർലക്ക് ഒരാസ്വാദനം

[illegible]
ആറക്ലോണ 08

നോവലിസ്റ്റ്, തിരക്കഥാകൃത്ത്, കഥാകൃത്ത്, ചലച്ചിത്രസംവിധായകൻ എന്നീ മേഖലകളിൽ സർഗവിഹാരം നടത്തുമ്പോഴും കഥയെ ആദ്യപ്രണയമായി കാണുന്ന എം.ടി. വാസുദേവൻ നായരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കഥകളിലൊന്നാണ് ഷെർലക്ക്. എം.ടിയുടെ മറ്റു സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ തകർച്ചയുടെ വക്കിലെത്തിയ നായർതറവാടല്ല കഥാപശ്ചാത്തലം; അമേരിക്കയാണ്. അമേരിക്കയിൽ താമസമാക്കിയ ചേച്ചിയുടെ അടുത്തെത്തിയ ബാലുവിന് അമേരിക്കയെ ഒരു വിചിത്രലോകമാക്കിയത് ചേച്ചിയുടെ ഓമനയായ പൂച്ച ഷെർലക്ക് ആയിരുന്നു. ആർതർ കോനൻ ഡോയലിന്റെ കുറ്റാന്വേഷണ കഥാപാത്രമായ ഷെർലക്ക് ഹോംസിന്റെ പേര് പൂച്ചക്കിട്ടതുതന്നെ ഒരു നിഗൂഢത ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഷെർലക്ക് എന്ന പൂച്ച പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് ലോകം മുഴുവൻ ചാരപ്പണി നടത്തുന്ന അമേരിക്കയെയാണ്. ആദ്യം കൂർത്ത നഖങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ച് നമ്മോട് ഇണങ്ങാൻ വരികയും അവരുടെ മൂല്യങ്ങളുടെയും കരാറുകളെയും കൊള്ളരുതായ്മകളെയും എതിർക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ നഖങ്ങൾ പുറത്തേക്കെടുത്ത് ആക്രമിക്കാൻ വരികയും ചെയ്യുന്ന അമേരിക്ക. അമേരിക്കയുടെ ഒളിപ്പിച്ചുവച്ച നഖങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള മുറിവുകൾ ഇന്ത്യയും അനുഭവിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ കഥയ്ക്ക് പ്രസക്തിയേറുന്നു.

അമേരിക്കയിലെത്തിയ ബാലു ആദ്യം പഠിക്കുന്നത് വീട്ടിലെ യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനാണ്. ക്യാറ്റ് ഫുഡ് മാത്രം കഴിക്കുന്ന പൂച്ചകൾ. വാഹനങ്ങൾ മാത്രമുള്ള റോഡുകൾ അതാണ് ബാലുവിന് അമേരിക്ക. ആൾക്കൂട്ടത്തിലും ബാലു തനിച്ചാണ്. അമേരിക്ക വലിയൊരു വയറാണെന്നാണ് ബാലുവിന്റെ അഭിപ്രായം. ബാലു ആദ്യമായി പരിചയപ്പെടുന്നത് ഷെർലക്കിനെയാണ്. ചാരനിറം കലർന്ന നീലനിറമുള്ള ഷെർലക് മറ്റു പൂച്ചകളെപ്പോലെ 'മ്യാവൂ' എന്ന ശബ്ദമുണ്ടാക്കാറില്ല. ഷെർലക്കിനെ ആദ്യം ബാലു കാണുമ്പോൾ പൂച്ച കണ്ണാടിയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നെയാണ് ബാലു അറിയുന്നത് ഷെർലക്കിന്റെ നഖങ്ങളെല്ലാം ഓപ്പറേറ്റ് ചെയ്ത് മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ചേച്ചി ജോലിക്ക് പോയാൽ പൂച്ച ബാലുവിനെ വിടാതെ പിന്തുടരുന്നു. ചേച്ചി തിരിച്ചെത്തിയാൽ ബാലുവിന്റെ നീക്കങ്ങളെല്ലാം ചേച്ചി അറിയുന്നുണ്ടെന്ന് ബാലു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ബാലു ഷെർലക്കിനെ സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. അവന് ഷെർലക്കിനോട് അമർഷവും പേടിയും തോന്നുന്നു. ഒരു ദിവസം ബാലുവിനൊപ്പം ഷെർലക് വൈൻ കഴിച്ചു. അങ്ങനെ സൗഹൃദം ഭാവിച്ച്

ഷെർലക്കിനെ പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ [illegible] ബാലുവിന് നേർക്ക് ചാടിവീഴുമ്പോഴാണ് [illegible]ങ്ങളെ ബാലു കാണുന്നത്.

ഫ്രാൻസ് കാഫ്കയുടെ [illegible] പോലെ പുറമേ വിചിത്രമെന്നും [illegible] അർത്ഥമാനങ്ങളുമുള്ള കഥ. എം.ടിയുടെ [illegible] അവതരണശൈലിയിൽനിന്നും തീർത്തും [illegible]ണ് ഷെർലക്കിന്റേത്. പേരിൽ പോലും [illegible] പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

കേരള-കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി [illegible] മുതൽ ജ്ഞാനപീഠം വരെയും മികച്ച [illegible]ലൂടെ ദേശീയ അവാർഡു [illegible] ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടത് മാതൃഭൂമിയുടെ കഥാമത്സര[illegible] ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടുന്നതോടെയാണ് [illegible] പത്രാധിപരും എഡിറ്ററുമായ ഈ കൃതി [illegible] മലയാളമണ്ണിന് മുതൽക്കൂട്ടാണ്.

■

Swafah
PG 2nd year

മുറിവുകൾ

ഇന്നലെ, ഓർമ്മയുടെ ചില്ലുപാത്രം
താഴെ വീണുടഞ്ഞു
മണ്ണിലേക്ക് ചിതറിയ സ്ഫടികകഷ്ണങ്ങൾ
വാരിക്കൂട്ടി ചേർത്തു വച്ചു......
അറ്റുപോയതെവിടെയോ പരതിനോക്കി
ഒന്നു മറ്റൊന്നിനോട് ചേരാൻ മടിക്കുന്നു
ഇവിടെ കണക്കുകൾ പിഴക്കുന്നു
തുടർച്ചകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു......
സ്ഫടികച്ചീളുകൾ
മൂർച്ചയാൽ അറ്റുപോയ കൈവിരൽ....
ചോര കിനിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു, പശ കണക്കെ
രക്തബന്ധം.....വീണ്ടും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു
ഉടഞ്ഞ ചില്ലു കഷ്ണങ്ങളെ......

കവിത

ശൂന്യമാം ഹൃദയാന്തരത്തിൽ നിന്നുടലെടുക്കുന്നതോ കവിത?
തളിർക്കുമാ വൃക്ഷശിഖരത്തിൻ പ്രതീക്ഷയോ കവിത?
പൊഴിയാൻ വെമ്പുന്ന അശ്രു തൻ രോദനമോ കവിത?
അതോ ബാല്യകൗമാരത്തിൻ കുസൃതിയോ?
പരിശുദ്ധിതൻ പവിത്രമാം മാതൃസ്നേഹമോ കവിത?
പ്രണയം തിരസ്കരിച്ചവന്റെ ദുഃഖഭാവമോ കവിത?
വഴിയരികിൽ വീണുടഞ്ഞ നഷ്ടസ്വപ്നമോ കവിത?
പാഠപുസ്തകത്താളിൽ നിന്നും മനപ്പാഠമാക്കിയെടുത്തതോ കവിത?
കൂരിരുളാം ഏകാന്തതയിലെ വിലാപകാവ്യമോ കവിത?
അതോ ചിതറിയ ചിന്തതൻ പുനർവിന്യാസമോ?
സൗഹൃദങ്ങളുടെ പെരുമഴക്കാലത്ത് നനയാതെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തതോ കവിത?
വിരഹത്തിൻ വേദന ചൂളയിൽ വിരിയാത്ത
പൂമൊട്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചതോ കവിത?
അതോ മഷിത്തണ്ടിൻ മുനകളാൽ
പിറവിയെടുത്തൊരാ അക്ഷരക്കൂട്ടു മാത്രമോ?

Amal
Aristus 10.

Over the HORIZON

He didn't know what to do.., all he could think was to stretch his head above as the waves relentlessly tried to swallow him. It was a violent sea and if the waves wouldn't drown him, the rocks ahead would tear him apart. But just as all hope seemed to abandon him, he saw a fishing boat approaching. With its dirty grey sail unfurled, it maneuvered smartly around the rock. As his head reeled and he couldn't feel his body, he only faintly registered tagging onto a hurled rope. When he awoke, he saw the Arab gazing out into the sea. A figure blend with age . In his ancient face were tired eyes and a sorrow from a bygone age. As he sensed the boy was awake, the eyes suddenly sprang into life and he stood up... a tall man...

He asked," what is your name?"

"Javed! I come from the island."

"And what where you doing? Swimming around there?"

In a sudden realization, the boy jumped up and ran towards the stern. He could see the shore of his beloved island with it's coconut groves, but they were gradually fading away from sight. Frantically, the boy started shouting."Take me back! Take me back!"

"But I thought you wanted to leave... you were mumbling about that in your sleep."

The boy hung his head. "Yes, there was a girl... but she was chief's daughter. To make my fortune I had to leave. But I hated the arrogant sailors. When the voyage began, out of desperation, I jumped into the sea..." The Arab laughed. "Those who dare not

to lose sight of the shore will not discover new continents or new fortune." The boy strengthened his resolve and nodded... The Arab said, " well, that is settled". The boy gazed as the shore faded away into the horizon. His adventure began. It was a long journey.

The small boat ploughed through the seas. The saline wind was not strange for the island boy. Sometimes, time was a progression of never ending storms and violent waters. Sometimes the air seemed silent... the coming of a storm.. It seemed that the Arab rarely, if ever went ashore, for there were no supplies aboard but for some rags. There were curtains whose colours were beyond recognition embroidered with creatures of lore and tattered clothes which might have been once, long ago, fashionable. It seemed he had travelled all alone for long years. There was no dried fruits, vegetables salted meat or the usual rations used by sea farers. He had to fish, and eat the fish raw.

He learned to do the daily chores of a sailor – finding directions, staring at the stars, adjusting the sails, judging where the fish spawned, steering the boat and the like. He and the old man would sit relaxed when the sea was calm and spread out the nets and begin the dreary task of repairing them. He would also put the fish to dry in the sun and learned to salt them. He learned much. He learned by staring at the sea. He learned by watching the old man who now talked little as the days passed.

One night as the boat shook violently, he lied down unable to sleep and bit down his longing to go home, see his family and friends. " How will I find my fortune fishing?" , he thought. He thought how different his life was turning out to be. Instead of doing something exciting as he had dreamt, here he was doing something inconsequential.

At last the storm passed. He got out of his shelter. Upon the bow sat the Arab staring out at the horizon under a clear starry sky. The boy asked," You are so far away from home, don't you miss your family?" In answer the old man took out an old fuming pipe and added some green powder. The boy thought that the scent spread was unreal and he began to think he saw castles in the air.

" What is the purpose of your voyage?" the boy ventured.

" I love the sea" the old man said half asleep.

"Yes but where are we headed? It has been a month and we have not yet seen a shore"

By this time the boy had made up his mind to leave the boat at the next port. He had learnt enough about the sea. There was nothing more to be gained from this wierd smoking old man who seemed to steer the boat according to some personal whim. The Arab suddenly awoke.The boy felt his mind being read... "Aah... son, you are getting restless, you want to set out, don't you?" "yes.", the boy replied.

The old man seemed to be positively delusioned from the weed. "Like you, I wanted to set out... but I kept putting off my journey because I was too comfortable. Then one day, I was no longer a lad, and I had my own family, I discovered it was too late...": "But then, how come you are travelling now?":" I am coming to that. Because life became harder as time passed. I cursed my decision to stay because who knows, if I had lived my dream, I would have discovered a treasure , I might have found admission into the courts of some king, I might have won fame... if only I had dared to open the doors and travel the road that goes on and on..."

The boy said" But you are here, no closer to your dream"

"Yes but this is my journey. And I have no reason to be sad, because who can tell what the outcome of my journey would be! Every second, even on this leaky boat, you come closer to your destiny..."

"So are you happy?" , asked the boy.

The Arab paused... he looked into the heavens.

"I might have been happy, if only, when I should have tried to improve myself and those around me, I slothed. And when the king's men came, I was just an old man without means. . I watched my family being butchered. If I had left sooner, my fate would have been different.. "

Sobbing, the old man, suddenly gripped the boy by his collar. He seemed frantic. " Do the right thing. Or you will travel halfway around the world just to forget the pain..."

■

കൃഷ്ണ എസ്. എസ്.
[illegible]

I promise to pay the bearer.......

നാണയത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ദേഹത്തിനുള്ളിൽ
അതിനൊരു മനസ്സുണ്ടാകുമോ......?
ഒരു കൈയ്യിൽ നിന്നടുത്തതിലെത്തുമ്പോൾ
തുടിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയമുണ്ടാകുമോ.....?

ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന് ഒരു വലിയ
കഥ പറയാനുണ്ടാകും.......
പണത്തിനു വേണ്ടി നടന്ന
അവസാനമില്ലാത്ത യുദ്ധങ്ങൾ
അവിടെ ചിതറിത്തെറിച്ച സ്വപ്നങ്ങൾ
ഇടറിവീണ ജീവിതങ്ങൾ.........

കുരിശിന്റെ രൂപത്തിനു പിന്നിലും
മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശിന്റെ വിളറിയ തിളക്കം
ആളെക്കൊല്ലി എന്നു പറഞ്ഞ പാണനാരുടെ വാക്കിലുണ്ട്
നാണയത്തിന്റെ അവസാനിക്കാത്ത ദുർവ്വിധി

നിറഞ്ഞ തിളക്കത്തോടെ, യാത്ര തുടങ്ങി
ഒടുവിൽ, അരികുതേഞ്ഞ് അച്ചടി മാഞ്ഞ്
വിലയില്ലാതെ വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെ
അവസാനിക്കാത്ത ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ
സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന പെണ്ണിനെപ്പോലെ
അത് നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്.........

ചിലപ്പോഴൊക്കെ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടും
വിരലിനിടയിലൂടെ ഊർന്നുവീണും
അപ്രതീക്ഷിതമായി കളഞ്ഞു കിട്ടിയും
നാണയം നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്, ജീവിതം പോലെ
ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് മനസ്സു മാറ്റി വയ്ക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ
നാണയത്തിനൊരു ഹൃദയമുണ്ടാകുമോ......?

ഉണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും നിങ്ങളതു കാണരുത്

വിപണിയിൽ കൈമാറിപ്പോകുന്ന
ഈ തണുത്ത തിളക്കങ്ങൾക്ക്
തണുത്തു മരവിച്ച ശരീരം മാത്രമേയുള്ളൂ
എന്നാശ്വസിച്ച് സ്വസ്ഥരാകുക

Dreams

Aswathy Krishna
Posiedon 07

Here I go to sleep on my bed
Wondering whether I can dream again
Because, once I found them-
Shattered innumerably in my mind ....
I was trying to collect each piece-
And mould them together.
But what if it doesn't make me happy?
I wonder whether I can dream again-
In this world of solitude
Where people have endless lust for
Blood and money!!
I wonder why should I dream again-
For a better world ?? Because
I found arsons and massacre
When I was moulding each piece...
There is no happiness....
There is no humanity... and
There is no better world for my children.
I find them crying on the streets
And I wonder what they dream off?
It's neither for peace nor for toys
But for 'a little bread' to satisfy
Their empty bellies ...
I still find women shackled-
Weak and abandoned by all
In a world where very few
Enjoy their pride of emancipation..!!
And now .. I wonder why god created dreams
When some can enjoy where as others can't!
I wonder what dreams are made of??
I want to reverse its secrets if known,
And unveil it to all for a
Better me and everything around.
I want to dream of flying colours-
Fragrant flowers and smiling faces
I want to dream for a world without
Hunger and catestrophy and
I want to dream for a world of love
Where 'you' are safe.....forever!!

My Barby Girl

Sruthy Menon V.
Avalon 08

And my tiring gaze falls on her smiling face
Her memories suddenly gush in.
Oh my angel! She stares at me through
Those big brown eyes
Those big brown eyes,they beckon me home
To be with my little princess,to lift her in my own arms
Filling my world with her laughter and fairy tales

Then breaking the clouds the big rain drops come down
My little girl must be missing me
Shedding the tears for her super dad
From somewhere up there
A lone tear drop wets the photo

And as I gaze out through those glass panes
The thoughts in me are but very few
It's unusually dark outside
The clouds are rounding up
Spreading a darkening hue
This night is going to be rough and long
Still my option is only to plod along.

You are a pearl

Abhijith P.H.
Aristeaus '10

You are a pearl in the ocean of dreams,
Precious with purity in love`s full embrace ,
Layers and layers of records are told;
So you toss and you turn , soul shining and old.

You are a pearl in the ocean of dreams,
A necklace perhaps or a diamond ring.
You will be when its time ,adored by his smile.
His love endures as the tide, watch and wait a while.

You are a pearl in the ocean of dreams ,
Keep still my child , it will be revealed to you,
Glorious white light that in time will show,
Because the oyster of patience – life`s pure glow.

You are a pearl in the ocean of dreams,
heart glowing soul knowing of what you have been,
who are you? His secrets are near and far,
with time, love and care, you become a sea star!

Realization

Pawan Saini
PG 2nd year

I was a child you held my hand
Your hand on my shoulder,I moved a head to show I car
You were the push,when I'd stopped,
You were my guide,when I's lost
But suddenly,clouds of misfortune surrounded
My happiness,my joy all was haunted

You were no where in sight
Leaving me alone in the sequence of fight
No strength,no courage to defeat my opponent
The depth within me call you,please come back dear friend
But ,may be this is written in lines of my hands
May be you were a part of my life for a short span
Fighting back my tears and gathering up my broken self
Making up my mind somehow even I can't tell
Preparing myself to face the unknown world b'coz
I've "realized" that I've to cover life's
Journey alone
Before my final call

Hykon®

Powering the Nation

Power failures ???

No Problem...

DIGITAL HOME INVERTER

FEATURES

- Automatic Change Over
- Automatic Battery Charger
- Over load Protection
- Capacity 600 VA to 30 KVA

CALL: 9946001629

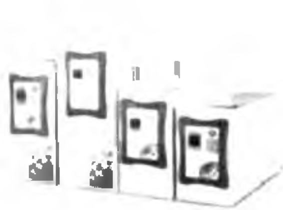

Beta Offline UPS

Alpha Online UPS

Servo Stabilizer

ISO 9001 2000

Hykon India (P) Ltd

Corp. Office: Hykon House, Ikkandawarrier Road, Thrissur
Kerala - 680 001. Tel: 91-487-2444163, Fax: 91-487-2425527

National Award

ho@hykonindia.com www.hykonindia.com

Clique...

പ്രണതി

അറിവിന്റെ
തട്ടകത്തിൽ നിന്നും
അദ്ധ്യാനത്തിന്റെ ഉഴവുചാലിലെ
യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക്...
പഠനത്തിൽ നിന്നും പരിശീലന
കളരിയിലേക്ക് ഗ്രാമത്തിലെ
വിശുദ്ധിയും, നിഷ്കളങ്കതയും
നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന
കിഴക്കഞ്ചേരിയിലെ നന്മനിറഞ്ഞ
ഹൃദയങ്ങളിലൂടെ നടത്തിയ
മറക്കാനാവാത്ത പ്രയാണം..

Naadam
2010
JUNE 1 - 3

Sports Day

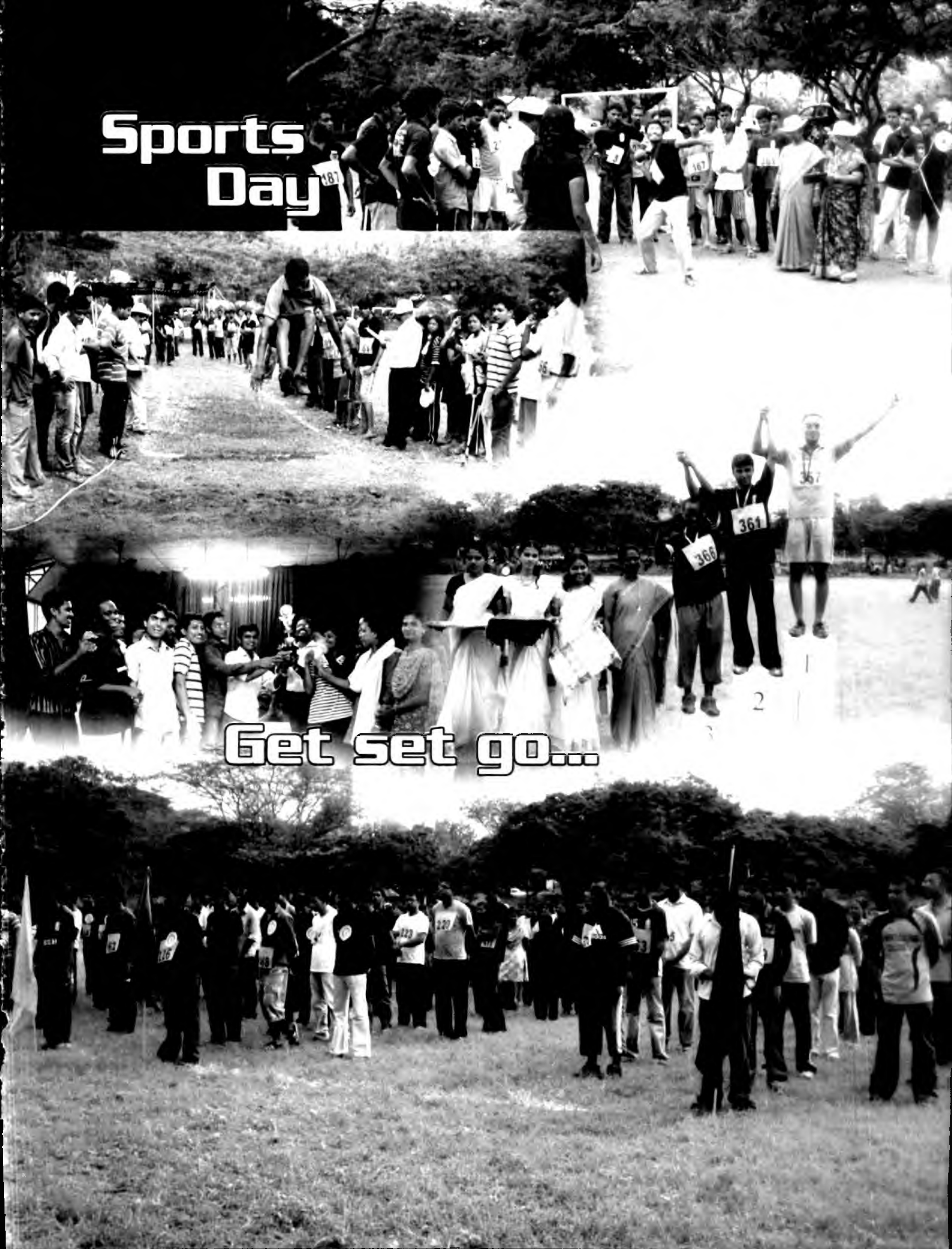

Get set go...

NSS Camp Nenmara

A Green Lesson

ഷഫീഖ്. എം, നസീം. പി.എ.
ആവലോൺ 08

GM CROPS

ജനിതക പരിവർത്തനം വരുത്തിയ വിളകൾ പ്രകൃതിയ്ക്കും മനുഷ്യനും ദോഷം ചെയ്യുന്നു എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുന്ന രൂപത്തിൽ ഇന്ന് പ്രക്ഷോഭപരിപാടികളുമായി ധാരാളം സംഘടനകൾ രംഗപ്രവേശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം വിളകളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണയില്ലാതെ കണ്ണടച്ച് തള്ളേണ്ടതുണ്ടോ എന്നും നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹോർട്ടികൾച്ചർ കോളേജ് മാഗസിൻ കമ്മറ്റിയ്ക്കു വേണ്ടി കെ.എ.യു വിലെ പ്രശസ്തരായ ഏതാനും ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു അഭിമുഖത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപമാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

What is Genetically Modified Organism?

An Organism whose genetic characteristic has been altered by the insertion of a modified gene or a gene from another organism using the techniques of Genetic Engineering

Dr. Nazeem P.A

The technology used in genetic modification of crop plant is Recombinant DNA Technology. Nature always prefer diversity. Variations and modifications are taking place in the nature itself which is artificially made possible through Recombinant DNA Technology. ഇത് സാദ്ധ്യമാകുന്നത് ഒട്ടുമിക്ക ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഒരേ genetic material (അതായത് DNA) ആയതുകൊണ്ടാണ്. ജനിതകമാറ്റം പ്രകൃതിയിൽ അനുസ്യൂതം സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ജനിതകമാറ്റം വരുത്തുന്നത് ഒരു തെറ്റാണെങ്കിൽ സ്രഷ്ടാവ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഒരേ genetic material നൽകേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. Then how can we say that genetic modification is against nature and biodiversity?

As nature prefer variations we go for mixing up of genes. But if mixing of genes exceed certain limit, the progenies can't survive. So we insert only gene of interest into plants as part of modification. If the change does not suit for the survival, the plant or organism itself will eradicate the change either by silencing that gene or by eliminating it. Also there is proof reading mechanism and only compatible one can survive. Then how can we make much change in biodiversity?

Bt toxin എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ തെറ്റാണ്. യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അത് Crystal protein അഥവാ Bt protein ആണ്. Only Lepidopteran larvae have the receptors in their digestive system to bind this protein and the complex release a toxin which is harmful to its system. This is highly specific and is not functioning even in dipterans like mosquitoes. More over we have the biosafety regulations to ensure the safety. In case of brinjal, the shoot and fruit borer is very difficult to control once they enter inside the fruit. So large quantities of pesticides are required to control the pests. Here comes the significance of Bt brinjal which is resistant to borer pests.

കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ എതിർക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം, വഴുതനങ്ങയും പരുത്തിയുമെല്ലാം നമ്മുടെ മുഖ്യ വിളകളല്ല എന്നതിനാലാണ്. ഇത്തരം ജനിതക മാറ്റം നമ്മുടെ മുഖ്യ വിളകളായ നെല്ലിലൊ, വാഴയിലൊ ചെയ്യുകയായിരുന്നെങ്കിൽ കർഷകർക്കിടയിൽ കൂടുതൽ അംഗീകാരം ലഭിക്കുമെന്നത് ഉറപ്പുള്ള കാര്യമാണ്. We can have GM crops in a need based manner. Along with support of multinational companies, at present, public sectors like TNAU and UAS, Banglore are also there in GM seed production. Since the multinational companies have much resources, they are capable of getting gene construct or other technologies for this process easily than other

government agencies. That is why multinational companies came up first with GM seeds. And there is no meaning in blaming the technology involved in genetic modification. The very same technology utilized in productions of insulin - the widely accepted GM drug.

Dr. P.S John

ഭക്ഷ്യവിളകളിൽ ജനിതക പരിവർത്തനം നടത്തിയതിനുശേഷം പൂർണ്ണമായ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണം. വാണിജ്യവിളകളിൽ വരുത്തുന്ന ജനിതകമാറ്റങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാവുന്നതാണ്. കാരണം, അവ ജൈവവൈവിധ്യത്തിനു ഭീഷണിയാകാനിടയില്ല. അതുപോലെ റബ്ബറിലെ abnormal leaf fall നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ ജനിതക പരിവർത്തനം നടത്തുവാൻ കഴിയുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു വലിയ നേട്ടമായിരിക്കും. If genetic modification is made in vegetatively propagated crops, it may not adversely affect biodiversity.

ജനിതകമാറ്റം വഴി നാം ഉണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ, പ്രകൃതിയിൽ നടക്കുന്ന സ്വാഭാവിക മാറ്റങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ it is negligible. വിത്തുത്പാദനം Monsanto പോലെയുള്ള multinational company കൾക്ക് അടിമപ്പെടുത്താതെ, by using our own vast biotechnological resources, combined with farmers participation we can produce GM seeds. ഈ സ്വപ്നം അത്ര വിദൂരമല്ല!

Dr. Jayasree Krishnankutty

GM crops നമ്മുടെ തദ്ദേശീയമായ **കാർഷിക** വൈവിധ്യത്തെ ബാധിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. **It is** threat to biodiversity and farmers. GM crops **itself is** not a problem but its unscientific manage**ment creates** many problems. അതായത്, അമിതമായ **കീടനാശിനികളുടേയും** മറ്റു രാസവസ്തുക്കളുടേയും **ഉപയോഗമാണ്** പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

By using our resources and market, seed companies (multinational) are making much profit than farmers. While cultivating GM crop farmers have to completely depend on multinational seed companies for seeds. So change should be made in our GM crop policy. For that government should monitor and evaluate the policy as well as the relation between the seed companies and the farmers. Then only farmer's right will be protected.

When considering yield or production, GM crops are profitable for the farmers, but the problem is seed production and its availability. ഭക്ഷ്യവിള എന്ന നിലയിൽ ജനിതക മാറ്റം വരുത്തിയ വിളകൾ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. കാരണം അത് ഒരു പരിവർത്തനം മാത്രമാണ്. പിന്നെ, കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങൾ തീർച്ചയായും നാം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ? പക്ഷേ, അതിൽ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്, അതോടൊപ്പം കർഷകരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയും വേണം.

Dr. Girija D

We must be vigilant while handling the GM crops. Along with supporting the GM crops, there must be a provision for protecting our traditional or local varieties. GM crops are not threat to the biodiversity. Now along with multinational seed companies, public sectors like TNAU and UAS are also coming up with GM seeds. This will create more acceptability for GM crops among farmers.

The safety aspects of GM crops are now being evaluated by the multinational companies, who are also producers of these crops. This must be changed. Goverment agencies or State Agricultural Universities, have to be extented with this evaluation. So that the data will be more reliable and the farmers will dare to buy those seeds. There is no scientific proof for problems created by GM crops as propagated by medias and those reports were only for misleading the farmers and to create misconcept about GM crops among them.

Dr. Jim Thomas

ആർക്കും ജനിതക പരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചോ, **അത്തരം വിളകളെക്കുറിച്ചോ**, അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളെ**ക്കുറിച്ചോ** വ്യക്തമായ ധാരണയോ അറിവോ ഇല്ലാത്ത **സ്ഥിതിയ്ക്ക് വളരെ** കരുതലോടെ വേണം ഈ വിഷ**യത്തെ കൈ**കാര്യം ചെയ്യാൻ. ഇതുവരെ എല്ലാവർക്കും **സ്വീകാര്യമായ** ഒരു ശാസ്ത്രീയമായ തെളിവ് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. **മാധ്യമ റിപ്പോർട്ടു**കളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു നിഗ**മനത്തിലെത്തു**ന്നത് ശരിയല്ല. A Scientific technical **committee must** be appointed to conduct research and further **studies** on this issue.

Genetic modification can be promoted for some selected crops crops under controlled conditions. We can't say that genetic modification creates ill effects on biodiversity. Government agencies or authorities are not coming forward to provide financial support for research. But multinational companies like Monsanto came intially with financisl assistance researches and studies on GM crops and their seed production for commercial advantage. As business is profit oriented, there is a chance for exploitation by these companies and this will create problems to the ordinary, less privilaged farmers. So we can't blindly trust on these companies. In case of GM crops, we must be very cautions while dealing with the policy and developmental efforts and we must not go behind what the media propagates.

Dr. Sosamma Jacob

GM crops constitute an emerging field of

technological advancement. But due to lack of adequate scientific evidence or studies, it is not possible to assess the harmful effect of GM crops. Hence extensive - detailed studies are to be coducted on the impact of GM crops on human beings, environment, other secondary pests etc.

In case of Bt brinjal or cotton, the crop is resistant only to lepidopteran larvae,but may favour the outbreak of other secondary pests like the sucking pests. Such a situation would lead to application of insecticides and create problems to farmers.

Farmers have many apprehension about the GM crops therefore State Agricultural Universities and other Government agencies have to undertake detailed long term studies in this emerging field.

Dr Sally K. Mathew

I can't fully support oppose it. Because there are many advantages by this technology like evolving pest and disease resistant varieties, quality enriched varieties etc. In case of cotton, there is no problem because, it is not for edible purpose. There is no scientific proof for side effect created by GM crops. Studies show that in nature itself, we can find many modifications.

കുരുമുളകിന്റെ ഏറ്റവും മാരകമായ കട ചീയൽ രോഗത്തിനു കാരണമായ *Phytophthora capsici* എന്ന കുമിളിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള *Trichoderma viridae* എന്ന മിത്രകുമിളിനെ കുരുമുളകു ചെടിക്കുള്ളിൽ നിന്നും ഞാൻ isolate ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ student ന്റെ ഗവേഷണത്തിലൂടെ ഇതിന്റെ BP - 1.3 gluconase എന്ന gene വേർത്തിരിച്ചു എടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ഈ gene കുരുമുളക് ചെടിയ്ക്കുള്ളിൽ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ Phytophthora rot രോഗത്തിന് പ്രതിരോധ ശക്തിയുള്ള ഇനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ ഗവേഷണ സാധ്യത വിദൂരമാണ്.

പ്രകൃതിദത്തമായും മനുഷ്യനു ഹാനികരമായ micro organisms ഉണ്ട്. *Trichoderma pseudokooninjii* എന്ന കുമിളിനെ കുരുമുളകു ചെടിക്കുള്ളിൽ നിന്നും ഞാൻ isolate ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കുമിൾ മനുഷ്യർക്ക് ആസ്ത്മ രോഗം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒന്നാണെന്ന് report കളിൽ പറയുന്നു. Then how can we blame GM crops where we use bacteria for transfering gene of interest into plants? This same process takes place in nature without any human intervention.

For the sake of food security, there is no need of GM crops. We are not having commercial cultivation brinjal or cotton that is why farmers in Kerala don't prefer GM crops. Bt വഴുതനങ്ങയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ ഉത്തരേന്ത്യക്കാരെപ്പോലെ വഴുതനങ്ങയോട അത്ര പ്രിയം കേരളീയർക്കില്ല. If this modification is made in our staple food, that is rice, farmers will surely accept it. Genetic modification aims at evolving varieties resistant to pest and disease, and not at increasing production.

Dr. P.K Rajeevan

In Genetic Modification, a foreign gene is inserted. The main problem in genetic modification is the usage of bacteria as a vector for transfer of gene. We can't predict the consequences of it. There is no scientific proof for that so, I can't blindly support or oppose it. If it is scientifically proven and certified for a particular crop we can accept it. Till we get a complete scientific proof favouring GM crops, we can wait.

In nature itself vast biodiversity exists, and there is no question of creating significant change in biodiversity by GM crops. GM seed production is mainly by private companies and these private companies alone can create a competetion on quality of produce. But if private companies alone exist chances for exploitation is much more and here comes the significance of public agencies. So universities and other public agencies must intervene in seed production and certification.

As a scientists we must not say yes or no on any topic which is not studied scientifically. We must view everything with a logic mind, because there is a chance of positive and negative side on every case. So, in such cases, allow time to prove it.

Bt cotton was permitted mainly because at that time farmers' suicide due to crop loss was high and cotton is a non edible crop. But, later this Bt cotton created certain bovine problem. The question to be asked is whether GM crop is essential to ensure food security. We should rather be concerned about livelihood security.

Dr. George Thomas

ജനിതകമാറ്റം വരുത്തുന്നതിലൂടെ ജൈവവൈവിധ്യത്തെ തകർക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. കാരണം പ്രകൃതിയിൽ തന്നെ അത്തരം മാറ്റങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായും നടക്കുന്നുണ്ട്. ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിളകളിൽ മനുഷ്യന്റെ ഇടപെടലുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഇത് ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഒരു വെറും പറച്ചിലാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ വ്യക്തമായ ഒരു പഠനം നടത്തിയിട്ടില്ല അഥവാ പഠനറിപ്പോർട്ടുകൾ എതിരാണെങ്കിൽ അതിനെ നിരോധിക്കാവുന്നതാണ്. ബയോസേഫ്റ്റി കമ്മിറ്റി അഴിമതി രഹിതമായി ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ഇത് പ്രകൃതിയേയും മനുഷ്യനേയും എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആഴമേറിയ പഠനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഉത്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായാണ് നാം ഇതിനെ കാണേണ്ടത്. പത്രമാധ്യമങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭീതി പരത്താൻ വേണ്ടി തെറ്റായ റിപ്പോർട്ടുകളുമായി രംഗത്തു വരുമ്പോൾ ജി.എം. ഗവേഷണം പാടേ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് നാം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഗവേഷണങ്ങൾ നിർത്തിവെയ്ക്കാതെ അതിന്റെ ശാസ്ത്രീയ വശങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കൂടുതൽ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഏതെല്ലാം വിളകളിൽ ജനിതകമാറ്റം വരുത്തണം എന്ന് നമ്മുടെ ആവശ്യാനുസരണം നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. ജി.എം. റബ്ബറിനുവേണ്ടി റബ്ബർ കർഷകർ രംഗത്തിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ബി.ടി പരുത്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ ശക്തമായ പ്രതിഷേധവുമായി രംഗത്തിറങ്ങിയത് സർക്കാർ ഇതര സംഘടനകളാണ് (NGO). ഇത്തരം പല എൻ.ജി.ഒ. കളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നത് വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ധനസഹായത്താലാണെന്ന് ഏവർക്കും അറിവുള്ള കാര്യമാണ്. ആഴത്തിൽ പഠിക്കാതെ തികച്ചും ഉപരിപ്ലവമായി കാര്യങ്ങൾ ഉയർത്തുകയാണ് ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. ശാസ്ത്രീയ വശങ്ങൾ പരിശോധിക്കാതെ അവർ ഇതിനെ കണ്ണടച്ച് എതിർക്കുന്നത് ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്നും നാം പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ തകർക്കുകയായിരിക്കില്ലേ ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം??

ഓരോ കേസും വിശദമായി പഠിക്കാതെ ജനിതക പരിവർത്തന ഗവേഷണം പൂർണ്ണമായും നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെയുണ്ടാക്കുന്ന ജി.എം. വിളകൾ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നും പറയുന്നതിനോട് യോജിക്കാനാവില്ല. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വഴുതനങ്ങ ഒരു പ്രധാന വിളയല്ല. അതേസമയം ഉയർന്ന ഉത്പാദനം ലക്ഷ്യമാക്കി ഈ വിദ്യ നെല്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയാൽ, കാലാവസ്ഥാമാറ്റവും കുറഞ്ഞുവരുന്ന ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ അതൊരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. സുസ്ഥിരമായ ഒരു സാങ്കേതികവിദ്യയാണിത് എന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യപ്പെടണമെന്ന് മാത്രം!

2009–10 കോളേജ് യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനത്തിന് എത്തിയ പ്രശസ്ത സിനിമ സംവിധായകൻ ശ്രീ രഞ്ജിത്ത് ശങ്കറുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ നിന്ന്

മാഗസിൻ കമ്മറ്റി

അഭിമുഖം :

രഞ്ജിത്ത് ശങ്കർ

(സംവിധായകൻ : പാസഞ്ചർ, അർജ്ജുനൻ സാക്ഷി)

? സ്ഥിരം കണ്ടുവരുന്ന ഫോർമുലകളിൽനിന്ന് വേറിട്ട് പാസഞ്ചർ പോലുള്ള ഒരു വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ കഥപറയുന്ന സിനിമ എടുക്കാനുണ്ടായ പ്രചോദനം?

ഉ: എന്റെ ആദ്യസിനിമയാണിത്. മലയാളികളുടെ തിരക്കിട്ട ജീവിതത്തിനിടയിൽ വിനോദത്തിനായി ചെലവിടുന്ന ചില നിമിഷങ്ങളാണ് ഒരു സിനിമയ്ക്ക് പോവുക എന്നത്. സ്ഥിരം ഫോർമുലകളിൽനിന്ന് മാറി ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പംതൊട്ടേ ഈ മേഖലയോടുള്ള അടങ്ങാത്ത അഭിനിവേശമാണ് എന്നെ ഒരു സിനിമാക്കാരനാക്കിയത്. എന്റെ 26-ാമത്തെ വയസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും പുതിയത് ജീവിതത്തിലുണ്ടാകണമെന്ന് ചിന്തിച്ചു. ഒരു കല്യാണം കഴിക്കുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞാനൊരു സിനിമയെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

? സിനിമ എന്നത് സംവിധായകന്റെ മാത്രം കലയാണോ?

ഉ: അതൊരു കൂട്ടായ പ്രവർത്തനമാണ്. ഒന്നോ രണ്ടോ ഘടകങ്ങൾ നേരായാൽ മാത്രം അവകാശപ്പെടാവുന്ന ഒരു സ്വത്തായി സിനിമയെ കാണാൻ കഴിയില്ല.

? അന്യഭാഷകളിൽ നവോത്ഥാനം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ചെലവുകുറഞ്ഞ സിനിമകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതു കേരളത്തിലടക്കം വൻവിജയം കൈവരിക്കുന്നു. മലയാളം ഇപ്പോഴും പ്രതിസന്ധിയിൽ തന്നെ തുടരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

ഉ: ഇത് വികലമായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. നവോത്ഥാനം എന്ന് നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ച പരുത്തിവീരൻ, സുബ്രഹ്മണ്യപുരം എന്നി സിനിമകൾ അത്യന്തം അക്രമത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. നേരെമറിച്ച് മലയാളത്തിലും നല്ല കഥകൾ പിറവികൊള്ളുന്നുണ്ട് 'തിരക്കഥ' പോലുള്ള സിനിമകൾ ദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നു. 'പാസഞ്ചർ' എന്ന സിനിമ പ്രേക്ഷകർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. ഇതിന്റെ സർവ്വകാല കലക്ഷൻ റെക്കോർഡുകൾ [illegible]ചിപ്പിക്കുന്നത് മഹത്തരമെന്നു പറയാൻ മാത്രമൊന്നും തമിഴിലെ ഈ സിനിമകളിലില്ല എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

? പുതിയ സിനിമയെക്കുറിച്ച്?

ഉ: അർജ്ജുനൻ സാക്ഷി എന്നതാണ് ഇനി ഞാൻ സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന പുതിയ സിനിമ. പൃഥ്വിരാജ് നായകൻ. മാറിവരുന്ന പുതിയ നഗര സങ്കല്പങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്ന [illegible] സാമൂഹികപ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സിനിമ കൂടിയാണിത്.

? കുട്ടിക്കാലം?

ഉ: മലയാളിയുടെ മാറിവന്ന കുടുംബ [illegible] ഒരുപാട് വിലക്കുകൾ കുട്ടികൾ [illegible] സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ [illegible] നിന്ന് കിട്ടുന്നതു മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്റെ ബാല്യത്തിൽ സിനിമകൾ കാണാനും അതിനോട് അഭിരുചി വളർത്താനുമായി ഒരുപാട് അവസരങ്ങൾ കിട്ടിയിരുന്നു. ■

KAVUNGAL AGENCY

Agricultural Implements

Garden Equipments

Hand Operated Walking Power Tiller

Sprayer, Chaf Catcher, Green Houses

Plastic Pots, Fertilizers & Pesticides

Organic manures, House hold Products

Kavungal Arcade, N.H. - 47 Main Road, P.O. Mannuthy

Thrissur-680 651 Ph : 0487 - 2374470, Mob : 09447037670, 09895370467

E-mail: kavungal_agency@rediffmail.com

www.kavungal.in www.tanayagrotech.com

ദർശന എസ്
ആവലോൺ 08

പുഴു വളർന്ന് പൂമ്പാറ്റയായപ്പോൾ

"**ഓ**പ്പോളേ...... ഇവിടെ ഇതാ വലിയ ഒരു പുഴു." മുറ്റത്തുനിന്ന് അമ്മു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

നാരകത്തിന്റെ ഇലയ്ക്കുള്ളിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടക്കുന്നു ഒരുത്തൻ. അമ്മ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ വളർത്തുന്ന നാരകമാണ്. തിന്നു നശിപ്പിക്കുന്നു കള്ളൻ. അമ്മു ഉത്കണ്ഠയോടെ അതിന്റെ പള്ളയിൽ കോലുകൊണ്ടു കുത്തി.

ഞാൻ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് കൂട കൊണ്ടുവന്നു. പുഴുവിനെ അതിലേക്ക് മാറ്റി. രണ്ടുമൂന്നു തളിർ ഇലകളും പറിച്ചിട്ടു. തിന്നു കൊഴുക്കട്ടെ. കൂട മടക്കി റബർബാൻഡു കൊണ്ടു കെട്ടി മേശച്ചുവട്ടിൽ തൂക്കിയിട്ടു. കൂടയ്ക്കുള്ളിൽ പുഴു കാണിക്കുന്ന വികൃതികളും നോക്കി അമ്മു അവിടെ ഇരിക്കുന്നു. ഒരു അഞ്ചുവയസ്സുകാരിയുടെ ആകാംക്ഷ.

ഞങ്ങളുടെ ഹോസ്റ്റൽ മുറിക്കുള്ളിൽ ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര പേർ വളരുന്നു. വിവിധ ഭാവത്തിൽ, വർണ്ണത്തിൽ. രൂപത്തിൽ......

അമ്മു നൂറുനൂറു സംശയങ്ങളുമായി പിറകിൽ കൂടി. "അപ്പോളേ.....ഇതെങ്ങനെയാ വളരുക? നമ്മളെ കടിക്കോ? കവറിൽനിന്ന് ചാടി പോവോ?" പെണ്ണിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറഞ്ഞ് മടുത്തു [illegible] എന്റെമോളജിക്കാരുടെ ഭാഷ അവൾക്ക് [illegible]

പുഴുവിന് കൃത്യമായി ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാനും ദിവസേന കൂട വൃത്തിയാക്കുവാനും അമ്മയെ ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടാണ് ഞാൻ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് മടങ്ങിയത്. അവൻ വളർന്നു വലുതാകട്ടെ. ദിവസങ്ങളോളം കൂടു പുഴുവായി തുടരട്ടെ. വർണ്ണാഭമായ ചിറകുകൾ വിടർത്തി പരിണാമ പ്രക്രിയ പൂർത്തിയാക്കി പുറത്തുവരട്ടെ. നമുക്ക് കാത്തിരിപ്പ് തുടരാം.

ഫോൺകോളുകൾ വഴി പുഴുവിന്റെ ക്ഷേമവിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിന് തിന്നാൻ ഇലയിട്ടു കൊടുക്കുന്നതും, കൂട മാറ്റുന്നതുമൊക്കെ അമ്മു തന്നെ. അടുത്തവാരം വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ കൂടയ്ക്കരികിലെ പ്ലാസ്റ്റിക് പെട്ടി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഒരു കെട്ട് [illegible] പഴയ സ്പൂൺ. ഒരു പെയിന്റിങ്ങ് ബ്രഷ്. രണ്ടുമൂന്ന് പ്ലാസ്റ്റിക് കവർ. കുറച്ചു റബ്ബർബാൻഡും. "പുഴുക്കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി അമ്മു ഉണ്ടാക്കിയ ഫസ്റ്റ് എയ്ഡ് ബോക്സ് ആണ്" അമ്മ അടുക്കളയിൽനിന്നും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

അമ്മു കൂടയ്ക്കരികിൽനിന്നും മാറുന്നില്ല. ഊണും ഉറക്കവും പഠനവുമൊക്കെ മേശച്ചുവട്ടിലാണ്. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ പുഴുവിനെ കാണാൻ കൂട്ടുകാരും അവളെ അനുഗമിക്കാറുണ്ട്. അയൽപക്കത്തെ ഷൈമയോട് പുഴുവിന്റെ കൊച്ചുവർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ അവൾ ഏറെ താല്പര്യം കാണിച്ചു.

അങ്ങനെ അമ്മുവിന്റെ പുഴുവളർത്തൽ വലിയ വിഷയമായിരിക്കുന്നു.

പാഠവിഷയത്തോടനുബന്ധിച്ച് അതിന്റെ വളർച്ചാഘട്ടങ്ങൾ നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചിടാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതയായി. ചിത്രകലയിലെ പാടവങ്ങൾ തെല്ലും വശമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിവരങ്ങൾ വരകളിൽ വേണമെന്ന് പറഞ്ഞ അധ്യാപികയോട് അരിശം തോന്നി.

പുഴു നന്നേ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. അഹങ്കാരത്തിന്റെ നേർത്തഭാവം അതിലും പ്രതിഫലിച്ചു തുടങ്ങി. കടുംപച്ച നിറം, വെള്ള വരകൾ കാണാൻ നല്ല ചേലാണ്ട്ടോ. ദേഷ്യം വന്നാൽ അത് നാക്കുനീട്ടി അമ്മുവിനെ പേടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. കുറേ ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുമ്പോൾ ആകാശഗോപുരത്തിലെ ശില്പി ഭൂമിയിലെ ജീവൻ തുടിക്കുന്ന ഈ ശില്പത്തിൽ മിനുക്കുപണികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നടത്തിപ്പോന്നു. അങ്ങനെ പുഴു അതിന്റെ പരിണാമപഥത്തിന്റെ അടുത്ത പടവിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

നീലമേഘങ്ങൾക്കു കീഴിൽ കോടാനുകോടി പൂക്കളിൽനിന്ന് മധുനുകരുന്നതും, ഇളംകാറ്റിൽ ഇലകളോടൊത്ത് പാറിക്കളിക്കുന്നതും സ്വപ്നം കണ്ട്, ശരീരത്തിൽ ചിറകുകൾക്ക് വേണ്ടി അത് തപസ്സ് തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പുഴു കൂടുപുഴു (പ്യൂപ്പ) ആയിരിക്കുന്നു. ഇനി ദിവസങ്ങളോളം നിദ്രാവസ്ഥയിൽ കിടക്കും. പുതുമകൾ നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള നിണയാത്ര-

കൂട്ടുകാർക്കിടയിൽ ഗമയോടെ തന്റെ പൂമ്പാറ്റയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതും, അതിന്റെ കൂടെ കളിക്കുന്നതും ധ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാവാം അമ്മു കാത്തിരിപ്പ് തുടരുന്നത്. ശേഖരണപ്പെട്ടിയുടെ മധ്യത്തിൽ പൂമ്പാറ്റയെ കുത്തിവയ്ക്കുന്നതും "Good Specimen" എന്ന് പറഞ്ഞ് അധ്യാപിക പ്രശംസിക്കുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനും പ്രാർത്ഥനയോടെ ദിവസങ്ങൾ എണ്ണുകയായിരുന്നു.

ലാബിലെ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന പൂമ്പാറ്റകളിൽനിന്നും കൂടയിൽ വളരുന്നയിനമേതെന്ന് നോക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. കറുത്ത ചിറകിൽ മഞ്ഞപ്പുള്ളികളുള്ള Citrus butterfly. ശാസ്ത്രനാമവും മറ്റും ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നും എഴുതിയെടുത്തു.

പിന്നത്തെ ആഴ്ച വീട്ടിൽ നിന്നും വന്നപ്പോൾ പ്യൂപ്പ കൂടി കൊണ്ടുവന്നു. ഇനി ബാക്കി വളർച്ച ഹോസ്റ്റൽ മുറിക്കുള്ളിലാവട്ടെ. അമ്മുവിന് അത്ര രസിച്ചില്ല. അവളുടെ കണ്ണുനീർ തുള്ളികൾ കവിളിൽ ചാലുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അത് വളർന്ന് പൂമ്പാറ്റയാകുമ്പോൾ കൊണ്ട് വന്ന് കൊടുക്കാമെന്ന് പാഴ്വാക്ക് പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു.

ഹോസ്റ്റലിലെ മേശച്ചുവട്ടിൽ അനവധി കൂടകൾക്കിടയിൽ ഈ വരുത്തനും തൂങ്ങിക്കിടന്നു. ദീർഘനിദ്രയ്ക്കിടയിൽ മണിക്കൂറുകൾ യാത്ര ചെയ്തു പുതിയ വാസസ്ഥലത്തെത്തിയത് പുഴു അറിഞ്ഞുവോ ആവോ? ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. കൂടകളിൽനിന്ന് പലരും തങ്ങളുടെ ചിറകുകൾ വിടർത്തി പുറത്തുവന്നു. ഓരോ പൂമ്പാറ്റയുടെ ജനനവും ഞങ്ങൾ കൂട്ടുകാർ കള്ളച്ചിരിയോടെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

വർണ്ണാഭമായ പൂക്കളുടെ മധുവിനായി കൊതിക്കുന്ന ആ പൂമ്പാറ്റകളിൽ ക്ലോറോഫോം തുള്ളികൾ ഇറ്റിച്ചു. അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ ചിറകടികൾക്കായി ഞാനും കാതോർത്തിരുന്നു. അങ്ങനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട യേശുദേവനെപ്പോലെ മൊട്ടുസൂചിമുനയിൽ ചിറകുകൾ വിടർത്തി എന്റെ ശേഖരണപ്പെട്ടിയിൽ പലരും വന്നുചേർന്നു.

പക്ഷേ അമ്മു ലാളിച്ചുവളർത്തിയ നായകൻ മാത്രം പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല. നിദ്ര മതിയായിട്ടുണ്ടാവില്ല മടിയന്. മേശച്ചുവട്ടിൽനിന്ന് കൂട വെളിച്ചത്തിലേക്ക് മാറ്റി. കാര്യമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

ദിവസങ്ങൾ ചേർന്ന് ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളുമായി. കൂടുപുഴു തന്റെ തപസ്സിനിടയിൽ എപ്പോഴോ ഹൃദയമിടിപ്പ് നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. പുറംതോട് കറുത്തു. വിള്ളലുകൾ ഉണ്ടായി. മുറിവുകളിൽ ജലകണികകൾ വന്നു നിറഞ്ഞു. ജീവന്റെ ഒരു തുടിപ്പ് പോലും ഇനി അതിൽ അവശേഷിച്ചില്ല. തേൻ തുള്ളികൾക്കുപകരം ക്ലോറോഫോം നല്കി പറ്റിക്കുന്ന ഞങ്ങളിൽനിന്നും ഇങ്ങനെ ചുരുക്കം ചിലർ സ്വയം ഹത്യ നടത്തി രക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. ഞാനാ കൂട എടുത്തു പുറത്തുകളഞ്ഞു. മേശച്ചുവട്ടിൽ വേറെയുമുണ്ട് വമ്പന്മാർ. അവരൊക്കെ അടുത്തുതന്നെ പുറത്തുവരാനുള്ളവരാണ്.

എന്റെ ഫോൺ ബെൽ അടിക്കുന്നുണ്ട്.

"ഹലോ"

"ഓപ്പോളേ.....അമ്മുവാ. എന്നാ ഇനി വരാ? വരുമ്പോ പൂമ്പാറ്റയെ കൊണ്ടുവരില്ലേ?"

അവളുടെ ശബ്ദം എന്നെ അസ്വസ്ഥയാക്കി. ആ കുരുന്ന് അതിനെ മറന്നില്ലേ? ഒരായിരം ചോദ്യശരങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ ഉത്തരം കിട്ടാതെ പ്രയാസപ്പെടുന്നതുപോലെ തോന്നി. അത് ചത്തുപോയി എന്നെനിക്ക് നിസ്സാരമായി പറയാം. പക്ഷേ അവളുടെ കാത്തിരിപ്പും പ്രതീക്ഷയും എന്തിന് ഇല്ലാതെയാക്കണം?

"കൊണ്ടുവരാംട്ടോ. പുഴു വളർന്ന് പൂമ്പാറ്റയാകട്ടെ. മോൾ ഫോൺ അമ്മയ്ക്ക് കൊടുക്കൂ."

അമ്മയോട് സംസാരിക്കുമ്പോഴും അമ്മുവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുഴുവെന്നും പൂമ്പാറ്റയെന്നുമൊക്കെ അവൾ ആരോടോ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

■

ഡോ. എ.എം. രഞ്ജിത്ത്
എന്റമോളജി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

ഹന്ത! ഭാഗ്യം **ജനാനാം**

പിന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാട്ടിൽ ചെന്ന് നിൽക്കും. ചെവി പൊട്ടിക്കുന്ന ഡസിബലിൽ (താഴെ ഓഫീസിലും ഒന്നും നടക്കില്ല. മുകളിലും ഒന്നും നടക്കില്ല) ഈ സമയത്തിനിടയിൽ പെട്ടെന്ന് ഇന്റർകോം ശബ്ദിക്കുന്നു.

പെരെ പെരെ പെരെ പെരെ പെരെ ട്ടർ ട്ടർ ട്ടർ ട്ടർട്ടർ ർർർ ർർ പര പര പര പരം..

(ഒരു ലൈലാന്റ് ലക്ഷ്വറി ബസ് താഴെ വന്നു നിന്ന കോലാഹലം മുകളിൽ എന്റോമോളജി എം.എസ്.സി ക്ലാസ് എടുക്കുന്നിടത്ത് കേട്ടതിന്റെ ഗദ്യ ആവിഷ്കാരമാണ് മുകളിൽ. തീർന്നില്ല. ഇനിയും കേൾക്കാം)

പട പട പുടു് പുട് പിടക് ടിം പിട് പിട്

(ചെരിപ്പുകൾ പടിയിറങ്ങുകയാണ്)

സ്ത്രീ ശബ്ദം : എല്ലാ പിള്ളേരും ഇറങ്ങി വരിയായി നിൽക്കൂ. ആ...ആ ആഷിക്കെ എന്താ തോണ്ടുന്നത്. മുന്നിലേക്ക് നടക്ക്. ഫിൻസി എന്താണ് ചെരുപ്പ് പൊട്ടിയോ? കയ്യിലെടുക്കൂ. (ആകെ മൊത്തം കലപില ജഗപൊഗ അഞ്ചുമിനിറ്റ് നേരത്തേക്ക്) അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൊബൈൽ ഗാനങ്ങൾ പലതരം (കണ്ടക്ടർ, കിളി മുതൽ പേരുടെ പലതരം റിംഗ് ടോണുകൾ....)

"ഹലോ.... എന്തൂട്ട .... ഞാനേ......യ് ....ആ......ർവണ്ട്യയ് ഒരു കോളേജിന്റെ മുന്നിലാടാ...... ഓട്ടം വന്നിരിക്ക്യാ...) വിശേഷങ്ങൾ, ആക്ഷൻ പ്ലാനുകൾ .... അതിനിടെ വിളി "ഡാ.... ചിലിഷെ (തൃശ്ശൂരിന്റെ തനതു പ്രത്യേകതയാണിത്. മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും കോമ്പിനേഷനിൽ കോർത്തിണക്കിയാൽ അതൊരു പേരായി. ലിബിഷ്, കിബിഷ്, സിബിഷ്, ലസിത, കസിത, പലിശ, ഗിർബി, ശിൽഭി, സസ്തനി, ഗരീബ്, പാഗൽ എന്നിങ്ങനെ എന്തും ആവാം.) ഗഡീ, ആ ക്ടാവേ ന്നാടാ കാശു തരാതെ പോയെ?

മറ്റെയാൾ ഇതുകേൾക്കാതെ പോയി. പക്ഷെ പെട്ടെന്ന് ആകെ ബഹളമായി ക്യും....... ക്ക് മൂക്ക് നാക്ക് മൂക്ക്.....ക്യും..... മച്ചാൻ പേര് മധുരൈ......ക്യും നെഞ്ചത്തെ കിള്ളാതെ...... ക്യും...... (സീഡി പ്ലയറിൽ പലപല പാട്ടുകൾ വെക്കുകയും, അത് തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ ഫാസ്റ്റടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കേട്ടത്.) പിന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാട്ടിൽ ചെന്ന് നിൽക്കും. ചെവി പൊട്ടിക്കുന്ന ഡസിബലിൽ (താഴെ ഓഫീസിലും ഒന്നും നടക്കില്ല. മുകളിലും ഒന്നും നടക്കില്ല) ഈ സമയത്തിനിടയിൽ പെട്ടെന്ന് ഇന്റർകോം ശബ്ദിക്കുന്നു. ടിർണിം.......ടിർണിം "അതേയ്.....കുറച്ചു എൽപി സ്കൂൾ കുട്ടികൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് എന്റോമോളജിയും ബയോട്ടെക്കും മണ്ണിരയും മറ്റും ഒന്ന് കാണിച്ചു കൊടുക്കണേ" (ഭാഗ്യം, റേഡിയോ ഐസോടോപ്പ്, ഡി എൻ എ ഐസോലേഷൻ, ആർ.എ.പി.ഡി. പി സി ആർ., ജീൻഗൺ തുടങ്ങിയവ ലിസ്റ്റിൽ പെട്ടിട്ടില്ല) ഇപ്പോൾ അവിടെ എത്തും. ഈ തലക്കൽ നിന്നും മറുപടിപറയും മുൻപേ ഫോൺ കട്ടായി. തിരിച്ചുവിളിച്ചാൽ അടിച്ചു മരിക്കുമെന്ന് മാത്രം. വിളിച്ചയാൾ അടുത്ത യോഗസ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രയായി കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. വരുന്നത് ഏത് വിഭാഗമാണെങ്കിലും പി എച്ച്. ഡി കാരാണെങ്കിലും തമിഴരാണെങ്കിലും, ആദ്യ [illegible]യാണെങ്കിലും [illegible] സർവാണിയാണ് [illegible] വിളമ്പ് മതിയെന്നാണ് വിളിച്ചു പറയുന്നവരുടെ [illegible] പ്രസാദ ഊട്ടുപോലെ [illegible] ത്തിലെ [illegible] ഇതിൽപെടും. പക്ഷേ അവ[illegible] ഹൈലൈറ്റ് ചെയ്യാൻ പറ്റി[illegible] അതുകൊണ്ടാണല്ലോ [illegible] [illegible] വെളിച്ചം കൊടുത്ത [illegible] നോടെ നിൽക്ക[illegible] യിലെ തൊഴിലാളി [illegible] ന്നതായി [illegible] കാളിച്ചെണ്ണ. [illegible] ന്നും. സോമനും [illegible] നടാില്ലല്ലോ. [illegible] സി വി വാർത്ത [illegible] രോട് കടപ്പാട് [illegible] വർക്കും ഒരു [illegible] പോലും [illegible] [illegible]

(അഗ്രോ എന്റ് ആർട്ട് എന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഇതിന്റെ സ്പെല്ലിംഗ്) എന്ന് പറഞ്ഞു നടന്ന് ഒരു കോണോ ചാവായ്) മിച്ചം ആണ് ആകെ കിട്ടിയത്. കേരളത്തിലെ ഓരോ കോണിലും ഇത് ചാരിവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പിന്നെ വിട്ടു. പാട്ടും പാടിയവരും ഒക്കെ മാറി. ശ്രീയും വിട്ടു. ശ്രീ ശാന്തിനെ ഗുരുവാക്കി. നടുവിലൂടെ തുന്നിയ പന്തുകളിൽ ചുവന്നത് പകലും വെളുത്ത രാത്രിയിലുമുള്ള കളികളിൽ തൃപ്തിയും തൃവർത്തിയും കാലക്ഷേപം കഴിയുന്നു.

മറ്റൊരു രക്തസാക്ഷിയാണ് നബാർഡിന്റെ കമ്പോസ്റ്റ് നിർമ്മാണം. രാവിലെ വന്നു പത്തു വാഴത്തടയോ തെങ്ങോലയോ വെട്ടി മണ്ണിരക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്ത് ചാണകവും മറ്റും ചേർത്ത് ഒന്ന് നടുനിവർത്താം എന്ന് വിചാരിക്കുമ്പോഴാണ് മലയപ്പുലയന്റെ വാഴക്കുല (പുതിയനിയമ പ്രകാരം) വെട്ടാൻ ആളെത്തുന്നത്. അവർ പലതരമാണ്. സ്കൂൾ പ്രൊജക്ടിന്റെ പിള്ളേർ മുതൽ കടുത്ത ജൈവകൃഷിരോഗം ബാധിച്ച വെർച്വൽ കർഷകർ വരെ (ഇവരിൽ തൊണ്ണൂറ്റിഒൻപതു ശതമാനം പേരും പുസ്തകത്തിൽ മാത്രം ചീര, വെണ്ട, വഴുതന, നെൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാരുമാണ്. തിരിച്ചു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ഇന്റർനെറ്റിലൂടെയും മറ്റും അറിഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ പാവപ്പെട്ട അബാർഡുകാരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ധർമ്മമാണ് ഇവരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. ധർമ്മോസ്മത് കുലദൈവതം-മനോരമയോട് കടപ്പാട്). അവരുടെയും അന്നത്തെ പണി തരൈവ. സകല പണിയും മാറ്റിവെച്ചു ഇത്തരക്കാർക്കു വേണ്ടി ക്ലാസെടുത്തു തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് മറ്റൊരു മുഖം പുറത്തുവരുന്നത്. അത്. കൊണ്ടുവരുന്ന ഗ്രൂപ്പിന്റെ നേതാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ക്ലാസെടുത്തു തുടങ്ങി പത്ത് മിനിറ്റിലധികം പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. പ്രത്യേകിച്ചു ക്ലാസ് പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിലകം നീണ്ടാൽ. അതൊരു ദിനരോദനമാണ്. വരുന്ന ഗ്രൂപ്പിന്റെ വൈവിധ്യമനുസരിച്ച് (സ്കൂൾ പഠനയാത്ര, വിഎച്ച് എസ്ഇ, മറ്റു എൻ ജി ഓസ്, കൃഷിക്കാർ എന്നിങ്ങനെ) അതിന്റെ നേതാവ് പ്രശ്നം അവതരിപ്പിക്കും. സർ, മലമ്പുഴ വരെ/ പീച്ചി വരെ/ കോയമ്പത്തൂർ വരെ എത്തേണ്ടതാണ്. മന്നിപ്പാക്കണം. ഉടൻ വിടുവാനായി സമക്ഷത്തുനിന്നു ദയവുണ്ടാകണം. ഇനി, ആന്ധ്ര, തമിഴ് കൃഷിക്കാരോ, സ്റ്റഡി ടൂർ പിള്ളേരോ ആണെങ്കിലും ലക്ഷ്യ സ്ഥാനം മാറും എന്നല്ലാതെ കഥയ്ക്ക് മാറ്റമില്ല. "ഏമി സർ. ഈ റാവുള ഗുരുവായൂർ വെള്ളാളി --- രെപ്പു തിരികി ഒസ്താമു സർ" (തെന്നാത് ---ഇന്ന് ഗുരുവായൂർ പോയി നാളെ മടങ്ങേണ്ടതാണ്. ഞങ്ങളെ പരിഗണിക്കില്ലേ. എന്റെ ഗുരുവായൂരപ്പാ...!)

"സർ, തിരിച്ചൂർ വടക്കുംനാഥൻ, മറ്റു കോയിൽകളെല്ലാം പാത്ത് നാളെ മറുപടിയും വന്തിടാം സർ ആനാൽ ഇപ്പോൾ കൊഞ്ചം അവസരം സാർ". (ഡേയ്, പിന്നെ ഒരിക്കൽ അന്റെ വിസ്താരം കേട്ടോളും". ഇപ്പം കയ്ച്ചിലാക്ക്.)

എന്നാൽ ഇതിനൊക്കെ ഒരു ചെറിയ ഫീസ് ചുമത്തി നഷ്ടപ്പെടുന്ന സമയത്തിന് പകരം ചുരുങ്ങിയത് ചെലവ് കാശെങ്കിലും കിട്ടിക്കോട്ടെ എന്ന് പറയുമ്പോഴാണ് പലരുടേയും ധാർമികതയും സാമൂഹ്യ ഉത്തരവാദിത്വവും സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രൂപ്പിന് അര മണിക്കൂറെങ്കിലും ക്ലാസ്സ് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലേ അതിന്റെ വേദന അറിയൂ. ഫൈനൽ റഫറിയുടെ വരയ്ക്കു പുറത്തു നിന്ന് ഗോൾ പോസ്റ്റിലേക്ക് നിറയൊഴിക്കാൻ രണ്ടുകാലും ഒരു പന്തും മാത്രം പോരേ. ഫിഫാ പന്തോ, ജബുലാനിയോ തന്നെ വേണ്ടല്ലോ. "ഇതൊക്കെ നമ്മൾ ഫ്രീയായി ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കാരേയും കുട്ടികളെയും മറ്റും (എപേർ പെട്ട മനിതർകളെയും) ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതാണ്. (ജഗദീഷിന്റെ ഭാഷയിൽ വിജൃംഭിക്കേണ്ടത്) അത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. അതിനു ഫീസില്ല. ------- എന്നാരോ മഹാനുഭാവലു.

സമയം 8.30 കഴിഞ്ഞു. ചെന്നൈ-ആലപ്പി ഈ നേര മായിട്ടും വന്നിട്ടില്ല. വെറുതെ നെടുവീർപ്പിടുവാനും ശപിക്കു വാനുമെന്നോണം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവൾ വാച്ചിലേയ്ക്കു നോക്കികൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ മാത്രമല്ല. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷ നിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ ആ ജനസാഗരം വാച്ചിലേക്കും റെയി ലിന്റെ സമാന്തരരേഖകളിലേക്കും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ടേ യിരുന്നു. വിദൂരതയിലെവിടെയോ ആ രണ്ട് രേഖകൾ കൂട്ടി മുട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ. അത് വെറും തോന്നലാണല്ലോ? അരികിലെത്തുമ്പോൾ രണ്ടും അതിന്റെ പാതയിൽ കൃത്യമായ അകലത്തിൽ നീങ്ങുന്ന തായി കാണാം. എങ്കിലും പണ്ടെന്നോ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമാ ന്തരരേഖകൾ കൂട്ടിമുട്ടും. at infinity

നീനു ചന്ദ്രൻ
അരിസ്റ്റോ 10

At infinity ഓർത്തപ്പോൾ ചിരിവന്നു. അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ മറ്റാർക്കും ഊഹിക്കാനാ വാത്ത സങ്കൽപങ്ങൾ.

ഒരു ഇടവേളക്കാഴ്ച

ചിന്തകളിലേക്ക് വിദൂരതയിൽ നിന്നെന്നപോലെ ട്രെയിനിന്റെ ചൂളംവിളി വന്നെത്തി. ഓ! വന്നു. എല്ലാവരും ചാടിക്കേറാനാഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ്. തിക്കിതിരക്കി ഒരു വിധത്തിൽ കയറിപ്പറ്റി. ഇരിക്കാനിടമില്ല. നടുനിവർന്ന് നിൽക്കാനായാൽ തന്നെ ആശ്വാസം.

ആദ്യമൊക്കെ തിക്കിതിരക്കി കയറാൻ മടിയായിരു ന്നു. തിരക്കില്ലാതെ അവസാനം കയറി, കാല് വയ്ക്കാൻ പോലുമിടമില്ലാതെ ഇടിയും തൊഴിയുമേറ്റ് ഓ! വല്ലാത്ത പൊല്ലാപ്പ് തന്നെ. പിന്നെ മന സിലായി. നോക്കിനിന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. ഇപ്പോഴാണെ ങ്കിൽ ഇടിച്ചും തൊഴിച്ചും മുന്നേതന്നെ കേറി ഒതുങ്ങി ക്കൂടും. അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത സ്റ്റേഷനിലെത്തു[illegible] യണം.

ഇപ്പോഴി[illegible] പുതുമയൊന്നുമില്ല ഒരു ദിന ചര്യയാണ്. [illegible] മായി നല്ല [illegible] സ്വന്തം വീട് [illegible]

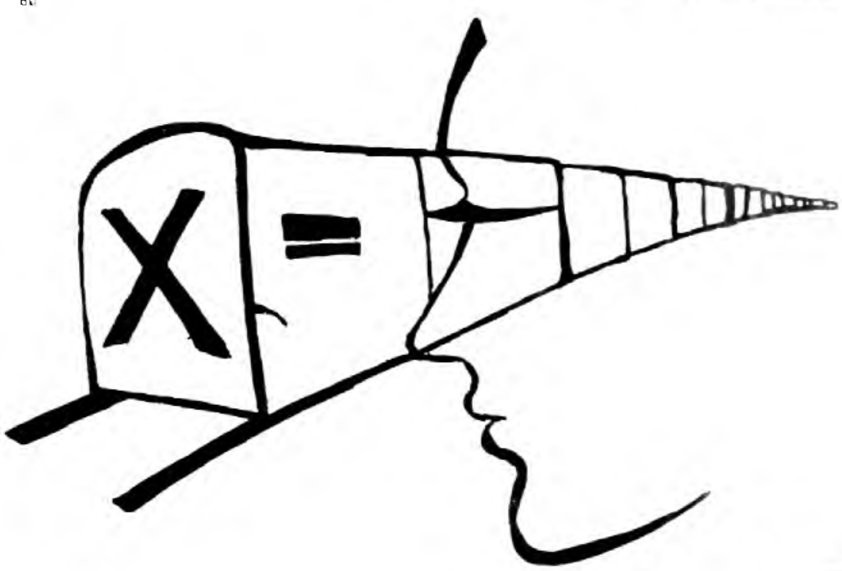

പരിചിതമാണ് ആലപ്പുഴയിലെ ഈ കമ്പാർട്ടുമെന്റ്. ആദ്യമായ് ട്രെയിൻ കണ്ടപ്പോൾ എന്തായിരുന്നു ആവേശം. അതെന്നായിരുന്നു? രാഘവേട്ടന്റെ കല്യാണ ദിവസം. പെണ്ണുകൊണ്ടുവരാൻ പോയപ്പോൾ ഗേറ്റട കിട്ടി. വഴിയിൽ കുറച്ചുനേരം കിടന്നു. അന്നെന്ത ആകാംക്ഷയായിരുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും വണ്ടിക്കുള്ളിൽനിന്ന് തല വെളിയിലിട്ട് കാത്തിരുന്നു. ട്രെയിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ റ്റാറ്റാ കൊടുത്ത് കൈ കഴച്ചു. ഇപ്പോഴോർക്കുമ്പോൾ ചിരിവരുന്നു. അന്ന് എത്ര ആഗ്രഹിച്ചു അതിലൊന്ന് കയറാനമെന്ന്. പക്ഷേ ഇങ്ങനെ ദിനംപ്രതി തീവണ്ടിയാത്രയാണെന്നാരറിഞ്ഞു? അല്ലെങ്കിലും നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ല ജിവിതമെന്ന് ഇതിനിടെ തന്നെ ബോധ്യമായല്ലോ?

ഇതുവരെ നടന്നത്. ഇനി നടക്കാനിരിക്കുന്നത് ഒക്കെ ഞാനാശിച്ചതാണോ? അല്ല. പൊരുത്തപ്പെടലുകൾ. ഒരു പക്ഷേ യോജ്യമല്ലാതിരുന്നിട്ടും, സ്വന്തം നഷ്ടമാകുന്നുവെന്നാലുമുള്ള പൊരുത്തപ്പെടലുകളാണ് ജിവിതം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നർത്തകിയാകണമെന്നാശിച്ചിട്ടും മോഹിച്ചിട്ടും സ്വപ്നങ്ങളെ വഴിവക്കിലിട്ടുകൊണ്ട് ഒരിക്കലുമിഷ്ടപ്പെടാത്ത ഓർക്കുകപോലും ചെയ്യാത്ത ഒരു ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിത്തന്നെപോകുന്നു.

ആ സർക്കാരാഫീസിൽ ഫയൽ കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ കുനിക്കൂടിയിരിക്കുന്നതിലും ഭേദം ഈ യാത്രയാണ്. എന്നും കണ്ടു കണ്ടു പരിചിതമായെങ്കിലും ഈ വഴിയോരക്കാഴ്ചകളുമായിങ്ങനെ......ഇടയ്ക്കിടെ കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ. വിശേഷം പറച്ചിലുകൾ.....ഇന്നെന്തോ അതിലൊന്നും താൽപര്യം തോന്നുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ഇന്ന് സിന്ധുടീച്ചർ വന്നിട്ടുമില്ല. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണിപ്പോൾ ഏറ്റവും സുഖം.

മഹിയേട്ടൻ പറയാറുണ്ട് നിന്റെ ചിന്ത ഇത്തിരികൂടുന്നുണ്ട്. അതാണിത്ര പെട്ടെന്ന് നരയ്ക്കുന്നത്. ചിന്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ നരയ്ക്കുന്നത്. വയസ് പത്തു മുപ്പത്തിയഞ്ചായില്ലേ. വാർദ്ധക്യം എന്റെ ശരീരത്തേക്കാളുപരി മനസ്സിനെ ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കും തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹൊ! ചെവിപൊളിഞ്ഞുപോകുന്നു. അപ്പുറത്തെ ട്രാക്കിലൂടെ എതിർഭാഗത്തേക്കൊരു വണ്ടിപോകുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴതങ് ദൂരെയായി. ഈ രണ്ടുട്രെയിനുകൾ പാസ് ചെയ്യുന്നപോലെ. ഒരിത്തിരി നേരം ഇതുപോലെയായിരിക്കുന്നു ഞാനും മഹിയേട്ടനും. രണ്ടാൾക്കും ഒന്നിച്ചിരിക്കാൻ നേരമില്ല. അവരവരുടേതായ തിരക്കുകൾ കൊണ്ട് ഇരുവഴിയേ അകന്നകന്ന്... ഒരിക്കലും കൂട്ടിമുട്ടാത്ത ആ സമാന്തരരേഖകൾ പോലെയാണ്. ദൂരെനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ തോന്നും അവയൊരൊറ്റ ബിന്ദുവാണെന്ന്. അടുത്തടുത്ത് എത്തുന്തോറും രണ്ടും രണ്ടായി തന്നെ. പക്ഷേ. എന്തോ അവ അകന്നുപോകുന്നില്ല കെട്ടിനിറുത്തിയപോലെ സ്ഥായിയായ ഒരകലം. ഈ അകലം എല്ലാ ബന്ധങ്ങളിലുമുണ്ട്.

അമ്മ എപ്പോഴും പറയും കാലൻ വിളിച്ചാലും കെട്ടിയവൻ വിളിച്ചാലും കൂടെ ചെല്ലണമെന്ന്. അച്ഛന്റെ നിഴലായിരുന്നു അമ്മ. എന്നിരുന്നാലും എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളിൽ ഈ അകലം അവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കാം. ആരോടും പറയാത്തതാകാം. അതെ ഞാനും ആരോടും പറയുന്നില്ലല്ലോ! അല്ലെങ്കിലും പറയാനെന്തിരിക്കുന്നു. എന്നാലും എന്തോ ഉള്ളതുപോലെ.

സ്വന്തം നാവും മനസ്സും രണ്ടുതരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വേളകളെത്രയാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് രണ്ടുമനസ്സും രണ്ടുനാവും തമ്മിൽ ഇത്രയൊക്കെ പൊരുത്തം തന്നെ ഇപ്പോൾ അത്ഭുതമാണ്.

മുൻപിലെ പെൺകുട്ടിയുടെ മുടിയിഴയിൽ നിന്നും വെള്ളത്തുള്ളികൾ കൈത്തണ്ടയിൽ വന്നു പതിച്ചു. ഇടതൂർന്ന നല്ല മുടി കുളിച്ച് വിടർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ മുടി പിന്നിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് തലകുളിക്കാൻ നേരമുണ്ടായില്ല. ഒന്നാം തിയ്യതിയാണ് എന്നിട്ടും! ആദ്യമൊക്കെ എന്നും കാലത്ത് തലകുളി പതിവായിരുന്നു. ഇപ്പൊ വൈകീട്ടന്നെ ഒരൊപ്പിക്കലാണ്.

"എന്താ രാധികേ കുറേ നേരമായല്ലോ മിണ്ടാതെ നിൽക്കണേ! പിന്നിൽനിന്ന് വസന്തേച്ചി ചോദിച്ചു.

ഓ!! ഒന്നുമില്ല വെറുതെ

ഞാനും ഇങ്ങനെ ഓരോന്നാലോചിച്ച് നിൽക്കയായിരുന്നു. പിന്നിൽനിന്ന് ഒരേതള്ളലാണ്. എന്നാണാവോ ഈശ്വരാ ഇതിനൊരറുതി?

ട്രാൻസ്ഫറിന്റെ കാര്യമെന്തായി?

ചിലപ്പോളുടനെത്തന്നെ ഉണ്ടാവും. നാട്ടിലേക്ക് കിട്ട്യാ എളുപ്പായി. മക്കൾടെ കാര്യം നോക്കാനേ ഇപ്പോ നേരംല്യ. കാലത്ത് ഇങ്ങോട്ടുള്ള ഓട്ടം. ട്രെയിൻ മിസ്സായാ പിന്നെ പറയണ്ട. അവിടിരിക്കണോർടെ വായിലുള്ളതൊക്കെ കേൾക്കണം. ഇന്ന് കാലത്ത് ഒന്നും കഴിക്കാൻ നേരം കിട്ടീല്ല. ട്രെയിനില് വച്ച് കഴിക്കാൻ പറ്റുലോന്ന് വിചാരിച്ച് കൊണ്ടുവന്നതാ. കൈയൊന്ന് നിർത്താനും കൂടി സ്ഥലംല്യ പിന്നെങ്ങനെ കഴിക്കാനാ. നിനക്ക് പിന്നെ ഇത്ര പൊല്ലാപ്പുണ്ടാവില്ല. കുട്ടികളിവിടില്ലല്ലോ.

എല്ലാമൊരുക്കി കുട്ടികളെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് വരുന്ന ചേച്ചി പോലും ഇന്ന് കുളിച്ച് തുളസിക്കതിര് ചൂടിയിരിക്കുന്നു. ആരുമില്ലാഞ്ഞിട്ടും ഞാനോ. ആ എന്റെ സൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണവർ പറയുന്നത്.

അല്ലെങ്കിൽ മക്കളില്ലാത്തത് സൗകര്യമാണോ? അവരെക്കൊണ്ട് ഗതികെട്ടിരുന്നെങ്കിലും അവരില്ലാണ്ട് ആ വീട് പോലും ഒരു ഓഫീസായിപ്പോയപോലെ. അവിടെ എല്ലാമുറികളിലും കയറി ഇറങ്ങി ഞാനെന്തൊക്കെയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ആരോ എനിക്കു ചെയ്തുതീർക്കാനായി മാറ്റിവച്ച ഫയൽക്കെട്ടുകൾ പോലെ ഓരോ ജോലികൾ...... എന്നും രാവിലെ ഞാനോടി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുക്കങ്ങൾ, ഒരുക്കലുകൾ ഞാനറിയാതെ ശീലിച്ചുപോയ ശീലങ്ങൾ........ ഓടിയും കിതച്ചുമോഫീസിലെത്തി. എന്തൊക്കെയോ ചെയ്ത് തീർത്ത് വീണ്ടുമൊരോട്ടം. ഇന്നത്തെയ്ക്കുള്ള തയ്യാറാക്കലുകൾ നാളത്തെയ്ക്കുള്ള കണക്കുകൂട്ടലുകൾ, മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ. അവളറിയാതെ ഒരു നീണ്ട നെടുവീർപ്പ് അവളിൽനിന്നുയർന്നു.

"കുട്ടികളെപ്പറ്റി ഓർക്കാവുംല്ലേ?" വസന്തചേച്ചി ചോദിച്ചു.

'ഉം' വെറുതെ മൂളി.

'നോക്കിയേ എങ്ങനെയുണ്ട് ഈ ടവൽ.' അവരൊരു കർച്ചീഫെടുത്തു കാണിച്ചു. നിറയെ വർണ്ണങ്ങൾ തുന്നിച്ചേർത്ത് മനോഹരമാക്കിയ ഒന്ന്.

"ബ്യൂട്ടിഫുൾ" ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ തുന്നിയതാ ട്രെയിനിലിരിക്കുമ്പോ വെറുതെ. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോഴ് ഓരോന്നൊക്കെ ചെയ്യാറുണ്ട്. പടം വരേം പെയ്ന്റിംങ്ങും ഒക്കെ. ഇപ്പോ ഒന്നിനും സമയമില്ല.

എത്ര വലിയ കഴിവാണ് അവർക്കുള്ളിൽ ആരും കാണാതെ.

ഞാൻ പറഞ്ഞു "ഇനിയും ചെയ്യണം".

"കുട്ട്യോളും പറയും അവർക്ക് സ്കൂളില് കാണിക്കാനും വീട്ടിൽ ഭംഗിക്കിടാനൊക്കെ പക്ഷേ സമയം കിട്ടണ്ടേ?"

ട്രെയിനിൽ വച്ചാവാലോ?

"അതിനിരിക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടീട്ട് വേണ്ടേ? ഇനിപ്പോ സ്ഥലം കിട്ട്യാലും തോന്നും വെറുതെ കൊറച്ച് നേരം ഇരിക്കണോന്ന്. ഓരോന്നോർത്ത് ഇരിക്കാനും ഒരു സുഖംണ്ട്. പണ്ടത്തെ കാര്യങ്ങളോ, മക്കളെപ്പറ്റ്യോ ഒന്നുല്ലെങ്കില് നാളത്തെ കറീനെ കുറിച്ചോ ഓർത്തോണ്ടിരിക്കും. അമ്മേനെ കാണാൻ പോകാൻ നേരംല്യ അപ്പോപിന്നെ കുറച്ച് നേരം ഓർമിക്കേങ്കിലും ചെയ്യാലോ."

ഇനി വല്ലതും ചെയ്യാനാണെങ്കിൽ റിട്ടയറായിട്ട് നോക്കാം. അപ്പോപിന്നെ നേരം പോകാനാ പ്രയാസം. ഇപ്പോ എത്ര നേരം ഉണ്ടായാലും ഒന്നുമൊന്നും ആവില്ല്യ.

"സ്റ്റേഷനെത്തി" ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അയ്യോ ഇത്തിരി വൈകി നമ്മടെ ട്രെയിനിന്റെ കാര്യല്ലേ. എന്നാ ശരി. അവർ തിക്കിതിരക്കി വെളിയിലിറങ്ങി.

"അയ്യോ ദാ ടവൽ മറന്നു." അപ്പോഴേക്കും പിന്നിൽ നിന്നുള്ള ഉന്തും തള്ളുമേറ്റ് ഞാനും വെളിയിലെത്തി.

ആരുമറിയാതെ പോയ ഒരു കലാപാടവം എന്റെ കൈക്കുള്ളിലിരുന്ന് വിങ്ങി.

നാളെ കൊടുക്കാം എന്നോർത്ത് ഞാൻ ധൃതിയിൽ നടന്നു.

അവിടെ എനിക്കായ് ഒരു മേശയും കസേരയും കൂറ്റൻ ഫയൽക്കെട്ടുകളും കാത്തിരിപ്പുണ്ട്.

[illegible] പറയാറുണ്ട്. [illegible] ചിന്ത [illegible] ന്നുണ്ട്. [illegible] പെട്ടെന്ന് [illegible] ത്. [illegible] കൊണ്ട[illegible] യ്ക്കുന്നത്. [illegible] പത്തു മുപ്പ[illegible] യില്ലേ. [illegible] എന്റെ [illegible] ബാധിക്കുന്നു [illegible] എനിക്കു [illegible] ത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹൊ! [illegible] ളിഞ്ഞു [illegible] അപ്പുറത്തെ [illegible] ലൂടെ [illegible] ക്കൊരു [illegible] ന്നുണ്ട്. [illegible] ട്രെയിനുകൾ [illegible] ചെയ്യുന്നപോലെ. [illegible]

VENU'S

ARCADE

KALATHODE , MANNUTHY, 0487-2371747, 9387766600

Best Compliments From

നിങ്ങളുടെ പഴയ ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഉപകരണങ്ങൾക്ക്
₹ 3000/- വരെ എക്സ്ചേയ്ഞ്ച് സൗകര്യം

0% Interest
Loan & Exchange
Mela

MOBILE PHONE, HOME APPLIANCES
DIGITAL CAMERA & LAPTOP

REFRIGERATOR, AIR CONDITIONER,
WASHING MACHINE, MIXER GRINDER, LCD TV, etc..

നാലുമണിപ്പൂക്കൾ

നോവ്

നിന്റെ പ്രണയം
എന്നിൽ പുതുമഞ്ഞായ്
പെയ്തു നിറയുന്നു
അവ മഞ്ഞുമലകളായ്
എങ്ങും ഒഴുകി നടക്കുന്നു
പലപ്പോഴും അവയെന്റെ
ഹൃദയഭിത്തികളിലുരഞ്ഞ്
ചോര വാർക്കുന്നു.

നൊമ്പരം

ഞാൻ
പറയാതെ പറഞ്ഞൊരി
പ്രണയമൊക്കെയും
നീ-
യറിയാതെ പോയോ?
എന്നതാണെൻ നൊമ്പരം

പുളകം

കടലല കരയെ
പുണർന്നപ്പോൾ
കരയുടെ പുളകം
മണൽത്തരിയായ്

കാപട്യം

കനിവിന്റെ കണ്ണുനീർ
കലരാത്ത കരളിന്റെ
കവിതയിതൊക്കെയും
കപടമല്ലേ?

സ്വാതി ലക്ഷ്മി
കാലി. [illegible] 09

അവശേഷിപ്പ്

നാലഞ്ചു നാളുകൾക്ക് ശേഷം ഞാനിന്ന് കണ്ണാടി നോക്കി. എന്നിൽ വന്ന വലിയ മാറ്റങ്ങളെ ഈ കൊച്ചു കണ്ണാടി കാണിച്ചു തരുമ്പോൾ, കൺപീലികൾ മുഴുവനായും കൊഴിഞ്ഞുപോയ എന്റെ കണ്ണുകൾ വീശിയടിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ ബാക്കിപത്രം പോലെ. പശ്ചാത്തലം ശൂന്യമായ കണ്ണുകൾ. കണ്ണുകൾ മാത്രം.

മേശപ്പുറത്ത് പുസ്തകങ്ങൾ കുന്നുകൂടി കിടക്കുന്നു. അമ്മു പുതുതായി കൊണ്ടുവന്ന രണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു വശത്ത് അടുക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു. അവയുടെ പേര് നോക്കി. പുറംചട്ടയിലൂടെ കൈയ്യോടിച്ചു-നല്ല മിനുസം. ലീലാ മേനോന്റെയാണ്- കാൻസറിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിരാളിപ്പിടുത്തത്തെ മനഃശക്തി കൊണ്ട് മാത്രം നേരിട്ട് ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് നടന്നുകയറിയ പ്രശസ്ത പത്രപ്രവർത്തക-

അരികിൽ ആരെയും കാണുന്നില്ല. മുന്നിലെ ബെഡിലേയ്ക്ക് കണ്ണുകൾ നീണ്ടു. അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന മറ എടുത്തു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബെഡ് വൃത്തിയായി കാണാം. ആ മറയ്ക്കപ്പുറം ഇന്നലെ നടന്നത് മരണമാണ്. എന്റെ തൊട്ടരികിൽ മരണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെന്നോട് പറയാതിരുന്നതാണെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. ഇന്നലെ രാത്രി മരണത്തിന്റെ കാലൊച്ച - തണുത്ത കാലൊച്ച- ഞാൻ കാതോർക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സെക്കന്റോ, അതിന്റെ നൂറിലൊന്നോ സമയംകൊണ്ട് ഒരു ജീവനെ മറ്റൊരിടത്തെത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന മരണമല്ലേ പ്രകാശത്തെക്കാൾ വേഗം കൂടിയത്? അതോ ഈ രണ്ടു ലോകങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അകലം ഇത്ര ചെറുതാണോ?

ഇങ്ങനെയൊരു അവസാനമാണ് ഈ ജീവിതം കൊണ്ടുണ്ടാവുകയെങ്കിൽ, ഇത്ര ദീർഘമായൊരു കാത്തിരിപ്പിനർത്ഥമെന്താണ്? -മനസ്സിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉറഞ്ഞു കൂടുകയായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ, ചുറ്റും കൂടിനിൽക്കുന്ന ബന്ധുക്കളുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും ഇടയിൽ അവരുടെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന നിശ്വാസങ്ങൾക്കും, ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന കണ്ണീരിനും, അടക്കിപ്പിടിച്ച തേങ്ങലുകൾക്കുമിടയിൽ കിടന്ന് മരണത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടിവന്ന ആ സാധുവിന്റെ ദൗർഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി കൂടി ഓർത്തുപോയി.

രാത്രി പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ, ആ വൃദ്ധന്റെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസങ്ങൾ ഉച്ചസ്ഥായിയിലായി പിന്നീടതൊരു താരാട്ടായി പരിണമിക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നിദ്ര ഇരച്ചുകയറി. പുലർന്നപ്പോഴുള്ള കാഴ്ച ഇതാണ്: ശൂന്യത.

രാവിലെത്തന്നെ അമ്മുവിനോടും അമ്മയോടും ഒപ്പം ക്ഷേത്രത്തിൽപോയി. മനസ്സിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഹോസ്പിറ്റലിനരികിൽ തന്നെയാണ് ശിവക്ഷേത്രം. പച്ചപ്പും കുളിർമയും നിറഞ്ഞ ഈ അന്തരീക്ഷം എനിക്കിഷ്ടമാണ്. ശ്വസിക്കുമ്പോൾ മൂക്കിൽ തണുത്ത വായു ഇരച്ചുകയറുന്നു. മരണത്തിന്റെ തണുപ്പ്.

അരികിലെ ബെഡ് രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തേയ്ക്ക് ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നു. അവസാനം, അവിടെ വന്നുചേർന്ന പുതിയ അതിഥിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോയി നാലോ

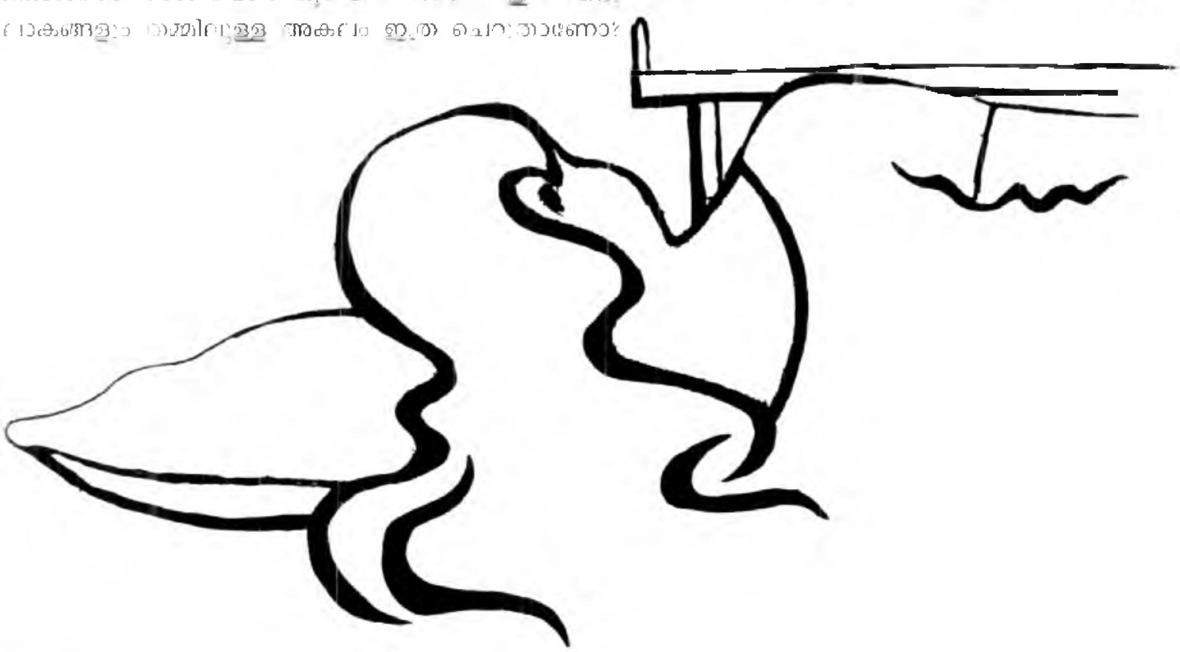

അഞ്ചോ വയസ്സ് പ്രായം. നിറയെ കൺപീലികളുള്ള അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ രണ്ടു കുഞ്ഞു നക്ഷത്രങ്ങൾ. കവിളിണകളിൽ സൂര്യതേജസ്സ്. ചുവരിലെ ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ ചിത്രം ഇവനെക്കണ്ടു വരച്ചതാണോ എന്നു കൂടി സംശയിച്ചുപോകും. ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ ഒന്നുകൂടി നോക്കാതിരിക്കാനാവില്ല; ആർക്കും. അവന് രക്താർബുദമാണ്. മുൻപ് അമൃത ഹോസ്പിറ്റലിലായിരുന്നു. പിന്നീട് അവിടുത്തെ ഡോക്ടർ ഇങ്ങോട്ട് റഫർ ചെയ്തതാണ്.

ആ പുതിയ അതിഥി, ഏറെ സ്വാധീനിച്ചതും, അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതും എന്നിലായിരുന്നു; എന്റെയീ ശിഷ്ടമായ, നൈമിഷിക ജീവിതത്തിൽ കൂരിരുൾ മൂടിയ എന്റെ ലോകത്തേയ്ക്ക്, പ്രകാശം അരിച്ചിറങ്ങുകയായിരുന്നു. പ്രകാശം ! പ്രകാശം ! !

അപ്പു; ക്രമേണ എനിക്കെല്ലാമായിത്തീരുകയായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ വന്നു പോകുന്ന അമ്മയെക്കാളും, എപ്പോഴും കരയുന്ന മുത്തശ്ശിയേക്കാളും. അവനെന്നെ വേണമായിരുന്നു. ഊട്ടാനും, ഉറക്കാനും എല്ലാം ചിരിക്കുന്ന മുഖങ്ങൾ മാത്രം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന എന്റെ അപ്പു. ചൂടുവറ്റിയ എന്റെ മാറിൽ കിടന്നാണ് അവൻ ഉറങ്ങിയിരുന്നത്. അവനുവേണ്ടി ഞാൻ താരാട്ടു പാടി; ഒന്നല്ല ഒരായിരം താരാട്ടുപാട്ടുകൾ.

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഹോസ്പിറ്റൽ മുറ്റത്ത് ഞങ്ങൾ നടക്കാനിറങ്ങുക പതിവായി. മഴ പെയ്തു തോർന്ന ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ മുറ്റത്ത് നിന്നും ഒരു കണ്ണീർ പുല്ല് തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഞാനവന്റെ കണ്ണുകളിൽ എഴുതികൊടുത്തു. അതിലവനുണ്ടായ അത്ഭുതവും ആഹ്ളാദവും ചെറുതല്ല. ചിത്രശലഭങ്ങളോടായിരുന്നു അവന് കമ്പം. അവയുടെ വർണ്ണവും സൗന്ദര്യവും അവന്റെ കുഞ്ഞുകണ്ണുകളിൽ വിസ്മയം വിരിയിക്കുന്നത് ഞാൻ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി നിന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ, കോറിഡോറിന്റെ ഒറ്റത്തൂള്ള നാരകത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന വെള്ളിനിറത്തിലുള്ള കൊക്കൂൺ അവനെന്നെ കാണിച്ചു. അതെന്താണെന്ന് അവനറിയണം. ഞാനൊരു കഥ പറഞ്ഞു- കാണാൻ ഒട്ടും ഭംഗിയില്ലാത്ത ഒരു തടിയൻ പുഴുവാണ് അതിനകത്തെന്നും, ഭംഗിയുള്ളവനായി ജനിക്കാൻ അത് ഈ കൂട്ടിനകത്ത് തപസ്സിരിക്കുകയാണെന്നും. ഭഗവാൻ അനുഗ്രഹിച്ചാൽ ഈ കൂട് തുറന്ന് അതൊരു ചിത്രശലഭമായി പുറത്തുവരുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നീടെല്ലാദിവസവും ശലഭത്തെക്കാണാൻ, അപ്പു അവിടെ വന്നുനോക്കുക പതിവായി. അങ്ങനെയങ്ങനെ എന്റെ ലോകവും അപ്പുവിനോളം ചെറുതായി. ചെറുതും സുന്ദരവുമായ ഞങ്ങളുടെ ലോകം.

പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ പേറുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിനെ അടക്കാൻ ഒന്നിനും കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ- അതാഞ്ഞുവീശി. ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ അപ്പു വേദനകൊണ്ടു പുളഞ്ഞു. തുടർന്നുള്ള രണ്ടു ദിവസം അവൻ കട്ടിലിൽ തളർന്നു കിടന്നു. എന്റെയുള്ളിലെ വേദനയും കണ്ണീരും ഞാൻ നിശബ്ദം കടിച്ചിറക്കി.

മൂന്നാം ദിവസം ഉണർന്നെണീറ്റ അപ്പു [illegible] ഉന്മേഷവാനായിരുന്നു. രാവിലെത്ത[illegible] അമ്പലത്തിൽ പോയി. അവിടെ [illegible] -ഞാനവന്- മാർക്കണ്ഡേയനെ രക്ഷിക്[illegible] ഇല്ലാതാക്കിയ ഭഗവാൻ ശിവന്റെ കഥ [illegible]ടുത്തു. ഇനി വേദന വരുമ്പോൾ 'നമഃശിവായ' [illegible]മെന്നും പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്നാണ് അപ്പുവിന്റെ [illegible] തളർന്ന മുഖം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞത്. അവനെയും എന്നെയും ഒരുപോലെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന [illegible] തീവ്രതയെപ്പറ്റിയോർത്തപ്പോൾ, വികാരങ്ങ[illegible] പൊട്ടുകയായിരുന്നു. അവനെ മാറോടടക്[illegible] തേങ്ങിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. അമ്പരപ്പോടെ [illegible] കണ്ണുകൾ എന്നിലേയ്ക്ക് നീണ്ടു. ഞാൻ കണ്ണീ[illegible] കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. 'അപ്പൂ... മോനേ... എന്നെ അമ്മ യെന്നൊന്ന് വിളിക്കൂ...!! അവൻ വിളിച്ചു. [illegible] കൈചുറ്റി എന്റെ കവിളിൽ ചുംബിക്കുക [illegible]

ആ വിളിയിൽ ഞാൻ പൂർണ്ണത [illegible]ന്നു. ഞാൻ സ്ത്രീയായി അമ്മയായി. പേറ്[illegible]ച്ചില്ലെങ്കിലും എനിക്കിന്നൊരു കുഞ്ഞു[illegible] 'അമ്മേ' യെന്ന് വിളിക്കാൻ എനിക്ക് അപ്പുവു[illegible] എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും [illegible] ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

പക്ഷേ, കൊടുങ്കാറ്റ് കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചുഴ്ന്നു നിന്നിരു[illegible] വൻവിപത്ത് മെല്ലെ മെല്ലെ തലപൊക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും വർണ്ണങ്ങളേ[illegible]യും കവർന്നെടുത്തുകൊണ്ട്, എന്നെ വീണ്ടു[illegible]ടെ പടുകുഴിയിൽ തള്ളിയിട്ട് അത് അപ്പുവിനെ[illegible] കടന്നുകളഞ്ഞു.

പക്ഷേ, മറക്കാനാവുന്നില്ല അമ്മയ്ക്ക് [illegible] വിന്റെ വാതിലിലൂടെ എന്നെ തിരഞ്ഞ [illegible] കണ്ണുകളെ. നേരിൽ കാണുമ്പോൾ കണ്ണീരി[illegible] കുഞ്ഞിക്കണ്ണുകളിൽ തെളിയുന്ന താരകളെ [illegible] കൈകളുയർത്തി എന്നോടു ചേരാനായ[illegible] പക്ഷേ എന്തിനാണെന്നറിയില്ല കുഞ്ഞേ, [illegible] ഴും പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. നീ [illegible] മെടുക്കുമ്പോൾ പോലും ദൈവം നിന്നെ [illegible] ഇങ്ങോട്ട് തിരിച്ചയക്കണേ എന്ന്!

നിന്റെ തണുത്ത ശരീരവും വഹിച്ച് [illegible] ഒരു വെള്ളപ്പൊട്ടുപോലെ കൺമുൻപിൽ [illegible] മായുമ്പോൾ, ഞാൻ നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട [illegible] ചുവട്ടിലായിരുന്നു. അതിൻമേൽ പുതു[illegible] വെള്ളികൊക്കൂണുകൾ കൂടി തൂങ്ങിയ[illegible] അപ്പൂ. അവയിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന ശലഭ[illegible] പറയുന്നതുപോലെ ചിരിക്കുന്ന മുഖമായി[illegible] ടെ ശരീരത്തിനും, നനുത്ത ചിറകുകൾക്[illegible]യിരുന്നു. നിന്നെ പുളകം കൊള്ളിക്കുന്ന [illegible] തണുപ്പല്ല; മരണത്തിന്റെ തണുപ്പ്...

ഡോ. സുരേഷ്കുമാർ
സോഷ്യൽ സയൻസ്
ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

യൂണിവേഴ്സിറ്റി

"സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു തീ പിടിച്ചു"!!
ഒരു ബക്കറ്റ് വെള്ളവുമായി
തീ കെടുത്താനോടുന്നതിനിടയിൽ
ഞാൻ എന്റെ മേധാവിയോടു വിവരമുണർത്തിച്ചു.
എന്നും Through Proper Channel
വേണമെന്നു ശഠിയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ
"യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ വിവരമറിയിയ്ക്കാൻ
എനിയ്ക്കു ഉത്തരവ് വാമൊഴിയായികിട്ടി.
അതിനടുത്ത മേൽ-മേധാവിയെ വിളിച്ചു വിവരം ഉണർത്തിച്ചപ്പോൾ
അദ്ദേഹം ഉവാച: "യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ വിവരമറിയിയ്ക്കൂ"
മേൽപടിയാന്റെ ഒരു പടിമുകളിൽ വസിക്കുന്ന
മേധാവിയ്ക്ക് "Advance Copy" "ഫൈഡിയ" വഴി നല്കിയപ്പോൾ
"യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ വിവരമറിയിക്കാൻ" മാർജിനിൽ ഉത്തരവ്.
ഞാനെടുത്ത ഒരു ബക്കറ്റുവെള്ളം തീ നക്കിത്തുടയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു
പരമാധികാരിയുടെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു
(നേരിട്ടു വിളിയ്ക്കാൻ വകുപ്പില്ല)
"യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ അറിയിയ്ക്കാൻ"
വ്യക്തി സഹായി (Personal Assistant-
എന്ന് സായിപ്പ്) കൃത്യമായി ഉത്തരം തന്നു.
എന്റെ ഒരു ബക്കറ്റുവെള്ളം കൊണ്ടും ദാഹം തീരാതെ
തീ നാവുകൾ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു മീതെയുയർന്നു.
പിറ്റെ ദിവസം സഞ്ചയനത്തിനായി
ചാരക്കൂനയിൽ അസ്ഥികൾ തിരയുമ്പോഴും
ആരെടാ ഈ "യൂണിവേഴ്സിറ്റി" എന്നെനിയ്ക്കു പിടികിട്ടിയിരുന്നില്ല !

Dr. P.K. Rajeevan
Pomology & Floriculture
Department

Of itches and scratches...

Ever thought of the most noxious malady, under the pressure of which the modern society is limping and gasping? The most dangerous ailment, which can easily afflict even the well educated and the highly placed?

The following treatise is an account of instances (part fact, part fiction), which narrates the epidemiology of this infectious disease, the mental disorder.

Take a sip before you scratch

In the past, men of power sent their confidants to tap important news from public places, like, a coffee shop. "You 'go, sip a coffee and eavesdrop", was the style of functioning. However, the term 'gossip' is sometimes used to specifically refer to the spreading of dirt and misinformation through excited discussion of scandals.

The most common definition of gossip seems to be any conversation between two or more people about another person who is not there. Gossip has so far been researched in terms of its evolutionary psychology origins, which has found it to be an important means by which people can monitor cooperative reputations. This also aids social bondage in

large groups, like co-passengers, members of lunch companies etc.

But, also realize that, gossip is more than just idle chatter: It is the key to navigating our social worlds. If you do not have a key, make one yourself and enjoy the art of mud-slinging. Is there better way to burnish your bad genes?

Dealing anonymous scratches

It is scary knowing anybody can write anything about you and you might never find out who wrote it. Keeping letter anonymous really brings out the worst in people. Certain psychological studies from the 60's showed people were more willing to hurt a test subject if they had less of a connection with that person. The same principle explains why people act more maliciously when they have anonymity. However, in certain scandalous letters or notices, the author would leave a trail (for e.g., keeping himself at a high pedestal, which may not conform to reality), that can be easily deciphered.

It is interesting how individuals would trash or taunt others from behind but would most likely not engage in such behavior face-to-face. Are some humans just carrying hidden anger? Or, is it low self-esteem?

Rejected individuals are said to lash out at whosoever when faced with social exclusion. In the time of the great kings we had a seemingly beautiful method of dealing with nincompoops by whip lashing. Can we borrow the law from other countries?

(On the contrary, it is also felt that, it is possible to imagine a situation when people are afraid to speak out, and then, we need to have the option to be anonymous).

Jealous but vicarious scratch

The more literate, the more jealous: are we? To our knowledge it is the by-product of the developmental process of the modern society. Bertrand Russell in *Mortals and Others* had opined that 'one of the dividing lines between people who are old fashioned and people who have a modern outlook is as to jealousy'.

In workplace this has to be seen on par with other sorts of humiliations. More often, sexual jealousy is a prevalent cause of indiscipline in workplaces which may also lead to anonymity, especially among the grey haired. The funny part is that everybody carries about with him two kinds of sexual psychology, one applicable to himself and the other to the person he is in love with. This functions to defend paternity confidence and is therefore expected to be a ubiquitous aspect of male psychology.

You can perceive a plausible story and attack the enemy of your much re-written fairy tale. Wonder what else MCPs (male chauvinistic pigs) could do to suppress the ardent desire to thrash his better half for his own ignominious shortcomings!

Indiscriminate itching of idle minds

The good old phrase goes like this: 'an idle man's mind is a devil's workshop'. But beyond this phraseology, one might ask a genuine question: are you paid to be idle?

Yes, you can easily get a license to idle, and thereby make an egress from your duties, encroaching into others time, causing severe loss to the institution: if you have political insignia (and, of late, communal and gender label too. By the way, '*The book of Women*' by Osho, gives an altogether different insight on gender aspect).

In our state of affairs, affiliation to certain political parties means making a beast out of a rabbit. Most of the itching you see around is the creation of idling minds, which derive pleasure from the ruins.

Not inclined to party politics? Find a means of your own. Treading the path of great scientists, invent something yourself. At least you can feign chronic sickness. The employed ones can avail tax benefit too. But be cautious in choosing the disease. You might very well land in trouble otherwise.

Territorial domains of itching wag tails

Each dog has a territorial jurisdiction (see also *'Parinamam'* of. M.P.Narayana Pillai). It is very normal to see a male dog marking his territory. The problem occurs, when he tries to do this inside the house by urinating on the couches etc. A dog that does this is behaving territorial in an extreme way and such dogs tend to be very arrogant and aggressive. This type of behavior is usually resolved through therapy and injections that do not allow the production of masculine hormones or by neutering the dog.

Do human beings subscribe to this? Old and new kings alike enjoy the pleasure of scratching themselves contently during the process of extending their territory into others. And they feel proud of the act.

Dialectical itches of poor souls

Usually, when you figure your enlisted foe round the corner, you get an itch. You can feel the blood gushing towards your head, triggering a series of chemical reactions inside your body, putting you in dilemma. Some people instantly fish out their mobile phone and pretend to talk to some devil sitting in the sky. Others take the next turn and vanish into the oblivion, moving like a rat. The most learned ones pass the foe as if passing a pillar, looking for a new comet in the distant sky.

Now we have reached the most advanced state of looking at a man and telling the rule, triggering the rival social forces to put all the rules in clutter and jeopardy.

You scratch his back and win my gift

Scratching a card and winning a gift has now become a consumer trap the world over. You receive a card, pick out a coin and gently scratch on the designated patch, eyes gleaming and mind beaming. The process lasts for a few seconds and ends up usually with a sigh. And then you look for the next opportunity to scratch.

'You scratch my back and I scratch yours' is an outdated statement. Now this phrase has been modified as 'you scratch his back and win my gift'. After all one has to make a difference so as to stand out in the crowd and to hit the headlines.

Rebirth of recurrent itches

A characteristic feature of our society is, finding a reason for not doing something you are supposed to but you do not want to do. Some people always get an itch to go behind the curtain when the show begins. Given an opportunity the excuses queue up endlessly. We know of photo sensitive people who are engaged surreptitiously in meditative research, hatching out novel excuses.

However, the most prominent of these excuses will surface when it comes to parting with money. You read books or not (the attitude would seldom change) it is worth reading *'Many Lives, Many Masters* (by Dr. Brian Weiss, an American psychotherapist).

Manifestation of mental itches

People may look at psychosomatic medicine from different views. One school of thought is that in which signs and symptoms in somatic organs accompany specific mental diseases.

Yet another consideration is the one that is least established, but nevertheless the most discussed recently. This maintains that repeated emotional or psychological stress may actually produce certain somatic diseases, such as asthma, hypertension or eczematoid dermatitis, like the teenagers getting pimples when under stress. This opens up great hope for those who would like to know in advance the kind of devil working in the mind of the other.

The famous existentialist Sartre has once said: 'others are hell'.

May be an occasional entry into that hell would also be enjoyable!

THE ANGEL- BOUGAINVILLEA

Atheena. a
Aristaeus '10

Plants and trees are a feast to human eyes, always. The colourful flowers of various shapes and scents, around us are charming and fascinating. Non flowering plants are also attractive because of their beautiful leaves and cutely arranged branches. So we grow them as garden plants.

My favourite 'bougainvillaea' is one of the few typical wonder plants famous for its surviving capacity. Originated in the central Europe, this plant grows abundantly all over in the monsoon, tropical and in desert region of the world. It strongly thrives in heavy rain or in hot shine , showing not much difference.

The long thorny stem protects stretches of boundary as a fence and over the walks keeping intruders at bay. The flowers come out in a full range of colours: pink, yellow, brick red, blood red and in white too. All these make the flowers and the plant beautiful as well as unique. Bougainvillaea grows taller and creeps higher towards the intense heat of sunlight, with the bright flowers and the green leaves. This is more evident in the desert countries of gulf.

The flower illuminates themselves like bright decorative colour bulbs as in a festival. It makes its presence prominent in front of posh villas and across the gateways. It is ridiculous that some folks call them as 'kadalasu poovu' , for it is largely imitated by craftsmen. When all other leaves go brown in summer, pretty bougainvillea still dances in the wind, greenish and healthier. Besides, it stands tall and unbeatable even when it rains 'cats and dogs', proving successfully it's wonderful capacity to survive in extreme conditions, making bougainvillaea, the queen of all hearts. She sways gently in the wind getting herself ready for the forth coming rain or extreme heat, or whatever, singing, come what may...

സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഏതുമില്ലാതെ

ഏറ്റവും ലളിതവും ആകർഷകവുമായ

കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കിൽ

വായ്പ നല്കുന്നു.

- പതിനാല് ജില്ലാ ആസ്ഥാനങ്ങളിലും ഓഫീസുകൾ
- ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം ഗുണഭോക്താക്കൾ
- 570 കോടിയിലധികം രൂപ ഇതുവരെ വായ്പ നൽകി
- SBTയുടെ 500-ൽപരം ശാഖകളിലൂടെ തിരിച്ചടവിനുള്ള സൗകര്യം
- ഗുണമേന്മയിൽ മികച്ച പ്രകടനത്തിനുള്ള ദേശീയ അംഗീകാരങ്ങൾ
- കഴിഞ്ഞ സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ മാത്രം 425 കോടിയിൽപരം രൂപയുടെ വായ്പ നൽകി

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന ഓഫീസുകളുമായി ബന്ധപ്പെടുക

തിരുവനന്തപുരം
Ph: 0471-2434649 M: 94477 10011

കൊല്ലം
Ph: 0474-2766276 M: 94477 10022

പത്തനംതിട്ട
Ph: 0468-2226111 M: 94477 10033

ആലപ്പുഴ
Ph: 0477-22254121 M: 94477 10044

കോട്ടയം
കോട്ടയം-1
Ph: 0481-2303925 M: 94477 10055

ഇടുക്കി
Ph: 0486-2236284 M: 94477 10066

എറണാകുളം
Ph: 0484-2394005 M: 94477 10077

തൃശൂർ
Ph: 0487-2321776 M: 94477 30011

പാലക്കാട്
Ph: 0491-2545167 M: 94477 30022

മലപ്പുറം
Ph: 0483-2734114 M: 94477 30033

കോഴിക്കോട്
Ph: 0495-2761910 Mob: 94477 30044

വയനാട്
Ph: 04936-246309 M: 94477 30055

കണ്ണൂർ
Ph: 0497-2706196 M: 94477 30066

കാസറഗോഡ്
Ph: 04994-227060 M: 94477 30077

KSBCDC

കേരള സംസ്ഥാന പിന്നോക്ക വിഭാഗ വികസന കോർപറേഷൻ
(ഒരു കേരള സർക്കാർ സ്ഥാപനം)

www.ksbcdc.org, www.ksbcdconline.org

AJA 9387177771
Mob: 9447182277

PH:0487 2442524

Give your journeys A Dream Touch

BAD BOY GROUP

TOURS & TRAVELS

St.Thomas College Road, Thrissur, Kerala

A/c Luxury coach buses with in Digital Acustic Surrounding DVD DivX System, Codeless Mike, Lazer & Fog Show

We Will Arranging All Package Trips & Every Friday Trips to Velankanni Volvo, Semi Sleeper Air Bus

Campus

"ഇവിടം വിട്ടുപോയാലും
ഗുൽമോഹറും കണിക്കൊന്നയും
പൂക്കാതിരിക്കില്ല. വൃശ്ചിക കാറ്റ് വീശാ
തിരിക്കില്ല. തെളിഞ്ഞ
ആകാശവും അതിലെ
വെള്ള മേഘങ്ങളും പോയ് മറയില്ല.
പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മകൾ
ഞങ്ങൾ കൂടി ഭാഗമായ നിങ്ങളുടെ
ഓർമ്മകൾ മായാതിരിക്കട്ടെ.."

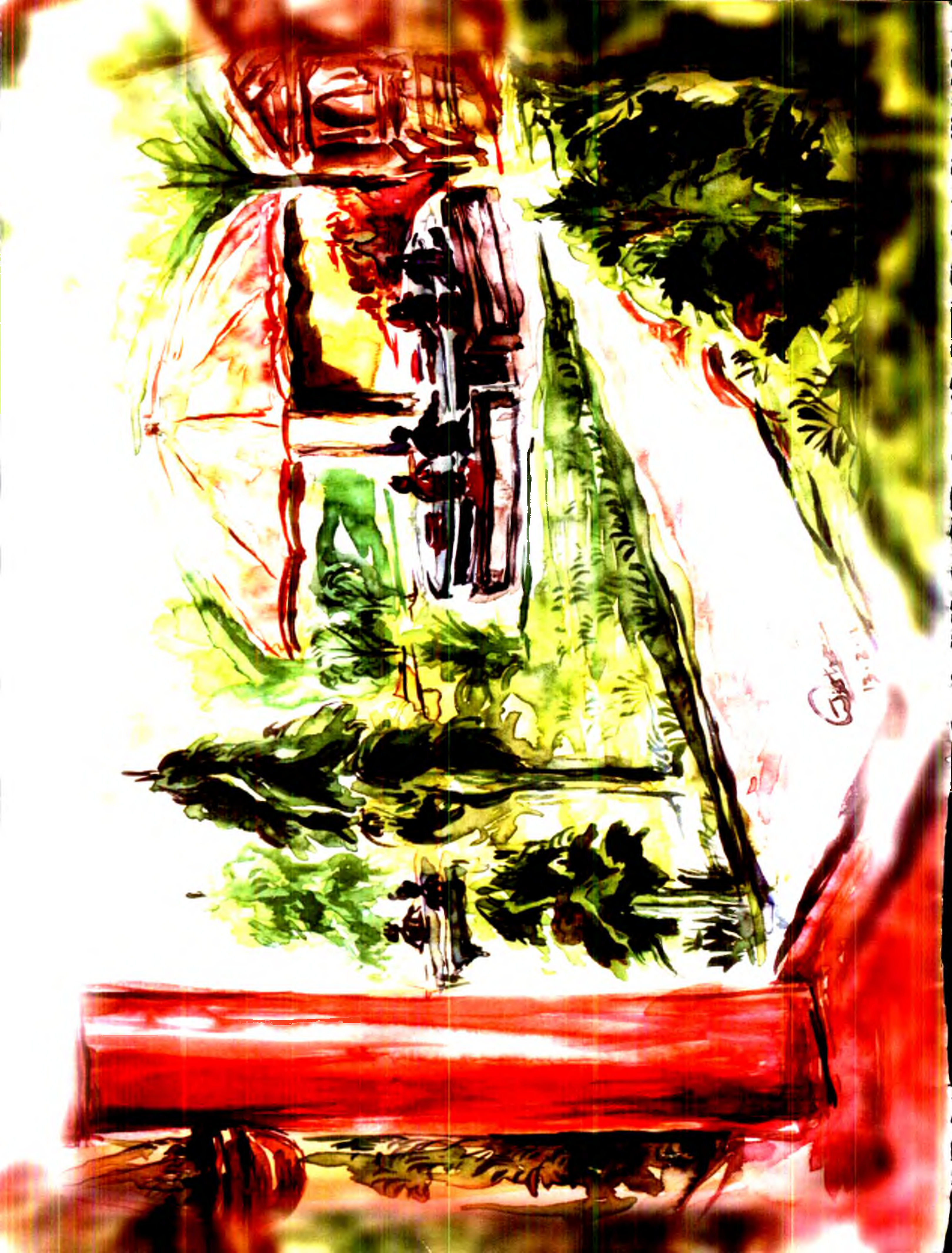

പിറവി

കാർഷികകേരളത്തിന്റെ ആത്മാവ് തൊട്ടറിയാനായ്....കർഷകന്റെ മനസ്സും മണ്ണിന്റെ മണവും അടുത്തറിഞ്ഞ്, എങ്ങും ഹരിതശോഭ പരത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു കലാലയത്തിന്റെ സ്പന്ദനംകൂടി.... 1972 കേരള അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽ കോളേജ് ഓഫ് ഹോർട്ടിക്കൾച്ചർ പിറവിയെടുത്തു.

കോളേജ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നാന്ദി കുറിച്ചത് മണ്ണുത്തിയിലെ വെറ്റിനറി കോളേജ് ക്യാമ്പസിലാണെങ്കിലും 1978ലാണ് കേളേജ് പൂർണമായും വെള്ളാനിക്കരയുടെ ഭാഗമായത്. ഡിഗ്രി പ്രോഗ്രാമും റിസർച്ച് പ്രവർത്തനങ്ങളും ലക്ഷ്യമിട്ടായിരുന്നു കേളേജിന്റെ തുടക്കം. 20 വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു BSc (Hort) ഡിഗ്രിയുടെ ആദ്യബാച്ച്. പിന്നീട് 1976-ൽ അംഗസംഖ്യ 30 ആയും 1977-ൽ 40 ആയും ഉയർന്നു. 1977-ൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള BSc (Ag) പ്രോഗ്രാം ആരംഭിച്ചു. പിന്നീട് BSc (Agr), BSc (Hort) എന്നിവയുടെ സിലബസ്സുകൾ സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് BSc (Agri) എന്ന ഒരൊറ്റ കോഴ്സ് ആക്കിച്ചുരുക്കി. പക്ഷേ അംഗസംഖ്യ 75 ലേക്കും പിന്നീട് 90ലേക്കും ഉയർന്നു. അങ്ങനെ ഒരു കലാലയത്തിന്റെ മധുരമേറിയ ദിനങ്ങൾ അതിവേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടുനീങ്ങാൻ തുടങ്ങി. യുവതലമുറയുടെ സ്വപ്നങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും പിന്നെ അല്പം സ്വകാര്യങ്ങളും ക്യാമ്പസിലെങ്ങും തളംകെട്ടി. രണ്ട് ബ്ലോക്കുകളിലായി കോളേജ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഊർജ്ജസ്വലമായി മുന്നേറി.

1976-ൽ ആറ് വിഭാഗങ്ങളിലായാണ് പി.ജി. പ്രോഗ്രാം ആരംഭിച്ചത്. ഹോർട്ടികൾച്ചർ, അഗ്രോണമി, അഗ്രികൾച്ചറൽ ബോട്ടണി, സോയിൽ സയൻസ് & അഗ്രികൾച്ചറൽ കെമിസ്ട്രി, അഗ്രികൾച്ചറൽ എന്റെമോളജി, പ്ലാന്റ് പത്തോളജി എന്നിവയായിരുന്നു. അവ [illegible] 1979ൽ ഈ വിഭാഗങ്ങളിലും PhD പ്രോഗ്രാമും ആരംഭിച്ചു. [illegible] Economics, Extension, Microbiology, Statistics, Home Science എന്നി വിഷയങ്ങൾക്കുകൂടി പി.ജി. പ്രോഗ്രാം ആരംഭിച്ചതോടെ കോളേജിന്റെ യശസ്സും പ്രാധാന്യവും നാടെങ്ങും അറിയാൻ തുടങ്ങി. ഒരു കൂട്ടം നല്ല അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഒത്തുചേർന്നതോടെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ പൂർണതയിൽ രൂപം കൊണ്ടു.

1979-ലും 80-ലും ആയി രണ്ട് പോസ്റ്റ് ഗ്രാജുവേറ്റ് ഡിപ്ലോമ കോഴ്സുകൾ (One Year duration). Natural Rubber ഉല്പാദനത്തിലും Land water resources ലും ആരംഭിച്ചെങ്കിലും അത് പിന്നീട് നിർത്തലാക്കുകയായിരുന്നു. Man power development scheme ന്റെ ഭാഗമായി [illegible] വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് Coffee Board of India കാപ്പി [illegible] പ്രോജക്റ്റുകളിലും 1984-1987 എന്നി കാലയളവിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനം നൽകുകയുണ്ടായി.

ഈ സമയത്ത് തന്നെ കൂടുതൽ പ്രായോഗിക പരിശീലനം നൽകുന്നതിനുള്ള [illegible] റുകൾ കോളേജിൽ [illegible] ങ്ങു. 95.35 ha വിസ്തൃതിയിലുള്ള Instructional farm [illegible] വിവിധ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ സ്വന്തമായി പരീക്ഷണങ്ങൾ [illegible] കൊടുത്തു. 72.24 ha [illegible] ഇതിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ക്യാമ്പസിന്റെ [illegible] സുന്ദരവും മനോഹരവുമാക്കി മാറ്റി. ഇന്ന് [illegible] അനുകൂലമായ എല്ലാ വിളകളും

എന്നിങ്ങനെ സകലരും കൃഷിമനസിൽ വളർന്നുവരുന്നു.

UG വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പലതരം വിളകളുടെ ഉൽപാദനത്തിലും പരിപാലനത്തിലും പ്രായോഗിക പരിശീലനവും പ്രോഗ്രാമുകളിൽ പ്രാവിണ്യവും നേടിക്കൊടുക്കാൻ കേളേജിനു കഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിനുള്ളിൽ സാധാരണ നടത്തുന്ന പഠനയാത്രകൾക്കു പുറമെ ഇന്ത്യയുടെ കാർഷിക സമ്പത്തിനെ അടുത്തറിയാൻ നടത്തുന്ന സൗത്ത് ഇന്ത്യ ടൂറും നോർത്ത് ഇന്ത്യ ടൂറും കൂടുതൽ അറിവും ആത്മവിശ്വാസവും ഉള്ള ഒരു യുവതലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിന് സഹായകരമായി. യു ജി പ്രോഗ്രാമിന്റെ അവസാന ഘട്ടമായി നടത്തുന്ന RAWE പ്രോഗ്രാം, പഠിച്ച അറിവുകൾ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനും കൃഷിഭവനുകളുമായും, റിസർച്ച് സ്റ്റേഷനുകളുമായും അടുത്ത് ഇടപഴകുന്നതിനും കർഷകന്റെ മനസ്സ് നേരിട്ട് വായിച്ചറിയുന്നതിനും പ്രാപ്തരാക്കി.

കലാകായിക രംഗങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രാഗത്ഭ്യം തെളിയിക്കാൻ Horticos നു Intercollegiate മീറ്റുകൾ വഴിയൊരുക്കിത്തന്നു. പഠനരംഗത്ത് COH നെ പിന്തള്ളാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. 2001ലും 2002ലും ദേശീയതലത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ JRF ഉം പ്ലേസ്മെന്റുകളും നേടിയതിനുള്ള ബഹുമതിയും COH നു സ്വന്തമായി. പിന്നീട് നേട്ടങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക തന്നെ രൂപംകൊണ്ടു. 2003-ൽ കഴിഞ്ഞ 5 വർഷത്തെ Outstanding performance നുള്ള "Biotech Products and process Development and Commercialisation award" COH നു ലഭിച്ചു. 2003-ൽ "Sardar Patel outstanding ICAR Institution Award" COH ന്റെ മഹിമ വീണ്ടും ഉയർത്തിക്കാട്ടി.

2004-ൽ III Academic ബ്ലോക്കിന്റെ റൂഫ്ടോപ്പിൽ "Auditorium cum examination Hall" രൂപംകൊണ്ടു. COH ലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്വാദുറ്റ വിഭവങ്ങൾ നുണയാൻ "സൽക്കാര" ഒരുക്കിയത് 2009 ലാണ്. Associate Dean ഹെഡായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കേളേജിൽ നൂറ്റിമുപ്പതോളം പ്രഗത്ഭരായ അധ്യാപകർ 16 ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലായി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിൽ തുറന്നുവെയ്ക്കുന്നത് അറിവിന്റെ അക്ഷയപാത്രം തന്നെയാണ്. കോളേജിന്റെ ഭാഗമായുള്ള "Centre for plant biotechnology & Molecular biology" യും Radiotracer laboratory യും വിവിധ റിസർച്ച് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു തുണയായുണ്ട്.

2010-ൽ 32-ാം ബാച്ചും (BSc Agri) COH ന്റെ പടികടന്ന് വന്നുകഴിഞ്ഞു. അറിവിന്റെ വർണ്ണജാലകവും പ്രകൃതിയുടെ കമനീയതയും കാർഷികവൃത്തിയുടെ അന്തസ്സും ആഭിജാത്യവും ഉയർത്തികാട്ടികൊണ്ട് COH ലെ തണൽമരങ്ങളും പൂത്തുവിടർക്കുന്ന ഗുൽമോഹറുകളും പറയാൻ കൊതിക്കുന്ന രഹസ്യം എന്താണ്?? ഇന്നും ആ രഹസ്യത്തിന്റെ ചുരുളുകളഴിക്കാൻ യൗവനത്തിന്റെ തുടിപ്പുകൾ COH ന്റെ പടികൾ കയറിയിറങ്ങുന്നു....... പിടികൊടുക്കാത്ത ഒരു കാവൽക്കാരന്റെ ഗൗരവത്തോടെ COHഉം.........

UG വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പലതരം വിളകളുടെ ഉൽപാദനത്തിലും പരിപാലനത്തിലും പ്രായോഗിക പരിശീലനവും പ്രോഗ്രാമുകളിൽ പ്രാവിണ്യവും നേടിക്കൊടുക്കാൻ കേളേജിനു കഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിനുള്ളിൽ സാധാരണ നടത്തുന്ന പഠനയാത്രകൾക്കു പുറമെ ഇന്ത്യയുടെ കാർഷിക സമ്പത്തിനെ അടുത്തറിയാൻ നടത്തുന്ന സൗത്ത് ഇന്ത്യ ടൂറും നോർത്ത് ഇന്ത്യ ടൂറും കൂടുതൽ അറിവും ആത്മവിശ്വാസവും ഉള്ള ഒരു യുവതലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ സഹായകരമായി.

The Union Report

Inauguration

Naadam-10

Wall Magazine

Sports day

Magazine

College Day

Send-off

UNION REPORT - 2009-'10

This is with great pride & satisfaction that I'm presenting before you the students' Union report for the year 2010. I'm thankful to almighty God for this wonderful occassion. The report depicts the ardour of students Union activities and also justify it's prime role in serving as a forum for training in leadership & promoting opportunites for students to organise sports, arts & other cultural & recreational activites.

The college union election was held on 02-02-2010 and the following members were it's office bearers

President	:-	Jijo Joseph T.J
Vice-President	:-	Minnu Sebastian
General Secretary	:-	Anil Sebastian
Joint Secretary	:-	Greeshma V Mathew
Artsclub Secretary	:-	Sameer Ali M
Student Editor	:-	Nithin K
Sports club Secretary	:-	Mruthul T
Social service league Secretary	:-	Akshay Sasidharan
Planning forum Secretary	:-	Reshmika P.K
Councillors to the university union	:-	Vysaghan V.S
		Rubeena C.M
		Divya Sasidharan
Class representatives	:-	Gintu George (PG)
		Abdul Rahiman (2006 batch)
		Tess Joseph (2007 batch)
		Rijith P (2008 batch)
		Jishnu K.J (2009 batch)

The Students' Union was framed with Dr. K.A. Mariam as the patron & Dr. P.K. Rajeevan as the Associate Patron. But later on, as part of the administrative changes, Dr. C.T. Abraham took charge as the patron. The following members took charge as the staff advisors to the Union

Dr. K. Satheesh Babu	-	Advisor, Arts club
Dr. Jim Thomas	-	Advisor, Planning forum
Dr. P.K. Sudhadevi	-	Staff editor
Dr. K.E. Usha	-	Advisor, Quiz club
Dr. N.K. Parameswaran	-	Advisor, Social service league
Dr. E.U. Rajan	-	Advisor, Sports club

The Union activities gained momentum only because of the wholehearted support & guidance offered by the staff advisors. We, the students community express our sincere gratitude to our staff advisors for their valuable services.

INAUGURATION

The Students' Union 2009-'10 was officially inaugurated on 11th February 2010. The inaugural function 'SONOROUS-'10 turned out to be a stage of cultural display and a night of celebrations.

After a long period it was a dream come true for the students to have a union inauguration at the central Auditorium. The inaugural function was presided over by Sri. Jijo Joseph, President, Students Union. The students' union was inaugurated by Dr. K.R. Viswambharan, Hon: Vice Chancellor KAU. We had the privilege to have film director Sri. Renjith Shankar to inaugurate the arts club & cine artist Sri. Babu Swamy to inaugurate the literary club. Dr. K.A. Mariam who delivered the patron's address was of full praise of the splendid performance made by union in the past. Dr. P.K. Rajeevan in his message conveyed the importance of students' union and it's impact in students community. The general secretary extended vote of thanks to the gathering. The night witnessed the talent exhibition of students and an orchestral performance by 'Beats India'.

ARTS CLUB

The eminent leadership of Sameer Ali as secretary & Dr. K. Satheesh Babu as the advisor paved way for a variety of programmes which explored the hidden talents in students. The club took the initiative for conducting the film festival of the year in a grand manner with some outstanding movies knowing the nerves of the new generation. It was conducted from 12-14th May, 2010. In the film festival named "BIOSCOPE -10" Seven, movies including English, Malayalam, Hindi, & Tamil were screened. Much applauded 'AVATHAR' & 'PALERIMANIKYAM' were the highlight of the film festival.

College day clebrations conducted on 25th February were geared up by the outstanding cultural programmes conducted by students.

The 'magnum opus' of student's union - Interclass Arts festival 'NADAM - 10' was conducted from [illegible] 5th June 2010. It witnessed the crowning of the outstanding talents of the college. AVALON - 08 was adjudged as the winners & POSEIDON' - 07 bagged the runners - up trophy. Mr. Vysaghan was awarded the Kalaprathibha & Deepti - Kalathilakam, Minnu sebastian as the best actress and Mr. Jijo Joseph & Isha karimban shared the special jury award. The prizes were distributed by Dr. P.C Saseendran, Dean COVAS Mannuthy in the Valedictory ceremony.

The college completed a hat trick in being the runners up in intercollegiate arts festival 'DYUTHI' under the leadership of the club. The students fighting off a hectic exam schedule through their hardwork, dedication along with the moral support of the staff once again added a golden feather in the crown of Horticos. Mr. Vysaghan was declared as the kalaprathiba.

The Christmas day celebration 'GLORIA -10' was conducted on Dec 22nd. Aristeus -10 bagged first prize in crib making. A variety of programmes were conducted as part of the celebrations. The winners list include carol song competion (AVALON -' 08), smiling competition (Vysaghan V.S), Treasure hunt (Avalon -' 08) & Tug of war (PG (boys) batch, Avalon - '08' (girls). The celebrations came to an end by singing carols with santa claus distributing sweets.

MAGAZINE CLUB

The splendid performance of the club is attributed to the efficient leadership of Mr. Nithin K and Dr. P.K. Sudhadevi. First of all the club launched a wall magazine named 'Thanal maram'. All batches were assigned to look after the wall magazine for a term of one month each. AVALON -' 08 bagged the first prize for their craft in presenting the wall magazine in most attractive manner. In the interclass handwritten magazine competiton Avalon's 'chillu' was selected as best magazine. The Interclass literary contests were held on 1st & 2nd June 2010 along with Nadam'10. Ms.Nayana K was awarded Sahityaprthina & Sargaprathibha Jishnu. K.J got the chitraprathibha award. The club organised a X'mas card making competition as part of X'mas day celebrations. Ms. Aiswarya Mohan secured first prize in the competition. The most promising contribution from the club is the formation of 'Readers' Forum'.

SPORTS CLUB

The club made a historical footprint under the strong leadership of Mr. Mruthul T & Dr. E U. Rajan. The club initiated and Eencouraged the participation of college team for intercollegiate Football, volleyball, tabletennis, basketball, badminton & Athletics. Our volleyball women's team put up a great show and bagged the runners - up trophy. The club reinforced the union activities by bringing back the 'sports meet' in the college ground after 4 years. The meet was inaugurated by Dr. C T Abraham, patron & Asso. Dean by receving the flag of honour. March past by the students was the main attraction. After the conduct of 20 events 'PG batch' clinched the overall trophy followed by 'KALLISTO'. Mr. Kannan D & Mr. Shantanu kumar shared the best athlete award in Men and Ms Hajira. was adjudged as the best woman athlete. As a continuation of the interclass sports meet our athletes continued their sparkling performance in the intercollegiate athletic meet also. Our college bagged the runners - up trophy in women's section. Mr. Kannan received the best athelete award. Interclass foot ball competitions were conducted on 26th and 27th Nov & interclass cricket competitions were held on 29th & 30th Nov. In both the events KALLISTO -09 emerged as the champions. It is also prestigious that our students Mr. Najeeb N, Mr. Semsheer & Mr. Aswin were selected to the unversity football team. Also Mr. Avinash Reji Thomas was selected to the university men's basket ball team. Ms. Priya, Ms. Fahida & Ms. Farzana were selected to the women's basketball and volleyball team.

QUIZ CLUB

The club functioned with Ms. Rubeena A as it's secretary and Dr.K.E Usha as the Advisor. The club took initiative of the interclass quiz competition conducted along with NADAM '10, ARTS FEST. Mr. Avinash was the quiz master and the representatives from poseidon batch were the winners. As part of the biodiversity year celebrations, a quiz competition - "Biodiversity' -10' was conducted by Dr. Nameer Prof. college of Forestry and the team Kallisto won the I prize. The entire college was present to witness the war of Knowledge. Mr. Amal Jamal & Mr. Jithin V.V participated in the state level biodiversity quiz competition held at Forestry college and bagged 2nd Position, keeping up the Prestige of our college.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

Inspired from the last year performance the club carried out its activities with great enthusiasm under the able leadership of Mr. Akshay Sasidharan as the secretary and Dr. N.K. Parameswaran as the advisor. The Club joined hands with planning forum in collecting clothes for pain and paliative care society. The club decided to conduct a survey on 22nd october to assess the living standards of people in pattikkad panchayath. The motive was to identify the circumstances favouring mosquito spread and also to explain the remedial measures to the local people. Students visited over 200 houses and gave awareness to people about the need of cleanliness to be strictly followed inorder to prevent the mosquito spread. The much appreciated activity of the club was the visit to SOS-children ... Mulayam Junction on 4th February 2010. The students mingled with the kids in the orphanage ... no time became their favourite 'chettan & chechi'. Club distributed over 200 notebooks to the ... visit was a great experience to understand the privileges we enjoy and also a call for being social...

PLANNING FORUM

Under the dynamic leadership of Ms. Reshmika P.K as the secretary & Dr. Jim Thomas as the advis... conducted the lionshare of the union activities. It's activities were flagged off by organizing a ... hands on training of handicraft products for home use on 11th March 2010. The programme was ...ducted by smt. Lata Santhosh, Team leader Biodale of ABARD, KAU. Students made about 100 paper ... the directions of team leader & a goodshare of teachers, office staff & non - teaching staff actively involved in paper bag making & the display of the handicraft items followed by it was a crowd puller.

As a collaborative effort of planning forum & social service league an awareness programme on Pain & Palliative care society was conducted on 18th March. The members of the society -Dr. kumudam Unni & Dr. Sujatha gave a brief talk about the activities of the society. As a help to the society the students union contributed over 300 pair clothes & a cash contribution of Rs - 12,550/- The programme got wide acclamation from staff, office & university officials.

On 25th March, the club organized a film show in which the film - 'RITHU' was screened. With a view to give awareness to the IFS aspirants IFS winners from forestry college - Ms Deepa, Ms. Neeru & M... were felicitated by the club on 6th April. The IFS winners shared their experience and ... the Students.

The planning forum organised 'photography for the common man' on 8th July inorder to ... to the world of photography. The session was handled by Dr. A.M. Renjith (Professor, Dept. of ...) It turned out to be a very informative session. The do's & Dont's in Photography was explained ... simple manner. The club took initiative of conducting a talk on 'Importance of character ... development' on 15th July. The message conveyed by Sri. A.R. Menon from Satyasai seva organisa... fresh in the hearts of one and all.

The NSS day celebration and live demonstration of Bonsai technique was conducted on 23rd september in collaboration with National service scheme unit of college. Certificates were distributed to the outgoing NSS volunteers. A powerpoint presentation & live demonstration of Bonsai technique was made by Sri Joseph, Retd. Agrl. officer and free lance expert on conservation of Biodiversity. A bonsai club was formed after this with 48 students under the guidance of Dr. Jim Thomas. 10 Plants were planted in bonsai pots and students are taking care of their plants. On 18th Nov. A 'professional motivation for agri students was given by Dr. P. Ahamed (Prof. Dept.of Agri. Extension). It was very inspiring & motivating session especially for the freshers.

PROFESSIONAL & ACADEMIC MOVEMENTS

All the students union activities are carried out with professional development of the students as the pivotal point. Students union felicitated the stars of our college who have brighten the fame of college - the JRF & MBA winners on 17th July 2010. Because of the commanding position secured by horticos - KAU completed hattrick for maximum JRF winners. Mr. Vijithkrishnan (social science - 1st rank), Anuja A R (social science 2nd rank), Renjith PS (Agronomy 2nd rank), Renu Balakrishnan- Social science 6th Rank, Neethu C. Narayan - Agricutural chemicals (11th rank) and sheethal K. Radhakrishnan - environmental science 26th rank got admission at IARI. Anusnas, Vinod K.H., Tapasva babu, Aswathy T. Vasu, Durga A.R, Suvana Sukumaran , Arun E.K, Aiswarya M. Z. Ankitha Jha & Renjini V.R. got JRF. Abdul Rahiman (IIM), Arun S (IIFM) Asha Eapen, Lubaina P.A (IIFM) were the MBA winners.

OTHER ACTIVITIES

The Students union activities helps to maintain rythm of college & apart from club activities Union also took initiative of the conduct of many programmes

* The students' Union was the first forum to felicitate Dr. C.T. Abraham as soon as he took charge as the Associate Dean of the college on 1st may 2010

* A freshers day was conducted on 19th october to welcome our younger brothers & sisters to the students union family

* Under the aegis of students Union -An awareness seminar on GAP by Dr. N. Sundar, Technical director Euregap, FICCI was conducted on 10th June.

* The placement cell was recharged by students union. Mr. Ahamed Shahab Mr. Suraj, Mr. Sunil Shelke got placement in Federal Bank & South Indian Bank respectively. Bank of Baroda selected candidates for a walk-in-interview from the list of students handed over by placement cell and 13 Students got placement. The efforts & guidance of Dr N.K Parameswaran, Advisor placement cell and leadership of Rjith. P are incomparable

* An office room for Union members to keep the union records, trophies and a place for discussions - students union office room was renovated during the tenure of students. Union 2009 - '10. It was a dream come true for the students community.

* The Union joined hands with santhi Asram in 'Arms down campaign' the signature campaign conducted among Students was handedover in United nations assembly by Dr. S R Subramanian, Director Santi Asram

* The students Union & NSS took effort in giving awareness about 'Car free day'

* The Union demanded & Succeeded in installing new water filters in college, renovation of seminar hall & expanding the students computer club

The Union records its gratitude to the teachers of the college and also our seniors for their unending support and timely counsel. The Union will flourish only through the combined efforts of all of us. Urging you all to be the true ambassadors of students Union let me remain

Yours sincerely
Anil Sebastian
(General Secretary)

Vellanikkara
14/2/2010

Dr. C.T. ABRAHAM
Associate Dean

The UNION EXECUTIVE 2009-10

Jijo Joseph
President

Anil. S.
Gen. Secretary

Minnu S.
Vice President

Greeshma
Joint Secretary

Sameer
Arts Club Secretary

Nithin K.
Student Editor

Mruthul T.
Sports Club Secretary

Akshay
SS League

Reshmika. P.K.
Planning Forum Secretary

Rubeena A
Quiz Club Secretary

UUC'S

Vysaghan

Divya Sasidharan

Rubeena

CLASS REPRESENTATIVES

Gintu George
PG

Abdul Rahiman
Orion 06

Tess Joseph
Poseidon 07

Rijith P.
Avalon 08

Jishnu K.J.
Kallisto 09

STAFF ADVISORS

Dr. C.T. Abraham
Patron

Dr. P.K. Rajeevan
Associate Patron

Dr. Satheesh babu
Arts Club

Dr. P.K. Sudhadevi
Staff Editor

Dr. Parameswaran
SS League

Dr. Jim Thomas
Planning Forum

Dr. K.E. Usha
Quiz Club

E.U. Rajan
Sports Club

MAGAZINE COMMITTEE

Dr. P.K. Sudhadevi
Staff Editor

Nithin K.
Student Editor

Anu George

Krishna S.S.

Chandini P.B.

Anju

Manju

Vysaghan

Jishnu

Misha

Aswathy

Shahanila

Riya

Miya

Gritta

Archana

Adithya

Balachandran

HOSTEL UNION 2009-10'

Dr. C.T. ABRAHAM
Warden

MEN'S HOSTEL

Dr. AJITHKUMAR K.
Asst. Warden

ASHIQUE
Hostel Secretary

LADIES' HOSTEL

Dr. SUDHADEVI P.K.
Asst. Warden

DELNA
Hostel Secretary

INTERCLASS ARTS & LITERARY COMPETITION, NADAM - 10

Vysaghan V.S.
Kalaprathibha

Deepthy
Kalathilakam

Jishnu
Chithra Prathibha & Sargaprathiba

Nayana
Sahithya Prathibha

അഗ്രിക്കൾച്ചർ പഠനവും അനന്തസാധ്യതകളും

ഷഫീഖ് എം.
ആവലോൺ '08

BSc അഗ്രിക്കൾച്ചർ കഴിഞ്ഞാൽ എത്തിപ്പെടാവുന്ന മേഖലകൾ ഏതെല്ലാം? ജോലി സാധ്യതകൾ എന്തെല്ലാം? ഇതെല്ലാം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അഡ്മിഷൻ സമയം മുതലുള്ള ആശങ്കകളാണ്. ഹോർട്ടിക്കൾച്ചർ കോളേജിൽ നിന്ന് പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ നമ്മുടെ സീനിയേഴ്സ് എത്തിപ്പെട്ട പ്രധാന മേഖലകൾ, ഏതെല്ലാമെന്ന് ഒരു അന്വേഷണം.

അഗ്രിക്കൾച്ചർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് കീഴിൽ വരുന്ന ജോലിസാധ്യതകളാണ്, Agrl. Officer, Farm Officer തുടങ്ങിയവ. ഇത്തരം പോസ്റ്റുകളിലേക്ക് ഒരു BSc ബിരുദധാരിക്ക് apply ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

Ministry of Commerce ന് കീഴിൽ Spices Board, Rubber Board, Coconut Devt. Board, Tobacco Board, Coffee Board തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ബിഎസ്സ്സി യോഗ്യതയുള്ളവരെ ഫീൽഡ് ഓഫീസറായും എംഎസ്സ്സി ബിരുദധാരികൾക്ക് സയന്റിസ്റ്റ് ആയും ജോലി ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

മറ്റൊരു പ്രധാന മേഖലയാണ് ബാങ്ക്.

വിവിധ ബാങ്ക് ടെസ്റ്റുകളിലൂടെ ബാങ്കുകളിൽ അഗ്രിക്കൾച്ചർ ഓഫീസറായും Probationary officer ആയും ജോലി ലഭിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയും ബിഎസ്സ്സി ആണ്.

UPSC (Union Public Service Commission) പരീക്ഷയിലൂടെ Plant quarantine dept. പോലുള്ള മേഖലകളിലും SSC (Staff Selection Commission) പരീക്ഷയിലൂടെ Scientific Assistant പോസ്റ്റിലേക്കും ബിഎസ്സ്സി ആണ് അടിസ്ഥാന യോഗ്യത.

FCI ൽ Technical Assistant, management trainee തുടങ്ങിയ പോസ്റ്റുകളിലും Viticulture field ൽ Newzealand ലും ജോലിചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ സീനിയേഴ്സിനേയും കുറിച്ച് അറിയാൻ സാധിച്ചു.

വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ Landscaping Engineer ആയും Indian Army യിൽ Farm manager പോസ്റ്റുകളും അഗ്രിക്കൾച്ചർ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തുറന്നിട്ട മറ്റുമേഖലകളാണ്.

കൂടാതെ pesticide companyകളായ, Bayer, Syngenta, Dupont, Dowagrotec, Rallis തുടങ്ങിയവയിലും Fertilizer Company കളായ MCF (Mangalore Chemicals and Fertilizers), FACT (Fertilizer and Chemical Travancore), IFCO (Indian Farmer Fertilizer Corporation), IPL (Indian Potash Limit, RCF (Rashtriya Chemical Fertilizer) തുടങ്ങിയ ഫെർട്ടിലൈസർ കമ്പനികളിലും സീഡ് കമ്പനികളായ മാഹികോ, നാദാരി, Indo-American Hybrid seeds തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലും ജോലിസാധ്യതകളേറെയാണ്.

VHSE യിൽ ലക്ചറർ, ട്യൂട്ടർ എന്നീ പോസ്റ്റുകളിലേക്ക് പിഎസ്സ്സി പരീക്ഷകളിലൂടെയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നത്. അഗ്രിക്കൾച്ചർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ പോസ്റ്റിലേക്ക് MSc+ SET ഉള്ളവരെയാണ് നിയമിക്കുന്നത്.

പ്രൈവറ്റ് കമ്പനികളായ ഹാരിസൺ മലയാളം, എ.വി.ടി. തുടങ്ങിയ പ്ലാന്റേഷൻ മേഖലകളിലെ ഫീൽഡ് മാനേജർ തസ്തികകൾ അഗ്രിക്കൾച്ചർ വിദ്യാർത്ഥികളെ കാത്തിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു മേഖലയാണ്.

കൂടാതെ Agri Statistics ൽ MSc എടുത്തവർക്ക് Infosys, TCS (Tata Consultancy Service) തുടങ്ങിയ ഐടി കമ്പനികളിലും ജോലിസാധ്യതകളുണ്ട്.

ഇവകൂടാതെ മറ്റുസർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളായ KLDB (Kerala Live Stock Development Board) Assistant Manager in Fodder Productions, DRDO (Defence Research Devt. Organisation) - Scientific Assistant Technical Assistant, BARC (Baba Atomic Research Centre ൽ Life Science, Biotech, Soil Science തുടങ്ങിയ നിരവധി മേഖലകളിൽ സാധ്യതകൾ ഏറെയാണ്.

Cutflower Industry, Processing Industry തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലും ബിസിനസ് താത്പര്യമുള്ളവർക്ക് സ്വന്തമായി നേഴ്സറി, Mushroom Production, Cut flower business എന്നിവയും ലാഭകരമാണ്.

ബിഎസ്സ്സി ഡിഗ്രിയുള്ളവർക്ക് apply ചെയ്യാവുന്ന മത്സരപരീക്ഷകളാണ്, GRE, JRF, CAT etc.

GRE വഴി അമേരിക്കയിൽ ഉന്നതരായ പ്രൊഫസർമാരുടെ കീഴിൽ അസിസ്റ്റന്റ് ആയി സ്കോളർഷിപ്പോടുകൂടി എംഎസ്സ്സി പഠനം പൂർത്തിയാക്കാവുന്നതാണ്. JRF (Junior Research Fellowship) പരീക്ഷയിലൂടെ ഉന്നതവിജയം നേടുന്നവർക്ക് IARI പോലുള്ള ഉന്നതസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഫെല്ലോഷിപ്പോടുകൂടി പഠിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ IIM, IFM തുടങ്ങിയ പ്രശസ്ത സ്ഥാപനങ്ങളിൽ MBA പഠിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

IAS, IFS തുടങ്ങിയവയും ഒരു അഗ്രികൾച്ചറിസ്റ്റിന് എത്തിപ്പെടാവുന്ന മേഖലയാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്.

ഇങ്ങനെ ഒരുപാട് ജോലിസാധ്യതകളുണ്ടെങ്കിലും സീറ്റുകൾ വളരെ പരിമിതമാണെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞുടൻ ജോലി ലഭിക്കാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്നത് ... ഇതെല്ലാം അറിയുന്ന വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം തന്നെ കേവലം രാഷ്ട്രീയലാഭം മാത്രം ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ട് സീറ്റ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സമരം ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചകളാണ് ഇന്ന് കോളേജുകളിലും നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

Chemind
TC-35-4984, CHEMIND HOUSE, M.G. ROAD
MACHINGAL LANE, TRICHUR - 680 001
Phone: (Off) 0487 - 2335173, 2336641, (Resi) 2429843, Fax : 0487 - 2336641
E-Mail:mail@chemindonline.com
Website : www.chemindonline.com
(Approved Govt. Contractors)
Estd.In 1974
1.MERCK Specialties Pvt Limited
2. BOROSIL R Glasswares.
3.BANGALORE GENEI
4. SRL Fine Chemicals.
5. NICE Fine Chemicals.
6. AGAPPE Diagnostics.
7. ELICO Instruments.
8. ARKRAY Piramal Medical Pvt Ltd
9. ROTEK Instruments.
10. TARSONS Plasticwares.
11. JOHNSON & JOHNSON
12.REMI Instruments
13. BIO-RAD
14. SPAN Diagnostics
15. THERMO Fisher Scientific
Authorised Stockist of Olympus Microscope
The One - Stop Shop For Laboratory Products
MERCK
BIO-RAD
GENEI
ELICO
SPAN
BOROSIL
NICE
TARSONS
ARKRAY
OLYMPUS
AGAPPE

ഒരു ഇന്റർ ക്ലാസിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി

നീതു ടി.എം.
ആവലോണ - 08

മൂന്നു ദശാബ്ദകാലങ്ങളിൽ ഏറെയായി അനേകായിരം മഹാൻമാരേയും മഹതികളേയും വാർത്തെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഹോർട്ടി പ്രൗഢഗാംഭീര്യത്തോടുകൂടി അങ്ങനെ സടകുടഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോഴാണ് 2008 സെപ്തംബർ 17 നു ഞങ്ങൾ പത്ത്-അൻമ്പത്തൊമ്പത് പേരുടെ രംഗപ്രവേശം.

വന്നപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത്, മത്സരം 'പ്രവേശന പരീക്ഷ'കൊണ്ട് തീർന്നിട്ടില്ല എന്ന നഗ്നസത്യം അഞ്ച് മാസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന എട്ട് സെമസ്റ്ററുകളോടാണ് ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഇഞ്ചോടിഞ്ച് പോരാടേണ്ടത്. വർഷത്തിൽ അഞ്ചുദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന 'ഇന്റർക്ലാസ്' എന്ന മഹായജ്ഞം നടക്കും. പത്ത് പതിനഞ്ച് ദിവസം മുൻപേ പരിശീലനം തുടങ്ങും. വന്നുകയറിയില്ല, അപ്പോഴേക്കും ഇന്റർക്ലാസ് കപ്പ് വാങ്ങണം എന്നുള്ള ആ അത്യാഗ്രഹം ഞങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നങ്ങോട്ട് കോളേജിൽ സിആർപി (അച്ചായൻ)യുടെ ജി.ബികളും ഹോസ്റ്റലിൽ എൽആർപി (മമ്മി)യുടെ ജി.ബികളും കൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടി. രണ്ടുപേർക്കും പറയാനുള്ളത് ഒന്നുതന്നെ "ഒത്തുപിടിച്ചാൽ കപ്പും പോരും."

അങ്ങനെ ഒന്നാം വർഷത്തിലെ ഇന്റർക്ലാസ് ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് തികച്ചും ഒരു 'ടിന്റുമോൻ ഷോ' ആയിരുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചളികൾ അരങ്ങേറിയത് തിരുവാതിരയിലും സ്കിറ്റിലും ആയിരുന്നു. മറ്റു കലാപരിപാടികളും ചളിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും പിറകിൽ അല്ല കേട്ടോ. 8 പേരടങ്ങുന്ന ഒരു ഗ്രൂപ്പ് വേണം തിരുവാതിരക്ക്. 43 പെൺകുട്ടികൾ ഉള്ള ക്ലാസിൽ അതിനും ക്ഷാമം? എന്തു ചെയ്യും? തിരുവാതിര പഠിപ്പിക്കുവാൻ വന്ന തിലകൻ സാർ ആണെങ്കിൽ കുട്ടികളെ കാണാത്ത സങ്കടത്തിൽ ഫാനും ഇട്ട് മേലോട്ട് നോക്കിയിരിപ്പാണ്. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും അറിയാതെ താഴെ സൽക്കാരയിൽ ചേട്ടൻമാരുടെ സൽക്കാരം സ്വീകരിച്ച് കണ്ണും നിറച്ച് ഞാൻ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് റിജിത്ത് വന്നു വിളിച്ചത്. സൽക്കാരത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട സന്തോഷത്തോടെ ഓടിചെന്നപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഈ ആഭ്യന്തരപ്രശ്നവും അടിയന്തരാവസ്ഥയും ഒക്കെ അറിഞ്ഞത്. അങ്ങനെ [illegible] കൈയ്ക്ക് എന്നോണം ഞാനും മമ്മിയും ഒക്കെ ഇറങ്ങി (മമ്മി ഇപ്പോഴത്തെ വലിയ തിരുവാതിര ആർട്ടിസ്റ്റ് ആണ്). പാട്ടു പാടാൻ മൂന്നുപേരെ ഒപ്പിച്ചു. ഈ മൂന്നുപേരും പരസ്പരം കാണാറേ ഇല്ല. അങ്ങനെ പാട്ടും ഇലത്താളവും തിലകൻ സാറിന്റെ ചുമലിൽ ആയി. സാറിന്റെ [illegible]ത്തോടെയുള്ള 'പാട്ടുകാർ എവിടെ' എന്ന ചോദ്യത്തിന് ലോട്ടറി വിൽപ്പനക്കാരെപോലെ 'നാളെ-നാളെ' എന്ന് പറഞ്ഞ് ഞങ്ങളും മടുത്തു. അവസാനം പാട്ട് [illegible] ടേപ്പ് റെക്കോർഡറിൽ ഇട്ടായി പ്രാക്ടീസ്. ഇലത്താളത്തിന്റെ ആവശ്യമേ വന്നില്ല. കാരണം ഞങ്ങൾ ഓരോ സ്റ്റെപ്പ് കളിക്കുമ്പോഴും സാറിന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് താളമിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്രൂപ്പിൽ ഒരാൾ പരിശീലനത്തിനു [illegible] (ദർശു) രണ്ട്-മൂന്ന് ദിവസം സർ [illegible] നെല്ലിപ്പടി കണ്ടപ്പോൾ സർ ഉറച്ച ഒരു തീരുമാനം എടുത്തു. ഒരു പാർട്ടിസിപ്പന്റായി ഞങ്ങളുടെ കൂടെ കളിക്കുക അത്രതന്നെ. പാവം ഓവർലോഡ് [illegible] സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറഞ്ഞ് സാറിന്റെ [illegible] വെള്ളംവറ്റി. തെറ്റുന്നവരുടെ സ്റ്റെപ്പ് തിരുത്തി [illegible] സാർ സ്റ്റെപ്പ് മറന്നുപോയി. അങ്ങനെ [illegible] കുടിക്കൽ മാത്രമായി തിരുവാതിര പ്രാക്ടീസ്.

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് [illegible] പ്രാക്ടീസും ഒപ്പന പ്രാക്ടീസും ഓവർലാപ്പ് [illegible] തുടങ്ങിയത്. രണ്ടു മാഷുമാരും അടിയായി. ഇതെല്ലാം കണ്ട് ആസ്വദിച്ച് ഞങ്ങളും നടന്നു. ഒപ്പനക്കും തിരുവാതിരക്കും ഞാനും ഷമ്മുവും ശ്രുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. [illegible] ച്ചുനേരം ഒപ്പന. അവിടുന്നു തിരുവാതിര. [illegible] അങ്ങനെ ഒരു ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം മാത്രമായി പ്രാക്ടീസ്. അങ്ങനെ പരിപാടി നടക്കുന്ന ദിവസത്തിന്റെ [illegible] സമയം രാത്രി 9 മണി. മാവേലി [illegible] എത്തി. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ എട്ടുപേരും ഒരു [illegible] കളിച്ചുനോക്കി. NB: അപ്പോഴും പാട്ടുകാർ [illegible] തവണ കളിച്ചാലും ഒപ്പമാകില്ല എന്നു [illegible] പ്പോഴേക്കും പതിനൊന്ന്മണി കഴിഞ്ഞു. [illegible] മണിക്ക് പല്ല്പോലും തേയ്ക്കാതെ പ്രാക്ടീസ് [illegible]

കാര്യം. ശേഷം കാഴ്ചയിൽ എന്നു തീരുമാനിച്ച് എല്ലാവരും സമയത്തുതന്നെ കോളേജിൽ എത്തി. ഇനി ഒരു വട്ടംകൂടി പ്രാക്ടീസ് കാണാനുള്ള ശേഷിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാകാം സർ ആ ഉദ്യമത്തിനു മുതിർന്നില്ല. നേരെ മേയ്ക്കപ്പ് സെക്ഷനിലേക്ക് കടന്നു. ഒന്നും അറിയില്ലെങ്കിലും വെറ്റിലയും അടയ്ക്കയും ഒക്കെ ദക്ഷിണ വച്ച് സാറിന്റെ പാദങ്ങളിൽ തൊട്ടനുഗ്രഹം വാങ്ങി. സർ എന്താണാവോ മനസിൽ വിചാരിച്ചത്: ഊഹിച്ചു പറയാൻ പോലുമുള്ള ചങ്കൂറ്റം ഇല്ലെനിക്ക്.

ആർപ്പുവിളിയോടെ സധൈര്യം സ്റ്റേജിലേക്ക് കയറി. വൃത്തം ശരിയാക്കി. മാഷും പാട്ടുകാരും ഇലത്താളവും മൈക്കുമൊക്കെയായി സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. ശ്രു പിറുപിറുത്തു. "മൂന്നാമത്തെ കൊട്ടിൽ എഴുന്നേൽക്കണം" എല്ലാവരും കാത് കൂർപ്പിച്ചിരുന്നു. ആദ്യമായി ഒപ്പം എണീറ്റു. ഹാവൂ!!!! സമാധാനമായി!!! അടുത്തകൊട്ടിന് പാട്ടു തുടങ്ങും. കൊട്ടുകൾ 3-4 എണ്ണം കഴിഞ്ഞു. പാട്ടില്ല. വേദിയിൽ ഒരു നിലവിളക്കും വൃത്താകൃതിയിൽ എട്ട് സ്റ്റീൽ മോഡലുകളും. പാട്ടിന് മൂന്നു ഈണം. കൂവുന്ന ശബ്ദം കാസറ്റ് വലിയുന്നത് പോലെ ഇഴയുകയാണ്. താളം മാത്രം ഒരുപോലെ ആണ് (ഇലത്താളം മാഷാണ് അടിക്കുന്നത്) ഞങ്ങൾ 8 പേർക്ക് 8 താളം. പക്ഷെ സ്ലോമോഷനിൽ ഒപ്പം തന്നെ. മാഷ് താഴോട്ടു നോക്കി നിൽക്കുന്നു. സ്റ്റെപ്പുകൾ ശ്രു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. മമ്മിക്ക് വേദിയിലും സംശയം. വലത്തേക്കാൽ ഇടത്തേക്കു വയ്ക്കുമ്പോൾ ഇടത്തേക്കാലും വലത്തെക്കൈയും എങ്ങോട്ട് വയ്ക്കണം...... എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു........

കുമ്മി തുടങ്ങി. ആദ്യം ഏതു ഭാഗത്താടിക്കും ഞാൻ മറന്നു. നേരെനോക്കി നിമിഷയുടെ മുഖത്തേക്ക്. സിംബൽ കിട്ടി. വലത്തേക്ക്. ഉറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മമ്മിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. മമ്മി തിരിച്ചൊരു സംശയം ചോദിച്ചു. വലത്തേക്കും അടിച്ചു. വേദിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ എത്തി അപ്പോഴേക്കും ഭാഗ്യം കൊണ്ട് ആരും അത്ര വേഗം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവസാനം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ആദ്യമായി 'മംഗളം' ചെയ്തു. സാർ ചുടുകണ്ണീർ പൊഴിച്ചു. ഞങ്ങളും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല, ഒരു അശ്രു മഴതന്നെ നടത്തി. ഇപ്പോഴും 'തിരുവാതിര' ഒരു പേടിസ്വപ്നം ആണ്. മറക്കാനാവില്ല ഞങ്ങൾക്കി തിരുവാതിരയും ഇന്റർസോണും.

സി.ആർ. എൽസി

പ്ലാന്റ് ബ്രീഡിങ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്

ഒഹ്യോ ഗൊസായ്മസു

"ഒഹ്യോ ഗൊസായ്മസു" എന്നാൽ ജാപ്പനീസ് ഭാഷയിൽ സുപ്രഭാതം എന്നർത്ഥം. എന്റെ ടോക്കിയോ ദിനങ്ങളിൽ നറും പുഞ്ചിരിയോടെ 'ഒഹ്യോ ഗൊസായ്മസു' എന്ന അഭിവാദ്യവുമായി എന്നെ എതിരേറ്റിരുന്ന ജാപ്പനീസ് സുഹൃത്തുക്കളേവരും സുനാമിക്കും ഭൂകമ്പത്തിനും ശേഷം സുരക്ഷിതരായിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഏറെ ആശ്വാസമായെങ്കിലും ജപ്പാൻ ജനത ഇപ്പോഴനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളോർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ സങ്കടങ്ങളുടെ വലിയ തിരമാലകളുയരുകയാണ്. ജപ്പാനെനിക്കു നൽകിയ സ്നേഹവും കരുതലും അത്രക്കും വലുതായിരുന്നു. കൂടെ അതിജീവനത്തിന്റേയും ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റേയും കൊച്ചുകൊച്ചു പാഠങ്ങളും ആ രാജ്യമെന്നെ പഠിപ്പിച്ചു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ സെപ്തംബർ-ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളിൽ ടോക്കിയോവിൽ വച്ചു നടന്ന ബൗദ്ധികസ്വത്തവകാശ സംരക്ഷണ പരിശീലന പരിപാടിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രണ്ട് ഇന്ത്യാക്കാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഞാൻ. മറ്റെയാൾ ഉത്തരപ്രദേശുകാരനായ പവൻകുമാർ പാണ്ഡെ. ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം മറ്റു പതിനൊന്ന് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നായി പതിനാറുപേർ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ കാർഷികമേഖലയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത ഞാൻ മാത്രം. ജപ്പാൻമുൻപ് ഞാനെത്തിയ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ എന്നെക്കാത്ത് വിമാനത്താവളത്തിൽ വാഹനവുമായി സംഘാടകർ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്നും പുറത്തുകടന്നാൽ പിന്നെ താമസസ്ഥലത്തേക്കുള്ള യാത്ര കാത്തുനിൽക്കുന്നവർക്കൊപ്പം അവരുടെ വാഹനത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ജപ്പാനിലെ പരിശീലനപരിപാടിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള എഴുത്തിനൊപ്പം എനിക്കു ലഭിച്ച ആദ്യ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നു. അവ ആദ്യമെന്നെ ഒട്ടൊന്ന് അമ്പരപ്പിക്കുകയും ആശങ്കപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നത് നേര്. എന്നിരിക്കിലും ആ നിർദ്ദേശങ്ങളിലൂടെ ജപ്പാനെന്നിൽ, ആദ്യമേതന്നെ, ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു തിരി തെളിയിച്ചുവെക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീടെനിക്കു മനസ്സിലായി.

ടോക്കിയോവിലെ 'നരിറ്റ' വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്ന് എനിക്കു താമസിക്കേണ്ടിയിരുന്ന എ.ഒ.ടി. എസ്. (AOTS) ഹോസ്റ്റലിലെത്താൻ ഒരു മണിക്കൂർ തീവണ്ടിയാത്രയും പിന്നീട് പതിനഞ്ചുമിനിറ്റ് കാൽനടയാത്രയും വേണമെന്ന് ജപ്പാനിൽ നിന്നെത്തിയ

കത്തിനൊപ്പം വച്ചിരുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നെനിക്ക് മനസ്സിലായി. ആ യാത്രാ വഴികളിലെല്ലാം ഞാൻ തനിച്ചായിരിക്കുമെന്നും. നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കൊപ്പം ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് നടന്നെത്താനുള്ള വഴിയുടെ ഒരു മാർഗ്ഗരേഖയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കൂടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ മുമ്പ് വിദേശരാജ്യങ്ങളിലെ വിമാനത്താവളത്തിൽ എന്നെ കാത്തുനിൽക്കാൻ സന്മനസ്സു കാണിച്ച സംഘാടക സുഹൃത്തുക്കളെ ഒരു നിമിഷം നന്ദിപൂർവ്വം ഞാനോർത്തു. പിന്നെ, അതിജീവനത്തിന്റെ പാഠങ്ങളിലൂടെ ആത്മവിശ്വാസമേകുന്ന ജപ്പാൻരീതിയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

'നരിറ്റ' വിമാനത്താവളത്തിൽ എനിക്കുവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളുമായി ഒരു വനിത കാത്തുനിന്നിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള തീവണ്ടിയാത്രക്കുള്ള ടിക്കറ്റെടുക്കാൻ അവരെന്നെ സഹായിച്ചു. തീവണ്ടിയാത്രക്കുശേഷമുള്ള കാൽനടയാത്രക്കുവേണ്ട മാർഗ്ഗരേഖകളും അവരെനിക്കു കൈമാറി. നരിറ്റ വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്ന് ഒരു എക്സ്പ്രസ് തീവണ്ടിയിൽ കയറി 'ഓട്ടേ' സ്റ്റേഷനിലിറങ്ങി. അവിടെനിന്ന് ലോക്കൽ തീവണ്ടി കയറി 'സെക്കിയ' സ്റ്റേഷനിലിറങ്ങി പതിനഞ്ചു മിനിറ്റു നടന്ന് ഹോസ്റ്റലിലെത്താനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും ശുഭയാത്രാ മൊഴികളും നൽകി അവരെന്നെ യാത്രയാക്കി. നരിറ്റ വിമാനത്താവളത്തിലെത്തിയ ടെർമിനലുകളിൽ തന്നെയാണ് 'എയർപോർട്ട്' റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ. വിമാനമിറങ്ങുന്ന യാത്രക്കാർക്ക് തുടർയാത്രക്ക് തീവണ്ടികയറാൻ ഒട്ടും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. സ്വകാര്യവാഹനങ്ങൾ ഏറ്റവും കുറച്ചുപയോഗിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ജപ്പാൻ. പൊതുജനങ്ങൾക്ക് സൗകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ പൊതുവാഹനസൗകര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് വളരെ അനുകരണീയമായ ഒരു മാതൃകയാണെന്ന് പറയാതെ വയ്യ.

സെക്കിയ സ്റ്റേഷനിലിറങ്ങിയപ്പോൾ വൈകിട്ട് 7½ മണിയായിരുന്നു. ഇരുട്ടും കൂടെ ചെറിയ മഴയും എനിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കി. ജപ്പാനിലെ 90 ശതമാനം ആളുകൾക്കും ഇംഗ്ലീഷറിയില്ലാത്തതിനാൽ വഴിചോദിച്ച് തിർച്ചപ്പെടുത്താൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും കണ്ടില്ല. അങ്ങനെ അല്പം പരുങ്ങിയ എനിക്ക് ആദ്യ 'ജപ്പാൻ സഹായം' നൽകിയത് 18-20 വയസ്സുതോന്നിച്ച ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു ഭാഷ വഴങ്ങിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും. എ.ഒ.റ്റി.എസ്. എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ആ യുവാവിന് മനസ്സിലായി. മഴച്ചാറലിനെ അവഗണിച്ച് എന്റെ ലഗേജ് ട്രോളിയും വലിച്ച് അയാൾ എനിക്കൊപ്പം ഹോസ്റ്റൽവരെ നടന്നു വന്നു. ജപ്പാൻകാരുടെ ഈ സഹായമനസ്ഥിതി പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിലും എനിക്കു തുണയേകുകയുണ്ടായി.

ഹോസ്റ്റലിലെത്തിയ എന്നെ കാത്ത് അതിജീവനത്തിന്റെ അടുത്ത പാഠം തയ്യാറായിരുന്നു. ജപ്പാൻ, 'പസഫിക് ഫയർ റിങ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭൂകമ്പ സാധ്യത കൂടിയ മേഖലയിലായിരുന്നതിനാൽ ഭൂകമ്പ സമയത്ത് ഹോസ്റ്റലിലെ താമസക്കാർ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു വീഡിയോ ചിത്രം ഹോസ്റ്റലിൽ എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു. (ഒരു ഭൂകമ്പത്തിന്റെ ആശങ്കകളും, ഭയാനകതകളും അന്നെന്റെ മനസ്സിൽ ഒട്ടുമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.) ഭൂകമ്പസമയത്ത് കെട്ടിടങ്ങൾക്കുള്ളിലാണെങ്കിൽ മേശക്കടിയിൽ അഭയം തേടണമെന്നും, ലിഫ്റ്റുകൾ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. മാത്രമല്ല ഹോസ്റ്റലിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുമ്പോഴെല്ലാം പാസ്പോർട്ടും, എ.ഒ.റ്റി.എസ്. ഓഫീസിൽനിന്നു നൽകിയിരുന്ന എമർജൻസി കാർഡും നിർബന്ധമായും കയ്യിൽ കരുതണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അപകടകരമായ ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളിൽ പെടുകയാണെങ്കിൽ എമർജൻസി കാർഡു കാണിച്ചാൽ എനിക്കു വേണ്ട സഹായം ലഭിക്കുമെന്ന് വീഡിയോ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ സംഘാടകർ എനിക്കു ഉറപ്പുനൽകി.

എ.ഒ.റ്റി.എസ്. ഹോസ്റ്റലിൽനിന്ന് അരമണിക്കൂർ തീവണ്ടിയിൽ യാത്ര ചെയ്താൽ എത്തുന്ന 'കസുമികാസികി' എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു പരിശീലന ക്ലാസ്സുകൾ നടന്നത്. ക്ലാസ്സുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ ടോക്കിയോയിലെ വിവിധപ്രദേശങ്ങൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ മുഖ്യ വിനോദം. വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും യാത്ര പോകുമായിരുന്നു. ജപ്പാനിൽ സഞ്ചരിച്ച ഇരുപതുദിനങ്ങളിലും പാസ്പോർട്ടും എമർജൻസി കാർഡും റെയിൽവേ ഭൂപടങ്ങളും എന്റെ ബാഗിൽ കരുതാൻ ഞാനൊരിക്കലും മറന്നില്ല. റെയിൽവേ ഭൂപടങ്ങൾ നോക്കി ആരെയും ആശ്രയി

'നരിറ്റ' വിമാനത്താവളത്തിൽ എനിക്കു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളുമായി ഒരു വനിത കാത്തുനിന്നിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള തീവണ്ടിയാത്രക്കുള്ള ടിക്കറ്റെടുക്കാൻ അവരെന്നെ സഹായിച്ചു. തീവണ്ടി യാത്രക്കുശേഷമുള്ള കാൽനടയാത്രക്കു വേണ്ട മാർഗ്ഗരേഖകളും അവരെനിക്കു കൈമാറി.

ക്കാതെ യാത്ര നടത്താം. ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുന്നതെല്ലാം മെഷീൻ വഴിയാണ്. ഓരോ റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്കുമുള്ള ടിക്കറ്റു നിരക്കുകൾ മെഷീനടുത്തു തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തി വച്ചിട്ടുണ്ട്. തീവണ്ടിയാത്രക്കിടയിലെ ഓരോ സ്റ്റേഷന്റെയും പേരിനൊപ്പം, അതിനു മുൻപിലത്തെ സ്റ്റേഷന്റെ പേരും, അടുത്ത സ്റ്റേഷന്റെ പേരുംകൂടി എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്നു. എക്സ്പ്രസ് ട്രെയിനുകൾക്കുള്ളിലും ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം എഴുതിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. (ഓരോ തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനകത്തും, പുറത്തും വിശദമായ ഭൂപടങ്ങളും വരച്ചുവച്ചിരുന്നു.) ജപ്പാനിലെവിടെയും ആർക്കും സുരക്ഷിതമായി പരസഹായം കൂടാതെ തന്നെ സഞ്ചരിക്കാം എന്നു കേട്ടത് ഏറ്റവും ശരിയാണെന്ന് ആ ദിനങ്ങളിൽ എനിക്കു ബോധ്യമായി.

ടോക്കിയോ മെട്രോപൊളിറ്റൻ സിറ്റി, ഷിബുയ, ഗിൻസ, അസാകുസ, അക്കി ഹബാര, പ്യോണ്ടി, ഹക്കോനെ ഒഡൈബ തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ സ്ഥലങ്ങൾ ആ ദിനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ഇതിൽ ഒഡൈബ മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഒരു മനോഹര ദ്വീപാണ്. ടോക്കിയോ പട്ടണത്തെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനാണ് 'ഒഡൈബ' നിർമ്മിച്ചതെന്നു പറയുന്നു. ഫുജി ടെലിവിഷന്റെ കേന്ദ്രഓഫീസും ടൊയോട്ട കാർകമ്പനിയുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ടൊയോട്ട യൂണിവേഴ്സൽ ഡിസൈൻ ഷോകേസ്' എന്ന എക്സിബിഷൻ സെന്ററും ഒഡൈബയിലെ ആകർഷണ കേന്ദ്രങ്ങളാണ്. ടൊയോട്ട കമ്പനി മുൻകാലങ്ങളിൽ പുറത്തിറക്കിയതും ഇന്ന് ഉപയോഗത്തിലുള്ളതും വരും നാളുകളിൽ പുറത്തിറക്കിയേക്കാവുന്നതുമായ നൂറിലധികം മോഡൽ കാറുകളും കാറുകളുടെ ഭാഗങ്ങളും റോബോട്ടുകളും അവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജപ്പാൻ കരയെയും ഒഡൈബയേയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന 'റയിൻബോ തൂക്കുപാലം' ജപ്പാൻ സാങ്കേതിക മികവിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഭൂകമ്പങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള വിധത്തിലാണ് ജപ്പാനിലെ പാലങ്ങളുടെയും കെട്ടിടങ്ങളുടെയും നിർമ്മിതിയെങ്കിലും പ്രകൃതിയുടെ സംഹാരത്തിനു മുൻപിൽ ജപ്പാൻ തല കുനിച്ചത് ഭൂകമ്പത്തിന്റെ നാളുകളിൽ നാം കണ്ടല്ലോ.

അതിജീവനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ജപ്പാൻ പാഠം ഞാൻ കണ്ടത് ഭക്ഷണവിഭവങ്ങളിലായിരുന്നു. അരി ഭക്ഷണത്തോടൊപ്പം ജപ്പാൻകാർ സമുദ്രവിഭവങ്ങളെ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കുന്നു. ദ്വീപുകളുടെ സമൂഹമായ ജപ്പാൻ മത്സ്യസമ്പത്തിനെ ആശ്രയിച്ച് ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികം. വിവിധങ്ങളായ മത്സ്യങ്ങൾ, കക്കയിറച്ചി, നീരാളി, കണവ, നക്ഷത്രമത്സ്യങ്ങൾ, ഞണ്ട്, കടൽ സസ്യങ്ങൾ എന്നിവയെയെല്ലാം ജപ്പാൻകാർ ഭക്ഷണത്തിൽ ധാരാളമായി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. ജപ്പാൻകാരുടെ 'സുഷി' ഏറെ കേൾവികേട്ട പരമ്പരാഗത ഭക്ഷണമാണ്. വേവിച്ചതോ വേവിക്കാത്തതോ ആയ മത്സ്യത്തോടൊപ്പം ചോറും കടൽ സസ്യങ്ങളും വിനാഗിരിയും സോസും ചേർത്താണ് 'സുഷി' തയ്യാറാക്കുന്നത്. ടോക്കിയോയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മത്സ്യമാർക്കറ്റായ 'ഫുജിക്കി' സന്ദർശിച്ചപ്പോഴാണ് ജപ്പാനിലെ മത്സ്യഭക്ഷ്യ വൈവിധ്യത്തെപ്പറ്റിയും മത്സ്യോപയോഗത്തെപ്പറ്റിയും കൂടുതൽ മനസ്സിലായത്. രണ്ടായിരം ടൺ മത്സ്യവിഭവങ്ങളാണ് ഫുജിക്കി മാർക്കറ്റിൽ ഒരു ദിവസം വിറ്റഴിയുന്നത്. ഏറ്റവും വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും ആണ് അവിടെ മത്സ്യങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. വൈദ്യുതിയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളുപയോഗിച്ച് വലിയ മത്സ്യങ്ങളെ വൃത്തിയായി മുറിച്ച് കഷണങ്ങളാക്കുന്നത് രസകരമായ കാഴ്ചയാണ്.

ലോകത്തിലെ വാഹനനിർമ്മാണ കമ്പനികളേറെയും ജപ്പാൻകാരുടേതാണ്. ടൊയോട്ട, നിസ്സാൻ, ഹോണ്ട, സുസുക്കി എന്നിങ്ങനെയുള്ള കമ്പനികൾ ജപ്പാനു സ്വന്തം. പക്ഷെ ഏറ്റവും കുറച്ചുമാത്രം കാറുപയോഗിക്കുന്നവരും ജപ്പാൻകാർ തന്നെ. ജപ്പാൻ നിരത്തുകളിൽ കാറുകളും ബസ്സുകളും ഏറ്റവും കുറവായിരുന്നു. ഇരുചക്രമോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ ദുർലഭം. ഓട്ടോറിക്ഷകൾ ഇല്ലേയില്ല. ചെറിയൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ സൈക്കിളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കാൽനടയാത്രയും, തീവണ്ടിമാർഗ്ഗവുമാണ് മുഖ്യയാത്രകളെല്ലാം. നടക്കാൻ ജപ്പാൻകാർക്ക് ഒട്ടുമേ മടിയില്ല. തീവണ്ടിയിൽ കയറാനും അവർ ക്യൂ നിൽക്കുന്നു. തീവണ്ടിയിൽ കയറാൻ തള്ളലോ തിക്കിതിരക്കോ ഇല്ലാതെ തന്നെ ലക്ഷക്കണക്കിനു ജപ്പാൻകാർ ആയിരങ്ങൾ ദിവസവും തീവണ്ടിയാത്രയെ ആശ്രയിക്കുന്നു. കൃത്യനിഷ്ഠയുടെ കാര്യത്തിൽ ജപ്പാനിലെ തീവണ്ടികൾ ലോകമാതൃകകളാണ് - വേഗതയുടെ കാര്യത്തിൽ ജപ്പാനിലെ ഷിൻകാൻസെൻ (ബുള്ളറ്റ്) ട്രെയിനുകളും.

ജപ്പാനിലെ തീവണ്ടികൾക്കകത്തും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന നിശബ്ദതയാണ്. യാത്രക്കാർ തമ്മിലുള്ള സംസാരം വളരെ കുറച്ചുമാത്രം. യാത്രക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും ഉറങ്ങുകയോ, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ ശബ്ദമില്ലാതെ ഉപയോഗിക്കുകയോ, പുസ്തകം വായിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തീവണ്ടികളിലെന്നപോലെ ജപ്പാൻ നിരത്തുകളിലെ നിശബ്ദതയും എന്നെ അതിശയിപ്പിച്ചു. ഉച്ചത്തിലുള്ള സംസാരമോ, അമിതവേഗതയോ, കാതടപ്പിക്കുന്ന ഹോണടികളോ വാഹനങ്ങളുടെ ഓവർ ടേക്കിങ്ങോ ജപ്പാൻ നിരത്തുകളിലില്ലേയില്ല. എവിടെയും വളരെ മാന്യമായ പെരുമാറ്റം.

സമയനിഷ്ഠയുടെയും, കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും, ആത്മാർത്ഥതയുടെയും ഒട്ടേറെ പാഠങ്ങളും അതിജീവന തന്ത്രങ്ങളും ടോക്കിയോ ദിനങ്ങളെന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. ഞാനതിന് ജപ്പാനോട് അവരുടെ ഭാഷയിൽതന്നെ നന്ദി പറയുന്നു - "അരിഗത്തോ ഗൊസായിമസു"

Unnikrishnan
Thekkeppat

Astrogenetics - *development of a new branch in Genetic science*

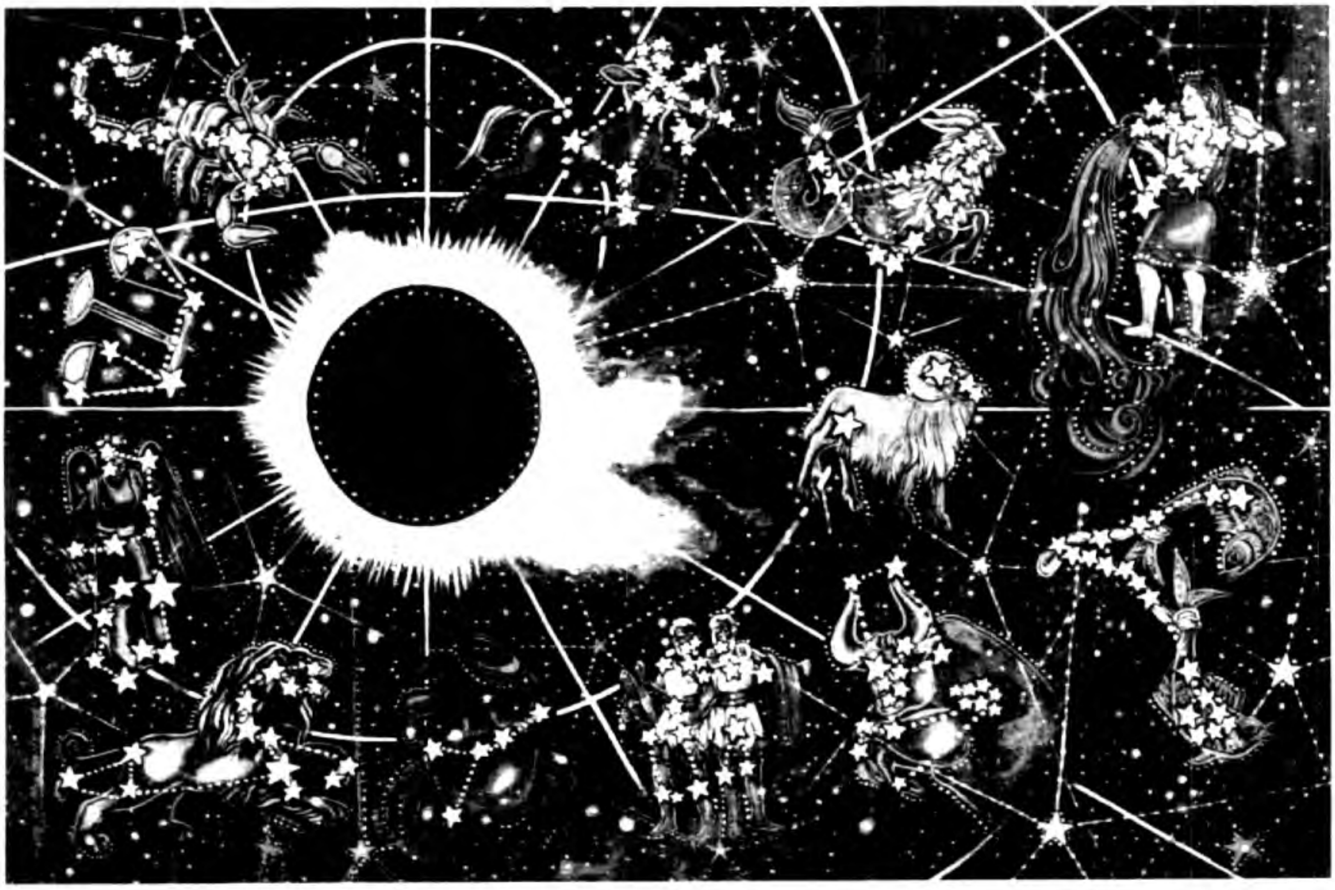

Entire mathematics rests on the assumption that 1+1 = 2. Suppose one replace the assumption as 1 + 1 = some other number, then the entire mathematical theories will be violated and the modern sciences as well. Similarly there are some assumptions in every science which are used as such. Astrology rests on the top of statistics. So to apply the astrological theories we have to consider the related person, his timeseries data, environment and other factors related. In every ones' life there will be a trend line which governs his character and life as in the horoscope. Due to the interactions with his surroundings there will be a cyclical pattern also. Besides this the climate will affect him very well as seasonal factors. If you remove all these three effects there will be a random component which can happen accidentally at any time. So I am saying that what we say through the related movement of planetary positions will not be going wrong as it rests on some statistical theories. The

isomorphism between planetary position and the astrological techniques for prediction of a female birth in cows is logically and statistically tested here and concluded in predicting the birth time for a cow. A practical implication of this study thus have very good result in a veterinary point of view.

When we go through the astrological texts written thousands of years ago, we feel "How the ancient sages realized these great sciences at that time when no sufficient person to test a medicine or to study the medicinal properties of a tree". There comes the role of astrology. It is the eyes of Vedas. There is a saying that '*Sarvendri-yaanaam Nayanam pradhanam*' That is eye is the foremost important organ in our body. Veda Purushan is perso-nified in a form as "*Chandah padoutu vedasya hastaha Kalpoudha pathyate Jyothishm-ayanam Chakshushu Niruktam shrotra muchyateSikshaghranastu vedasya mukh-am Vyakaranam smrutam Tasmat sanga madhee-tyeva Brahma loke maheeyate*". Thus astrology is considered as the eyes of Vedas.

Varahamihira was a well known scholar in astrology who was one of the Navaratnas in the palace of King Chandragupta Vikramaditya where world famous Poet Kalidasa, Doctor Danwanthari etc. adorned great place. So in such a place the place of Varahamihira is by merit and should study his inferences on astrological theories. He studied his forefather's astrolo-gical books and gave corrections wherever necessary and remov-ed the unscientific parts from it and made a book with many meanings for each verse as Varahaho-rasasthra. In this book there is a page on the prediction of sex of a baby through the time which he told aadhana lagna. Irrespectively the variation in length from earth of revolving bodies around the sun with other effects such as rotation in varying angles for different planets with their satellites etc. the place of birth and time of birth can predict a unique birth in the world. In this situation the study gives a scientific approach to the sex prediction in calves.

According to Varahahora, "*Ojarkshe Purushamsakeshu balibhir lagnarkka gurvindhubhi punjanma pravadel samamsasahithair yugmeshu thairyoshithaam...*" and another on "*Lagnana-vaamsaka thulya thanusyath...*" etc reveals the importance of the lagna navaamsaka. I have calculated the parameter lagnanavamsaka for the time of artificial insemination in the cows with Latitude 10°36'N and Longitude 76°15'E and its expected sex was noted and then compared with the actual sex. The data pertain to time of AI and its birth time of cows was collected from College of Veterinary and Animal Science, Mannuthy of Kerala State. The collected samples were analysed for statistical significance of Lagna navamsaka under the null hypothesis that the AI time has no effect on sex of the progeny. The total number of data used was 63 and two still birth cases from it was omitted from the analysis. Among the 61 data points the expected sex occurred 58 times and 3 were went wrong (may be due to the error in time written). Any how the result showed a highly significant Chisquare value for rejection of the Null Hypothesis.

Discussion

The study tells the importance of Lagna navamsaka in sex prediction from AI time and place and hence through this study we can adjust the time of AI so that to get a cow. The result is highly encouraging to the astrological world to impress the science in astrology before the scientific community. This method can be utilized to increase the population of cows and hence to increase the milk yield also.

Acknowledgement

I would like to express my deep and sincere gratitude to Dr. Justin, Dept of I.P.M, College of Veterinary and Animal Science for assisting in collecting the data for the analysis.

References

Varahamihira. *Brihajjathaka* Chapter 4 Stanza 11 and 12.[online]http://www.scribd.com/doc/6964446/BRIHAT-JATHAKA-ENGLISH

[Anonymous] 2001. Science and Astrology. CURRENT SCIENCE. VOL. 81. NO. 1

ARISTAEUS -10

Bottom Row (L - R)

Anjali .K. Parvathy, Atheena, Reshma N, Ancy, Jeeshma, Adithya, Archana, Jyolsna, Linet-Uma Maheshwari, Raghi, Shafeequa, Aaruni,Priyanka, Raihanath.

Middle row (L - R)

Elsa, Rajasree, Sushna, Chandini, Nabeela, Reshma T, Gritta, Sreepriya, Chijina, Miya, Mubasheera,Riya, Asha, Rabia, Rajic, Tintumol, Manju Mohan, Neenu, Reshma M.C, Sherin, Jesna, Ashley.

Top row (L - R)

Shamsheeda, Shafeeq, Rejin Ram, Amal, Sameer, Shihad, Shabari Nath, Jithin, Vishnu, Abhijith, Satheesh, Ajmal, Balachandran, Rafeez, Adhipa.Anju PB.

KALLISTO - 09'

Bottom (L - R)

Arun P.B, Akshay, Sidharth, Arjun Vyshakan, K. Mathukmi, Ajith Kumar, Jishnu. M. Ravikanth, Sushanth, Rajeev, Shanthanu, Prince, Sarath, Ashwin, Shamsheer, Jamaludeen.

Middle (L - R)

Sajitha, Jinu, Shilpa, Sooryamol, Nithya, Neethu, Swathilakshmi, Thansimol, Shersheela Mariam, Fathima, Bhavyasree, Tincy, Divya, Haritha, Gayathri, Soumya, Cimoni, Aathira, Nithya, Ammu, Farzana, Aishwarya, Milsha.

Top (L - R)

Aswathi, Bhaghya, Greeshma, Lishma, Ashwathy Vishwanath, Sumbula, Irfaana, Nesmi, Sruthi Raj, Ashly, Reshma, Shafna, Shahaneela, Misha, Sreethu, Amritha Babu, Anila, Aparnasree, Asha.

AVALON - 08'

Bottom row (L - R)

Mridhul T. Praveen Kumar, Mohammed Javed Chand, Rashmi Ranjan Toppo, Danish chaudhary, Ajay kumar Prakash, Abhishek. Kumar, Pradeep Nath Singh Thakur, Sameer Ali M, Vysaghan V.S, Anil Sebastian, Rijith P, Shafeeq M, Ashique T, Saeed T, Nithin K.

Middle row (L - R)

Sandhya P.T., Najiya Samad, Ashwathy Harshan, Babitha P.S, Rubeena M, Aparna V.S, Mahsuma S, Sulakshana Rao, Anju George, Isna Karimban, Neethu T.M. Nanu P.A. Shamna N, Bincy K Varkey, Josena Jose, Karoline K.P, Justina P.J, Anila M.A, Ashwathy Vijayan, Nayana K, Onima V.T, Angha E.V. Josna Jose.

Top (L - R)

Santhi, Minnu Sebastian, Basila C.C, Rubeena A, Drishya VijayaKuamar, Deepthi, Jincy Joseph, Manju Roshni K, Sruthy Menon. V, Rajana K.V., Reshma M.R. Sreeremya R, Teena Simenthym Nahla AP, Reshmika P.K, Mithu Anto, Sajeera C, Surya Vijayan, Jancy.

Posiedon - 07'

1st **Row:** Shelja, Krishna S.S., Aswathy Dev, Manju K.P., Parvathi A., Rubeena, Reshma, Shelly, Neethu N.S., Suraj Chauhan

2nd **Row:** Arsha Balakrishnan, Asna A.C., Divya Sasidharan, Tess Joseph, Nishanina Hussain, Deina Jose, Simi K.S., Ashjan Ashraf, Fazeena P H, Nissa Latheef, Aswathi Krishna R, Rithula.R, Lekshmi K Mohan.

3rd **row** : Jijo Joseph, Arun Kumar, Anu. R,Shihab Babu,Neeraja C.R.,Aparna M., Sreelakshmi,Avinash,Neethu Chandran, Ghous Ali, ,Ashna C.Jaleel,Deepak Kumar, Subhasree S, Sachhu Zakaria John, Rosmi George, Smitha S, Krishna P.M.

PG 1st year

Amar, Ashok, Rohit, Pramod, Narendar Negi, Pavan saini, Rajees P.C., Nikhil, Varun, Liliya, Rinu T.Varghese, Faseela, Priya T. Joseph, Adheena Ram, Jimcy Maria, Jeethu M.G., Farsana Beegum, Renju, Deepthi, Haritha, Karthika, Shyama S. Menon, Blossom, Savitha Antony, Remya J.S., Smitha K.O., Archana, Rosmin george, Naema yunus, Fahida K.P., Binisha , Anjana chandhran,Nimmy Varghese, Manjhusha K.P.,Rajalakshmi R., Meera T.m., Simi, Swathi Sarabhai, Roshin varghese

PG 2nd year

Indu Priya,Muralidhran,Lijitha S,Nilyacalene VJ,Anitha S,Nimmi Jose,Lakshmi Prasanna S,Jyothy Sara Jacob,KaveryAmma M.M,Aparna T,Ans Mathew,Anusha S, Malu K,Susha PS,Rekha V Nair,Jusna Mariya P, Mannambet Renisha Jayarajan, shabeena B Anu George,Amrutha Kumari S. Anulakshmi Shanker,Jothy T, JintuGeorge,Anisha NA,Krishnapriya N,Hasna K,Lishma,Hajra P H,Ashok D Banker,Adarsh B,Pradeep Chawhan,Rakesh Kumar,Danish Tamuly,Kannan D,

Alex R,Manjunath Mugalayi,Santhosh C,BIshnu P,Sarveshwarsah,Elavarasan K,Achintya kumar,Liju Abraham,Brindha Devi,Ankita Sing,Soumya P, Seeshma KS,Swafah C,Sahana Hamsa,Lini G

Aristaeus 10

Kallisto 09

Avalon 08

Poseidon 07

PG 1st year

പഴകിയ റാന്തൽ;

ബഹുമുഖ വികാസം പ്രാപിച്ച നാഗരിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും
നമ്മുടെ ഉത്തരാധുനിക മനസുകളിൽ നിന്നും
പടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ....
ശ്രേഷ്ഠമായ കാർഷികവൃത്തിയേയും
കെടാവിളക്കുപോലെ കാത്തുപോരുന്ന
പുതുമയുടെ 'റാന്തൽ' ആണ്
കേരള കാർഷിക സർവകലാശാല....
കർഷകന്റെ വിരൽക്കണെക്കുകളിൽ നിന്നും
ഉർന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന താളം തെറ്റിയ ഋതുഭേദങ്ങളിലും
പ്രത്യാശയുടെ തിരിതാഴാതെ
ഈ 'റാന്തൽ' കാത്തുപോരുവാൻ
ധന്യമായ ഈ കർഷകക്ഷേത്രത്തിലെ
ഏവർക്കും കഴിയട്ടെ
പ്രകാശം പരത്തുന്ന ഒരു 'റാന്തൽ' ആകാൻ
നമുക്കോരോരുത്തർക്കും
കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ...........

മാഗസിൻ കമ്മിറ്റി